

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIAE POETICAE

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephaest. F.*
CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis.*
ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latine.

Accessère breves Nota & Indices necessarij.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

M D C L X X V.

1. The first part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

2. The second part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

3. The third part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

4. The fourth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

5. The fifth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

6. The sixth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

7. The seventh part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

8. The eighth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

9. The ninth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

10. The tenth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON.

D. JOSEPHO

WILLIAMSON.

EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HYB. REGI
A CONSILIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

MAG. BRIT. FRANC. ET HEB. REGI

A CONSILIIIS INTERIORIBUS,

ET A SECRETIS STATUS.

Xstant in me, VIR
CLARISIME,

romerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis

sanè & diuturna. Sponte tuâ,

nullo meo merito, descendisti etiam

ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis

2

bujus

Epistola Dedicatoria.

hujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ TUÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. Fugi hæc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare diceres. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrabit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,

SUMME VIR,

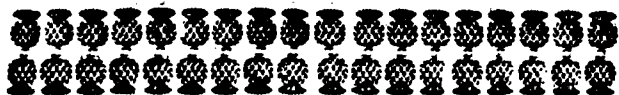
Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDC LXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

D E

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam *disciplina* partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa *οεπιχρηλογύμενα*, sc. *ὁτι γαρὴν, συγγραφα, σκοπον, τέλος* & *χρήσιμον*, quæ in quôque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii *Isagogen*, nec Theodosius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explanationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem *ιστορικὴν* vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verisimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neq; post aliis erunt in annis. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, ὃς *μυθικὸς ἐν ἑδῷ μόνον γενεαλογικόν*. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πηλασμένον, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodorus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπῶν* & *Διὸς* ἡδὲ diceret alius è Poetis; in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἀυελὸν* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Δῆμον* & *Φόβον* deos; cum alius *Ζηλοτυπίαν* deam finxit, cui *invidiam* pro *vitiis*, pro *zonâ* *contentionem* apposuit; omnes quidem *μυθικὰ* scribebant, non tamen *γενεαλογικὰ*. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porro si hoc aliud adjiciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegorias*; nam & hæ sunt inter *μυθικὰ*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit.* Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *παραβάτης* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *διηγήματα μυθικὰ*, cujusmodi scripsêre Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi *scriptiones*, tanquam ad fontem suum, revoce-
mus.

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posia*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathonì attribuun-
tur, sunt planè τὸ μυθικὸν πῦν; quæ porro Phædrus
de Amore disputat, sunt γανυλαγωγικὰ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differt.

Quaquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendì possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit ἑπτὰ καὶ πέντε μυ-
θικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admiscuit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θικὰ nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjicere.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque consi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstifica quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem convertò.

C. A. P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Testius. Ger. Vossius. Joannes Jonsius.

N Eminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphictyonas Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam *μετὰ πλεων* Stephanus *Θυμασιώτην*; & Marci-
anus in *σενγής γνώσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantusq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturis de ejus lumine hauttis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem no-
bis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historiæ Philosophicæ*. Ante Jonsium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonfio non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vitâ, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scalamo fortè navem ædificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipso ambitiosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsium à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ἑμῶν χρόνων. Laertius sentatus. Casauboni lectio refutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

Verissimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, *ἡ ἀποδοξία ἑμῶν χρόνων*. Nihilq; adeo historiæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominúmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *ὁ δὲ δμῶνύμων ποιητῶν, ὃς Κυρρεσίαν De Scriptioribus, & Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodori variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quasi *καθ' ἑμῆς* nominasse satis sim habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelœo attribuantur;) Cittiensis; Corcyræus; Cyzicenus; Dorieus; Erythræus; Gelôus; Lemnius; Megarensis; Nicæus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmefensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματι*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorus idem citet in τῷ α΄ εἰς τὴν δόγματε συναγωγῶν. Quanquam enim *Ἐφίλλος* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonsum, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικὴ & φυσικὴ*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Κηπολύκευον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hac re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorus adfert ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων αἰρίσσει; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῷ ἡθικῷ γένει; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντόδωρον ὁμιλέτην* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cummæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullibi inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorus in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelœo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*
in

in commentatio de Apollodori negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quod ab Eustathio in K. α. p. 723. ed. Frobenianæ, apertè *σημαίνει* & dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in α. p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producam Apollodoros ab Athenienti illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γναρίσματα*.

1. *A Polluce*, inquit Gesnerus, *adducitur Apollodorus ἐν τῷ poemate, qui fortè erit navium catalogus*. Laudatur quidem Apollodorus noster ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἑσθῆρας, & ἐν τῷ ἑσθῆρας καὶ λαλῶν, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. *Ἡ τὴν ἐν τῷ ποίησιν* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bœotiarum, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus ὁ τὴν ἐν τῷ ποίησιν *ὡς μηχανικὸς*, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. *De Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori *ἐν τῷ ποίησιν*, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc moritur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cujus *ἄλλος Ἀπολλόδορος* *ἑταῖρος* *Ἀριστοκλῆος* *ἐπιστολῶν* *ἀντιστοιχεῖν* commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *πρὸς Μυρμικῆς* & *πρὸς χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscurè innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱερῶν*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσογράφους* in voce *Ἀντιφῶς* & *βελώνων*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Iidem Apollodori non sunt confundendi, licet *μηδὲ δῶν* scripsisse uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse.* Idem c. 17, *Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliothecæ lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ere quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *πρὸς Διόν*, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *ἐν τῇ 'Απολλοδώρου 'Αθήνῃσι ἡ ἱεροσύνη τῆς πόλεως, &c.* Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζηναῖς, 'Αρπυιάς* : Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus ὁ γεωγράφος πρὸς ἕμους profertur Erotiano in explicatione vocis *τῆς πόλεως*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæcenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Stratege-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptiōnis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minime dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos facilius est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quod *απολλοδορος τῷ κελικῷ ἐπιστολῶ τῶν ῥητορῶν*. Hujus Scripta *nusquam* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἐμπεδασμένος* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *παρ' ὁμοίων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *παρ' ὁμοίων*, mallétque, *παρ' ὁμοίων* ; alius potius, *μύσων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mirandum censeo, quoniam Plinius I. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύσεων καὶ τεράτων*. Quin hic idem sit cum eo, quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyraeus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hic in medium, quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφύριον φιλοσόφον περὶ τοῦ Κραῖ. ζβι. χθδ' αἰς. φιλύκῳ.
δρβϛ. ὁρμηγία —————.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κραξζβι, χθδ' αἰς, φιλύκῳ, Δρβϛ; & quidem rectius; nam voces istæ sunt *τεχνικαί*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν Δέλφοις, οἱς τὸν ναὸν ἐπηγύχαται. Τεράτος ἰχθυὶς ἐπὶ Δελφῶνος ἐπηκείμενος. Κραῖ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεράτος καὶ ἀποκοπὴ τῶν σοιχίων τοῦ Κῶς· ἡ καὶ πάλιν ἀφαιρέσις τοῦ ξ. Κραδὲν γδ καλεῖται· ὡς καὶ Θεόκριτος ἐν Βυκόλοις λέγει, οἷον τεράτος καὶ ἰχθυὶς, ὁ μὲν φεγγάμιος· ὁ δὲ δρὸν ὀφόν· λέγειν δὲ ὅτι τῶνος φεγγάμιος ἐστίν

ἔστιν πάντοτε καὶ λαγνεία, ὅπ ἐὰν πε τὰς βίαις ἀπὸ ἀπισ-
 φαλίξει, διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀναπνοή. Multa in his sunt, sive
 Scribæ antiqui incuriâ, sive rei ipsius obscuritate, συγ-
 νητα. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satis-
 fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
 nem, & ipsam quoque mancā. Τὰ Κραξ ζβι,
 γάλα ἐστὶ. τὸ δὲ χδὺ πῆς, τυρὸς. δρδφ ὁ ἀνδρωπος· δρῶπς
 γδ ἀνδρωποι λέγοντ. Hæc eadem ferè apud Hesychium
 habes in ζαβιχ, δρῶφ & Κρακὸν; ubi πυρρὸς pro πυρὸς
 non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
 Κρηκὸν & Κρηκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
 tur carmen, huic planè simile. Βεδὺ, Ζαφ, χδῶν,
 Πλῆκλον, Σφίγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
 comprehenditur. Nec multum discrepat Porphyriana
 hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
 git Porphyrius; καὶ ἔπειτα δὲ πᾶσι τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
 χίων ἀπερίλιζοντα ἴδιον σκοπὸν ἔχοντες. οἶον, Βέδν [βέδν]
 ζαφ, χδῶ [χδῶν] πλῆκλον, Σφίγξ [Σφίγξ] ἃ ἔστιν
 ἔπος. βέδν ἐστὶν ἡ ὑγρά ὑσία. ζαφ ἡ πυράδης ὑσία. χδῶν
 ἡ γῆ. Πλῆκλον ὁ αἶψ. σφίγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ
 συσφίγγειν. Κλέδος δὲ ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμάνδων τὸ
 ἀρεσιμῶνον. αἶψ, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. καὶ ἔπειτα πνεῖ φι-
 λόσοφοι καὶ ποιηταὶ τῶτον τὸν σκοπὸν [τέρον] ἡρμάνδων.

Quaquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
 quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
 inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
 memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
 ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχηλικὴν
 τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus
 alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollen-
 dam, illud ampliùs monendum censeo, non tantum ali-
 os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς γῆς, & ἐκ τῆς Κασσιῆς*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκηδόνιον* ex Apollodoro fecit Apollonium: Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. I. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat: Is tamen Laertio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad Iliad. θ, producit in *καλὸν νόον*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Heroum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eadem de re proferuntur, de quâ loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, rectâ deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiâ hoc, quicquid est subitanæ scriptionis, aggregavi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γεωμαθητής. εἰς τὸν Παναίτιον τὸν Ῥοδίον φιλοσόφον, καὶ Ἀριστάρχην τὸν γεωμαθητικὸν μαθητὴν Ἀδωνίου τὸν γίνεσθαι. ἤρξε δὲ φῶτος τῶν καλυμμένων τραγιάμβων.. Apollodorus Asclepiades F. Grammaticus; unus discipulorum Panatii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimum omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλόδορος appellant) eum omnino gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quòd in dubiis Chronologicæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuò sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Atthide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quòd de ea re diversa ab aliis scripserint c. Ἀθηναίων δὲ τὸν πατρὸς τούτου: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Lærius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi Συμπεπαισμένοι possunt addi, sed rem manifestam nimis sollicitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in Histor. Græcis, & Gesnerus, an rectius, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano περὶ πόλεως dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexan-
b 2
der

der (*Cornelius Polybistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κελευάδον* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripsêrunt ; imò *Ἀριστοτέλης ὁ Πλάτωνος*, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhstor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, Diotimi filius, qui floruit sub regibus Pergamenis Attalo I, & Eumene ; Circa hæc tempora floruit Panætius ; clarus fuit & Aristarchus, quos auditos ab Apollodoro testes sunt Suidas & Marcianus Heracliota. Quare cùm nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in *Ἀσκληπιάδῃ* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, Panætium & Diogenem sectæ Stoicæ principes. De Panætio audivimus Suidam. Diogenem ei præcicit Marcianus in *Periegeli*,

Τῶν Ἀθηκῶν πρὸς γνησίῳις φιλολόγων,

Γεγονῶς ἀκροῦς Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclytis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V. C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philoſ. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωρ*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγερός*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, discipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnaseam *Patarensem*, Demetrium *Scepsium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nysæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesus*, Apollonius *Tyrinus*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*

um,

um, Æschinem Neapolitanum, Melanthium Rhodium Philonem & Charmidem Academicos, quos omnes secunda apud veteres fama profequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Phylco, sive Euergetes secundus; in cujus tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subjiciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta,

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclide
judicium. Temporis triplex discrimin, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μυθικόν, ἰσοεικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί διῶν,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

V Ideo Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί πῶτον ἰστορίαν
ἔχειν vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυθικόν, aliud deniq;
ἰσοεικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem, quod propter ignorantiam vocatur ἀδύλον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam, quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἰσχυρόν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, siue habuit initium, siue semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendi. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros μετὰ Διῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi ferè existimabant. (Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, *μεγίστη δὲ δύναμις αὐτῷ ἐστὶν ἐκείνη διῶ.*) Vulgus omnes Deos *παντῶν*, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebat; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret *μετὰ Διῶν τὰ ἀνὰ τῆς πολλοῖς.*

Cæterùm quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârît in scrutandâ & pervestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum *μετέστε*, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differēbat de ætatibus deorum; quis seni-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse; sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Cœlis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *Ἰνδιμύας* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempia, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἑλπης* explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογημάτων θεῶν διαλαμβάνει*: ὁ *συνέλειπεν* ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγους. Ἀδελφῶν δ' ὁ Ἀπολλώδωρος, καὶ γεωγραφικὸς καὶ τέχνην ἐκ ἐκ τῶν βίβλων τῶν μόνων ἢ διαλογῶν αὐτῶν πεποιμένον, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Θ', οὗτε Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι τῶν Κδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπραγμένα, καὶ εἰς τὴν ἰστορίαν ἐκτετακμένα περιέχονται. περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ διοσκόρων καὶ περὶ τῶν ἐν ᾗ καὶ ὅσα περιέχονται.

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primo, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de iis item quæ apud inferos sunt, aliisque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I. adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδωρος ἐν ἀ περὶ θεῶν τὴν Δωδωναῖον ἔπος ἐτυμολογῇ. Καθάπερ δὲ τὸ Δία Δωδωναῖον μὲν καλῶντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὴν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. I. de Diis, vocis Δωδωναῖον hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodoneum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro I. Eclogæ Physicæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δότις περὶ θεῶν, Πυθαγορείαν δὲ περὶ τέτων αὐτὸν δὲ εὐφρόεν τι καὶ ἐπαιεον δέξαν. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χάρις, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φασὶν αὐτὰς καλεῖσθαι ἀπὸ μὲν τῆς χάριος, χάρις καὶ γὰρ πολλὰς αὐτὸ ποιῆσαι & χάριν χάριν καλεῖσθαι. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitas à χαρὰ derivari, & Poetas sæpe χαρὰν ponere pro χάριν.

Librum

Librum VI citat Harpocration in ἀποκομπαί. Ἀποκομπαῖοι πότε ἐκαλεῖτο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν ἑκτῷ περὶ θεῶν διακρίσει. *Dii quidam appellantur ἀποκομπαῖοι, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν.* Stephanus Ethnographus in Ἀρεῖ παγῷ IX advocat, Ἀρεῖ παγῷ, ἀρεῖσιον Ἀθήνησιν, ὅς Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ θεῶν. *Arens Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.*

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. 1. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare Ἰήιον Solem dici ἀπὸ τοῦ καὶ κρόνον ἰεῖος, καὶ ἰῆαι. *Quod Sol per orbem impetu fertur.*

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖ. Inde quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οὗ τοῦ τοῦ Ἡουχιδῶν γένους καὶ ἱερός. *De familiâ Hesychidarum, & Sacerdote.*

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro 1, p. 129, locum benè longum ex XX οὗ θεῶν Apollodori conservavit. Ceterùm cùm in eo libro egerat Apollodorus οὗ τοῦ ἐν ἑκτῷ, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV, suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hîc ob oculos ponere,

Τὸ δὴ Ἀπολλόδωρον ἐν τῇ εἰκοστῇ περὶ τῶν θεῶν συγγραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τοῦ ἄδου, τάδε περὶ τῆς εὐγυδὸς λεγόμενα συρραμύει. Ἀρκήιον γὰρ ἀπὸ τέτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς παρεκφράσεως ἐκχαλαφρονήσιον. ἐκ γὰρ ποιέτων ὁρμώμενοι πιδανῶν, καὶ τῆς ἐν ἄδου νομιζομένης ποταμῆς καλῶνομασται. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὴν ἄχην, ὡς καὶ Μελανισπίδης ἐν Περσέειν. Καλεῖται δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχέωνται ποταμῶν Ἀχέρων.

— * Ἐπὶ καὶ Λιγυμνίος φησὶ,

Μυρίασι παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν,

Ἀχέρων ἄχρα πορδμίδει βροτοῖσι.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερσία λίμνη ταυθὲν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξίνῃ τῇ Ἀχιλλείας ψυχὴν εἰσαγὰς λέγουσιν.

* Ὡς τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,

Λιπύσα λίμνης Ἀχέροντι οἴξυπλῆγας,

* Ἡχέλα γούεσι λυδὸν ἄρσιναι χράε.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παῖδων ἐκ ἐχέλας ἄρσιναι δὲ, τὰς ὁδὸν ἐκτερέφεται, θύλακα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα ἄρσιναι, τὰ ἄρνα λέγονται, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μένον. Τὴν δὲ, καὶ ἐκτερέφει. ὅθεν καὶ θύλας ἔειπεν, ἢ πολύρονται, καὶ ἐσφίμν. Διαπαραίτω δὲ ὑπὸ τῶν ἀποχονομῶν τῇ Ἀχέροντι φαίνεται εἰκότως. ὁ γὰρ μετπλαχῶς πάντα τὰ τῇ ζῆν ἄχην χερδὸν ὑπερήρηται, καὶ ἔστιν ἐν ἁπνείᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύεσθαι δὲ τῇ Ἀχέροντι γυναικαὶ φερσάνεπλάτ, ἀπὸ τῆς γοργῶς φαίνεται πῶς πολλοῖς τὰ ἐν ἄδου. καὶ δὴ καὶ αὐτὴ τότε πιδανῶν ὁ Σώζων μορμολύκην ἀνόμεσιν. Εἰπὼν περὶ τῆς Ἀχέροντι Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς εὐγυδὸς αὐτῇ λέξεσιν τάδε. Σπύρα δὲ δφινῶ πνα, καὶ φούεσθαι ὑποσημαῖνται δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν ἄδου τε ταύτῃ κελύκειται καὶ τῇ φερσάνεπλάτ

γρίαι ταύτης ἤξιωσαν, ἀπὸ τοῦ συγναζέειν πᾶς πένθεσι,
 καὶ σύγκειται τὰ ἐν αὐτῇ· ὄρεον καὶ τὸ διῶν, δι' ἐκταλίσματα· ἢ
 μὴ γὰρ τὸ ὄντων τὴν τὴν ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δυνάμιν, ὅσον
 ἐφ' ἑαυτῇ, οἱ δὲ τῇτε παραίσει καὶ τῷ πρόπῳ διεκίχησι·
 τοσαῦτα περὶ τὸ συγδος εἰπὼν, ἐπὶ γὰρ, Κωκυλὸν δὲ ποτα-
 μὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκυλῶν, ὃς ἔστι συγδος καὶ συγνώ-
 ρεως ἀπορράξις. Τοιούτου δὲ ἔστι γένους καὶ ὁ Πνευφλεγέζων·
 ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ περὶ φλέγας τῆς πλεονεξίας· ὡς
 Ὁμηροῦ φησὶ,

Ὅου γὰρ ἐπὶ σέρκαι τὴν καὶ ὁσία ἴσως ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τι περὶ κελύφῃ μὲν αἰδομένοιο
 Δαμναῖ, ἐπεί κε παρῶτα λίπη λευκὴ ὁσία θυμῷ,
 Ψυχὴ δ' ἡύτ' ὄνειρ ἀποπταμένη πεπότην.

ὑποτίθει γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κελύφῃσι
 φαινόμενοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τὸ ὑδάτων ζυγισμένοις· ἃ
 καδάπτει ἡμῶν ὀξείκασαι, καὶ τὰς κινῆσις μιμῶν, στερεοῖαν
 δ' ὑπόστασιν ὑδατῶν ἔχον ὡς ἀνέληψιν, καὶ ἀφ' ἧν ὅθεν αὐ-
 τὰς βροτῶν εἰδῶλα κερύνοντες λέγει.

*In viceffimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis infcribitur, hæc de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemnenda Notio.
 Siquidem hæc notione fluvios quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terræ visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porro, & Acherusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Peonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planctus,*
mas-

mascula veni libamina: in quibus, quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicant à mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omniq[ue] labore, ac mæore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem sinxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam singentes deam, ac deorum iurjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ luctu invisî sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut iurjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vita tollenda vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porro fluvium à ploratu sinxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.
 Illa sed ardentis Victrix violentia flammæ
 Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.
 Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illas vitæ simulacra carentium nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *περὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *περὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, faciliè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀμφοτέρω*, *μεγαλῆ* *Ταυροτόλον*, & *χέρι*. Hesychius in *Ἀγρῆ*, Stephanus in *Ἰαίω*, Scholiastes Odyss. I. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *περὶ ἀποχῆς* L. I. Aliiq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *περὶ θεῶν ἡ ἱράων*. Nam & Phottius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *περὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multum quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῦθον Ἡεροκλῆς*, ubi ait ὅτι *θεῶν* Ἀθήνησιν *Ἡεροκλῆς ἀλεξικάκῳ ἰδιόζυγῶς* *περὶ θεῶν*, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *περὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX aperte ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est περὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indignantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Hæpocratonem, & nos alibi complures designavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in *Physicis* adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

CAP. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ iudicium. Errare qui idem opus cum libris mei δὴν faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris dua causa. Quid sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Staligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ iudicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampfacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones varia.

Secundo temporis intervallo, quod *μυθικὸν* Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. *Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ τῷ χι' καὶ Ἀπολλοδώρῳ γεγραμμένῃ*

μαλὶκῇ βιβλιοθήκῃ ἀνεγνώδηναι, Βιβλιοθήκῃ αὐτῇ ἢ ὀτρυνεσθῆναι. αὐτῇ γὰρ παλαιότητα τῇ Ἑλλήνων, ὅσα τι αὐτῇ διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς ἀξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν, καὶ χωρῶν, καὶ ὕδρων, καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρίχεται, καὶ ὑστέρῃ μίχεται τῇ Τρωϊκῇ. καὶ ἀνδρῶν τινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα ὀπτηγῶν. καὶ τῇ ἀπὸ Τρώας πλάνης πνέας, μάλιστα δ' Ὀδυσσεύς, οἱ δὲ αὐτῇ καὶ ἡ ἀρχαιολογία περικλήγεται. Ὡς οὖν δ' εἰς τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων, καὶ ἐκ ἀρχαίων τῶν παλαιῶν ἐπὶ μνήμῃς ἔχον λόγων μεταποικιλοῖς.

In eodem item volumine legi Apollodori Grammatici libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, & urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque Trojana tempora descendens, refert. Virorum quoque nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè Ulyssis, in quem ejus priscarum rerum narratio terminatur. Compendiosa quedam narratio est maxima hujus libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti memoriâ volunt.

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet eandem magnâ ex parte historias à Conone & Apollodoro fuisse congestas.

Quaquam autem verbis disertis de Bibliothecâ Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem Librorum αὐτῶν non minus distinctè; video tamen viros doctissimos complures, (quorum nominibus parco, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ quâdam ἀβλαβείᾳ ita confundere, ut libri καὶ διῶν nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versâ, pro illis sumatur. *Video, inquit F.T. librum XVI Bibli-*

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Αρχῆς. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quidd autem, siue DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, eum iterum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratà & planè criticà in titulis librorum distinguendis diligentia nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

'Απολλοδώρου 'Αθηνάϊου γεγραμμένῃ Βιβλιοθήκη.

2. Affero neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliotheces, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis insedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & *diffusioris operis* etc.

Διῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulsisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros περί Διῶν passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, περί Διῶν inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantum nomine, non mole operi illi περὶ Διῶν responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, Περιεῖχε τὰ παντὸς τὰς ἡμῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρὸνθ' ἀν' οἷς ἀρξάμενος ἔδωκεν.

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. I. ostendi) hîc tantum Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de Ταυροπόλῳ Suidas ab Apollodoro, alique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primum à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est Βαρβαρικὰς simul & Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. Apollodorus hîc tantum Græcanicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; Ζυνώφης δ' ἔστ' τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων. Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fusiùs apud varios scriptores de re Mythologicâ pertractata fuere, quæque apud Poetas sparsim & variè occurrunt, hîc uno quasi intuitu conspicienda proponi. Confirmatur hæc mea sententia disticho ultimo elegantissimi Hexastichi, quod de Apollodori hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἀϊὼν ὁ ἀπείρημα ἀφυσίμῳ ἂν ἐμείο
 Παιδείης, μύθος γινῶσι παλαιγενέας.
 Μῆδ' ἐς Ὀμηρίῳ σιλίδ' ἐμβλεψέμεν, μῆδ' ἐλεγεῖον,
 Μὴ τραγικὴν μῦθον, μῆδ' μιλογραφίαν.
 Μὴ κυκλίων ζήτη πολύθεν σίχον' ἐς τις γὰρ ἀδρῶν
 Ἑυρίκτις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

*Sacrorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Meonide ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multisonos Cyclicum versus ne quære : quod in me
 Inuenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est : Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus & γινῶσι in certum Chronicum conjicere.

Enimverò ne emindus diutius veliter; Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesus, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ii tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullas, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὶ θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαυρότερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *πρὶ θεῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *οὐλόγησι*, & *ὑποδιέξι* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντιστοιχίαις* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *πρὶ ὧν ἐν τοῖς πρὶ Ὀδυσσείας ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ πρὶ μὲν τέτων μέλει τῷ Διῶν, ἡμῖν ἀεὶ χεῖρ.* v. & p. 152. Ad-dantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὶ θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appel-lentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere
 iustum volumenerat quippe argumentum latum, va-
 rium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam de-
 scribit, *Βιβλιοθήκη* vocat. Sed Photius non vidit
 Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum
 tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac
 re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D.
Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomisæ ad-
ditum id fuerit. Castor certè vixit eodem tempore,
 quo Apollodorus, sed paulò seniore fuisse ostendunt
 Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet,
 quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem
 collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ ti-
 tulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli ex-
 istiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus,
 quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Anti-
 quitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt;
 est *ἱστορίων βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de
 Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri
 potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo
 nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de in-
 scriptione Diodorèi operis disputantur, omnia ferè
 pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐν*
παρόντων πρὸς ἱστορίαι ἀναλεξάμενος, & alibi, *ὁ πρὸς βιβλιο-*
θήκης ἐπὶ πάντων ὁμῶς συναγαγών. De eodem Justinus
 Martyr sic scripsit, *ὁ πρὸς βιβλιοθήκης ὁρισμὸν*. Atqui
 nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apol-
 lodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet,
ἡρώδης ἐστὶ πρὸς πολλὰ καὶ βιβλία. Opus utriusq; variorum
 historicorum monumenta ita complectitur, ut, tan-
 quam instructissima & commodè disposita Bibliotheca,
 omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi
 genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *in nullam omnium Mythologiarum.*

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampfacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. H. Vossium, ait se fecisse, Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse: De Anaximene Diodorus; ἡ ἀρχὴ τῶν Ἑλλήνων ἀνέγε-
ται, ἀρχαίως ἀπὸ θεογονίας καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τῶν ἀνθρώπων. *Anaximenes Lampfacenus primam rerum Græcarum historiam descripsit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorsus est.* Quæ planè gemina sunt iis, quæ paulò suprâ ex Photio audivimus de Apollodori Bibliothecâ.

Quæri potest, ad quam classem & ordinem scriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cùm partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (sunt enim hæc inter se diversa) confurgat; ita tamen utrumque perpetuò inter se connectat, & quali misceat, unius non erit nec simplicis naturæ scriptum hoc, sed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; περὶ θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων γεγονότων, καὶ πλασματῶν καὶ μύθων eorum provinciam peculiarem esse concedit. Hæc igitur cùm scriberet Apollodorus non recessit ab arte suâ.

Porro illud non injuriâ quæri possit, an in libros I, II & III, hos suos labores dispescuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ scripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè constat, nullum ex scriptis codicibus librorum istos numeros ponere. Scholiastes tamen Homeri adducit primum, & secundum; tertium, quod sciam, nemo. Non est diffitendum interim huic di-

distinctioni ansam dedisse ipsum βιβλίον περίερον. nam apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fastidio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia, constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens incœptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros; & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut longius iter falleremus, plures adhuc quasi περιμύς sumus dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in περιόχαις divisimus; quarum tamen unam & alteram à Typothetis contrà atque oportet, positam seriùs deprehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ nondum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in nostrâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, περίερον iterum ἐλικτὰ καὶ ἑδὲν ὑγιές. Notæ brevitate suâ (quanquam etiamnum longiores, quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI.

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrius Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
κεννὸν σῶματις verus titulus operis Apollodorèi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicebatur. De At-
talo. Chronicum Apollodori an epitomen
sensit? metro conscriptum. Quale illud.
Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.*

Tertium temporis intervallum *ισμενδν* Varroni
dicebatur, quia res in eo gesta veris historiis con-
tinentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit *μεχρὶ τῆς
ὀλυμπιάδων ἑστῆς ἀκείλης ἰσμενῆς τοῖς Ἑλλησι*. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
oemio, Ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρην πρὸς Ἀ-
θηναίους, τῆς αὐτῆς ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν κείνην τῆς ἱστορίας.
Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πῆς γνησίων τῆ φιλολόγων,
Γεγονῶς ἀκυσῆς Διογένης τῷ σοῖκῷ,
Σωτηρολακῶς ὃ πολὺ Ἀεισάρχῳ χεῖρον,
Σωῖταξι καὶ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώσεως,
Χρονογραφίαν συγχῦσαι ἄχρι τοῦ νῦν βίη.
Ἐπὶ ὃ πεπρωμένῃσιν ἀπὸ πῆς χιλοῖς
Ἰστορίαις ἐξέτετο, καὶ αἰεὶ μέμνηται
Πόλεων ἀλώσεως, ἐκπομπῆς στρατοπέδων,
Μεταναστάσεως ἔθνων, σεβασίας βασιβάρων,
Ἐρῶδες, περὶ αἰῶνος τε καὶ βασιλικῶν ἐθλῶν,
Θίξει ἀγῶνων συμμαχίας, ἀπονδῆς, μάχας,
Περίξιν ἐκλειπῶν, ἀποφαντῶν ἀνδρῶν βίη.
Φυγὰς, σεβασίας, καὶ ἀλυσίαν περὶ πόλιν
Πάντων ἀπομνήσκει τῆ χυδῶν ἀνιμωδῶν,
Μίσησιν ὃ ταῦτῳ ἐκιδόναι ἀπομνήσκει,
Τῷ κομικῷ ὃ, τῷ λαοφιλῶς χάρις,
Ἐμνησθῆναι τὸν ἐσομένῳ ἔτι δὲ δῶν.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
Diogenis auditor docentis in Stodæ,
Qui nunc cum Aristarcho diu versatus est,
Conscripsit à Trojæ ruinis inclita*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Excercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socia, federa, praelia,
 Regum acta, vitas, & virorum illustrium :
 Exilia, labes imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνου χρονικήν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλόδορος ὁ ἑρμηνεύων τὴν χρονικὴν τῶν μεγάλων χρόνων*. Aliàs, passim *Ἀπολλοδори χρονική* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum *qui etiam Athenis πολιτεία fuerint illustres, quæ*, inquit, *ex Apollodori, puto posse inveniri*. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore *Euripides mortuus sit, nos docet*. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumpsit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alijque, quibus enumerandis abstineo. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constitisse, nam III Laertius, I, III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat. Inscriptis Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐς βασιλέως ἀπέδειξεν Φιλαδέλφου χάριν,
 Ἀδελφῶν ἀπονέμειν δόξαν Ἀπάλω.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam aeternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus Φιλάδελεος. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsioni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse συγχεύουσ; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ παλαιῷ βασιλεῖ*. Nesciit, quem intelligere oporteat παλαιὸν βασιλέα; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. Βίτωνος καὶ Ασκληπιάδου πολέμου ὀργάνων καὶ κατὰ πλῆθος, ὁρῶντες Ἀπάλαν.

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam suam quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλασίανος cognominatus fuit; alius ingenio moribusque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripsit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori πέντημα; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμν lic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὁ ἐν τῇ τῆς ἐπιτομῆς, Apollodorus, vel qui eam in epitomen redegit. Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnectit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἀριθμὸν τὸ χύδον ἐξηκίδιον.
Summam omnium quæ dicta sunt fuisse.

Equidem fui aliquando in hæc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hæc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus;

Ἐκείνα μὲν ἐν κεφάλαια ζωοῦσθαι χρόνον.
 Apollodorus, inquit, *summa temporum capita & res maxime insignes complexus est.* Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus;

Ἐκ τῶν ποικίλων καὶ ἱστορικῶν
 Ἐν ἁπλοῇ οὖν γέγραφα —
*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
 Compendiariâ viâ scripsi —*

Facilius in hac ~~re~~ decipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcianus, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectius judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse ~~quis~~ credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porro idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut ta-
cuisset ille, ostendisset tamen Stephanus ~~πείρασον~~,
cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. ~~χρ~~
~~ναύβιον~~ versus compareret, non certè ex Apollonii
(ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis.
Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari
debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius
apud Photium, Manasses, Tzetzes ~~χρονολογικὴ ἱάμ-~~
~~βοίη~~, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos om-
nes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico hi-
storias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui
tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. ~~τρα-~~
~~γῆμα~~, dicit Apollodorum invenisse ~~Τραγιάμβους~~. Ex
Suidâ Gyraldus & G. Vossius idem docent, nec tamen
docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur du-
bium ex eo; quòd Marcianus, uti jam vidimus, a-
pertè dicat Apollodori carmen fuisse ~~καμικόν~~. Ego
sic censeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis mis-
centur Jambi; ~~Ἰαμβίαιες~~, cùm in Elegiaco veniant;
~~καλίσταμποι~~ si ~~ὅν τῷ μέτρῳ~~ adhibeantur. Primum genus
Homerus in Margite attulit, secundi meminit He-
phæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tra-
giambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Co-
micis

micis & Tragicis ulitatissimo) plures Tragicæ Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *καμνὸν* vocabat, id Suidas pressius, *τραγῳταμνόν*; quemadmodum Cercidæ versûs Athenæo simpliciter *ἱαμβοί* audiunt, quos Laertius appellavit *μετὰ ἱαμβοίς*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἀπλῶς* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum cum frequentissimè adhiberet.

C A P.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

FESTINO ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν κειμένων*. Libros XII impendit explicandæ Homeriæ Bæotiæ. Horum meminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ κυλικῶν* & *περὶ κερῶν* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrum opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco vertendo pessimè lapsus est latinus interpretes,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. *Καρδιάζειν*.

Afclepiades Apollodori præceptor *ἐν τοῖς περὶ Κεγρίν* videtur explicuisse voces apud eum difficiliiores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est *περὶ βαλαντιομάλων*. Alexander Polyhistor laudatur *ἐν τῷ περὶ τῷ παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημύτων*. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ex *μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλῆ*, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin *περὶ Νομοθεσιῶν* scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laetius in *Solone*; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; cerrè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; *τὰ Λυκῆργου νόμια, ὡς Ἀπολλῶδω* &c. *Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hæc ætate susceptæ*, inquit Hironymus. Nec est alius quisquam præter Laetium, qui meminerit librorum Apollodori *περὶ Νομοθεσιῶν*.

Citantur Apollodori libri *ἐτυμολογιῶν*; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocraton. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphiis*, & de *Delis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & *περὶ παρρησιῶν* commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paræmiographi in *γλῶσ. Σίει. ρθ* adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc; sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur *περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐπιτάσεων*, de meretriculis Atheniensibus. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abuli essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori foetus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admitteat, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellecto deprehendisse. Ait Diodorus se collocare *Ἡρακλιδῶν κτλ.* in anno à Trojâ captâ octuagelimo ἀπολυθῶς Ἀπολλοδώρου. Hæc quidem habes in fine præmii ad librum primum, nec ultra quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

Iodorum Geographum, apud Tzetzen chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetæ verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῷ περὶ πόλεων, καὶ νήσων, καὶ δήμων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori haurit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Vossius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. Atque de Apollodoro nihil addam amplius, ut qui jamdudum longius proventus sim, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemæi, vulgò Hephæstionis, ætas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus ætate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suidæ locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἑσθίων Scriptores. Antoninus, vel Antonius Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

SEquuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C. rædium tuum brevitatis solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertibat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῇ αὐτῇ τῶν ἁλίων reperiisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque jungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀττικὸς ἔστιν ἐν τῷ Κόνων τὰς περὶ Συναγωγὰς καὶ Λέξεως χάρις πρὸς καὶ ἐκπεφωτισμένη. Attico sermone utitur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, eumque fortè intelligit Stephanus in Ἀσμάτω. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἑρακλείας, περὶ Νηλεΐδης, περὶ Ἰπλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrùm is noster fuerit Conon, incompertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrtum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *καινῆς* ut Photius, *παρὰ δόξιν ἰσορίαις* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ᾧδε πολυμάθῃν ἰσορίαν*, ideoque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J.G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cepit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compiler Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit; nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentii memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Διόνιστοι* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἑλεγμᾶ εἰς Ἀρσένειον*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeßere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρσίνη* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρσίνη* scripsit Aristoteles, Aristo Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tattius, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lylas Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἰνὶχθ.* Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui intercederunt; quo nomine commendatior esse debet Philologis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse reperio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hæcenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod faciliè credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 98, ad Molossos, & d. decessit. 147, Ulyssis. 148, Pausaniæ, cætera L. C. condonabit.

A P O L.

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α΄.

CAPUT I.

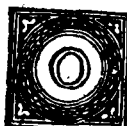
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

OE L U S om-
nium primus
mundi universi
imperio praeuit:

ductaque uxore Tellure ,
prioris ex ea filios sustulit,
quos Centimanos cognomi-
narunt , Briareum , Gyen ,
ac Cœum. Qui , quod sin-
guli centum manus & capita
quingenta haberent, cor-
poris cum magnitudine, tum
robores cæteris mortalibus
antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è
Cælo Tellus Cyclopas, Har-
pen , Steropen , & Bronien ,
quorum singuli unum ocu-
lum in media fronte habe-

ΤΡΑΝΟ΄Σ
πρώτος τῶ παν-
τός ἐδωάσθαι
κόσμον γῆρας δ΄

Γῶν ἐπικνωσε πρῶτος τὸς
ἑκατόγχερας πρῶτος γέν-
οντας , Βριάρευν , Γύην ,
Κοῖον. οἱ μὲν γὰρ τε αὐτο-
πρόβλητοι καὶ δωάμεν κα-
θεστήκεισαν χεῖρας μὲν ἑ-
κάτον , κεφαλὰς
δὲ , ἀνὰ πενήκοντα ἔχον-
τες.

§. β. Μετὰ τούτους δὲ ,
αὐτῶν τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας ,
Ἄρπην , Στερόπην , Βρόν-
τιν , ὧν ἕκαστος εἶχε
ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-

Α

πάντων. ἀλλὰ τέτοις μὲν οὐρανὸς δόσας, εἰς Τάρταρον ἔρριψεν· τόπος ὅς οὐτὸς ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν ἑσθῇ, πικρὸν ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ ἑσπεροῦ γῆ.

§. γ. Τιτυοῖ ὃ αὖθις ἐν γῆς παῖδας μὲν τὺς Τιτάνας προσαρροδύντας, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον. θυγατέρας τε ταῖς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τηθύω, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Λιόνην, Θείαν. ἀναγκάσας δὲ γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἧς εἰς Τάρταρον ῥιζύντων παίδων, πείθει τὺς Τιτάδας ἐπιδίδου τῷ πατρὶ καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἀσπίδα Κρόνῳ. οἱ δὲ, Ωκεανὸν καὶ Κοῖον ὑποτιμώντες τὰ αἰδιῶτα τῷ πατρὶ εἰς πλὴν δάλασσαν ἀρίστην· ἐν δὲ ἧς σαλαγκῶν τῷ ῥέοντι αἵματος ἑρυννέας ἐκρόνοντο, Ἀλκκῶ, Τιςφόνη, Μεγαίρα τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τὺς τε κατὰ τρυφὴν ἀνέ-

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phœbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatae sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cælus ac Terra illum filij sui viribus imperio derurbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonium & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rheia in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrastææque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum edncant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiebant. Rheia verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

γαρον ἀδελφεύς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδωκεν. Ὁ δὲ τούτοις μὲν τῷ Ταρταρῷ, πάλιν δύνοντας, καθεύρξε. ἥ δὲ ἀδελφὴν Ρέα τὴν γῆμας· ἐπειδὴ γῆτε, καὶ Οὐρανὸς ἐδισπιάδου αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίῃς ἥ ἀρχὴν ἀφαιρῆσθαι, κατέπειν τὰ θυνάμματα, καὶ παρῳτῶ μὲν θυνηθεῖσαν Ἐρίαν κατέπειν· εἴτα Δήμητραν, καὶ Ἡῒραν μετ' αὐτῆς Πλέτωναν καὶ Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ ὅττι τέτοις Ρέα, παρεγγίνετο μὲν εἰς Κρήτην, ὁπνίκα ἥ Δία ἐγκυμονοῦσα ἐπύχανε. θυνᾷ δὲ ἐν αὐτῷ ἡ Δίκη Δία. καὶ τῷτον μὲν εἰδοὶ παρῳτῆς Κούρησιν, ταῖς Μελισσῶν παῖσιν νόμφοι, Ἀδραστία ἥ καὶ Ἰδῆ. αὐταὶ μὲν οὖν ἥ παῖδα ἔτρεφον τῷ ἡ Αἰμαλθείας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητες, ἑτοσποὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀπιδῆας σωέχονεν, ἵνα μὴ ἥ παῖς φωνῇ ὁ Κρόνος αἰκνύσῃ. Ρέα δὲ λίθον ἀπαργανώσασα, δίδωκε Κρόνον καταπιεῖν, ὥς ἥ μεγημνόν παῖδα.

Επειδὴ δὲ Ζεὺς ἐχθρήθη
 τέλειος, λαμβάνει Μή-
 πην τὸν Ὠκεανοῦ συνέρχον· ἢ
 δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 χαδύει, πρὸς τῶν μὲν ὅξιν
 τὸν λίδον, ἐπιπτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατέπιε. μεθ' ὧν
 Ζεὺς τὸ πρὸς Κρόνον, καὶ
 Τिताῖας ἐσθνεύει πύλεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐναιου-
 τοὺς δέκα, ἢ τῷ τῷ Διὶ
 ἔχρησε τὸν νίκην, τοὺς κα-
 τὰ ἀφ' αὐτῶν ἀνέχοντες συμ-
 μάχοις. ὁ δὲ, τῷ φεβυ-
 εῦσαν αὐτῶν τὰ δαμά-
 κάμπην ἀποκρίνας, ἔλυ-
 σεν. καὶ Κύκλωπες τότε
 Διὶ μὲν δίδωσι βροντῶν, καὶ
 κεραυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νήν, Ποσειδῶνι δὲ θρίαλ-
 γον. Οἱ δὲ, τούτοις ὅπλι-
 δύντες κρατῶσι Τιτάνων. καὶ
 καθεύδοντες αὐτοὺς ἐν τῷ
 Τάρταρῳ, τοὺς ἑκατόβυ-
 χους κατέστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακλεφεῖνται
 πρὸς τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, τῷ ἐν
 οὐρανῷ δυνατείᾳ· Ποσει-
 δῶν δὲ, τῷ ἐν θαλάσσῃ.

MOx ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Merin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adscisceret, vati-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarra-
 rum detrufos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cæli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obrigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna, Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Persen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœcius, quem in Tiranico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτωνος δὲ ; πῶς ἐν αὐτῇ.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων ἑκατόν. Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, τριχίλια Ωκεανίδες, Ἀσία, Στυξ, Ηλέκτρα, Δωρίς, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μήτις· Κοίην δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσθεΐας, καὶ Ἀητώ. Τπερίονος δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἡλίου, Σελήνης· Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῆς Πόντου, Ἀστᾶς, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίας τῇ Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὅμοις τὸ οὐρανόν· καὶ Προμηθεΐς, καὶ Ἐπιμηθεΐς, καὶ Μενόϊππος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατετάρταρσεν.

§. δ. Εγένοντο δὲ τῷ Κρόνῳ καὶ Φιλύρῃ, Χείρων διφυής Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστᾶς, αἵμοι καὶ ἄσπρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσθεΐας, Ἑκάτη. Πάλλασι δὲ καὶ Στυγὶ τῇ Ωκεανοῦ, Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία.

§. ε. Τὸ δὲ τῇ Στυγὶ ὕδωρ ἐκ πίπτει ἐν αὐτῷ ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, πάντῃ αὐτῇ

πικρὸν διδούς, αἰδ' ὧν αὐτῶν
 ἔτι Τιταίων μὲν ἦν παίδων
 σωεμάχου.

§. 5. Πόντε δὲ καὶ Γῆς,
 Φόρκου, Θαύμαν, Νηρεὺς,
 Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
 τος μὲν οὐδ' καὶ Ηλέκτρας
 ἦν Ωκεανός, Ἰρις, καὶ
 Ἀρπυιαί, Ἀλλὰ, Ωκυπέ-
 τη. Φόρκου δὲ καὶ Κηλῆς Φορ-
 κυάδες Γοργόνες. τῶν ὧν
 ἐρῶμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
 σία λέξομεν.

§. 6. Νηρείως δὲ, καὶ Δω-
 είδος ἦν Ωκεανός, Νη-
 ρεΐδες ὧν τὰ ὀνόματα,
 Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
 κοδόη, Ναυσιδόη, Ἀλίνη,
 Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
 Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
 Ἀχαιή, Εὐδότη, Δότω,
 Φέστυσα, Γαλαΐαία, Ἀκταΐη,
 Πελοπίδουσα, Ἰπποδόη,
 Λυσισάσσα, Κυμώ, Πίονη,
 Ἀλιμήδη, Πλησαύρη, Εὐ-
 κράτη, Πελοπὴ, Καλυψώ,
 Παρόπη, Κραντώ, Νεόμυρις,
 Ἰππονόη, Δηϊάνθηρα, Πο-
 λυνόη, Αὐτονόη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰσμή, Δηροῖ, Εὐα-
 γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
 Ἰόνη, Δυναμένη, Κητώ,
 Λιμνώρεα.

religione decoravit : quod
 ipsi contra Titanas unà cum
 filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Tertæ
 hi sunt filij, Phorcus, Thau-
 mas, Nereus, Euryboea;
 Ceto. Ex Thaumante autem
 & Electra Oceani filiis, natæ
 sunt Iris, Harpyiæ; Aëlle &
 Ocypete. Phorco ex Cetone
 gignuntur Phorcyades Gor-
 gones : de quibus dicendum
 erit, ubi de Persei rebus age-
 mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filia fuerunt, quæ his-
 ce nominibus appellantur,
 Cymothoë, Speio, Glauco-
 thoë, Naufithoë, Halia,
 Erato, Sao, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoë, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plefaure, Eucrate,
 Proto, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hippo-
 noë, Dejanira, Polynoë, Au-
 tonoc, Melie, Dione, Iſſa,
 Dero, Evagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnoreia.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachetin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Músas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεὺς δὲ γαμῆι μὲν Ἡῤαν, καὶ πεκνοῖ Ἡῤω, Εἰλειθυῖαν, Ἀργύην. μύγνυται δὲ πλλαῖς, θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὸ Οὐρανὸν, γῆν αὖτε Διοκρίδας Ὠῤας, Εἰρήνην, Ἐυνομίαν, Δίκην. Μοῖρας, Κλωθὴν, Λάχην, Ἀτροπὸν. ἐκ Διόνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρυνομῆος δὲ τὸ Ωκεανὸς Χάριτας, Ἀγλαΐην, Ἐυφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μύσας, ἀρχαῖα μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλήν, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὐκ καὶ Οἰάγην, κατ' ὀπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφέος, ὁ ἀσκήσας κινδύροισιν ὅς αὐτον ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα· ἀπαδαμένης δὲ Εὐρυδίκης τὸ γυναικὸς αὐτῇ δαχθείσης ὑπὸ ὄφρατος, καὶ ἀλῆσθαι εἰς αὐτὴν,

δίλων ἀγαθὴν αὐτῷ· καὶ Πλούτωνα ἐποίησεν ἀγάπη-
σαι· ὁ δὲ ὑπέσχετο σέ-
ποιήσεν, αὐτὸ μὴ περὶ δό-
μου· Ορφέας ὁπτασθῆναι
παρὲν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς
παρεσθῆναι· ὁ δὲ, ἀπ-
σθῶν, ὁπτασθεὶς ἐδείκνυτο
τῷ γυναικί. ὁ δὲ, πάν-
τ' ἐπέσχετο· εὖρε δὲ Ορφέας
καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
τίτληται παρὰ τῷ Πιερίῳ,
διασπαδίζεις ὑπὸ τῷ Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§. γ. Κλειὸν τῇ Πιέρῃ τῷ
Μάγνητι· ἡρώδι κατὰ μῦ-
θον Ἀφροδίτης· ὠνείδιση γὰρ
αὐτῇ τὸν τῷ Ἀδωνίδος ἔρωτα.
συνελθὼσα τῇ ἐρήνησεν ἐξ
αὐτῆς παῖδα τὸν Ἀκινθον· οὗ Θά-
μυρις, ὁ Φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
μόπιος νύμφης, ἔχεν ἔρωτα,
πορρωτὶς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἐρᾷν ἀρ-
ρένων. ἀλλ' ὁ τὸν Ἀκινθον μὲν ὕ-
στερον Ἀπόλλων ἐρᾷμενον ὄν-
τα, δίσχω βαλὼν, ἄκων ἀπέκ-
τεινε. Θάμυρις δὲ, χάλλει θει-
νεργῶν καὶ κιθαροδία, παρὰ μου-
σικῆς ἡείσε Μῦσας, συναδέ-
μους, αὐτὸν μὲν κρείττων ὑπερῆν,
παροισάσιν πάσας· ἐὰν δὲ ἡγήσῃ
σπερὴν οὗ αὐτὸν ἐκτείναι δέλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus
Pluto ei reducendæ uxoris
potestatem facit, ea lege, ut
inter redeundum Orpheus
conjugis conspiciendæ gratiâ
antea nunquam respiceret,
quàm cùm jam domum per-
venisset suam. Ille autem
haudquaquam fidens, con-
versus Eurydicen uxorem in-
sequentem spectavit : quæ
tum ad Inferos remeavit. Post
hæc Orpheus Dionysij my-
steriis inventis, discerpsus à
Μαινάδibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§ 3. Clío Pierum Magne-
tis filium, Veneris ira, quod
ei Adonidis amorem expro-
brasset, deperivit, cujus com-
pressu Hyacinthum filium
concepit. Hujus amore Tha-
myris, Philammonis & Ar-
giopes Nymphæ filius, in-
flammatum fuit; ac masculâ
Venere primus usus dicitur.
Sed Hyacinthum amasium
disco percussum Apollo in-
vitus occidit. Thamyris cùm
forma corporis præstans,
tum fidibus clarus, de cantu
Musas provocavit, omnium-
que concubitum victor, vi-
ctus autem, illarum arbitratur
se multatum iri pacificatur.
Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyrin , oculorum luce
& citharædica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec defunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline , & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes ; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cælo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem , quòd Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum , & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam , cùm

καθυπέρτριαι ἢ αἱ Μῦσαι γα-
νόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν
καὶ τῆς κισσῶδός ἐστῆσαν.

§. 4. Εὐτέρπης ἢ καὶ πο-
ταμοῦ Στρυμόντος Πῆστος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πύκτεινεν. ὡς ἢ ἔτιοι λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρ-
χεν. Θαλείας ἢ καὶ Ἀπόλ-
λωντος ἐγένοντο Κορύβαν-
τες. Μελπομένης ἢ καὶ Ἀχα-
λάου, Σειρῶνες. περὶ ὧν ἐν
τοῖς περὶ Ὀδυσσεύος ἐργῶ-
ν.

§. 5. Ἡστὶς ἢ, ἡγεῖς ἐν-
νῆς ἐγένοντο Ἡφαιστον ὡς
ἢ Ὀμηρος λέγει, καὶ τὸν
ἐκ Διὸς ἐγέννησε. ῥίπῃ ἢ
αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ Ζῆς,
Ἡστὶς δὲ Διὶ σὴ βοηδοῦντα.
πάντῃ γὰρ ἐξέχευε Ζῆς
ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπὶ
πέμψασαν Ἡστὶν, ὅτε
Τροίαν ἐλὼν ἔπλε. πύου-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Λήμνῳ,
καὶ πηρωθέντα ταῖς βύσσιν,
δίδωσι Θέτις.

§. 5. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσιν εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε τῷ μὴ
σωληθεῖν. καὶ αὐτῷ ἡμο-

μηνίω ἔγκυον, καταπίνοι
φάσας· ἐπιπρῆλεγε γυνή-
σιν παῖδα, μετὰ τῇ μέλλουσαν
ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κέρως, ὃς
Ἰρανεὺ θυιάτης γηήσεται·
αὐτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐ-
τήν. αἰεὶ δ' ὅτ' ἡγήσας ἐκείνη
χρύνθη, παρήσθη αὐτῇ τῇ
κεφαλῇ πλέκει Περμη-
δίως, ἢ, κατὰ τὸν ἄλλον λέ-
γουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς
ὅππῃ πεταμὺ Τείπωνθη, Ἀθη-
ναὶ σὺν ὀπλοῖς ἀέδουρε.

Κ Ε Φ. Δ.

ΤΩΝ δὲ Κοίης θυγατέ-
ρον Ἀστεία μ', ὁμοιω-
θεῖσα ὄρνυμι, ἐαυτὴν εἰς θά-
λασσαν ἔρριψε, φεύγουσα
τὴν πατρὸς Δία σπουδαίαν,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀσ-
τεία παρ' ὅτον κληθεῖσα, ὕπε-
ρον δὲ Δῆλον. Λιπὴ δὲ,
σωελθεῖσα διὰ καὶ τὴν γλῶ-
σσαν ὅφ' Ἡραὶ ἠλάνε-
ται, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλ-
θεῖσα, γυνὰ παρ' ὅτῃν Ἀρτε-
μιν ὅφ' ἥς μαιωθεῖσα, ὕπε-
ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. Ἀρ-
τεμιν μὲ οὐκ. τὰ παρ' Ἰρήν
ἀσκήσασα, παρθένα εἰμει-
νεν Ἀπόλλων δὲ, τὴν μαν-
τικὴν μαθὼν παρὰ τῇ Πατρὶς

gravidam esse persensisset,
absorbere occupat, quoniam
post natam ex ea puellam,
filium se parituram dicebat,
qui cœli dominatione potitu-
rus esset. Id futurum veritus
eam absorbuit. Ubi verò pa-
riendi tempus advenit, Pro-
metheus, sive, ut alij tra-
dunt, Vulcanus, ejus caput
securi percussit, deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit.

CAP. IV.

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare, quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit, quæ
postea Delos nomen accep-
pit. Siquidem Latonam ab
Jove compressam per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no insectata est, donec De-
lum pervenit, atque ibi Dia-
nam prius peperit: qua ob-
stetrice adjuta mater Apol-
linem deinceps edidit. Enim-
vero Diana venationis studio
delectata, virgo permansit:
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane.

Jovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cum templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quam Jupiter ubi comprehensit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatae magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio de-
 rentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Mar-
 syan Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibus invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τέλει, ἥκει
 ὡς Δέλφοις, χρησμοδού-
 σης τότε Θέμιδος. ὡς δὲ
 φερουσὴν τὸ μαρτεῖον Πύ-
 θων ὄφεις, ἐκώλυεν αὐτὸν
 παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χῆσμα,
 εἶπεν ἀελάν, τὸ μαρτεῖον
 φθλαμβαίνει. κτείνει δὲ
 μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν·
 ὃς ὡς Διὶς υἱὸς, καὶ πῆς
 Ορχομενοῦ θυγατρὸς Ελά-
 ρης, ὡς Ζεὺς, ἐπειδὴ συ-
 νῆλθε, δεισας Ἡραν, ὑπὸ
 γῆν ἐκρύψε· καὶ τὸν κυο-
 φορηδέντα παῖδα Τιτυὸν
 ὑπερμεγέθη, εἰς αἶς ἀνήγα-
 γεν. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύ-
 θωνα, Λιτὸ δεσφείσας, πύ-
 θω καταχευεῖς ἐπιπαῖται· ἡ
 δὲ, τὰς παῖδας ἐπιχελεῖται,
 καὶ κατατοξάζουσιν αὐτόν· κο-
 λάζεται δὲ καὶ μετὰ δά-
 ναν· γύπτις γὰρ αὐτῷ πύ-
 καρδιαν ἐν ἁΐδου ἐδίου-
 σιν.

§. 3. Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλ-
 λων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα
 Μαρσύαν. ἔτ' οὖν γὰρ, εὐρών
 αὐλὴς, ὃς ἔρριπεν Ἀθηνᾶς
 διὰ τὸ πῶς ἔψιν αὐτῆς ποιεῖν
 ἄμορφον, ἥλθιν εἰς εἶν
 ἀπὸ μουσικῆς Ἀπόλλωνι.
 συνδεδεμένων δὲ αὐτῶν, ἔτα

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ἡττημένον, ἃ κείσται
 ἡγομένης. πῶς κιδάσαν ἡ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσεν ἃ Μαρ-
 σύαν. τῷ δὲ ἀδωατοῦτος,
 ἐυρεθείς κρείστων ὁ Ἀπόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτινοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τιμῶν τὸ δέριμα, ὅπως διέρ-
 θειρεν.

§. γ. Ωρίωνα δὲ Ἀρτε-
 μίς ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ.
 τῶτον γνηυῆ λέγουσιν ὑπερ-
 μεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρύαλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάλειν πῶς θάλασσαν. ἔπος
 μὲν ἔγρημε Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς ἄβου φθι μορ-
 φῆς ἐείσασαν Ἡρα. αὐθις
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπῳ πῶς Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐπύλωσε, καὶ πρὸς τοῖς
 αἰγалоῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ,
 ὅτι τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἔνα,
 ἐπὶ τῷ ὄμῳ ἐπιδήμε-
 νθ', ἐκέλευσεν ποδηγεῖν
 πρὸς τὰς ἀνατολάς. ἐκῆ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo; idemque ut Marfyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequiret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marfyan è
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detrussit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excēcavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis exal-
ctus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Neptuno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§. 4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Delum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum disco luderet, invitasset,
occisum fuisse. Sed aliis pro-
ditur inferentem vim Opi
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
sagittis confixum fuisse.

§. 5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupsit, orti sunt.

CAP. V.

Pluto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ἠεὶ γρόμφου· ἀέελεψεν
ἐκχεύεις ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ, καὶ διὰ τὰς γὰρ ὅτι
τῷ Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. ἀλ-
λὰ τῷ ᾧ Ποσειδῶνι, Ἡφα-
ίστου κτον ὑπὸ γλῶσσοις
υἱασιν οἶκον.

§. δ. Ωείων δ' Ἡὸς
ἐραδίῃσιν ἤρπασεν, καὶ ἐκ-
μυσεν εἰς Δῆλον. ἐποίει γὰρ
αὐτῷ Ἀφροδίτη σωτηρίας ἐ-
ρεῖν, ὅτι Ἀρεῖ στυγνὰ σέθεν.
ὁ δὲ Ωείων, ὅς τινες
λέγουσιν, ἀνῆρθε, διακλῶν
Ἀρπυιῶν περικλῆδος· ὅς
δὲ πνεύς, βία ζόμενος ὦπιν,
μίαν τῇ ἐξ Τηλεβορέων
παραγχομένων παρθένων,
ὑπὸ Ἀρτίμιδι ἐπὶ ξυύ-
θη.

§. ε. Ποσειδῶν δὲ. Ἀμ-
φιτείτῳ τῷ Ὀκεανοῦ γα-
μῇ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τεί-
των καὶ Ρόδη, ᾧ Ἡλῖος
ἐγνημί.

Κ Ε Φ. Ε.

Πλάτων δ', Περσεφόνης
ἐραδίῃς, Διὸς σωερ-
γούτος, ἤρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δήμωτα δὲ, μὲν λαμ-
πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν τῷ γλῶ

ζητῶσα φηίη· μαθεῖσα δὲ παρ' ἑρμῶϊον, ὅπ Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργισμένη θεοῖς, ἀπόλιπεν ἔργον· ἐκδιδῶσα δὲ γυναικί, ἣ καὶ εἰς Ελευσίαν· ἣ περὶ μὲν ὅτι τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκάλεσαν πύτραν παρὰ τὸ Καλλίχρον φρέαρ καλέσθων· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθῶσα τὸν βασιλεύοντα τὸν Ελευσινίων, ἔνδον ἑστὴν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καθεζομένη, χαῖα περὶ ἰάμβη, σκώψασα τὴν θεάν, ἐποίησε μισδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ταῖς γυναικάς σκώπειν λέγουσιν. ὄντων δὲ τῇ Κελεῷ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδί, τοῦτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παραλαβῶσα· βελομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει τὸ βρέφος, καὶ πεινῇρει ταῖς θηταῖς σάρκας αὐτοῦ.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμενον τὸ Δηϊφῶντων, τοῦτο γὰρ ἡ νόστος τοῦ παιδὸς, ἐπισύρησεν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλαον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, infedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniarum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq; rationerisum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Dei-phonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolescebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemō Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticūmq; con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptolemum Eleu-
finis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret;
id ipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in-
eam testimonium dixisset,
grave superimpofuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μεταίωρα ἢ πρὸς τὴν θύαν.
καταλαβὼν εἰς πῦρ ἐγκα-
χυμένον ἀνέβησι. διότι
τὸ μὲν ἔρεος ἔστι τῆς πυρὸς
ἀνελώθη, ἡ δὲ διὰ δὲ αὐτῷ
ἐξέφηνε. Τειπολέμῳ δὲ τῇ
προσβυτήρῳ τῇ Μεταίωρα
παῖδων, δίδου κατασπλά-
γμα πλινθῶν δρακόντων, καὶ
πυρὸν ἔδωκεν, ὅτι πλὴν ὅλῳ
εἰκαμένῳ δὲ ἔρανος αἰε-
μῶν κατέσπειρε. Πανύασας
δὲ, Τειπολέμον Εὐλῶν-
λίγῃ φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς
αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκίδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ἦδὲ Ὀκεανῷ καὶ
τῇ.

§. γ. Διὸς δὲ Πλῦτωνε
πλὴν Κόρινθον ἀπαπέμψαι κα-
λάσαντῃ, ὅτι Πλῦτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ
μητρὶ καταμείνῃ, ῥοιᾷ ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. καὶ
δὲ, ὅτι προσδομένη τὸ συμ-
μασόμενον, κατὰ λῶσεν
αὐτὴν καταμαρτυρήσαντῃ
δὲ αὐτῆς Ασκαλέφῳ τῇ
Λχέοντῃ, καὶ Γοργύ-
ρας, τούτῳ μὲν Δημή-
τρῃ ἐν ᾧ δου βαρεῖαν ἐπέ-
θηκε πέτραν. Περεφόνη
δὲ, καὶ ἑκάστων ἐνιαυ-
τῶν, τὸ μὲν τρίτον, μὲν

Πλύτων^Θ ὡς ἀγκίσθη μέ-
των· τὸ δὲ λοιπὸν, παρ'
τοῖς Διοῖς. καὶ μὴ οὐδ' Δι-
μνῆρες ταῦτα λέγεται.

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I.

ΓΗ δὲ, καὶ Τिताίων
ἀγανακτοῦσα, γηναῖ
Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, με-
γίστη μὲν σωματῶν ἀνθρώ-
κληταις, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγανίστοις· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὤψεισι κατεφάνοντο,
καθιμύμνοι βαδίζοντες κόμην
ἐν κεφαλῇς καὶ γυνείων·
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φορί-
δας δρακόντων· ἐβρόντο δ',
ὡς μὲν πρὸς λέρουσι, ἐν
Φλέγας· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλώῃ. ἡκόντιζον δὲ εἰς
οὐρανὸς πύρας, καὶ δρυὶς
ἡμμένας· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κυονίδος, ὅς δ' ἦ καὶ ἀδά-
νατος ὡς, ἐν ᾗ καὶ ἐβρο-
νήθη γῆ μαχόμενος· οὗτος
δὲ καὶ τὰς Ηλίας βόας ἐξ
Ερυθίας ἤλασε· τοῖς δὲ Διοῖς
λόγον ὡς, ὑπὸ Διῶν μὲν μι-
νίνα καὶ γιγάντων ἀπολέ-
σαι δυνάσκει· συμμαχοῦν-
τος δὲ Διητοῦ πνέοντος, πλεον-

Ps ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegræis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium facile principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

tituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cujuscumque viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens precipit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyryon autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium iniecit: quæ, cum sibi replum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πρῶτον. αἰσδομένη δὲ Ἰὼ πότῳ, ἐξέτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶν δουρηθῶν ἀπολέσται. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοῖ τὴ καὶ Σελῶν, καὶ Ἡλίου. τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας. Ἡρακλῆα δ' ἐν μάχῃ δ' Ἀθλῶαῖ ἐπαλάσματο, κακῆν⊕ παρῶν μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονίδα. αὐτὸς δὲ ὅτι τῆς γῆς μάλλιν, ἀνιδάκματο. Ἀθλῶαῖ δὲ ὑποδεμένης, ἔξω τῆς Πελλήνης ἔλκυσεν αὐτόν. κακῆν⊕ μὲν ἔτω ἐτελεύτα.

§. β. Πορφυρίων δ' Ἡρακλῆα καὶ μάχῃ ἐφάρμακε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πῖδον Ἡρας ἐπέβαλεν, ἥτις καὶ καπαρήγνυτο⊕ αὐτῇ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι διλονται⊕, βοηθὸς ἐπεκαλεῖτο. καὶ Διὸς κεραινώσαντο⊕ αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ἧς δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρύτου δὲ θυρεῶν

δρυὸς ἐκτείνε· Κλύπρον δὲ
 φαστὴν Ἐκάτη· μᾶλλον δὲ
 Ἡφαίστος, βαλὼν μύδροις.
 Ἀθλῶα δὲ Ἐγκελάδω φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥήψῃ δὲ
 νῆσον. Πάλλαντι δὲ δ-
 ρὰν ἐκπηῦσα, ταύτῃ κτι-
 τὴν μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκηπ-
 σάμα. Πολυδάμης δὲ διὰ δὲ
 θαλάσσης διώχθεις. ὑπὸ τῷ
 Ποσειδῶνι δὲ, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δὲ τῆς νῆσος μέ-
 [διὰ ῥήξας] ἐπὶ ῥήψῃ αὐ-
 τῷ, τὸ νερόμενον Νίσυρον.
 Ερμῆς δὲ, δὲ Ἀΐδῳ κινέτω
 ἔχων κτιτὴν μάχῃ, Ἰππό-
 λυτον ἀπὶ τήν· Ἀρτεμις δὲ
 * Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Θόα-
 να χαλκίοις ῥοπάλοις μαχο-
 μένοι· τὸς δὲ ἄλλοις κραυ-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένοις ἐτόξασεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τῆς Τιγάντων, Ἡ
 μᾶλλον χολωθεῖσα, μύθου-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ ἡνῶ· Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
 νῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ
 θεοῦ. ὅς μιν καὶ μεγέθει
 καὶ δυνάμει πάντων διη-
 νέγκειν, ὅσους ἐγέννησεν Ἡ-
 ῶ δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄρτι

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano candenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam injecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugna, suum
 sibi corpus contextit. Poly-
 botes item per maris fluctus
 Neptuno insectante, in Cō
 ransdem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea tectus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

nis immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; earque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferrebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετῶν ἀπλετον μέγας ἀνδρόμορφον, ὥς ἔοικεν ἔχεν μὲν πάντων τῶν ὀφθῶν ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰς τῶν ἀστρῶν ἔφαινε· χεῖρας δὲ εἶχε, πρὸς μὲν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐκτεινομένην. πρὸς δὲ, ὅτι πρὸς ἀνατολὰς. ἐν τούτων δὲ εἰσέχον ἐκτὸν κεφαλᾷ δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μερῶν, αἰεῖδας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν· ὧν ὁλοι πρὸς αὐτῷ ἐκτεινόμενοι κορυφῶν, συνειγμένων πολὺ ἐξέεισαν· πάντες δὲ αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπῆρατο, αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ θυρίων τρέχας ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδίκατο τοῖς ὄμμασι. τοιαῦτα ὦν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτῳ, ἡμμένας βάλων πίπτας ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ συνειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ σώματος πνεύς ἐξέβρεχε ζάλη. οἱ δ' ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγὰς ἐφύεροντο, καὶ διωκόμενοι, πρὸς ἰδίαν μετίβαλλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πῆρ' ἰω
 μῶν ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 καραυνοῖς· πλησίον δὲ ἡρό-
 μῶνον, ἀδαμαντίνης καπ-
 πῆσεν, καὶ φεύγοντα ἄρχει τῷ
 Κασίῳ ὄρει, σπεδίσας·
 οὗτο δ' ἐπὶ ἑκκρητῷ Συρίῃ.
 καὶ οὗτος δὲ αὐτὸν καταπετρω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σπε-
 βάλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς σπει-
 ραῖς πειπλεχθεὶς, κατῆλθεν
 αὐτὸν· καὶ πῶς ἀπ' αὐτοῦ πε-
 λόμην, τὰ τε τῶν χερῶν,
 καὶ τῶν ποδῶν διέπεμνε νεῦρα,
 ἀρῶμεν δὲ ὅτι τῶν ὤμων,
 διεκόμεσιν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν καὶ πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκειον
 ἄστρον κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄκ-
 τε δόρα, καὶ οὗτος ἀπὶ βίβλου,
 καὶ κατέστησεν Δελφικῶν δρᾶ-
 κων (ἡμίτης δὲ καὶ αὐ-
 τὴ ἡ κόρη) Ἑρμῆος δὲ καὶ
 Αἰγίππου ἐκκλέψαντες τὰ
 νεῦρα, ἥρμισαν τῷ Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, πῶς
 ἰδὼν ἀνακομσάμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξαίρνης ἐξ οὐρανοῦ
 ὅτι πλωτὸν ὀχρύμην ἱπ-
 πων ἄματι, βάλλον κα-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρ' ἐδίσσας
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspicatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit: ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est: ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit: quocū per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Egipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; acturū
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parca deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commif-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

σαν· ὅπερ Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἐπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅπῃ ῥωδήσεται μᾶλλον, ἐγού-
 σατο ἥν· ἐφημίερον καρτῶν·
 διότῃ ἐπιδιωκόμην· αὐτίκα,
 ἦσαν εἰς Θράκιαν, καὶ μα-
 χόμεν· πρὸς τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τύπων δ' ἐ-
 π' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
 πάλιν ὠδεμένων, πολὺ δὴ
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐν τούτῳ τὸ ὄρη
 κληθῆναι Αἷμον. φάσιν ὅ-
 ὅρμηθέντ· αὐτῇ δὲ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥέειν Αἴτνῳ ὄρη· ἐν
 Σικυλίᾳ· τῷ δὲ ὑπὸ μί-
 χεί· οὗ ἐξ οὗ μίχης
 δεῦρ· φασὶ ἀπὸ ἥν· βλη-
 θέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλ-
 λά πρὶ μὲν τούτων μέ-
 χης τῷ δεῦρ, ἡμῶν λε-
 λέχθω.

CAP. VII.

ΚΕΦ. Ζ.

INterea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

Προμηθεὺς δ' ἐξ ὕδα-
 τ· καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πυρὸς
 λάτρεα Διὸς, ἐν νῶθῳ
 κρύψας. ὡς δ' ἤδετο Ζεὺς,
 ἐπὶ τῷ Ἑφαιστῷ τῷ Καυ-
 κάσῳ ὄρη τὸ σῶμα αὐτοῦ

αποσταλῶσαι τῷτο δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρε' ὄρε'ν. ἐν δὲ τούτῳ
αποσταλῶσιν Περμηθιὺς,
πολλῶν ἐπὶ ἀνθρώπων ἐδίδου-
το καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἰετὸς ἐπιπλάμμευτο, ὡς
λοβοῖς ἐπέμετο ὅτι ἡρώτων
αὐξανομένων διὰ νυκτὸς. καὶ
Περμηθιὺς μὲν πρὸς κλα-
πύντο δίκλῳ ἐκπνεύων
τῶν, μέχρις Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν
τοῖς καὶ Ἡρακλείᾳ δηλώ-
σμεν.

§. β. Περμηθίως δὲ παῖς
Δελφίων ἐγένετο. οὐτὸς
βασιλεύων ὅτι πρὶ τῶν
Φθίων τόπων, γαμῆ Πύρ-
ραν τῶν Επιμηθίως καὶ
Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν
θεοὶ ἀφ' ὧν γυναικα. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλ-
κὸν γένος ἠδύλησεν, ὑπο-
δεμένου Περμηθίως, Δευ-
καλίον τεκτῆνά μιν λαβ-
ναρε, καὶ τὰ ὀπτήθρια
ἐνδέμμευτο, εἰς ταῦτῳ με-
τὰ Πύρρας ἀέει. Ζεὺς
δὲ, πολλὸν ὕστερον ἀπ' ἑρα-
νοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέ-
ρη τῆς Ἑλλάδος ἐπέκλυσε
σιν· ὥς διαφθαλέναι πα-
ντας ἀνθρώπους, ὁλίγων χα-

dedit. Scythiæ mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc pœnam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules cum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Diï finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Thessalicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contecta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnassum demum appellit, ibique cum imbres defuissent, egressus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Jovis monitu sumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque *λαοί*, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. *λάας* enim lapidem significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrhæ alios, quem ab Jove ortum

εἶς, οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θησσυλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωεχέθη πάντα. Διὸς γὰρ δὲ ἐν τῇ λαόναν, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενον, ἐφ' ἡμέρας ἐνέει, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίχει, καὶ αὐτῷ ὅμιλον παύσαν λαβόντων, ἐκβαλὲν εἴδουσι Διὶ θυξίῳ. Ζεὺς δὲ, πύμας Εὐμύῳ προσάπτει, ἐπὶ τῷ αἰτῇ, π βούλεται. ὁ δὲ, αἰτῇ τας ἀνθρώπους αὐτῷ γνέσθαι, καὶ Διὸς εἰπόντων, ὑπὲρ κεφαλῶν αὐτῶν ἔβαλλε τοῖς λίθοις, καὶ οὗς μὲν ἔβαλλον ὁ Δευκαλίων, αὐδρες ἐγένοντο, οὗς δὲ Πύρρα, γυναῖκας, ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάσθησαν ἀπὸ τῆς Λάας λίθου. γίνονται ὅς ἐκ Πύρρας Διὸς γὰρ παῖδες, ἑλλω μὲν πρῶτον, ὃν ἐκ Διὸς [ἑνίοι] γηγνησθαι λέγουσι. [Δευτέρως

Δ'] Ἀμφικτύων ὁ μετὰ
Κρεναῦ βασιλεύσας τ' Ἀτ-
τικῆς· θυγάτηρ δὲ Προτυ-
γήνηα· ἐξ ἧς καὶ Δίδος·
ἈΐδλιΘ. ἙλλίωΘ. ὃ καὶ
θύμης Ὀρσείδος, Δῶρος,
Ξῦδος, ΑἶολοΘ.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν' ἄφ'
αὐτῷ, τὸς καλεμένους Γραι-
κούς, προσηγόρῳσεν Ἑλλήνας·
τοῖς δὲ παῖσιν ἐμίεισε τ' χώ-
ραν. καὶ Ξῦδος μὲν λαβὼν πρὶν
Πελοπόννησον, ἐν Κρεύσης
τ' Ερεχθίδος Αχαιὸν ἐγγήνησε,
καὶ Γῶνα, ἀφ' ὧν Αχαιοὶ καὶ
Γῶνες καλεῖνται· Δῶρος δὲ,
τ' ἴσταν χώραν Πελοποννήσου
λαβὼν, τὸς κατοίκους ἀφ'
ἐαυτοῦ, Δωριεῖς ἐχέλεσεν·
ΑἰόλοΘ δὲ, βασιλεύων τῇ
ἐπὶ τ' Θίωσαλίαν τόπων, τὸς
ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσ-
ηγόρῳσεν· καὶ γῆρας Ἐναρέτιν
τ' Δηϊμάχην, παῖδας μὲν ἐγ-
νησεν ἑπτά, Κειδίαν, Σίσυφον,
Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊό-
να, Μάγνητα, Πειρήλιν·
θυγατέρας δὲ πέντε, Κανά-
χην, Ἀλκυόνην, Πισιδί-
κην, Καλύκην, Πειριμή-
δην. Πειριμήδης μὲν οὐδ' καὶ
Ἀχελῷος, Ἴπποδάμου καὶ
Ὀρέστης· Πισιδίκης δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cra-
nao Atticæ imperavit. Huic
insuper Protogenea filia fuit;
ex qua & Jove Aëthlius pro-
creatur. Ex Hellene verò &
Orseide Nympha, Dorus,
Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hel-
lenas, qui postea Græci vo-
cati sunt, nominavit: filiis &
hic loca partitus est. Xuthus
adeptus Peloponnesum, ex
Creusa Erechthei filia, A-
chæum genuit & Ionem, à
quibus Achivi & Iones nun-
cupantur. Dorus autem, quæ
trans Peloponnesum est, ter-
ram nactus, incolas suo de
nomine Dorienfes appella-
vit. Æolus verò locis quæ cir-
ca Thessaliam sunt imperans,
populis Æolensibus nomen
imposuit. Qui ducta Enare-
te Deimachi filia, septem
ex ea filios procreavit, Cri-
theum, Sisyphum, Atha-
mantem, Salmoneum, Deio-
nem, Magnetem, & Perie-
ren. Sed & filias quinque,
Canachen, Halcyonen, Pi-
sidicen, Calycen, ac Peri-
meden. Ex Acheloo verò
& Perimede, Hippodamas
& Orestes. Ex Pisidice &
Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Acton nati sunt.

Μυρμιδόν & Ἀντίφου & Ἀκτων.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter inaves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. 3. Ἀλκυονίδην δὲ, Κηϋξὶς ἑγνημὲν Εὐσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἑλθόντα Ἡραν ἦ δὲ, τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ἀπαρνέωσι καὶ τῷ μὲν, Ἀλκυονίδην ἐποίησε, τὸ γὰρ κήρυκα.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Neireum, Epopeum, Aloeumque & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimedian Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat; quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam incresebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubuerunt.

§. 4. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶν & Οπλεία καὶ Νηρεία, καὶ Επopeία, καὶ Αλοεία, καὶ Τριώπη. Αλοεὺς γὰρ ἔν ἑγνημὲν Ἰφιδέειαν τὴν Τριώπιδος ἦτο Ποσειδῶν ἠγάθη, καὶ συνέχευε φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀνυμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνέφορε. στυγερὰ δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, ὧν τὸν καὶ Εφιάλτην, τοὺς Ἀλοείδας λεγόμενους. ἔτι κατ' ἐταυπὸν πύξανον πλάττοντο μὲν περὶ πηχῶν, μῆκος δὲ ὀργυῶν ἐνεία δὲ ἐπὶ τῶν γυμνοῖ, καὶ τὸ μὲν πλάττοντο περὶ πηχῶν ἔχοντες ἐνεία, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυῶν ἐνεία, ὥστε τοὺς μάχεσθαι διανοῦντο.

καὶ πῶς μὲν Ὀσσαν ὄπῃ ἢ
 Ολυμπον ἔεισαν· ὄπῃ δὲ
 πῶς Ὀσσαν δύντης τὸ Πή-
 λιον, διὰ τοῦ ὁρεῶν τοῦ-
 τῃ ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσιναι· καὶ πῶς μὲν δά-
 λασαν χάσαντες τοῖς ὄρεσιν,
 πειθήσιν ἔλεγον ἥσαντες· ἢ
 ἢ γὰρ, δάλασαν. ἐμνῶντο
 δὲ, Εὐφιάτης μὲν Ἡραν·
 ὦτ' δὲ Ἀρτεμιν. ἔδυσαν
 δὲ καὶ Ἀΐων· σέτον μὲν οὐδ'
 Ερμῆς ἐξέκλεψεν. ἀνείλε ἢ
 τὰς Αλωείδας ἐν ἀμάξῃ
 Ἀρτεμὶς δὲ ἀπάτης ἀλλάξα-
 σα γὰρ ἢ ἰδέαν εἰς ἔλαφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπέδησεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι δ' εὐχόμενοι
 τὸ θνητόν, ἐφ' ἑαυτοῖς ἠ-
 κόνισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γίνετα· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Αἰολίας ἀγαγὼν, Ἡλίου
 φῶκησι. λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέει ἐκ Διὸς ἥμεναι. τέ-
 του χέλλει διενεγκόντ' ἢ
 ἐάσθῃ Σελήνῃ· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλεται ἐλέ-
 γει· ὃ δὲ, αἰετῆται κοι-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 νατ' καὶ ἀγήρω μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, eum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjectis
 occiderunt.

§. 5. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissime
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque veller, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tutem concedi postulavit.

§. 6. Cæterùm Ætolus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cùm peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset; occisis hospitibus, Phethiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliā appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agnorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceνque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiūmque conceptos peperit.

§. 6. Ενδυμόωνθ' δὲ καὶ Σηΐδος νύμφης, ἢ Ναΐδος, ἢ, ὥς πινε, Ἰφειανάσσης, Αἰ' πολίς. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνίως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήπιδά χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεδεμένους, Φθίας καὶ Ἀπόλλωνθ' υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρίτῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰ' τολίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τ' Φόρβου, Πλερώων καὶ Καλυδῶν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰ' τολίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν.

§. 7. Πλερώων ἔ' οὐδ' γήμας Ξανθίππῳ τὴν Δώρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντῳ. Καλυδῶνθ' δὲ καὶ Αἰ' ολίας τῆς Ἀμυθαιόωνθ', Ἐπικαστὴν [καὶ] Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεθ', Οξύλθ'. Ἀγήνορ δὲ ὁ Πλερώωνθ', γήμας Ἐπικαστὴν τὴν Καλυδῶνθ', ἐγέννησε Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἀρεθ', Εὐνθ', Μῶλθ', Πύλθ', Θέστιθ'.

§. η. Εὐην^Θ ᾧ οὐδ' ἐγμί-
νησι Μάρπασαν. ἡ δ' Απόλλων^Θ
μνησδομένου, Ἰδας ὁ
Ἀπαρίως ἤρπασε, λαβὼν
ᾧ Πισιδῶν^Θ ἄμμα, ὑπὸ
πτερον δώκων δὲ Εὐην^Θ
ἐφ' ἄμματ^Θ, ὅτι τὸν Λυ-
κόρμαν ἤλαθε ποταμὸν κατα-
λαβὼν δ' ὁ Διωάμω^Θ, τὸς
ἵππους ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε·
καλεῖται Εὐην^Θ ὁ ποτα-
μὸς παρ' ἐκείνου.

§. θ. Ἰδας δὲ εἰς Μεσ-
σήνῃ ᾧ γένεται, καὶ αὐτῷ
ὁ Απόλλων ἐπιτυχῶν, ἀφαι-
ρεῖται τὴν κόρην. μαχομέ-
νων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς
παιδὸς γάμῳ, Ζεὺς διαλύ-
σας, ἐπίτρεψεν αὐτῇ τῇ παρ-
δίνῃ ἐλθεῖν ὁποῖον βού-
λεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ, δει-
σα ὡς αὐτὴ μὴ γηρῶσαν
αὐτῇ Απόλλων καταλίπη,
καὶ Ἰδαν εἶλετο αὐδρα.

§. ι. Θεσίῃ^Θ ἐξ Εὐρυδέ-
μυδος καὶ Κλεοβοίας, ἐγένοντο
δυογάτρες ᾧ Ἀλθαία, καὶ ἑρ-
μνήστρα ἄρρενες ᾧ Ἰφικλ^Θ,
Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐ-
ρύπυλ^Θ.

§. κ. Παρθάων^Θ καὶ Εὐρύ-
πυτος Ἰπποδάμαντ^Θ, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Mar-
pessam, quam cum Apollo
sibi collocari in matrimo-
nium quæriraret, Idas Apha-
rei filius, accepto à Neptuneo
curru pennato, rapuit: illum
inde è curru insequens Eve-
nus, ad amnem Lycormam
venit, neque assequendi vo-
ti compos factus equos jugu-
lavit, seque ipsum deinceps
in fluvium præcipitem dedit:
eique Eveno nomen inditum
fuit.

§. 9. At Idæ Messenen pro-
ficiscenti obviam factus A-
pollo virginem aufert. qui
cum inter se de puellæ ma-
trimonio concertarent, Ju-
piter eorum lite diremptâ,
virgini, utri collocari vellent,
optionem dedit. Hæc verita-
ne se anum factam Apollo
desereret, Idam sibi virum
esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eu-
rythemide Cleobææ filia,
fæminei sexus quidem, Al-
thæam & Hypermnestram
sustulit: mares autem, Iphi-
clum, Evippum, Plexippum
Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò &
Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Ἀγρίου,
Ἀλκάδου, Μέλαι, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπὶ.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώϊ, Σειρῶνας
ᾗμέδαι λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cùm stipes
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Οἶνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶν, παρὰ
Διονύσου φυτὸν αἰμπόλου
παρῶτ' ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαΐαν πλὴν Θεσίης, θυ-
γατρὶ Τόξέα· ὃν αὐτὶς ἐκτε-
νεν ὑποπνέσαντα τὸν τά-
φρον καὶ παρὰ τῷ τῷ, Θυ-
ρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Γόργην, ᾧ Ἀνδρά-
μων ἐγημῆρ' καὶ Διηΐαιραν,
ᾧ Ἀλθαΐαν λέγουσιν ἐκ Διο-
νύσου γνηῖσαι· αὐτὴ δ' ἠνιό-
χε' [καὶ τὰ] χεῖ πόλεμον ἡσυχί-
α καὶ παρὰ τῷ γάμων αὐτῆς Ηρα-
κλῆς παρὲς Ἀχελῶον ἐπάλαι-
σεν.

§. β. Εγγόνησι δ' Ἀλθαΐα παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον
ὃν ἐξ Ἀρεῖ γνηνῆσαι φασί.
τά τε δ' ὄντ' ἡμερῶν ἐπὶ αἰ-
ματηρομένας τὰς Μοίρας,
φασὶ δὲ εἰπεῖν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαγρος, ὅταν ἡ καύ-
σῃ· ὅτι τῆς ἐλάτης δι-
λὸς κατὰ τὴν τῷ αἰνέσῃ.

σα, τὸν δαλὸν ἀείλετο Ἀλ-
δαία, καὶ κατέδυτο εἰς λάρ-
νακα. Μελέαρχος δὲ, ἀνὴρ
ἀπρωτος καὶ ἡνυαῖος ἡύο-
μνος, τὸνδε τὸν πρόπον
ἐτελεύτησεν. Ἐπείων καρ-
πὸν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμομένων
ταῖς ἀπαρχαῖς Οἶνέως θεοῖς
πᾶσι δύνων, μόνης Ἀρτέμι-
δος ἐξελάδωτο. μινὶ Ἰασα
δὲ ἡ θεὸς, χάσων ἐφῆκεν
ἕξοχον μέγαι τε καὶ ῥώμῃ,
ὅς τιμῇ τε γλῶσσαν ἐπι-
δει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ
τοὺς ἐντολῆχάοντας διέφθει-
ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
σων, τοὺς ἀείσουσι ἐν τῇς
Ἑλλάδος πάσας ἐκάλεισε,
καὶ τῷ κτήναρτι τὸν θῆ-
ρα, τὴν δὲ δὲν δώσειν ἀνι-
στῆον ἐπηγγέλατο. οἱ δὲ
σωελδόντες ὅπῃ τιμῇ τῷ χά-
σων θῆραν, ἦσαν οἷδε·
Μελέαρχος· Οἶνέως· Δρύας
Ἀρεῖος ἐν Καλυδωνος ὕτοι.
Ἰδαι καὶ Λυγκεύς· Ἀφαρέως,
ἐν Μεσσηνίᾳ· Κάστωρ καὶ
Πολυδύκης, Διὸς καὶ Λή-
δας, ἐν Λακωνίᾳ· Θεσπεύς
Ἀλφειῶς, ἐξ Ἀθη-
νῶν· Ἀδμητὸς Φέριος,
ἐν Φερῶν· Ἀγκυῖος καὶ
Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
tum, intra arcam asservandi
causâ condidit. Porro Me-
leager cūm naturâ esset in-
vulnerabilis ac fortis, hunc
in modum occubuisse dici-
tur. Cūm annuæ in agro fru-
ges rediissent, earum primi-
tias Oeneus Diis omnibus,
unâ tantūm Dianâ per obli-
vionem prætermisâ, conse-
cravit. Quocircâ iratâ Dea
aprum immisit, & magnitu-
dine & robore insignem, qui
terram coli, ac in ea sata fieri
minimè sinebat, pecoraque
omnia, & obvium quemque
tollebat è medio. In hunc ira-
que aprum valentissimum
quemque convocavit, εἰque
qui feram tam immanem oc-
cidisset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se daturū
pollicetur. Qui autem ad apri
venationem convenerunt, hi
fuerunt; Meleager Oenei,
Dryas Martis, hi Calydonij
sunt. Idas & Lynceus Apha-
rei, Messenij: Castor ac Pol-
lux fratres, Jovis & Leda
filij, Lacedæmonij: Theseus
Ægei Atheniensis: Admetus
Pheretis, domo Pheris: An-
cæus Cepheúsq; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos O Eneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancæumq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatraz , quæ Ida & Marpessæ filiaz erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venatione exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent , Hyleus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰάσων Αἰώνος, ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφιτρύωνος, ἐκ Θηβῶν· Πιριθοῦς Ἰξίωνος, ἐκ Λαρίσσης· Τηλαμῶν Ἀϊακοῦ, ἐκ Φθίας· Τηλαμῶν Αἰακοῦ, ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινείας, ἐξ Ἀρχαδίας· Ἀμφιάρεος Ὀϊκλήνους, ἐξ Ἀργείας. μετὰ τούτων καὶ οἱ Θησῆες παῖδες. σωμαλόντας δὲ αὐτοὺς, Οἰνεὺς ὅτι ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε. τῇ δέκατῃ δὲ, Κηφείως καὶ Ἀγκάίου καὶ πινῶν ἀγῶνων ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ὅτι πῶς θύραν ἐξίέναι, Μελέαγρος, ἔχων γυναικα Κλεοπάτραν, πῶς ἰδοὺ καὶ Μαρπείας θυγατέρα, βουλόμηνος δὴ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, σωμαλόντας αὐτοὺς ὅτι πῶς θύραν μετὰ τούτης ἐξίέναι. πεισαντων δὲ αὐτῶν τὸν κῆπον, ὧς λείπει καὶ Ἀγκάιος ὑπὸ τοῦ θυρῆος διεφάρησαν· Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ κῆπον περὶ τῇ Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν· διέπεσε δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

δαλμῖν. Μελιάχρος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κινεῶνα πη-
ξας, ἀπὶ κτείνει· καὶ λαβὼν
τὸ δῖρα, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
ἀδελφοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀρίστειά λή-
ψεται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· ἡ γὰρ ἡφους αὐτοῖς περσ-
ήκαιν λέγοντες, εἰ Μελιά-
χρος λαμβάνειν μὴ θεωρεῖ-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελιάχρος,
τὸς γὰρ Θεσίε παῖδας ἀπὶ κ-
τείνει, τὸ δὲ δέρος ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαία δὲ, λυ-
πιδεῖσα ὅτι τῇ ᾗς ἀδελ-
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαλὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελιάχρος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σιν ἔχ' ἕτω Μελιάχρον πε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητουμένων
δὲ τῆς θήρας [φασι] ᾗς
Θεσίου παῖδων, ὡς Ἰφί-
κλου περὶ τοῦ βαλόντος,
Κύρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνέστωσι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελιάχρου, καί π-
νας ᾗς Θεσίου παῖδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀεά-
σασθαι κατ' αὐτῇ. τὸν δὲ ὁρ-
μηζόμενον οἴκοι μένειν. ἥδη
δὲ ᾗς πολεμίων τοῖς πεί-

neravit: inde Meleager trans-
fisso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ira
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum saū-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sisse. Dehinc hostibus ad
mœnia

moenia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborati opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit; pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploraverunt mulieres, in aves sunt commutatae.

§. 4. O Eneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hippo-
poni filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaiæ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm O Eneo

χρησπεπλαζόντων, καὶ ἧς πολιτῶν ἀξιοαίτων μεθ' ἱκεθείας βοηθεῖν, μάλιστα ποιόντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὸς λοιποὺς κτείναντα ἧς Θεσίον παίδων, ἀποδανεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον, Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνέστησαν. αἱ δὲ θρηνώσασαι τὸν νεκρὸν γυναικες, ἀπωρενάθησαν.

§. 4. Ἀλθαῖας δὲ ἀποθανούσας, ἔγημεν Οἴνεὺς Πειλοΐαν τὴν Ἰππονόου. ταῦτίη δὲ, ὁ μὲν ῥάψας τὴν Θηβαΐδα, πλεμνείης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα ῥέσας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιῆς ἐφ' ἀρμάνῳ ὑπὸ Ἰπποστράτου εὖ Ἀμαρυγκίως, Ἰππίνην τὸν πατέρα πῦμαίαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅντιν' ἀμφοτέρω ἀποτίλαι.

§. 5. Εἰσὶ δὲ πνευεὶς λέγοντες Ἰππονόου ἐπγνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφ' ἀρμάνῳ ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτῇ πρὸς ἥτον ἀποτιμῆσαι. ἐγκυήθη δ' ἐκ ταύτης

Οἱ γὰρ Τυδεὺς. Πείσανδρῳ δὲ αὐτὴν ἐν Γόργης θήεσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἱνεία κατὰ τὴν βέλυσιν Διὸς ἐρεθίσκει. Τυδεὺς δὲ, αὐτὴν ἡρόμεν ἡμιναῖον, ἐφυσσάδην, κτείνας, ὡς μὲν πρὸς λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἱνέως Ἀλκίμορον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμανοίδα μαχρῶς, τοὺς Μίλαν παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἱνῆι, Φυνεία, Εὐρύαλον, Υπέρλαον, Ἀντόχῳ. Εὐμήδῳ, Στέρνοπα, Ξανθίππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὡλένιον ἀδελφὸν ἰδίων. Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντ' αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἀργίον, ἦκε πρὸς Ἀδράστου καὶ τὴν τέτου γήμας θυγατέρα. Διὶ πόλλιν, ἐχθρόνησε Διομήδῳ. Τυδεὺς μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατοσάμεν, ἀπὸ Μελανίππου τραυνοῖς ἀπέθανεν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀγρίοι παῖδες Θέρσιππος, Ὀλχυσὸς, Πέσδοος, Κελεύτωρ, Λυκοπεύς. Μελανίππος, ἀφελόμενοι τὸ Οἱνέως βασιλείαν τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ πάντι ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, OEneumque, ita volente Jove, filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cùm jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam docent, OEnei fratre Alcatoo, in exilium fuit ejectus. Sed is, qui Alcmanidem tragœdiam scripsit, testatur, Melanis filios OEneo insidiantes, nempe Phineum, Eurialum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum; Agrio autem ipsi dicam impingente, confugisse ad Argivos, Adrastumque adisse; ductaque ejus filia Deiphyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Therippus, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum OEnei regnum patri attribuerunt: quinetiam viventem adhuc

OENEUM in vincula conjectum flagris cædebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculàm, Agrij quidem filios præter Onchestum, Therſiprúmque omnes è medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum jam senio confectus Oneus esset, Andræmoni OEnei filio marito concessit habendum, OEneúmque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum evaserant, Agrij filij in insidiis latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verùm vitâ functum Diomedes Argos translatum, hîc, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum OENOË, sepelivit: & ducta uxore Ægialeâ Adraſti filia, sive, ut aliis placet, Ægialei, contra Thebas Trojámque militasse perhibent.

τὸν ΟΙ'νέα καδεύσαντες ἡκίζοντο ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργεὺς φεραμένοισι τ' ἄλλοι κρύφα, τὺς μὲν Ἀχίλου παῖδας, χεῖρας Οἰχσίδ' καὶ Θερσίππου, πάντας ἀπύκτεινεν· ἔπειτα γὰρ, φθασάντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον· τῶν δὲ καταλείαν, ἐπειδὴ γηραδὸς ἦν ὁ Οἰνεύς, Ἀνδράμονι τῷ τῶν Δυγατῆρα τῷ ΟΙ'νέως γήματι δίδωκε· τὸν δὲ ΟΙ'νεα εἰς Πελοπόννησον ἤγαγον· οἱ δὲ διαφυρόντες Ἀχίλου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τῶν Τηλέφου Εἰσίων τῆς Ἀρχοδίας, τὸν προσβύτιον ἀπύκτειναν. Διομήδης δὲ, τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κομίσας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνὸν καλεῖται, καὶ γήμας Αἰμαλέων τῶν Ἀδράστου, ὡς ἐνιοί φασιν, τῶν Αἰμαλέως, οἳ τὴν Θήβαν καὶ Τεβρίαν ἐστράτευον.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

CÆTERUM ex Æoli filiis Athamas Bæotiz Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδων, Ἀθάμας Βωιωτίας ἐκ Νεφέλης τεκνοῦ μὲν παῖδα Φρίξον, Δυγατῆρα δ'

Ἑλλήν' αὖθις δὲ Ἰνώ γα-
 μιῖ· ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὅπως
 λεύκω δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφε-
 λῆς τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυ-
 καῖκας τὸν πυρὸν φεῦγειν·
 λαμβάνουσι δὲ κρύφα τῆς
 ἀνδρῶν, τῷτο ἔπεισαν. Ἡ
 δὲ, πορυγμένοις πυρὸς
 διχομήνῃ, καρπὸς ἐπιστοίς
 ἔκ ἀνδρῶν. διὸ πάντων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὸς ἐπυρδάνετο τῆς ἀφο-
 εἰας. Ἰνώ δὲ τὸς πεμφθέν-
 τας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη
 καχρησμένον πῦρσάδαι τινὶ
 ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
 ὁ Φείξῃ. τῷτο ἀκύντας Ἀ-
 δάμας, συναμαρξάμενοι
 ὑπὸ τῆς τινὶ γλῶττι τοικουώ-
 των, τῷ βυμῷ παρέστη
 Φείξον. Νεφέλῃ δὲ μὲν τῆς
 δυγατέος αὐτὸν ἀήρπασε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυ-
 σόμαλλον χρυδὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φερόμενοι δι' ἑρμού, καὶ
 μεταξὺ γλῶττι ὑπέβησαν, καὶ
 δάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τινὶ μεταξὺ καιμάνῳ
 δάλασσαν Σιγείου καὶ Κερ-
 ρονήσε, ὧλιδεν εἰς τὸν
 βυθὸν ἡ Ἑλλή· καὶ καὶ θα-
 νείας αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ, Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed insidias neçtens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quod
 fruges totas excepisset, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocircâ Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quod ubi acce-
 pit Athamas, cum ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit: quò cum per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Post cum ad id
 freti, quod Sigeum inter &
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab ea

helleſpōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Æetes Solis ac Perſeidis filius imperabat. Hanc Circes & Paſiphaes, quam Minos conjugem habuit; sororem fuisse perhibent. Æetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit: & ejus pellem Æetæ socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagittâ interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. Is è Boeotia pulsus Deum rogavit, ubinam gentium esset habitaturus; oraculo verò monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum

Ελλάσονται ἐκλήθη τὸ πλάγος· φείξεται δὲ ἡλθεν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης ἐβασίλει πάντες ἡλίου καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασιφάης, ὡς Μίνως ἔγνημεν. ἔταυτον αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῇ θυγατέραν Χαλκίωπιν δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θυεὶ θυξίῳ· τὸ δὲ τέτατον δέρας Αἰήτη δίδωσιν. ἐκείνη δὲ αὐτὸ πρὸς δρῦα ἐν Ἀργεὶ ἄλσιν κεδήλωσιν. ἐγρόντο δὲ ἐν Χαλκίῳ τῆς Αἰήτης πένταρες φείξονται πάντες, Ἀργεὺς, Μέλας, Φρόντης, Κύτωρ.

§. 3. Ἀθάμας δὲ ὕσεν· ὃν διὰ μύθῳ Ἡρᾶς, καὶ τῇ ἐξ Ἰνός ἐσεγήθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μανείς, ἐτόξισεν Λεάρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτῳ μεθ' ἑαυτῆς εἰς πλάγος ἔρριπεν. ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπισημαίνετο τῷ θεῷ πρὸς κρητὴν κῆσιν· κρηδύντης δὲ αὐτῷ κρητοικεῖν ἐν ᾧ τῷ αὐτὸν πρὸς ζώον ἀγρίων ἐβριδῇ· πολλὰ γάρ τινι διελ-

δὼν, ἐπέπλε λύκοις πορ-
 λάτων μηρῶν νυμομένοισι·
 οἱ δὲ δουρήσαντες αὐτὸν,
 αἷ διηροῦτο ἀπολιπόντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κήσας
 πλὴν χερσιν, Ἀθαματίαν ἀφ'
 ἑαυτοῦ ποσειδάμονι καὶ γή-
 ρας Θμισσὶ πλὴν Τύφωι,
 ἐξόρησι Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόλῳ, Σχοινείᾳ, Πτόονι.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λε κήσας Εὐρύαν πλὴν νυῶ
 λεγμένῳ Κόρινθον, γα-
 μῇ Μερόπῳ πλὴν Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγμυ-
 νίδου· ὃς ἔκτενε πλὴν ποεί-
 ππου Χίμοιραν. κολλάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν ἁΐδου,
 πύθρον πᾶς χερσὶ καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίαν, καὶ τῶτον
 ὑπερέκειν δάκνον, οὐτὸς δ'
 ἀδύμενος ὑπ' αὐτῆς, ἀδῆ-
 ται πάλιν εἰς τὴν πύθρον, ὅτι
 δὲ πᾶν πλὴν πλὴν δίκλῳ, διὰ
 πλὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴ-
 γιναν. ἀφ' ἧς αὐτὴν ἦν αὐτῷ
 κρύφα Δία, Ἀσωπῶ μινύσσει
 ζήτουσιν λέγεται.

§ δ. Δηίων δὲ Φωκιδέων
 τῶν Φωκίδος, Διομήδῳ δὲ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obvius: quem
 cum illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypsei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schœ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignivomam Chimaeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subvolvendo cruciatur, idque, ubi in summa subvolvit, deintegro mox ad ima devolvitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultum illius raptores Jovem Asopo filiam vestiganti detexisse feruntur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænerum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messena potitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmonæus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

υέδου γαμήϊ. καὶ αὐτῷ γί-
νεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερ-
οπία· παῖδες δὲ Αἰνείτης,
Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κέφα-
λῶ, ὃς γαμήϊ Πρύκριν
τῷ Εἰρεχθεύϊ. αὐτῷ δὲ ἡ
Ἥως αὐτὸν ἀνιάζει ἐρα-
δίῃσιν.

§. 5. Πειρήρης δὲ Μεσση-
νίῳ Γοργόφονι,
τῷ Περσέως ἑγγυμῷ· ἐξ ἧς
Ἀφάρους· αὐτῷ καὶ Λεύ-
κιππος, καὶ Τυνδαρεὺς, ἔπ-
τε Ἰκάρειῳ, παῖδες ἐγγόον-
το. πολλοὶ δὲ ἢ Πειρήριον
λέγουσιν, ὡς Αἰόλου παῖδα,
οἷα Κυνόρτα τῷ Ἀμόκλει.
διότι τὰ πρὸς τῷ Πειρήρι
ἐκγόον, ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ
γῆνι δηλώσονται.

§. 6. Μάγνης δὲ Αἰόλου
γαμήϊ νύμφῃ Ναϊάδῃ. καὶ
γίγονται αὐτῷ παῖδες, Πο-
λυδέκτης, καὶ Δίκτης. ἔτοις
Σείριον ἐκίχσαν.

§. 7. Σαλμωνεύς ὅς, τὸ
μὲν πρῶτον πρὸ Θεσσα-
λίας κατῴκει. παρεγγύμ-
νῳ δὲ αὐτῷ εἰς Ἠλίδιν,
ἐκτὴ πόλιν ἐκτίσεν. ὕβρις
ἦ ὡς καὶ τῷ Διὶ ἐξισέσθαι θέ-
λων, διὰ τῷ ἀσέβειαν ἐκο-
λάσθη. ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν ἴσθι

Δία, καὶ τὰς ἑαίνας ἀφελόμενους ἐαυτῶν προσέτασε θύειν. καὶ βυσσας μὲν ἐξηρημίνας ἐξ ἁμαρτῶν μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρον, ἔλεγε βροντῶν. βάλλων δὲ εἰς ἕρανδον αἰδομίνας λαμπάδας, ἔλεγε ἀσπράττειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραιώσας, τὴν κηδεῖσαν ὑπ' αὐτῆ πόλιν καὶ τὸς οἰκήτορας ἠφάνισεν πάντας.

§. η. Τυρὸ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίης, πατρὸς Κρηδεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ προνομίνη, ἔρωτα ἵχει Ἐνιπέως τῷ ποταμοῦ καὶ σιωχῶς ὅπῃ τὰ τούτου ρεῖδρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωλύρετο. Πρὸς αὐτὸν δὲ ἐκδεχόμενος Ἐνιπεῖ, συγκατεκλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνή(ασα κρύφα διδύμοις, παῖδας ὀκνήδυσεν. ἐγκυμμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παιούντων ἱαποφορβῶν, ἱππος μία προσεφάμενη τῇ χυλῇ θάττειν τῶν βρεφῶν, πέλινον π τῷ προσώπου μέλεις ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱαποφορβὸς ἀμφοτέρους τὸς παῖδας ἀνελόμενος ἔδραχε. καὶ τὸ μ,

vem esse prædicabat, & quæ illi dedicati solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcidice gnata,
cùm apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravit, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat.
Neptunus interim sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa con-
cubuit. Hæc autem, cùm ge-
minos clanculùm peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntibus, e-
quarum una, cùm infantium
alterum ungulâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equarius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars,

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cū ad justam integrāque ætatem pervenissent, agnitā matre, novercam, quod ejus operā parentem malè affectam percipissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tamen intra Junonis templam confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demū regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditā, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hoscæ, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πρωιδόντα, Περίαν ἐκάλουν· τὸν δὲ ἔπειον, Νηλεῖα. πηλειῶντες δὲ, ἀνέγνωσαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδήρῳ. παρκομένῳ δὲ γόνττι ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ἄρμισαν ἐπὶ αὐτὴν. ἡ δὲ φάσσα, εἰς τὸ πῆς Ἡρᾶς τέμεθ' ἐκτίφουζον. Περίας δὲ ἐπὶ αὐτῇ ἤρ' ἐωμῆσ' αὐτὴν ἐκτίσφαξε· καὶ ἐκδόλε διετέλει τὴν Ἡρᾶν ἀπμάζων.

§. 9. Ἐπαύσαντο δ' εἶσεν πρὸς ἀλλήλους. καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπέσων, ἦκεν εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῆι Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηλεῖ. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος, καὶ Ἀστειός, Πυλάων, Διμήμαχος, Εὐρύβειος, Ἐπίδαος, Ραδιδίος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ὃ δὲ Ποσειδῶν διδοὺν μεταβάλλειν τὰς μορφαί· καὶ μάχεται, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπάρδη Πύλον, μνόμενος ὅτι μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρα-
κλέους μὲν ἦν δῖον Νηλέως
παίδων ἀπιδανέν ἐσάθη δὲ
Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ
Γερωνίοις ἐπύρετο. ὃς γή-
μας Ἀναξιβίαν ἔκρεπείας,
δυατῆρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ
Πολυκάστῳ ἐγγύνησι· παῖ-
δας δὲ, Περσία, Στράπ-
χον, Ἀρήτον, Εὐφρόνα,
Πεισίπρατον, Ἀντίλοχον,
Θρασυμήδην.

§. 1. Πελίας ὃ παῖ Θεσ-
σαλίαν κατέκει· καὶ γήμας
Ἀναξιβίαν τῷ Βιάντος, αἷς
δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομά-
χῳ ἔκρεπτον, ἐγγύνησι
παῖδας μὲν Ἀχέον· δυατῆρας
δὲ, Πεισιδίκην, Πελοπίαν,
Ἱπποδόλῳ, Ἀλκην.

§. 1α. Κρηθεύς ὃ κῆσας
Ἰολκόν, γαμεῖ Τυρῶν ἔκ Σαλ-
μωνέως [ἔκ αὐτῆς ἀδελφίδος]
ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
Αἴσων, Ἀμυδάων, Φέρης.
Ἀμυδάων μὲν ἔν οἰκῶν Πύ-
λον, Εἰδομένῳ γαμεῖ τῷ
Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὃς
ὅτι τῷ χωρίῳ διαπελῶν, ἔσθις
παρὰ τῷ οἰκήσεως αὐτῷ δρυὶ, ἐν
ᾗ φωλεὶς ὄφρων ὑπῆρχεν,
ὑποκλιναίων τῷ διαπένταν

nunc in apem facie conversâ,
ab Hercule tamen cum cate-
ris Nelei filiis occisus est. So-
lus autem Nestor servatus est
incolumis, quippe qui apud
Gerenios educabatur: & du-
ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
filiâ, fœminas Pisidicen &
Polycasten: mares autem
Perseum, Straticum, Are-
tum, Echephronem, Pisi-
stratum, Antilochum & Tra-
symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
liam incolebat: ductâ Bian-
tis filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
dam volunt, Philomache ex
Amphione orta, filium Aca-
stum genuit, & fœminei se-
xus Pisidicen, Pelopean,
Hippochoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
Iolco, Tyronem Salmonei
filiam cepit uxorem: ex qua
ipsi filij nascuntur Æson, A-
mythaon & Pheres. Amy-
thaon igitur Pylum habitans,
Idomenen Pheretis filiam si-
bi conjugio sociavit, cui ex ea
liberi oriuntur Bias & Me-
lampus; qui, cum ruri ageret,
ac pro ipsius ædibus quereus
esset, in eâq; serpentum late-
bra esset, occisus à ministris

serpēibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergefactus, excitatusque, ac perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alphæum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythæonius filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποιε' ὄφεις, τὰ μὲν ἔρποντα, ξύλα συμφορήσας, ἔκαυσεν· τοιε' δὲ ὅτ' ὄφεις νεοσσὺς ἔθρεψεν. οἱ δὲ, ἡρόδοτος τέλειος, περὶ αὐτῶν κοιμημένων ὅτ' ἡμῶν ἐξ ἐκείνου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκίδουσιν· ὁ δὲ, ἀνασταῖς, καὶ ἡρόδοτος περὶ τῶν ὑπὸ πτωμένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μαθήσων, περὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις τὰ μάλιστα. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ὅτι ὅτ' ἱερῶν μαρτυρίῃ. περὶ δὲ τὸν Αἰθίοκα σωτηρὸν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν αἴτιον ἢ μαίης.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶντος ἐμνηστεύετο Πηροῦ τὴν Νηλεως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστρομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τῷ φυλάκῳ βόας κοράσαντι αὐτῷ. αὐτὰ δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ. καὶ πῶς ἐφύλασεν αὐτὰς· ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηεῖν πλάς ἐλθεῖν ἐδύνατο. ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖν. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπέχετο· καὶ περι-
πνῖν ὅπως ἐραδίστηται κλέπων·
καὶ δεδείς ἐν αὐτὸν, ὕψω-
ται βόας λήψεται. μὲν δὲ
τὴν ὑπόχρησιν, εἰς φυλά-
κῳ ἀπήει. καὶ κατὰ τὸν
περιεῖπε, φωραδὴς ὅτι τῇ
κλοπῇ, διανοίῃς ἐν οἰκίῳ μα-
κροτάτῳ. ληπομένῳ δὲ
τῷ ἐν αὐτῷ βραχέως χρόνῳ,
ὅς ἔστι τὸ κορυφαῖον τῆς
σείρης σκολήκων ἀκούει. τῷ
μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέγε-
θος τῷ δοκοῦ διαβέβρωται.
ὅς ὅ, ἀποκριναμένων λοι-
πὸν ἐλάχιον ἔσθ', καὶ ταχέως
ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἑτέρον
οἶκημα μεταβαίνειν. ἡγομέ-
νῳ δὲ τότε, μετ' ὅ πολὺ
συνέπεσε τὸ οἶκημα· θαν-
μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
ὅτι ὅτι μάντις, λύσας παρε-
κάλεσεν εἰπῶν, ὅπως ὑπὲρ
τοῦ παιδὸς Ἰφίκλῳ παῖδες
γίνωνται. ὁ δὲ, ὑπέχε-
το, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
ψεται, καὶ κατὰ δύσας ταύ-
ροις δύο, καὶ μελίσσαι,
τὰς οἰωνὺς περιελαβέσαστο.
ὁ δὲ ἡγομένῳ δὲ αἰγυπῷ, ἵ-
λε, quatenus boves recipiat,
se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-
ris, eorúmque visceribus particulatim concisis, ad inau-
gurandum aves evocavit, ad quem cum vultur advolaf-

podis fratris opem sibi con-
stituit implorandam. Id illi
germanus se præstiturum
pollicetur, eiq; abigeum de-
prehensum iri prædixit: qui,
si jam annum planè exactum
in vinculis jacuerit, ira de-
mum boves habiturum se ce-
cinit. post ejusmodi pollici-
tationem Phylacen versùs
contendit, atque, ut prædixe-
rat, deprehensus in furto,
conjectus in vincula domi
custodiebatur. Deinde verò
toto propè anni circuitu re-
voluto, teredinum in summo
tecti culmiue trabem corro-
dentium sonum audit: &
quantum è trabe derosum
esset, percontante, teredini-
bus tum minimum superesse
respondentibus, aliò se sta-
tim traduci jubet, quò vik-
dum facto, domicilium illud
corrui. Id admiratus Phyla-
cus, ubi vatem illum opti-
mum esse animadvertit, solu-
tum vinculis, quí posset Iphi-
clus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cum se in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eumq; obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ὅτι τέτε μανθάνει δὲ, ὅτι
φύλακος ποτὲ κριοῖς τέμνων
ὅτι ἦν ἀρχὴν, παρὰ τῷ Ἰφί-
κλῳ τὴν μάχαιραν ἡ μαλμά-
νῳ ἐπὶ κατέδειπο· δέισαντο
δὲ τῷ παιδὶ, καὶ φυγόντες
αὐτοῖς, καὶ τῆς ἰσχυρῆς δυνά-
μει ἐπὶ ἐπὶ, καὶ ταύτῃ
ἀμφοτεροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοῖος. ἔλεγον οὐκ εὐρεθεί-
σῃ τῆς μαχαίρας, εἰ ζύ-
σων τὸν ἰδὸν ὅτι ἡμέρας δέκα
Ἰφίκλῳ δῶκεν, παῖδα
γενήσῃ. ταῦτα μανθὼν παρ'
αἰγυποῦ Μελάμποι, τὴν
μὲν μάχαιραν εὗρε, τῇ
δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰδὸν ζύσας,
ὅτι ἡμέρας δέκα δέδοκε παῖν,
καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐγένετο. τὰς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τῇ ἀ-
δελφῇ τὴν Μηλίῳς θυγα-
τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πνέει ἐν Μεσ-
σῇ κατὰ κῆ. ὡς δὲ τὰς
ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμηνε
Διόνυσος, ἵππε μέρει τῆς
βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς,
ἐκεί μετὰ Βίαντον κατὰ
κῆσι.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Τάλαιος, οὗ καὶ
Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος

τῷ Μελάμποδι, Ἀδραστὲς
 Παρθενοπᾶϊ , Περσῖναξ,
 Μηκιστὺς, Αἰεσίμαχος, Εὐ-
 φύλη, ὡς Ἀμφιάρεα ἔ-
 μψι. Παρθενοπαίου δὲ Περ-
 μάχος ἐγένετο, ὃς μετὰ
 ἧς Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας
 ἱσρατεύθη, Μηκιστῆς δὲ
 Εὐρύαλ , ὃς ἦσαν εἰς
 Τροίαν. Πρώνακτ' αὖτε ἐγί-
 νετο Λυκούργος, Ἀδράστου
 ἥ καὶ Ἀμφιδέας τῆς Πρω-
 νακτος, θυγατέρες ἑμψ' Ἀρ-
 γία, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια.
 παῖδες ἥ Αἰγιάλειος, Κυά-
 νιππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρηδεύς,
 Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας,
 ἐξήνησεν Ἀδμητον ἃ Λυ-
 κόρρον. Λυκούρρος ἑμψ' οὐδ'
 πρὶ Νεμίαν κατ' ὥκησεν γή-
 μας δὲ Εὐρυδίκη, ὥς δὲ
 ἐνιοί φασιν, Ἀμφιδέαν, ἐξή-
 νησεν Οφελτίῳ κληδόντα
 Ἀρχέμορον.

§. 14. Ἀδμήτου δὲ βασι-
 λείοντ' ἧς Φερσῶν, ἐδῆ-
 τάσιν Ἀπίλλων αὐτῷ μνη-
 σευομένη τῷ Πελίδι θυγατέ-
 ρα Ἀλκην. ἐκείνη δὲ δῶ-
 σεν ἐπαγγηλαμένου Πελίδι
 τῷ θυγατέρι, τῷ κατὰ
 ῥέξαντι ἄμμα λεόντων ἃ

Malampodis filij, nati sunt,
 Adrastus, Parthenopæus,
 Pronax, Mecisteus, Aristo-
 machus, eriphyle, quæ nupsit
 Amphiarao. Parthenopeus
 autem Promachum creat,
 qui cum Epigonis in bello
 contra Thebanos militavit.
 Mecisteus Euryalum genuit,
 qui adversus Trojam navi-
 gavit. Ex Pronacte natus est
 Lycurgus. Sed Adrastus ex
 Amphithea Pronactis filia,
 fæminei quidem sexus Ar-
 gam, Deipylen, Ægialeam
 fustulit: mares autem Ægia-
 leum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius,
 qui Pheras urbem Theſſaliæ
 condidit, Admetum ac Ly-
 curgum procreavit; Lycur-
 gus circa Nemeam habitavit.
 Qui ductâ Eurydice, vel, ut
 alij narrant, Amphithea uxo-
 re, Ophelten cognomento
 Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto
 Pheris regnanti, Apollo mer-
 cede conductus servivit, quo
 tempore Pelias filiam uxo-
 rem deposcebat. Pelias ab eo
 currum à leone & apro tra-
 hendum postulat: Admetus
 Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alceſtin capit, qui, cum in nuptiis de more ſacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam eſſe monuit, & à Parcis deinde depopoſcit, ut cum Admetus in humanis eſſe deſiturus eſſet, tum mortis periculum evaderet, ſi quis pro eo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultrò ſubierint. Poſt, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito ſuo mori non dubitavit, & eam Proſerpina rursùs in vitam remiſit; ſed, ut quibuſdam placet, Hercules commiſſà cum Plutone pugnà, ad ſuperas auras reduxit.

§. 16. Jaſon autem Æſone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci poſt Cretheum regnavit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitanti reſpondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calcëatum haberet, cavendum eſſe. Primò cum id genus oraculi mi-

χάρεσιν Ἀπόλλων ζεύξας ἰδῶσαν ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκῆσιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάδιτο Ἀρτέμιδι θύουσι. διὰ τὸ τοῦ θάλαμον αὐοίξας, εὖρε δράκοντων σπείραμα πεπληρωμένων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκειναι τὴν θύον, ἥ τ' ὅσατο πρὸ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμῆτ' ὀρέσῃ, μέλλει πλῆτ' ἔν, ὑπελυσθ' τοῦ θανάτου, αὐτὸ ἐκυσίως πρὸς ἑαυτῇ δηόσκειν ἔλθῃ, πατὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὡς δ' ἦλθεν ἢ τῷ δηόσκειν ἡμέρα, μήτε τῷ πατρὶς, μήτε τ' μητρὸς ἑαυτῇ δηόσκειν θιλόντων, Ἀλκῆσιν ἑαυτῇ ἀπὸ θανάτου αὐτῷ πάλιν ἀνέπιμψεν ἡ Κόρη. ὡς δ' ἐνίοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχρὸς ἄνθρωπος Ἀδῆ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τῷ Κρηδίας καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκῃ, Ἰάσων. οὐτὸς φ' κεῖ ἐν Ἰωλκῷ. τὸ δὲ Ἰωλκοῦ Περίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδίαν, φ' ἡρώμενον πρὸ τῆς βασιλείας ἐδήσπισεν ὁ θεός, τὸ μονοσάδαλον φυλάττειν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἡγήσας

ἡ χησιμὸν, αὐτὸς δ' ὕστερον
 αὐτὸν ἔργω. πλεὺν γὰρ ἐπὶ
 τῇ θαλάσῃ Περσεΐδῃσι θυ-
 σίας, ἄλλοις τὰ πολλὰς ἐπὶ
 ταύτῃ, καὶ ἡ Ἰάσωνα με-
 πεπνυμένω. ὁ δ' ἐπὶ πόδι γαυρ-
 γίας ἐν τοῖς χωρίοις διατε-
 λῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θα-
 σίῳ. διαβάντων δὲ πεπα-
 μιν Ἀναυρῶν, ἐξῆλθε μο-
 νεσσάμενος, τὸ ἕτερον
 ἀπολέσας ἐν τῷ βείδρῳ πύ-
 διλον. διασάμενος δ' ἡ Πε-
 λίας αὐτὸν, ἡ ἡ χησιμὸν
 συμβεβλῶν, ἔρωτα προσε-
 δὼν, τί αὖ ἐποίησιν ἐξουσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὶν πρὸ φονδύσι δαί τ'
 παλιτῶν. ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λα-
 δεῖν ἄλλως, εἴτε διὰ μένων
 Ἡρας, ἢ ἐλθοῖς κακὸν Μή-
 δειαν Πελίᾳ· ἡ γὰρ Ἡραν ὑπὸ
 ἐπὶ μᾶ· τὸ χυσιμέλλαν δέ-
 ρας, ἔφη, προσέτιπνον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. οὗτο Πελίας
 ἀκύνσας, ἐνδὸς ἐπὶ τὸ δέρας
 ἐλθὲν ἐκείλδον αὐτὸν, οὗ-
 το δ' ἐν Κόλχρῃσι ὑπὸ Ἀρε-
 ῶσι κρεμᾶμενον ἐκ θρύβος.
 ἐφρυμῶτο δ' ὑπὸ δράκοντος
 αὐτοῦ. ἐπὶ τῷ πεμπόμενος
 Ἰάσων, Ἀργον. παρεχάλεσε ἡ
 φέρε. καὶ κτείν· Ἀθηνᾶς

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd rei rusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelix, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phruxi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit : ad cujus proram ta-
 bulam vocatam è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jafoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permittit,
 cum totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt : Tiphys Hagniaæ filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Tela-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncæus Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Aleæ, Laer-
 tes Arcesij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menæcius Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Peliaæ, Eurytus
 Mercurij, Meleager OEnei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

ὑποδιδόμενης πηνηκόντοσιν
 ναῦν κατασκευάσει τὴν πρῶτην
 ἡμετέραν οὐκ ἄλλοι ἢ ἡμετέροις
 ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κατα-
 σκευάσαντο. Ἄργον. καὶ τὴν
 πρῶτην πρῶτον ἐπὶ ἡμῶν ἄνδρῶν
 ἡμετέροις φωνῇ φησὶ τὸν Διὸς
 ἡμετέροις ξύλον. ὡς δὲ ἡ ναὺς
 κατασκευάσθῃ καὶ ἡμετέροις,
 ὁ θεὸς πλεῖν ἐπιτρέψῃ συν-
 αδροῖσασιν τὰς ἀείετας τὴν
 ἑλλάδα. οἱ δὲ σιωπῶντες ἰδόν-
 τες εἰσὶν οἷδε Τίφης Ἀγνίης,
 δὲ ἐκυβέρνα τὴν ναυῶν. Ὀρφέος
 Οἰάχου, Ζήτης καὶ Κάλαιος
 Βορέου. Κάστωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διός. Τελαμῶν καὶ Πη-
 λῆος Αἰακῶν. Ἡρακλῆος Διός.
 Θησέος Αἰγέως. Ἰδῆος καὶ
 Λυγκῆος Αφάρεως. Ἀμφιά-
 ρου. Οἰκλέους. Καίνεως Κό-
 ρων. Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἢ Αἰτωλῶν. Κηφείος Ἀλεοῦ.
 Λαέρτης Ἀρκείσιος. Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆος. Ἀταλάντη Σχοῆ-
 νείως. Μενότιος Ἀκτοῦ.
 Ἀκτωρ Ἰπποῦ. Ἀδμήτος
 Φερείης. Ἀχαιῶς Πελοπεί-
 δου. Εὐρύτος Ἑρμῆος. Μελέαγρος
 Οἰνέως. Ἀλκίνοος Λυκέρου.
 Ἐργίνου. Ποσειδῶνος. Ποῖας
 Θαυμάκου. Βύτης Τηλεόντος.
 Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 σου. Ἐργίνος Ποσειδῶνος. Πε-

εικλόμεν⊗ Νηλείως· Αν-
 γίας· Ηλίου· Ιφικλ⊗ Θετίης·
 Ἀργεὺς· Φείξης· Εὐρύαλος·
 Μηκισίως· Πιλωίλω· Ιπ-
 πάλμης· Λήϊτος· Αλέκτορος·
 Γεῖλ⊗ Ναυβόλης· Ασκάλα-
 φος· καὶ Ἀλμηνός· Ἀρε⊗ Ἀστέ-
 ριος· Κομήτης· Πολύφημος·
 Ελάτης· ὅσοι ναυαρχεύντ⊗
 Ἰάσονος ἀνενεχθέντες, πρὸς-
 ἰχθυσιν Λήμνῳ

§ 15. Ἐν τυχὲ δὲ ἡ Λήμ-
 ν⊗ αἰδρῶν περὶ ἔσση ἔρη-
 μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
 Τυμπίλ⊗, τῷ Θέαντος, δι'
 αἰτίαν πῶδε. αἱ Λήμνιαι
 πῶς Ἀφροδίτῳ ἐκ ἐπί-
 μωσιν ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
 δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ
 γήμαντες αὐταῖ ἐκ τῇ πλη-
 σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
 μαλὴν πῶς συνδράζοντο
 αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
 αἱ Λήμνιαι, τὲς τε πα-
 τέρας, καὶ τὲς ἀνδρας πο-
 νέουσι· μὲν δὲ ἔσσαν Τυμ-
 πύλην τὸν ἑαυτῆς πατέρα
 κρύψασα Θέαντα. φερόν-
 τες οὕτως τότε γυναικακρα-
 τεμένη τῇ Λήμνῳ, μίσ-
 γονται πῶς γυναιξίν. Τυμ-
 πύλη δὲ Ἰάσονι συνδ-
 νάσεται, καὶ ἄνθρωπον παῖ-

clymenus Nelei, Augeas He-
 lij, [seu Solis] Iphichus
 Thestij, Argus Phruxi, Eu-
 ryalus Mecistei, Peneleus
 Hippalmi, Leitus Alektoris,
 Iritus Nauboli, Ascalaphus,
 & Almenus Martis, Afterius
 Cometæ, Polyphemus Elati.
 Hi igitur navarcho Jasone
 evecti in Lemnum appel-
 lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
 omnibus orbata Hypsipyles
 Thoantis filiæ imperio rege-
 batur, cujus rei causam hanc
 fuisse legimus. Lemniæ mu-
 lieres Venerem nihili facie-
 bant, quæ ea de causa teterri-
 mum illis graveolentiæ virus
 injecit. Et viri è Thracia Lem-
 no proxima, abductis captivis
 mulierculis, cum iis concum-
 bebant. Tum Lemniæ quòd
 à conjugibus spernerentur,
 non modò patres ipsos, sed &
 viros, suum quemque jugula-
 runt, una tamen omnium Hy-
 psipyle Thoantem patrem ab-
 sconditum servavit illæsum.
 Mox Argonautæ in Lemnum,
 quæ tum à mulieribus tene-
 batur, appulsi, cum illis rem
 habuerunt. Hypsipyle verò
 ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, resultantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amafius atquatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemos, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαε, εὖλων καὶ Νεβροφόνον.

§. 1η. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσήλθοι Δολίοσιν, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. ὧς αὐτὸς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύρρῳ καὶ ἀπαισύντες ἀπὸ πλοίας, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσήλθοι. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν τῆ) στρατὸν, ἐτυχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολέμῳ, μάχῃ τ' νυκτὸς σφαλίησιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὥς ἔγνωσαν, ἀποδυσέμενοι καὶ τὴν κόμην ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἐθάψαν. καὶ μὲν πλεῖστον πλοῖον πλάσαντες, Μυσίαν προσήλθοι.

§. 1θ. Ἐνταῦθα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. ὧς λαὸς γὰρ ὁ Θεοδόμαχος παῖς, Ἡρακλῆος τ' ἐρῶμενος, ἀποσπείσας ὑδρασάου, διὰ χεῖλ' ὑπὸ νυμφῶν ἠπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτὴ βοήσαντες, πασάμενος τὸ ξίφος,

ἰδίῳ ξεν ὑπὸ ληστῶν ἄρῃσθαι νομίζων· καὶ δηλοῖ σιωπῶντι Ἡρακλῆϊ. ζητουμένων δὲ ἀμφοτέρων ἃ Ὑλαν, ἡ ναὺς αὐτῇ ἦν. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κήσας πόλιν, Κίον ἐβασίλευσεν. Ἡρακλῆς δὲ ὑπέσχετο εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν εἰδὲ ἃ ἀρχαῖον φησι πλεῦσαι, ἀπὸ παρ' Ομφάλη δουλεύειν. Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφαιῶν τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φεγεζαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τίτου βάρος. Δημάρετος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλεκόμενα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡμίονα φησὶ παρ' Ἀργοναυτῶν ἡγεῖσθαι.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἥς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος Ποσειδῶντος παῖς καὶ Βιθυνίδος γυναικὸς δὲ αὐτῆς, τὸς παρῶντας ξένους ἡνάγκαζε πικρῶς, καὶ τούτων ἃ πρόπον αὐτῇ φησι. παραγυρόμενος οὖν καὶ τότε ὅππῃ τιμὴν Ἀργῶν, τὸν ἀεισὺν αὐτῇ

à latrone abduci putans, persecutus est, idque Herculi obviàm facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus conditâ in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neque jam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliæ urbe relictum fuisse refert: propterea quòd Argo hujus herois pondus perferre haudquaquàm posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit.

§. 20. Inde à Mysia in Bebrycum terram, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cùm viribus egregiis polleret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebar, & devictos ita perdebat. Tum igitur advectus ad navim Argo, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbat, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quòd futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phrixi filijs à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Eæ verò alatæ erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εἰς πυγμὴν προσεχλαίτο. Πολυδάκης ὃ ὑποχρόμιος πυκτεύσεν πρὸς αὐτὸν, πηξάσας τε τὰ γυῖνα ἀπέκτεινε. οἳ δὲ Βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀπάσαισι οἱ ἀεισεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέροντας φονδαίουσιν αὐτῶν.

§ κα Εὐτεῦθεν ἀναχθέντες, καταστῶσιν εἰς τὴν Θρακίης Σαλμυδησὸν, ἐνθα ὃ καὶ Φινεὺς μαίης, τὰς ὀφθάλμους πεπεφωμένῳ. οὗτον οἱ μὲν τὸν Ἀγλιώρεος υἱὸν λέγουσι, οἱ δὲ Ποσειδῶντος υἱόν. καὶ πεφωδυνῶσαι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅτι περὶ λέγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τῷ Ἀργοναυτῷ, ὅτι παιδὸς μητρὸς, τὰς ἰδίους ἐπέφλωσεν παῖδας. πνέες δὲ, ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξασασι τὰ ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμύωσεν. ἐπιμύσαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί. περὶ ταῖς δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιστάς τῳ Φινεΐ παρεπίδατο τραπέζαν, ἐξ ἧς οὐ κατηπάρματα, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον· ὀλίγα δὲ

ὅσα ὁσμῆς ἀνάπαια χυτ-
 ληπον, ὡς τι μὲν λιμένα-
 δαι περισπύγγεσσι. βελο-
 μίνοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις
 τὰ ἐπὶ τῷ πλοῦ μαθεῖν,
 ὑποθήσεσσι τὸν πλοῦ ἐφη,
 ὅτι Ἀΐπυων αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξουσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέεισαν αὐτῷ τραπέζαν
 ἐδεσμάτων. Ἀΐπυας δὲ
 ἐξαίρνης σὺν βοῇ χυτα-
 πῆσαι πλὴν τροφῶν ἥπα-
 ζον. Νηλεΐδαι δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης ἔχ' Κά-
 λαῖς ὄντας πειροτοί, πα-
 σάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἀέ-
 ρα ἐδίωκον. οὗ δὲ ταῖς
 Ἀΐπυαις χρεῶν τεταναῖαι
 ὑπὸ ὅτι Βορέου παίδων.
 τοῖς δὲ Βορέε παισὶ, τό-
 τε τελευτήσων, ὅτε αὐ-
 τὸν διώκοντες μὲν χυταλάσω-
 σι. διωκομένων δὲ ὅτι Ἀΐ-
 πυων, ἢ μὲν χυτ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγριλ πο-
 ταμὸν ἐμπέσσει. ὅς νυν αὖθ'
 ἐκείνης Ἀΐπυας χυλάσσει.
 ταῦτ' αὖ δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κηδόλῳ, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 χυλόνει. ἢ δὲ ἐτέρη χυ-
 λαμένη Ωκυπέτῃ, ὡς δὲ
 ἔνιοι, Ωκυδόν. Ησίοδος δὲ
 λέγει αὐτὴν Ωκυπόδην.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore fœdata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmonitum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul ac edulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id-
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per ærem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat: sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 infectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit: qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pypis. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum:
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocypthoen;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreæ filios Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitatæ vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Πρωποντί-
δα φεύγουσα, μέχρις Εχ-
νάδων ἤλθε νήσων· αὐτὴ
αὖτ' ἐκείνης Στροφάδες κα-
λουῦνται· ἐγράφη γὰρ ὡς ἤλ-
θεν ὅτι ταύτας. καὶ ἡγο-
μένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ
χευμάτων πέπεισεν οὐδὲ διώ-
κοντι. Απλλῶνι ① δὲ ἐν
τοῖς Ἀργοναύταις ἔως Στρο-
φάδων νήσων φησὶν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δυνάσας ὄρεον, τὸν
Φινέα μὴκέτι ἀδικῆσαι.

§. 22. Απαλλαγῆς δὲ
ἔρ' Ἀργυῶν Φινεύς, ἐ-
μύλησεν τὸν περὶ τοῖς Ἀρ-
γοναύταις. καὶ πρὶ ἔρ' Συμ-
πληγίδων ὑπέδειτο πετρῶν
ἔρ' κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγ-
χρούμεναι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς ἔρ' πιδρύματων
ρίας, τὸν διὰ θαλάσσης
πέραν ἀπὸ κλονῶν. ἐφίετο
δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν
ὁμίχλη, πολὺ δὲ πάτα-
γ ②. ὡς δὲ ἀδυνάτον εἶ-
τοῖς πιπνοῖς δι' αὐτῶν ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὐδ' αὐτοῖς ἀφεί-
ναι πλειάδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ πάντων ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονούσας; ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. ταῦτα, ἀήγουντο, ἀκρύσαντες καὶ ὡς πλησιον ἦσαν ἤρ' πιτῶν, ἀφιάσιν ἐν τῆς περὶ τῆς πλειάδα τῆς δὲ ἰπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς ἕρας ἢ σύμπῳσι ἤρ' πιτῶν ἀπεδέειπον. ἀναχωρούσας οὐκ ἐπιτηρήσαντες τὰς πύργας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἡρας, διήλδον, τὰ ἄκρα ἤρ' ἀφλάσων τῆς νηὸς σκοπίσης. αἱ μὲν ἔν Συμπληγάδες ἐκτοτε ἔσησαν. ἡγεῶν γὰρ αὐταῖς νηὸς φραιωδείσης εἶναι παντιλῶς.

§. 22. Οἱ δ' Ἀργεναῦται πρὸς Μαριανδυνὸν περιήεντο. καὶ καὶ φιλοφρένος ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυκόος. ἐνθα δὴ σέκει μὲν Ἰδμῶν ὁ μάστις, πλῆξαντος αὐτὸν χέρυ. δὴ σέκει δ' καὶ Τίφυς. καὶ τὴν ναὺν Ἀγκῆος ὑποχύνεται κυβερνᾶν. ὅτε ἀπλεύσαντες δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καίρπον. ὅτε φᾶσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvolasse videant, per eas trajicere non dubitarent: si verò illa interiisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quæ cùm accepissent, solutâ navi discedunt, & cùm proximè Symplegadas pervenissent, de prora columbam dimittunt: quæ cùm per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam caudam Symplegades coccuntes deterferunt. Observato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certamine, Junone opitulante, summâ tamen puppis parte mutilatâ, incolumes trajece- runt. Itaque Symplegades ab eo tempore immotæ perman- serunt. Nam post hujusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ ad Mariandynos pervenerunt: ubi ab Lyco Rege benignè excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hîc etiam moritur: & Ancæus navim se gubernaturum pollicetur. Dein præterveῖται Thermodontem, Caucasumque, ad Phasim amnem venerunt.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus seve-
rat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum deperire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis & incantationibus insignis. Quæ verita ne Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὡς τῆς Κολχικῆς
ἔστι γῆς. καὶ δορυμνησεὺς δὲ
τῆς νηὸς, ἦσαν καὶ πρὸς
Αἰθίωψιν Ἰάσον. καὶ τὰ ἐπι-
ταγῶντα ὑπὸ Πελοπείδῃ λέγων,
παρ' ἐκείνου δοῦναι τὸ δέρας
αὐτῷ. ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν
τοὺς χαλκοποδῆς ταύρους
μόνον καταζεύξῃ. ἦσαν ὃ
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταύροι δὲ δύο μεγάλαι διαφέ-
ροντες, δύνοντες Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς ἰσχυροὶ ἔχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ στόματων ἐφύσων.
τέτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται σφίγαν δράκοντα
ὀδόντας. ἔχει γὰρ λαβὰν
παρ' Αἰθίωψιν τοὺς ἡμίσεις
ὧν Κάδμος ἔσθιετο ὡς
Θήβαις. ὑπορωτῶ δὲ τῷ
Ἰάσον, πῶς αὖ δοῦναι το
τοὺς ταύρους καταζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔρχομαι ἴσχυι.
ὧν δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰθίωψ,
καὶ Ἰδύης τῇ ὀκτανῷ, φαρ-
μακίς. διδόνει δὲ μὴ πρὸς
τῷ ταύρων διαφθορῇ, κρύψει
τῷ πατρὸς σμυρνήσειν αὐτῷ
πρὸς τῇ καλῇ ζεύξει τῷ ταύρων
ἐπιγυεῖναι, καὶ τὸ δέρας
ἔχειν εἶναι, ἐὰν ὁ μῶσθαι αὐτῷ
ἔξῃ γυναικα, καὶ εἰς Ἑλ-
λάδα συμπλοῶν ἀγάγηται.

ὁμώσαντος ὃ Ἰάσον· φάρμακον δίδωσιν, ὃ κατὰ ζευγῶναι τὰς μέλλοντα ταύρας, ἐπέλευσε χρίσαι τῶν τ' ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῆμα. τότε γὰρ χριδέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴ τ' αὐτὸ πρὸς ἀδίκησθαι, μὴ τι ὑπὸ σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, περιεργμένων ὅθ' ὁδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀνὰ δ' ἔδωκε ἐπ' αὐτὸν χαλκωπισμένους· ὅς ἔλεγον ἐπεὶ δ' αὐτὸς ἀνέστη, βάλλει εἰς μέσον λίθους ἀποδιν. ὅταν δὲ ὑπὸ τέττε μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κλίνειν αὐτὴς. Ἰάσων ὃ ἦτο ἀκύναι, καὶ χριστάμεν φάρμακον, φάρμακον εἰς τὸ ἔναι ἀλσος, ἐμάσσει τὰς ταύρας καὶ σὺ πολλὰ πρὸς ἡρμύσαντας, αὐτὰς κατὰ ζευξας. περιεργόντες δὲ αὐτὰς τὰς ὁδόντας, ἀνέπλον ἐκ τ' γῆς ἀνδρας ἐνοπιοι. ὃ ὅππευκίονα ἐώρε. βάλων ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτὰς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους πρὸς τὸν ἀνέρι. κατὰ ζευγῶναι τὸν ταύρον, ἐκ ἐδίδε το δόρυς Αἰήτης· ἐβύλετο ὃ τῶν τε Αργῶ καὶ ἀφλέξει, καὶ

præstiturum se juravit Jason, pharmacum, quo tauros sub jugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq; , ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nullâ neque ignis, neque ferri violentiâ læsum iri asserebat: Sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terrâ orituri essent, & armati quidem in ipsum incurfuri, quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminùs lapides conjiceret. Postea verò quàm ea de re inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Jason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammæ vi erumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus, armati è terra viri statim profiliere. Tum Jason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus, occidit. Porro perdomitis tauris, tantùm abest ut vellus aureum ex pacti & conventi formulâ tradat Æetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apſyrtus frater conſequebatur, illi noctu cum hiſce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim perſequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima veniſſe videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam perſequi deſiit: quocirca converſo itinere, ſervatos pueri artus ſepelivit, eique loſo ab illius diſſectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emiſit, & niſi Medeam captam ad ſe retrahant, id illos ſupplicij, quod Medea ſubitura eſſet, duros comminatur. Tum ij alius aliò diſfuſi, in perquirendis Argo-

κτείναντες τὸς ἐμπεπόντας. φθάſαſα δὲ Μήδεια, τὸν Ιάſονα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δέρας ἤγαγε· καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντα κατὰ καὶ μύσους τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ιάſονα ἔχουſα τὸ δέρας, ὅτῃ τὴν Αργὴν παρεῤῥετο. ſυνεῖπτο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Αψύρτης. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνέχθησαν.

§. καδ. Αἰήτης δὲ ἐπὶ πρὸς τὰ τῇ Μήδειᾳ πετολμημένα, ἄρμενος τὴν ταῦν διώκον. ἰδὲ ſα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὴν ἀδελφὸν φονεύει· καὶ μελίſαſα, κτερυδοῦ ρίπτει. ſυναιδρεύον δὲ Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησι. διόσφ' ὑποſτρέφας, καὶ τὰ ſυνδέντα τῷ παιδὸς μέλη δάφας, τὸν τόπον περὶ τὸν ὄρειον Τόμω. πολλοὶ δὲ ἤν' Κόλχων ὅτῃ τὴν ζήτηſιν τῆς Αργὸς ἐξεπύμψαν· ἀπειλήſας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξοισιν, αὐτὸς πείſειναι τὰ εὐαίης. οἱ δὲ, διαχρίſτες ἀνέχοντο, ζήτηſιν ἐποιῶντο, τοῖς Αργοναῦταις τὰν

Ηειδαὶδὲν ποταμὸν ἦδη πα-
 ραπλοῖσι. μῦθ' ὅς τ' ἐφ' ὅσοντος Ἀψυρ-
 τυ, χειμῶνα λάβειν ἐπι-
 πίμπας, ἐμβάλλει πάλιν·
 καὶ αὐτῷ τὰς Ἀψυρτίδας
 νήσους παραπλέοντων, ἡ ναὺς
 φθίγγεται, μὴ λήξον τὴν
 ὀργὴν τῷ Διὶ, εἰ μὴ πα-
 ραδόντες εἰς τὴν Αὐσονίαν,
 ἢ Ἀψύρτι φόνον καταρθεῖεν
 ὑπὸ Κίρκης. οἱ δ' παραπλεύ-
 σαυτες τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
 τῶν ἔδην, καὶ διὰ τῆς Σαρδι-
 νίης πλάγας κομίσαντες, πα-
 ραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
 ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρ-
 κη ἰκάνει ἡρώμενοι κατα-
 ρύονται.

§. κς. Παραπλέοντων δὲ
 Σειριῶας αὐτῶν, Ὀρφεὺς δ'
 ἐραπίαν μέσαν μελωδῶν,
 τὰς Ἀργοναυτίας κατέχευε· μῦ-
 θος δ' Βούτης ἐξενήξατο πρὸς
 αὐτάς, ὃν ἀπ' ἅσασα Ἀφροδίτη
 ἐν Αἰλυδαίῳ καταΐκισι. μῦθ'
 δ' τὰς Σειριῶας δ' ναῦν Χα-
 ρύβδης ἐξείλετο, καὶ Σκύλ-
 λα, καὶ πῖπται πλαγκταί·
 ὑπὸ δ' ὧν φλόξ πολλὴ καὶ κα-
 πνὸς ἀναφύετο· ὅθεν ἔωρετο·
 οἷα δ' ἀπὸ τέτων διακόμισι δ'
 ναῦν σὺν Νηρείῳ Θέτι· πα-

nautis occupantur, Eridanum
 amnem jam prætereuntibus.
 At Jupiter ob Apfyrti cædem
 iratus, ingenti immisâ tem-
 pestate, Argonautis errores
 injicit: ac dum secus Apfyrti-
 das insulas navigant; Argo
 navis eos. alloquitur his ver-
 bis: Jovis iram nunquam an-
 teâ defituram esse, quàm in
 Ausoniam profecti, Apfyrti
 necis ergò à Circe fuerint ex-
 piati. Hi autem Libyæ Galliæ-
 que gentes prætervecti, &
 per Sardinia pelagus delati,
 Hetruriam legunt. Inde ad
 Æzæam contendunt, ubi à Cir-
 ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
 nas navigarent, Orpheus,
 quòd contrariam occineret
 cantionem, Argonautas inhi-
 buit. Verùm solus omnium
 Butes ad eas enatavit, quem
 raptum, Venus ad Lilybæum
 habitatum relegavit. Pòst à
 Sirenibus navim Charybdis
 excepit, Scyllaque, & erran-
 tia saxa: è quibus ingens flama-
 rum vis ac fumus eructari
 videbatur. Atqui per ea The-
 tis cum Nereidibus; Junonis
 monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi Rex Alcinous imperabat. Porro cùm Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argó tandemprehendunt, & Medeam ab Alcinooreposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimverò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cùm noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium imperens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cùm proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

εγκληθεῖσα ὑπὸ Ηέας. πειραμειψάμενοι δ' Θειναχρίας νῆσον, Ἠλίῳ βῆς ἐχρυσαν, εἰς δ' Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον. ἥς βασιλεὺς ὤν Ἀλκίνοος. ᾧ δὲ Κολχικῶν δὲ ναῦν εὐρήν μὲν διαμέγων, οἳ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρῶκησαν· οἱ δὲ εἰς τὴν Ἀλμυρίαν κορυδαίνοντες, ἐκπσαν Ἀψυρτίδας νήτους. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαιάκας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ δὲ Μήδειαν ἀπήτοσαν παρὰ Ἀλκινόου. ὁ δὲ, εἰπὼν· εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσωνι, ἔδωσεν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδέν, ὅτι, τῇ πατρὶ ἀντιπύμψην. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι σὺν ἔδωξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχικοὶ μὲν Φαιάκων κατὰ κησαν.

§. 26. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν τῆς Μηνιδίας ἀνέχθησαν. πλείοντες δὲ τυκτὸς, σφοδρῶ στυγερῶσι χειμῶνι. Ἀπόλλων δὲ εἰς ὅππῃ τὴν Μενειτίου διέσταν, τοξεύσας τὰ βέλη, εἰς τὴν θάλασσαν κατέσπελεν. οἱ δὲ, πλησίον ἐδεάσαντο νῆσον· τῇ δὲ ὄρεσιν ὄρεσι.

δοκίαν ἀναφανῆναι προσορ-
 μιδίντης, Ἀνάφλω ἐκάλει-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν
 Ἀπόλλωνος Ἀιγλαίῃ, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' ἑωχίαν
 ἐτραπίσαν. δευτέρῃ δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα δι-
 ετάμηναι, τὴν αἰεσίαν ἐκκυ-
 πλον μὲν παιγρίας. ὅθιν ἐπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σωτη-
 ρίᾳ ὅτι σκάπην γυμναζέιν.
 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, κο-
 λύνοντες Κρήτην περὶ ἄλιν
 ὑπὸ Τάλω. ἔσπον, οἱ μὲν,
 οἱ Καλλοῦ ἡρώεσσιν ἡ λέ-
 γουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡραίου
 Μίνω δεδωμένοι· ὅς μιν χαλ-
 κοῦς ἀνὴρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέγουσιν· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχίνος
 κατακτείνουσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέσμα
 τὴν φλεβὸς ἦλθ' ἀπὸ διήεισο
 χαλκός. ὅθεν ὁ Τάλως τῆς
 ἐκείνης ἡμέρας πῶν νῆσον
 φειτοχάζων ἐπήρη. διὸ καὶ
 τότε πῶν Ἀργὸν περιωλύ-
 σαν διεσφῶν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπέπα-
 νεν· ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῷ μα-
 νίαν Μηδείας ἐμβάλεισθε·

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt : ubi Apol-
 lini Æglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medææ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lusum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 Æti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt ;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt : atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat ; Demùm Medææ
 veneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medææ poculis ad
 insaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omniq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obuisse narratur. Nec defunt qui illum a Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνές, ὑποχρέμενης ποιήσῃν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸ ἥλον ἐξελέσθης, ἐκρέντοσ ὅς παρτὸς ἰχθῆρ ὑποθανεῖν. πνές δὲ αὐτὸν τοξιδέντα ὑπο Πόϊαντ εἰς τὸ σφύρεν, τελυτῆσαι. μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη πρὸς ἵκρουν, ὑδρὺς αἰσθαι δίλοντες. καὶ γίνεται πρὸς τὸ ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁπερὶ δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πᾶντα πλοῦν ἐν τήνδε μνηστειώσαντες.

§. κζ. Περίας δὲ ἀπογνὸς πῶν ἐπὶ σφοδρῶ ὅς Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν. ὁ δὲ αὐτῆς ἀμύλλῃ ἑαυτὸν ἀπέλεῖν, θυσίαν ἐπιτελὼν ἀδελῶς τὸ ταύρου αἷμα πασάμεν ἀπιδανεν. ὁ δὲ Ἰάσον ἡ μήτηρ ἐκτρεφασμένη Περίαν, νήπιον ἀπολιπῶσα παῖδα, ὡς πρὸς πύλεμον ἐρμαχον, ἑαυτῶν ἀνέστησεν. Περίας τὸ καὶ καταληφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσον πρὸς τῶν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε, πρὸς ὧν δὲ ἡδίκηθη

μεταδῶν ἰδέλων, καὶ οὖν
 ἐξεδίχαστο. καὶ τότε μὲν εἰς
 Ἰσθμὸν μετὰ τοῦ ἀρίστου
 πλεύσας, ἀνέθηκε τῶν ναῶν
 Ποσειδῶνι. αὐτῷ δὲ Μή-
 διαν ὄφρα λέει ζητῆν
 ὅπως Πελία· αὐτῷ δὲ καὶ
 ἀσάσῃ. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
 σίλεια οὗ Πελίου παρελ-
 θούσα, πίδει τὰς θυγα-
 τράς αὐτῆς [Ἀστέροπειαν
 δηλαδὴ, καὶ Ἀντιόην]
 τὸν πατέρα κρεουργῆσαι, καὶ
 κατεψῆσαι, διὰ θυμῶκα
 αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
 σαι νέον. καὶ οὗ πτεῦσαι
 χάειν, χρὸν μελίττασα,
 καὶ κατεψῆττασα. ἐποίησιν
 ἄρκα. αἱ δὲ πτεῦττασαι, καὶ
 πατέρα κρεουργοῖσι, καὶ κα-
 ψῆσιν.

§. κη. Αἰσῶς δὲ μὲν καὶ
 Ἰωλκῶν οἰκόντων, καὶ πατέ-
 ρα δαπνῆται. τὸν δὲ Ἰάσωνα μὲν
 καὶ Μηδείας, καὶ Ἰωλκοῦ ἐκ-
 βάλλει. οἱ δὲ ἦσαν εἰς Κόριν-
 θον καὶ δίκα μὲν ἐπὶ διετί-
 λου εὐτυχῆντες αὐτῷ καὶ
 καὶ Κοείνῳ βασιλεῖ Κρόν-
 τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
 Ἰάσωνι ἐγὼντος, ὄφρα τιμ-
 ψάμενος Ἰάσων Μήδιαν,
 ἐγάμη. ἡ δὲ καὶ πτεῖται Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
 pectabat. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum navigavit, ac navim
 Nepruno dedicavit. Inde Me-
 deam monet ut rationem
 ineat, quâ Pelias illi tot inju-
 riarum pœnas luat. Tum illa
 Pelix regiam ingressa, Regis
 filias, Asteropeam nempe &
 Antinoen, patrem dissecan-
 dum, elixandumque suâ indu-
 cit suo : atque eundem in
 vitam mox ætate juvenem
 suis se veneficiis revocaturam
 esse pollicetur. Idque ut faci-
 lius credi posset, arietem in
 frustra dissectum, elixatum-
 que agnum reddidit. Tum illi
 credulæ, patrem occidunt,
 membratimque concisum eli-
 xant.

§. 28. Acastus autem unâ
 cum Iolcensibus patrem sepe-
 livit : Jasonemque & Me-
 deam Iolco ejecit. Hinc illi
 Corinthum commigrant : ubi
 decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cùm Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 Rex filiam Jasoni despon-
 disse, eam, dimissa Me-
 deâ, in matrimonium duxit.
 Tum illa quos Jason Deos
 jurasset,

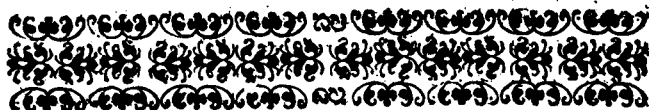
jurasset, obtestata, ingrátumque illius animum subinde detestata, uxori quidem pelplum venenis infectum misit: quem sicut ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflavit. Medea insuper quos ex Jasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretrem, trucidavit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas: qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Junonis aram constitutos, omisit: quos surgere jussos, Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ convolarat Athenas, mox ibi Ægeo nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias Athenis, in fugam acta cum Medo filio ejicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subjectam sibi provinciam universam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte com-

σιν δυνὲς ἐπικαλεσαμένη,
καὶ τῷ Ιάσονι ἀχαι-
σίαν μεμφαμένη πολλὰ κτε-
ρῇ μὲν γαμουμένη πύλον
μεμυγμένον φαρμάκῳ ἐ-
πιμύσας· ὃν ἀμφιασμένη,
μὲν τῷ βοηδόντι πατρὶ
πυρὶ λάσφῃ καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἴ-
χεν ἐξ Ιάσονος, Μέρ-
μερον καὶ Φέρητα, ἀπί-
κλιντο. καὶ λαβούσα παρὰ
ἡλίῳ ἄρμα πηλώων δρα-
κόντων, ὅττι τοῦτε φεύ-
ρουσα, ἤλθεν εἰς Αἰθί-
νας. λέγεται δὲ ὅτι φεύ-
ρουσα, τοὺς παῖδας νη-
πίες ἐπὶ ὄντας κατέκλινε,
ἰκάτως κτείνουσα ὅττι τὸν
βαμὲν τῆς Ἥρας τῆς Α-
κραιᾶς Κορίνθιοι διὰ αὐ-
τοῖς ἀνέστησαντες κατε-
πταυμάπσαν. Μήδεια δὲ
ἦκεν εἰς Αἰθίαν. καὶ καὶ
γαμυθεῖσα Αἰγῇ, παῖδα γυ-
νῆ Μῆδον ὀπίσθελευσα δὲ
ὕστερον Θησέϊ· φυγὰς δὲ
Αἰθιωῶν μὲν τῷ πατρὶ ἐν-
εάλεται. ἀλλ' ἔπος μὲν πόλ-
λων κρατίσας βαρβαίων. ἃ
ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἄπασαν
Μηδίαν ἐνάλεσε, καὶ στρα-
τὰ δόρυμοι ὅττι Ἰνδοῖς ἀπί-

Δασι. Μήδισα δὲ εἰς Κόλ-
χους ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ κα-
ταλαβούσα Αἰήτιον υἱὸν τοῦ
ἀδελφοῦ Πέρσου τῆς βασι-
λείας ἐστρημένον, κλέψανσα
αὐτόν, τῇ πατρὶ τιμὴν βασι-
λείαν κατέσχευε.

mutavit. Sed Medea nulli
suorum agnita, ad Colchos
remeavit: quæ cūm Aeten
patrem Persei fratris dolo
ab regia sede ejectum inve-
nisset, illi regnum recupe-
ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΤ ΑΘΗΝΑΙΟΤ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM verò Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est. Hujus & Melissæ Oceani filia, Phoroneus ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tamen si nullâ de se prole relictâ, sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præfuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus universæ terræ, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creavit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῆς
Δευκαλίωνος διόξου
ἀναλύμενον ἔργον
ἐξημῶς ἀξημερὶ τὸ Ἰνά-
χου. Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος
γένεται πάντες Ἰνῶρος ἀφ'
τοῦ ποταμοῦ ἐν Ἀργεὶ Ἰνῶ-
ρος κληῖται. τέττε, καὶ Με-
λίως τῆς Ωκεανοῦ, Φο-
ρυνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιαλέως
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ἀποδυόν-
τος, ἡ χάρις ἀπασα Αἰ-
γιαλέωσα ἐκλήθη. Φορυνεύς
δὲ ἀπίως τῆς ὕδατος Πε-
λοποννήσου ἀρσενίου ἀνδ-
ρος, ἐν τῇ Λαοδίχῃ τὸ μύ-
θος, δυνάσσειεν, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴ
μὲν οὐδ' εἰς τυραννίδα πύδ-
εσθ' ὑπερῆκεν δυνάμει, καὶ

βίαι· ὃν τύραννον, ὀνομασας ἀφ' ἑαυτοῦ πλὴν Πελοπόννησον Ἀπίας, καὶ Θελξίων· καὶ Τελχίνος ἐπεκλεόμενος, ἀπ' αὐτοῦ ἀπιδάμενος καὶ νομοθετοῦς θεός, ἐκλήθη Σαράπις. Νιόβης δὲ, καὶ Διὸς, ἥ περὶ τὴν γυναικὴ Ζεὺς ἐνηντῆ ἑμύγη, παῖς Ἀργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκυσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς ἑ Πελοπόννησον οἰκουῦσας Πελασγούς. Ἡσιόδῳ δὲ, ἑ Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν (1). ἀλλὰ καὶ μὴ τότε πάλιν ἐροῦμεν.

§. β. Ἀργος ἡ λαβὼν τὸν Φορωνέως ἑ βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἑ Πελοπόννησον ἐκάλεισεν Ἀργος. καὶ γῆμας Εὐάδιδος ἑ Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἰάσον, Πείρανδον, Εὔδαιμον, Κείασον· ὅς καὶ ἑ βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ἡ Ἀθήνη γενέται· τότε ἡ Ἀργὸς ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ὃ καὶ ὁφθαλμοῖς μὴ ἐν παντί [πρὸς] σώματι· ὑπεράλλων δὲ φωσφόρος, ἡ μὴ Ἀργείαν λυμαινόμενον τυφλὸν αἰετὸν, ἡ τότε δοξαὶ ἡμ-

planiè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari jussit. Is demum Thelxionis ac Thelchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ductâ uxore Evadne, Strymonis ac Neærae filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculeum fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sele corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem noctus interemit: idémque sublatis cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ismenes Asopi filiæ Jasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit: à quo cùm violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buccinam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vaccam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φείσατο. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρκάδας ἀδικουῦντα, καὶ ἀφαιρήμενον τὰ βοσκήματα, ἵππουσιν ἀπέκλεινεν· λέγεται ὅτι καὶ Τάρταρον καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ τὸς παρόντας σωήρπαζεν, ἐπιτηρέσας κοιμωμένῳ ἀπέκλεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸ Ἀπίδος φόνον, τὸς αἰπτοῖς ἀποκλείνας.

§. γ. Ἀργὸς δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ φατὴν ἰὼν γένεσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραγικῶν, Ἰνάχου τινὲς ἰὼν λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρήνῃ αὐτὴν φασιν εἶναι τινὲς, ἱερουργομένην τῆς Ἥρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἔφθηρε. φωραδὶς ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφαιρέσθαι εἰς βῆν μεταμόρφωσι λαβὼν· αὐτὴν δὲ ἀπομόσασθαι μὴ συναλθεῖν. διὸ φησιν Ἡσιόδους ὅτι ἐπιστάδαι τινὲς ἀπὸ τῆς θεῶν ὁργῆς τοῖς ἠνομήνους ὄρκους ἑστῶτες ἔσθονται. Ἡρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τινὲς βοῶν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργὸν τὸν Πανόπλιον· ὃν

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστωρ
 λέγει ὕδν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχῃ· Κέρκω δὲ, Ἀργῷ,
 καὶ Ἰσμιῶνι τ' Ἀσωποῦ θυ-
 γατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς γαμβρῶν αὐτὸν λέγει.
 ὅς ἐκ τ' ἐλαίας ἐδέσμευεν
 αὐτὸν, ἥ τις ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπις. Διὸς
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέ-
 ψαι τ' βοῦν, μλωύσαντο
 Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαδοῖν ἐκ
 ἡδυνάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πίκλεινε τὸν Ἀργῶν. ὅθεν
 Ἀργηφόντης ἐκλήθη. Ἦρ
 τ' ἡ βοὴ οἶστρον ἐμβάλλει. ἡ
 δὲ, ὄρετον ἦκεν εἰς τ' ἀπ'
 ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κλη-
 δόντα· ἐπειτα διὰ τ' Ἰλλυ-
 ρίδος περὶ δεῖσιν, καὶ τὸν
 Αἴμον ὑπερβαλόντα, διέ-
 βη τ' τότε μὲν καλόμενον
 πόντον Θράκιον· νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον ἐπλ-
 δόντα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τ' Κιμμερίδα γῆν, πολλὰ
 χέρσιν πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλὰ διανηξάμενη δά-
 κασαν Εὐρώπης τε καὶ Α-
 σίας, τελευτῶν ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τ' ἀρχαίαν
 μορφὴν ὑπολαβοῦσα ἦν
 παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cum verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari amplius posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΗΙΦΟΝΤΗΣ cognomen-
 tum accepit. Juno de-
 mum bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primum in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajetum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cum in Scythiam penetrasset,
 & Cimmeriam terram, cum-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Egyptum tandem pervenit:
 ubi cum pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentem

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cūm Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuat collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterū ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφὸν παῖδα. τὴν δὲ Ἥρα διῆται Κυρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἡφαίστου αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος, κτείνει Κυρήτας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐντάπντο. πλανώμενη δὲ καὶ Συρίαν ἀπεσάν· ἐκεῖ δ' ἐμμένετο τῇ Βυβλίων βασιλῆως γυνὴ ἐπιδύου τὸν υἱόν. καὶ τὸν Ἐπαφὸν εὗρεσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθούσα, ἐγαμύθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσας αἰγυπτιῶν Διμήνητος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγυπτίους, καὶ Ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσεχρῆσαν.

§. 5. Επαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμέει Μέμφιν τὴν Νεῖλε θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ πικροῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Ληκυγῆς δὲ καὶ Ποσειδῶν, γίνονται παῖδες διδύμοι, Ἀγνώωρ καὶ Βῆλος. Ἀγνώωρ μὲν αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλαγεῖς ἐκασίλασι· καὶ κατὰ τῆς μεγάλης ῥίξης ἐχρέτο γένεσθαι. Ἰδὼν ὡς ἐνδομήδεα

οὐ τέτε. Βῆλθ' δὲ ἱστο-
 μίνας ἐν Αἰγυπτῷ βασιλεύει
 μὲν Αἰγυπτῷ. γαμῶ δὲ Ἀγχι-
 νόλῳ ἢ Νείλῳ θυγατέρα· καὶ
 αὐτῇ γίνονται παῖδες δίδυ-
 μοι, Αἰγυπτῷ καὶ Δαναῷ.
 ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφύς καὶ Φινεύς περὶ π.
 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλθ' ἐν
 Λιβύῃ κατέφυκτο· Αἰγυπτῷ
 δὲ ἐν Αραβίᾳ. ὅς καὶ πατα-
 σκεψάμεθ' ἢ Μελαμπό-
 δων χώραν [ἀφ' ἑαυτῷ]
 ὠνόμασεν Αἰγυπτῷ. γίνον-
 ται δὲ ἐν πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπτῷ μὲν παῖδες πεντήκον-
 τα· θυγατέρες δὲ Δαναῷ
 πεντήκοντα· πασιασάντων δὲ
 αὐτῶν περὶ δῆλ' οὖς ἔφει ἢ
 ἔφῃς, ὅτερον Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπτῷ παῖδας, πάλιν ἐνδὲς
 ἢ διουοῖν, διὰ τῆς αὐτῆς θυ-
 γατέρας ἀνείλε, διδουκῶς
 [καὶ ὅτι καὶ ἐν χρησμῷ, ὅπ-
 ρον δ' ἔστιται ἱστὸν ἐνδὲς αὐ-
 τῶν, καὶ] ἱστοδμήνης Ἀθη-
 ναῖς αὐτῷ, ναυῷ περὶ τοῦ κα-
 πσιεύασι, [ἢ κληθεῖσαν
 ὡς ἔστι τῷ ἀπιδμῶ τῆς θυ-
 γατέρας αὐτῆς πεντηκόντορον]
 ἐν ἣ ταῖς κόραις ἐνδέμεθ' ἢ
 ἔφυγα. περὶ αἶσαν δὲ Ρόδῳ,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀλδιδῆς

cere superfedebō. At Belus ;
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset , Ægypti regnum
 consequitur : atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem , de qua filios geminos
 creavit , Ægyptum ac Da-
 naum ; sed & , ut Euripides ait ,
 Cepheum, Phineúmque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptúmque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur :
 at fratri Danao filia totidem.
 Qui , cum de regno inter se
 contenderent , Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum , filiarum suarum operâ
 necavit : nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat :
 metuperculsus Minervæ con-
 filio , navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum numé-
 ro πεντηκόντορον , quasi dixeris
 quinquagintiremem , primus
 fabricavit , in quam filiabus
 impositis , aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset , Minervæ Lindiæ
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit, harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jactit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἄγλημα ἰδρύσαστο. ἐνπεὶ δὲ
δὲ ἦκεν εἰς Ἀργύ, καὶ
ἔ βασιλείαν αὐτῷ ᾤχεσθαι
δωσι Ελαίως ὁ τότε βασ-
λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατή-
σας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ
τὴς ἐνοικοῦντος Δαναὺς ὠ-
νόμασεν.] αὐτὸς δὲ τῆς
χώρας ὑπαρχὸς, ἐπειδὴ καὶ
ταῖς πηγὰς ἐξήγερε Ποσειδῶν
μνηστῆρας ἰνάχω, διότι ἔχουσαν
Ἀθλῶας ἐμαρτύρησεν αὐτῷ, καὶ
δυγατίδας ὑδρὸς σπένδοντας ἐ-
πιμύσει. μία δ' αὖτ' Ἀμυμώνη
ζητοῦσα ὕδωρ, ῥίπτει βέλ-
ος ἐλαφρον, καὶ κοιμωμένον
Σάτυρον τυγχάνει. καὶ κτε-
νῷ ᾤχεσθαι, ἐπιδύμει
συγγράδων. Ποσειδῶν δ' ὅ-
τι φανέντος, ὁ Σάτυρος μὴ
ἔφυγεν. Ἀμυμώνη δὲ, τέ-
την σωδὸν ἀζέται. καὶ αὐτῇ
Ποσειδῶν καὶ ἐν Λέρνῃ πηγὰς
ἐμύσυσεν.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγυπτίου
παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀρ-
γος, τῆς τε ἑσθρας παύου-
σθαι παρεκάλουν, καὶ καὶ
δυγατίδας αὐτῶν γαμῖν ἡ-
ξίουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα
μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν σοῖς
ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ
καὶ μνηστικῶν ἐπὶ φυγῆς,

ὠμολόγηται τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρου καὶ κόρας. Τῆς μνη-
 στρας μὲν οὖν, καὶ Περσεφονί-
 εσσιν, ἐξῆλθε Λυγκίη, καὶ
 Γοργοφόνῳ Προθεῷ. ἔτι δὲ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαμόνευσαν Αἰγυ-
 πτῳ. ἥ δὲ λοιπὴν ἔλαχον,
 Βέσις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων, καὶ
 Δαναῷ ἡνιησάσας ἐξ Εὐ-
 ρόπης, Ἀυτομάτην, Ἀμυμό-
 νην, Ἀγαύην, Σκυλιώ. αὖ-
 ται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐξήγον-
 το Δαναῷ. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δες, Γοργοφόνῃ καὶ Τῇ μνη-
 στρᾷ. Λυγκίης δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχον. Ἰστρος δὲ, Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκιδῶν, Ρωδιαν·
 Ἀγλώων, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τος, Ἀστεΐαν· Διοκορυσίδος,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαυ-
 κῳ· Ἀλκμήων, Ἰππομέ-
 λεσσαν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐχλῶν, Ἰφιμέδυσσαν· Ἰπ-
 πόλυτος, Ρόδῳ. ἔτι μὲν οἱ
 εἰς, ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίης· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πι-
 ρηνῳ· Κέρκιστος δὲ, Δάριον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτην· Αἴγιος,

injuriam haudquaquam obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjuge Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona fatas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cercesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra, Evippe Argio: Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obvenerunt. Hi septem è Phœnissa conjugè orti sunt: at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten; Sthenelus, Sthenelen; Chrysipus, Chrysippen. At qui ex Caliane & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha nata, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphan- ti obligit Actæa, Oeneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Ocypete Lam-

Μνήστρα Ἀργίῳ, Εὐίππῳ Ἀρχέλαιῳ, Μενάχῳ Νελοῦ, ὀβνέροντες. οἱ δὲ ἐκ τῆς Φοινίσσης γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, Αἰθιοπίδος. ἀκλήροισι δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μεμφίδας, αἱ ὅν τινας. Κλητὸς Κλειτῶ. Σθένελος Σθενέλῳ. Χρύσιππος Χρυσίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιανίδος [καὶ Νηίδος] νύμφης παῖδες δώδεκα, ἀκλήροισαντο, ὧς καὶ ἐκ Πολυξοῦς Ναΐδος. ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περεισθένης, Ἑρμῶ, Δρύας, Ποταμῶν, Κισσεύς, Λίξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος. αἱ δὲ κόραι Νύμφης, Αὐτονόη, Θεανώ, Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθελία, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Ἐρατώ, Στύγνη, καὶ Βρύκη. οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγυπτιῶ γυνάμμοι, ἀκλήροισαντο ἐπὶ καὶ ἐκ Πιερίας, ἧ λαγχάνει. Περειφάνη μὲν Ἀκταίῳ. Οἰνείδης Ποδάρκῳ. Αἰγυπτιῶ Διοξίππῳ. Μενάλκης δὲ Ἀδύτῳ. Λάμπρος,

Ωκυπύτῳ Πυλάργῳ Ἰδ-
μων. ὁκτὰ δὲ εἰσι νεώ-
τατοι· Ἰδας, Ἰπποδίκῳ.
Δαΐφρων, Ἀδαντίῳ (αὐ-
ταὶ δὲ ἐκ μητρὸς ἐγγον-
το Ερως) Πανδίων, Καλ-
λιδίκῳ Ἀρβηλῷ, Οἰμέλῳ.
Τυφρῖτι, Κελαυνῷ Ἰπ-
ποκορυφῇ, Τυεΐπῳ. ἑ-
τοὶ ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δὲ
ἐκ Κρινόδος. ὥς δὲ ἐκλη-
ρώσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
στάσας ἐγχειρίδια διαδί-
δωσι ταῖς θυγατέρας· αἱ
δὲ κοιμωμένοις τοῖς νυμ-
φίοις ἀπέκτεινεν, πάλῳ
Τυρμνήσας· αὕτη δὲ Λυγ-
κία δίδωσι, παρθένον αὐ-
τίῳ φυλάξαντα· διὸ κα-
λεῖται αὐτίῳ Δανόδος,
ἐφευρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς
μὲν Δαναοῦ θυγατέρας,
ταῖς μὲν κεφαλὰς τῆς νυμ-
φίων ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
τάβυζαν, τὰ δὲ σώμα-
τα, παρὲς τῆς πύλεως ἐκί-
δδσαν καὶ αὐταὶ ἐκείνη-
σαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρ-
μῆς, Διὸς κελεύσαντες.
Δαναὸς δὲ ὕστερον Τυρ-
μνήσαν Λυγκίῃ σὺνέκ-
τει· ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγα-
τέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα

po, Pylarge Idmoni. Sex au-
tem novissimi, Idas, qui Hip-
podicen : Daiphron, qui A-
dianten (hæc autem sunt ex
Herse matre natæ) Pandion,
qui Callidicen : Arbelus, qui
OEmen : Hyperbius, qui Ce-
læno : Hippocorystes, qui
Hyperipten sibi conjugarunt.
Hi ex Hephæstine oriuntur :
at puellæ matre Crinone fue-
runt. Post, ubi suam quisque
fortitus conjugem duxerunt,
acceptos in convivium cun-
ctos Danaï filiæ datis à patre
pugionibus somno sepultos,
suum quæque sponfos occi-
dunt, unâ tantummodò exce-
ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
sola Lynceum, quod ejus vir-
ginitate abstinuisset, incolu-
mem servavit. Quamobrem
hanc Danaus onustam vincu-
lis custodiri jubet. Reliquæ
Danaï filiæ præfecta sponso-
rum capita in Lerna defode-
runt, corpora verò ante ur-
bem deplorata sepelienda cu-
raverunt. Has autem Miner-
va Mercuriûsque Jovis impe-
rio expiarunt. Demùm post-
eà Danaus Hypermnestram
Lynceo copulavit, cæteras in
gymnicum certamen produ-

Etas victoribus habendas dedit. Amymone Nep tu ni semine pręgnans , Nauplium peperit. Hic longęvus factus, mare navigans , morientium casum permolestę ferebat: sed & ipsi tandem aliquądo obiisse contigit , vel eo mortis genere , quo alios defungi molestissimę conspiciebat. Verum antequam ę vita discessit , ut Tragicorum auctoritate comprobatur , Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui veró Reditus conscripsit , Philyram duxisse ait. Cercopis autem testimonio , Hesionen cepit : de qua Palamedem , OEacem , Naufimedontem gignit.

CAP. I I.

LYnceus autem , qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit: ex quo & Ocalea conjuge Mantinei filia , gemini procreantur , Acrisius ac Proetus , qui cum in utero matris adhuc essent , inter se dissidere cęperunt. Ubi veró per ætatem potuere , de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

τῆς νικῶσαν ἔδωκεν. Ἀμυμώνη δ' ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν Ναύπλιον. οὗτος μακρόβιος ἦν ἁρόμῳ , πλέον τιμὴν θαλάσσαν , τοῖς ἐμπόηοισιν ὅπῃ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σωῆς οὐκ αὖ καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ , ὃς πρὸς ἀγῶν τελευτῶντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆσαι , ἔφηκεν , ὡς μὲν οἱ Τραγικοὶ λέγουσι , Κλυμένην τὴν Ἀτρείως· ὡς δὲ ὁ ποιητὴς νόστιμος γράφας , Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκυρα , Ησιόνη. καὶ ἐγέννησεν Παλαμήδην , Οἶακα , Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεῖς δυναστεύων , ἐξ Ὑπερμνήστρας τέκνοντος παῖδα Ἀβαντα. τούτου δὲ καὶ Οὐκαλείας τῆς Μαντινέως , δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο , Ἀκρίσιος καὶ Προίτιος. ὅτε , καὶ κατὰ γαστρός μόνον ἐπ' ὄντες , ἐκαστάζον πρὸς ἀλλήλους. ὡς δὲ ἀνέτεθον , πρὸς τῆς βασιλείας ἐπολέμουσαν καὶ πολέ-

μῦντις εὖρον ἀπιδάς περ-
 ται. καὶ κρατήσας Ακρίσος,
 Περίτῳ Ἀργεῖ ἐξαλαύνη·
 ὃ δ' ἦσαν εἰς Λυκίαν περὶ
 Ἰοδάτῳ· ὡς δὲ πνεύσας
 ὦς, περὶ Ἀμφιαράκῳ· καὶ
 γαμῆ τῷ τούτου θυγατέ-
 ρα, ὡς μὲν Ὀμηροί, Ἀν-
 τιαν· ὡς δὲ οἱ τραγικοί,
 Σθενόβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
 τὸν ὁ κηδεὺς μὲν πατρὸς
 Λυκίων, καὶ καταλαμβάν-
 νει Τίρυνθα· ταύτῃ αὐτῷ
 Κυκλώπων τῶν Τίχσαδῶν Με-
 ειδόμοι δὲ, τῷ Ἀργεῖαν
 ἄπασαν κατέκωσεν. καὶ Ἀκρί-
 σος μὲν Ἀργεῖ βασιλεύ-
 νει· Περίτῳ δὲ Τίρυν-
 θος· καὶ γίνεται Ακρίσιος μὲν
 ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
 μωνος, Δανάη.

§. β. Περίτῳ δὲ ἐκ Σθεν-
 οβοίας, Λυσίππῃ, καὶ Ἰφί-
 νῳ, καὶ Ἰφιδάσῃ. αὐταὶ
 δὲ ὡς ἐπληρώθησαν, ἐμύ-
 νησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
 φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου πε-
 λετὰς ἐκατέδρανον. ὡς δὲ
 Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὴν
 τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηντί-
 λισαν. θύομεναι δὲ ἐμ-
 μαῖσις, ἐπλανῶντο αὐτὰς τῇ
 Ἀργεῖαν ἄπασαν. αὐτὴς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
 nerunt. Inde victor Acrisius
 Proetum Argis exegit : qui ad
 Iobaten in Lyciam pervenit :
 sed , ut alij produnt , ad Am-
 phianactem confugit , cujus
 etiam filiam ducit : Homerus
 autem Anteam dicit ; At si
 tragœdiarum scriptoribus fi-
 dem habemus, Sthenobœam.
 Hunc demùm socer cum Ly-
 ciorum copiis reduxit , ac Ti-
 rynthem occupavit , quam
 ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
 bus cinxerunt , atque in par-
 tem assumpti , Argivam ter-
 ram propè universam colue-
 runt. Sic Acrisius Argis impe-
 rat : & Proetus Tirynthe. Ad
 hæc Acrisius ex Eurydice La-
 cedæmonis filiâ Danaen gi-
 gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
 nobœa Lysippen , Iphinoén-
 que , & Iphianassam : quæ cùm
 adultæ jam ætatis essent , in
 insaniam inciderunt , quòd , ut
 Hesiodus inquit , Dionysi fe-
 rias minimè receperant : At
 Acusilai sententiâ , quòd Ju-
 nonis simulacrum nihili fece-
 rant. Sic itaque furore perci-
 tæ per omnem Argivorum
 terram decerrabant. Inde ite-

rùm in Arcadiam ac Peloponnesum reversæ, cum omni decore per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandique rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tantâ mercede deterritus, filiarum curationi minimè assentitur. Quocircâ virgines longè majori vesaniâ concitantur, imò verò etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt: etenim desertis propriis sedibus, in suos ipsarum desæviebant liberos, atque in deserta sese fugâ abdebant. Cùm verò id calamitatis genus in dies magis increfceret, postulata mercedem Proetus Melampodi ultrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus ne, si filiarum curatio longiùs traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis as-

τιὼν Ἀρκάδιαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθούσας μὲν ἀκομίας ἀπίσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχασον. Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθαόνου, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀλκάντης, μαίης ὄν, καὶ τῶν διὰ φαρμάκων καὶ ψαρμῶν θεραπεΐαν ποσὶ τῶν ἀνηκόων, ὑπερχεῖται θεραπεύειν τὰς παρδένους, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ἐκ ἐπιτρέποντος δὲ Περίτεω θεραπεύειν ὅττι μυστοῖς τηλεκύντοισι, ἐπὶ μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρδένου καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναικες· καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολύουσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλυνον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. περβαίνουσης δὲ ἐμπλήρουν τὴν συμφορᾶν, τοὺς αἰτηδέντας μυστοῖς ὁ Περίτης εἶδεν. ὁ δὲ ὑπέχετο θεραπεύειν, ὅταν ἔπλεον τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς λάβῃ Βίαν. Περίτης δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ βεβρωμένος τῆς θεραπεΐας, αἰτηθεὶς καὶ πλεον, θεραπεύειν

σωεχάρησιν ὅπῃ τούτοις. Μελάμποις δὲ ᾠδὰς βαλὼν τοῖς δυνάπρωτοις ἤνῃ νειαιῶν, μετ' ἀλαλγμοῦ καὶ πνέοντις χρείας ὅπῃ ὄρεσιν αὐταῖς ἐς Σικυῶνα σπεύδω. ξε. χτ' δὲ τὸν διωγμὸν, ἢ πρεσβυτάτῃ ἤνῃ θυγατρὸν, Ἰφινόῃ μετήλλαξεν. ταῖς δὲ λοιπαῖς πυχρυσαις χαθάρμοις σφραγίσαι σιωβή. καὶ ταύτας μὲν ἐξέδδοτο Περίτῳ Μελάμποδι καὶ Βίαντ. παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

sensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus ejubilatum simul, & entheam quandam choream imitatus, de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque infecutus. Has dum persequeretur, Iphinoë natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ vero, repurgatâ vesaniâ, resipuerunt. Harum demùm, Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit: neque longo post tempore Magapenthem filium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ Γλαύκῃ τῇ Σησυφῇ, κλεινὰς ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέεσσι, Περικλῆα· ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένῳ, εἰς Ἀργὸς πρὸς Περίτον ἐλθὼν κατέπρεται. καὶ αὐτῷ [γυνῇ] Σθενόβοια, [ἣ καὶ Ἀντία] ἔσχετο ἰσχυρῶς, καὶ σπομένη λόγους περὶ συνουσίας· τῇ δὲ ἀπαργουμένῃ, λέγει πρὸς Περίτον,

CÆterùm Bellerophontes Glauci, qui Sisyphi fuit, cùm per imprudentiam Deliadem fratrem, sive, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cùm illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, spargit verba de concubitu. Qui, cùm mulieris libidini minimè consensisset, Sthenobœa Proeto Bellerophontem,

Bellerophontem, quòd se de stupro interpellasset, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facilè perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammæ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natâmq; ex Typhone & Echidna: id quòd Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Consenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatu in altum, ex eo Chimæ-

ἃν Βελλεροφόντης αὐτῇ πε-
εὶ φθορᾷς περὶ ἐπιμύκτο
λόγῳ. Προΐτω ὃ πειν-
σαι, ἔδωκεν ἐπιτολὰς αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πενθα-
ρὸν] κομίσειν· ἐν αἷς ἐνε-
χρησθῆναι· Βελλεροφόντην
ἀποκτείνειν· Ἰοβάτης ὃ ὀπι-
θουεῖ, ἐπιτάξεν αὐτῷ Χί-
μορα κτείνειν, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θείου δια-
φθαρήσεσθαι. ὡς γὰρ ὃ μόνον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκτενέ-
λωτον. εἶχε δὲ στρομὴν
μὲν λέοντος, ἔχεν ὃ δρά-
κοντος, τεύχεα ὃ κεφαλῇ
μίστω αἰγρῇ· δι' ἧς πύρ-
αίη, καὶ τὴν χώραν διέφ-
θιρε, καὶ τὰ βοσκήματα
ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις
τεῶν θείων εἶχε διώμην.
λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμωραν
ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ
Ἀμισοδάρι, καὶ ἀπὸ εἰρηκῆ
καὶ Ὀμηροῦ· γνηθῆναι δὲ
ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἰστορεῖ.

§. 3. Αναβιβάσαι οὖν
ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅτι
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐκ Μεδέης πηλὸν
μαγνημένον, καὶ Πιοσιδῶ-
ντος, ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τά τε καὶ πτόξε δα σὶ χί-
μαιραν. μὴ δὲ τὸν ἀγῶ-
να ᾔστων, ἐπίταξεν αὐ-
τῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι·
ὥς δὲ ἐπιδόποιε καὶ ᾔσ-
των, Ἀμαζόσιν ἐπίτα-
ξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὥς
δὲ καὶ ταύτας ἀπέκλεινε,
τοῖς τε νεότητι Ἀλκίων
διαφέρειν δοκούστας ἐπ-
λέξας, ἐπίταξεν ἀποκλεί-
ναι λοχίσαντας. ὥς δὲ
καὶ τοῖς τοῖς ἀπέκτεινε πάν-
τας, θανμάσας πῶς δυ-
ναμὴν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τά-
τε γράμματα ἔδωκε, ἃ
παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσεν,
δοῦναι πῶς θυγατέρας φιλο-
νόω. καὶ θηήσκων, πῶς
βασιλείαν κατέλιπεν αὐ-
τῷ.

K E Φ. Δ.

A Κεῖσθαι δὲ, πρὶ παί-
δων ἡμετέρας ἀρρέ-
των χρηστειάζομένῳ, [ὁ
θεός] ἔφη, ἡμεῖς παῖδα
ὅν τ' ἀγαθὸς ὅς αὐτὸν
ἀποκτενῇ. δείσας οὐκ Ἀκρί-
σιον ᾔστω, ὑπὸ γῆς θάλα-
μον κατασκάδας χάλκεον,
τ' ἀναλὼν ἐφ' ὕρει. ταῦτ' αὖ

ram sagitis impetebat. Quā-
demum peractā pugna, Ioba-
tes eundem in Solymos pu-
gnaturum misit. ubi & id feli-
citer exegit, ad Amazonas ex-
pugnandas proficisci impera-
vit. Quibus item devictis, col-
lectam Lyciorum juventu-
tem, quæ cæteris præcellere
videretur, in insidiis confide-
re jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit.
Ubi autem & hosce ad unum
omnes ab eo cæsos accepit,
admiratus juvenis præstan-
tiam Iobates, literas illi Proe-
ti ostendit. Inde, ut secum
maneret, rogavit: eique Phi-
lonoen filiam uxorem dedit.
Qui demum, cū fato con-
cessisset, Bellerophonem ge-
nerum suum regni successo-
rem instituit.

C A P. IV.

I Nterim Acrisio de mari-
bus filiis oraculum scisci-
tanti, numen respondit, fue-
rum de filia oriturum esse qui
avo necem illaturus esset. Id
igitur Acrisius pertimescens,
æneo sub terra cubiculo con-
structo, inclusam Danaen
custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys de-sumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterum, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequireret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filiæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes responderet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quod equum à Perseo

ὥς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθειρε Περίτῳ, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ γὰρ ἐκείνη. ὥς δ' ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τὸ ὄρεσθαι εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεῖς κόλπους, σωῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γέγονημι-νον Περούα, μὴ πτεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάσαι, τὴν θυγατέρα μὲν τῷ παιδὶ εἰς λάβρακα βαλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσεγενεχθέσης δ' ἡ λάβρακος Σεείφω, Δίκτης ἄρ' αὖ, ἀνέθρεψε τὸν.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς Σεείφω Πολυδέκτης, ἀδελφὸς [ὁμομήτειρος] Δίκτηος Δανάης ἑταίρης, καὶ ὑπὸ θυγατρὶς Περούας μὴ θυγάμνος αὐτῇ σωελθεῖν, σωελάει τὰς φίλας, μετ' ὧν καὶ Περούα, λέγων ἔρανον σωαγενὲν ὅτι τὰς Ἰπποδαμείας τὸ Οἶνομάς γάμος. ἢ Περσείως ὠπύοντο ὅτι τίς ὁ ἔρανός ἐστιν; τῷ δ' ἐφύσαντο ὅτι Ἰππὼ Περσεύς δ' ἔπειν, ὅτι τῇ κεφαλῇ τὸ Γοργόνος. καὶ ὡς τρεῖς Πολυδέκτης παρὰ μὲν οὐδ' ἢ λοιπὸν ἢ ποσὶν Ἰππὼς παρὰ δ' ὅτι Περούας

ἔλαβὼν τοις ἵπποις, ἐπί-
 σταξε τ' Γοργόνῳ κομίζεν
 τ' κεφαλῷ. ὃ δὲ Ερμῶ καὶ
 Ἀθλῶαί περικεκλημένων,
 ὅππῃ τὰς Φόρκυς γίνεται θυγα-
 τέραι, Ἐντὼ, καὶ Πεμφρηδῶ,
 καὶ Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὖται
 Κητῆς τε καὶ Φόρκυς Γοργόνων
 ἀδελφαί, χαῖται ἐκ γενετῆς·
 ἕνα τε ὀφθαλμὸν αἰσθεῖς, καὶ
 ἕνα ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 ὄφρα μίεθ' ἡμεῖς ἀλλή-
 λαις. ὦν κλειδῶσαι ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπὴ' τοῦ, ἔφη ὑπο-
 δύνειν, αὐτὸς ὑφηγῆσονται τὴν
 ὁδὸν τὴν ὅππῃ τὰς νύμφας φέ-
 ρουσιν. αὖται δὲ αἱ νύμφαι
 πηλὴα εἶχον πέδιλα, καὶ τ' κί-
 βισιν, ἣν φασὶ πνεῖν πύρεαν.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Ἀσπίδι, ἐπὶ τῇ Περσίδας·

Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε
 κέρε δεινοῖο πελώρου

Γοργῶς, ἀμφὶ δὲ μιν κί-
 βισις δέε.

Εἴρηται δὲ ὅφρα τὸ κεῖσθαι
 ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν προσφῶ-
 εἶχον δὲ καὶ τ' Ἀΐδου κυ-
 νῆν. ὑφηγησάμενων τῇ τῇ
 Φορκιδῶν, ὑποδύνει τὸν τε
 ὀδόντα καὶ τ' ὀφθαλμὸν αὐ-
 τῆς, καὶ ὄφρα θυόδεος περὶ
 αὐτὴν νύμφαι, καὶ πρὸς αὐτὴν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cætusque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unòque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi positus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata calcaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrenda totas scapulas ca-
 put occupat ingens*

*Gorgonis, idque intra cibis in
 latet.*

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orçi galeam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quod viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur testus, quoscunque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, aversus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπεδρασε, ἥ μὲν κίβισιν πε-
 ειβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς
 σφυρίσι περσέρευσεν. πῶς δὲ
 κυκλῶ τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο.
 ταῦτ' αὖτε ἔχων, ἀπὸ τῶν μὲν ἔς
 ἡδ' ἔλεπεν, ἐβλεπεν. ὑπὸ δ' ἤσαν
 δὲ ἔχ' ἐωρεῖτο. λαβὼν δὲ
 καὶ παρὰ Εὐρυάλην ἀδαμαντίνῳ
 ἀπὸ πῶς πετόμενος εἰς
 τὸν Ὠκεανὸν ἦεν. καὶ κατέ-
 λαβε τὰς Γοργόνας κοιμω-
 μένας. ἦσαν δὲ αὐταί, Σθεν-
 νὼ, Εὐρυάλη, Μέδουσα.
 μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα.
 διὰ τοῦτο δὴ τὰ τούτης κεφα-
 λῶν Περσεὺς ἐπέμφοθι. εἴ-
 χον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς
 μὲν περικερασμένας φολίσι
 δρακόντων, ὁδόντας δὲ μεγά-
 λοις ὡς σὺν, καὶ χεῖρας
 χαλκὰς πτέρυγας χευστὰς, δι'
 ὧν ἐπέποντο· τὲς δὲ ἰδόντας,
 λίθους ἐποίουν. ἑπταὶς ἔν' αὐ-
 ταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις,
 κατευθυνούσης τὰς χεῖρας Ἀ-
 θηνᾶς, ἀπετραμμένῃ, καὶ
 βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῇ, δι' ἧς πῶς εἰκόνα τῆς
 Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκα-
 ρετόμην αὐτῷ. σποτμη-
 δείης δὲ τῆς κεφαλῆς,
 ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέδο-
 ρε Πήγασος πῶς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρύονος πα-
τήρ. τέτοις δὲ ἐχόνησεν ἐκ
Ποσειδῶν Θ.

§. γ. Ο' μὲν Περσεύς ἐν-
δέμεν Θ εἰς πλὴν κίβισιν ἢ
κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὁπί-
σω πάλιν ἐχάρει. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀνασ-
σαι, ἢ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
σωιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡδύ-
ναντο διὰ ἢ κυῖν· ἅπι-
κρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῶν. παρ-
αμόμεν Θ ἢ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὖρε
πλὴν τέτου θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρακειμένην
βορρὰν θαλασσίῳ κήτϊ. Κασ-
σιόπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνή,
Νηρηΐσιν ἥεισι πατρὶς κάλ-
λοις καὶ πατρὶν ἢ κρείσ-
των ἡνυχσι. ὅθεν αἱ Νηρηΐ-
δες ἐμάνισαν· καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωοργιδεῖς,
πλημμύραν τι ὅπῃ ἢ χάραν
ἐπιμψε, καὶ κῆτ Θ. Αμ-
μων Θ δὲ χρίσαντ Θ ἢ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορῆς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ
Ἀνδρομέδα σωρετῇ τῷ κή-
τει βορρᾷ. τῷτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῆς Αἰ-
θιοπίων, ἔφαξε, καὶ σω-
εἶδεν πλὴν θυγατέρα πύργῳ.

repente proflavit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Holsce
autem è Neptuno creavit.

§. 3. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus,
& illius amore succensus, Ce-
pheo sese cetum ipsum inte-
rempturum pollicetur, si fi-
liam ab imminente periculo
creptam sibi in matrimonium
collocet. Pactis itaque jure-
jurando confirmatis, Perseus
monstrum aggressus occidit,
atque Andromedam solvit.
Huic non ita multò post Phi-
neus Cephei frater insidias
parat, ut is qui primus jam
Andromedæ conjux designa-
tus erat. Verùm id ubi rescivi-
vit Perseus, cum conjuratis
omnibus Phineum Medusæ
capite ostentato, in saxa re-
pente convertit. Itaque Per-
seus reuersus in Seriphum,
matrem ad aras cum Dictye,
ob Polydectis violentiam
confugisse deprehendit. Inde
impetu factò aggressus Re-
gem, concurrentium amico-
rum auxilio fretum, aversus
Gorgonis caput ostendit: id-
que quotquot aspexerunt,
qualicumque quisque formâ
esset, in saxa commutatus est.
Mox ubi Dictyn Seriphi Re-
gem constituit, Mercurio ta-
laria, peram, & galeam red-
didit, & Gorgonis caput Mi-

παύτῳ διασάμῃ Θ ὁ Περ-
σεύς, καὶ ἐραδίς, ἀει-
ρήσῃ ὑπέχετο Κηφῇ τὸ
κῆτΘ, εἰ μέλλοι σωθεῖ-
σαν αὐτῷ αὐτῷ δῶσιν γυ-
ναῖκα. ὅτι τέτοις γυρομέ-
νων ὄρκων, ὑποσας τὸ κῆ-
τΘ ἔκτεινε, καὶ ἢ Ἀνδρο-
μέδαν ἔλυσεν ὀπτελόν-
τΘ διὰ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν
ἀδελφὸς τῷ Κηφέως, ἐγ-
γυάμῃΘ ὡς τΘ ἢ Ἀν-
δρομέδαν, μαδὼν ἢ ὀπτε-
λῶ, πλὴν Γοργόνα δεῖξας,
μὴ ἦν σωεπτελόντων,
αὐτὸν ἐλίδωσι παρὰ χεῖμα.
ὡς γυάμῃΘ διὰ εἰς Σέ-
ειφον, καὶ καταλάβων ὡς-
πρὸ γῆαν τοῖς βομῶς μὴ
τῷ ΔίκτῳΘ ἢ μητίεα διὰ
πλὴν Πολυδέκτη βίαν, εἰς-
ελθὼν εἰς τὸν βασιλέα,
συγγελέσαντΘ τῷ Πολυ-
δέκτη τοῖς φίλῃς, ἀπαραμ-
μίνΘ πλὴν κεφαλῇ ἢ Γορ-
γόνΘ ἐδείξε. ἦν δὲ ἰδόν-
των, ὅποιον ἔκαστος ἐπυχε ἔ-
μα ἔχων, ἀπὸ λιδάθῃ κα-
τασῆσας δὲ ἢ Σεείφῃ Δίκ-
τῳ βασιλέα, ἀπὸ δὲ καὶ
μὴν πῖδιλα, καὶ πλὴν κίβι-
σιν, καὶ ἢ κυνῶν Ἑρμῶ ἢ
δὲ κεφαλῇ τῆς ΓοργόνΘ

Αδάου. Ερμῆς μὲν οὖν τὰ
 ερμηνεύμενα πάλιν ἀπέδωκε
 ταῖς νύμφαις. Αἰθῶα δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τὴν Γοργον
 τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὑπὸ ὧρων, ὅτι καὶ
 δι' Αἰθῶα ἡ Μέδουσα ἐνα-
 ρχομένη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 εὐκαλλοῖς ἠδύλησεν ἡ Γορ-
 γὼ αὐτῇ συγχρεῖσθαι.

§. δ. Περσεὺς δὲ μὲν Δα-
 νείης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσώδ-
 εν εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίσιον
 διασῃται. ὁ δὲ δεδωκὼς τὸν
 χηνηδὸν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς τὴν Πελασγίαν ἐχώρησε
 γὰρ. Τῷ ταμίᾳ δὲ τῆς Λαεϊσ-
 σάων βασιλέως ὅτι κηποιχο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντι
 γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεῖχετο
 καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι
 θέλων. ἀγωνιζόμενος δὲ
 πάνταθλον, τὴν δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίσιον πέδω βαλὼν, ὥστα
 χῆμα ἀπέκλεινεν αὐτόν. αἰ-
 σδόμενος δὲ τὸν χηνηδὸν τείε-
 λεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω
 τὸν πέλεως ἔθαψεν. αἰχμωό-
 μος δὲ εἰς Ἀργεῖ ἐπαυε-
 θῆν ὅτι τὸν κληῖον τὸν δι' αὐτῆς
 τὸν ἀδελφικὸς παρῆλθοντος
 οἱ Τίρωτα πρὸς τὸν Περσέα
 παῖδα Μεγαπέντην, ἡλλάξαι

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio elypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 seruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, adid-
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquæ-
 tium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percusso, acutum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quæ ejus operâ occubisset, re-
 meare puderet, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tiryntem adeptus, Mideámque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persem scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Anczum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cùm rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eâque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria iverrit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterùm Pterelai septem filij

πε. τέτταρ πὲρ Ἀργεὺς ἐνε-
χρίεισι, καὶ Μεγαπένθεος μὲν
ἐβασίλευσεν Ἀργείων. Περσε-
υὺς δὲ Τίρυνθος, περὶ τὰ
ῥέσας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.
§ 5. Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες αὐτοῦ, πρὶν μὲν
ἔλθῃν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σιω,] ὃν ᾤχετο Κηφείας πέ-
λειον. Ἀπὸ τούτου δὲ τὸς Περσε-
υῶν βασιλεῖας λέγεται γένε-
σθαι. ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκίως,
καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλὰς,
Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν
Πειρίης ἐγγημέω. πάλιν ἐξ
Ἀλκίως Ἰππονόμης τὴν Με-
νοικίαν Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δὲ
Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰπποδόη. ταύ-
τῃσι ἀπ' αὐτὰς Ποσειδῶν, καὶ
κομήσας ἐπὶ ταῖς Ἐχινάδας
νῆσους, μίγνυται, καὶ γυναι-
κά τ' αὐτὸν, ὃς ᾤκιστο Τάφον·
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοᾶς
ἐκάλεισεν, ὅτι πολλοὺ τῆς
πατρίδος ἔβη. ἐκ Τάφου δὲ
παῖς Πτερέλαος ἐγένετο.
αὐτὸν ἀθάνατον ἐποίησε
Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
αὐτῷ χρυσοῦν ἐσθλὴν στέφανον.
Πτερέλαος δὲ ἐγένετο θυ-

γάτηρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρεκες
 παῖδες, Χρόμιος, Τυραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρύων δὲ γήμας ἢ Ἀλκί-
 δουράτης Ἀναξῶ, ἐγγή-
 νησι δουράτης μὲν Ἀλκμή-
 νῳ, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτῳ, Γόργον, Φιλο-
 νόμῳ, Κελαινέῳ, Ἀμφί-
 μαχῳ, Λυσινόμῳ, Χερσί-
 μαχῳ, Ἀνάκτορα, Ἀρχι-
 λαόν. μὲν δὲ τῦτες, καὶ
 νόδον ἐν Φρυγίᾳ γυναικὸς
 Μιδείας Λικύμνιον. Σθενέ-
 λε δὲ καὶ Νικίππης ἢ Πέ-
 λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδου-
 σα ὕστερον δὲ καὶ Εὐρύστειος
 ἐγγήετο, ὅς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρα-
 κλῆς ἐμέλλε θύεσθαι, Ζεὺς
 ἐν θεοῖς ἐφῆ, ἢ ἀπὸ Περ-
 σέως θύνηδιστον τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡρα
 δὲ διὰ ἢ ζῆλον, εἰληδύαν
 ἔπεισε ἢ μὲν Ἀλκμήνης
 πόκον ἐπιχεῖν, Εὐρύστειαν
 τὸν Σθενέλε παρεσκάσει
 θύνηδύαι, ἐπαμύλαιον
 ὄντα.

§ 5. Ἡλεκτρύωνος ἢ βασι-
 λείοντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίου, οἱ Πτερελαίου παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 matho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcæi filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Chérimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurysteus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole otiturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam; Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 dired, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum avo materno repetunt : qui , quòd ab eorum postularis maximè abhorreret Electryo, ipsius boves abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repellentes , mutuo concursu perimuntur. At ex Electryonis liberis Licymnius , quòd puer admodum esset , servatur incolumis. Atqui ex Pterelai natis Everes , qui naves asservabat , superstes fuit. Tum qui de Taphiis evasissent , vela vento dederunt , & abactas secum boves Polyxeno Eliensium Regi commendarunt. Cæterùm Amphitryo redemptas de Polyxeno boves Mycenæ abduxit. Interea verò Electryo filiorum cædē ulturus , regno simul cum Alcmenæ filia in Amphitryonis potestatem tradito , jurisjurandi religione illum priùs adegit , ut ad reditum usque filiam virginem servaret intactam , Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat. Is autem cum boves reduceret , earumque unā aufugeret , in ipsam Amphitryo tum quam manibus fortè clavam gestabat , immisit. Quæ de bovis corni-

δόντις , τὴν Μήτορος ἀρχὴν τῶ μνητροπάτορι ἀπὸ τοῦ. καὶ μὴ περισχόντῃ Ἡλεκτρύοντῃ , ἀπὸ λαυνοῦ τὰς βόας. ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἡλεκτρύοντῃ παίδων , ἐκ περιβλήσας δὴήλους ἀπὸ κτείναν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἡλεκτρύοντῃ παίδων Δικώμνιῃ ἔπι νεὸς ὑσφάρον. τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, ὅς καὶ ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες , ἀπὸ λῶσαν τὰς ἐλαδίσας βόας ἐλόντες· καὶ παρέδυντο τῶ βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυξένῳ. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ Πολυξένου λυτῶσά μιν αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκηνῶν, ὃ δὲ Ἡλεκτρυῶν τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμεντῃ ἐκδικῆσαι , παρὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυῶνι, καὶ τὴν θνητὴν Ἀλκμήνῃν, ἐξορκίσας ἵνα μέγχι τῆς ἐπανόδου παρδίνον αὐτῷ φυλάξῃ, σπατεύειν ὅππῃ Τηλεβόας διενεεῖτο. ἄπο λαμβάνοντῃ δὲ αὐτῷ τὰς βόας, μᾶλλον ἐκδορούσας, Ἀμφιτρυῶν ἐπ' αὐτὰ ἀφῆκεν ὃ μὲν χεῖρας εἶχε , ῥόπαλον. τὸ δὲ ἄπο κρυπθὲν ἀπὸ τῶν κρυ-

των εἰς τὴν Ἠλεκτρυόνην κα-
 θαλὼν ἐλθόν, ἀπύκτανεν
 αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτην
 πῶς ὤφραται Σιδόνειον.
 παρὰς Ἀργεῖς ἐξέβαλεν
 Ἀμφιτρυῶνα, καὶ πῶς ἀ-
 γλὼν τῷ Μυκηνῶν, καὶ τῷ
 Τίρυνδος αὐτὸς κατήχε. τῷ
 δὲ Μίδειαν, μεταπημψά-
 μιν τὴν Πέλοπος παῖδα
 Ἀργεῖα καὶ Θυρίην, παρέ-
 δίδο τέτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 εὐὸ Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
 ἔδωκεν ὅτι Θύβας,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγοῖσθαι καὶ
 εἰδὼσι πῶς ἀδελφῷ Παι-
 μῶνι Λικυμνίῳ. ἀργίους
 τῷ Ἀλκμήνῃ γαμῶσιν αὐτῇ
 τῷ δὲ ἀδελφῷ αὐτῇ ἐκδι-
 κήσων τὴν δόξαται ὑποχέ-
 μιν ὅτι Τηλεβοῶν στρα-
 τὴν Ἀμφιτρυῶν, καὶ παρεμ-
 λαι συμβάλλεσθαι Κρέοντι. ὁ
 δὲ ἔφη στρατῶσιν, ἐὰν περ-
 τιον ἐκείνην τὴν Καδμίαν τὴν
 ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ. ἔφθη-
 ρε γὰρ τὴν Καδμίαν ἀλώπη-
 κος εἶναι. ὑποκρίσας δὲ ὅμως,
 εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μολί-
 πτα καταλαβεῖν.

§. 7. Ἀλκμήνῃ δὲ τῇ
 χάρις, ἵνα τῷ εἰσὶν παῖ-
 δι εἰ Θυρίαι καὶ μύηται

bus repulsa in Electryonis ca-
 put resiliens, ipsum vitâ pri-
 vavit. Schenelus itaque hanc
 nactus occasionem, è tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem eiecit. Inde non modò
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est : mox
 autem Pelopis ad se filiis A-
 treo Thyestæque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, à Creone fuit expiatus,
 ac Perimeden sororem Li-
 cymnio tradidit. Interea verò
 Alcmenæ dicitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suo-
 rum inecritum ulcisceretur ;
 tum Amphitryo pollicitus ad-
 versus Teleboas sese bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si priùs ille Cadmiam
 à vulpe liberaret : nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fero ta-
 men cautum erat, eam à nul-
 lo unquam mortaliū ca-
 ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt; quæ, nisi hoc factum fuisset, plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus, ad Cephalum Deionei filium, hunc Teleboarum spoliis parte promissâ, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris ex Creta sumptum à Minoe duxerat; Cui satis concessum fuerat, ut quamecumque feram insectaretur, occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur, Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Atticæ terræ populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Eloe urbe Argivorum Eleum, Persei filium: à Thebis Creontem, Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus, donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Comathea Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est, aurum de patris capite capillum profecuit; inde Pterelai morte inscutâ, omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

περιπλῖσεν αὐτῷ, πολλὰς ἀπαξύσας. οὐτ' εἰ μὴ γένοιτο. ἀπαραγὰς οὐκ Ἀμφοτέρων, εἰς Ἀθῶνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνους σὺν ἐπιθῆν ὅτι μὲν τῷ καὶ Τηλεβοῶν λαφύσαν ἄρην ὅτι τὸν ἄρην τὸν κύναν, ὃν Πέρης ἔχοντο ἐκ Κρήτης, ὅτι δὲ Μίνως λαβὼν. ὅτι δὲ καὶ πύτην πτερομένην, πᾶν, ὃ, πᾶν δὲ καὶ λαμβάνειν. διακομένης οὐκ ἔστι τὸν κύναν τὸν ἀλάττης, Ζεὺς ἀποπέρις, λίαντο ὑπὸν. Ἀμφοτέρων δὲ ἔχον ἐκ τῷ Θεοῦ τῆς Ἀθῆνης Κέφαλον συμμαχούντων. ἐκ δὲ Φωκίων Πανοπία. ἐκ δὲ Ἑλίου τῆς Ἀργείας Ἑλίου τὸν Περσίου. ἐκ δὲ Θεσίων Κρήντος, καὶ τῷ Ταφίων γένος ἐκέρων. ἄρην μὲν οὐκ ἔχον Πτερέλαος, ἐκ ἐδύνατο πᾶν Τάφον ἐλαῖν. ὡς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγατέρα Κομαθῆ ἐκέρων Ἀμφοτέρων, πᾶν χρυσὸν πᾶν τῷ πατρὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος πλεόναντος, ἐχμεθόντος καὶ γένος ἀπάσης. πᾶν μὲν οὐκ ἔχον

μαλὸν κτείναντες Ἀμφιτρυῶν ,
 καὶ ἥ λείαν ἔχων , εἰς Θήβας
 ἔπει , καὶ ταῖς νήσους Εὐλείῳ
 καὶ Κεφάλῳ δίδουσι . καὶ κεί-
 νοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους
 κήσαντες , κατῴκησαν .

§. η. Πρὸς τῷ δὲ Ἀμφι-
 τρυῶνα παρεγμείδαι εἰς Θή-
 βας , Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
 θὼν , καὶ ἥ μίαν τετρασάσας
 νύκτα , ὁμοίος Ἀμφιτρυῶνι
 Ἀλκμήνῃ σωμαίνεσθαι καὶ τὰ
 γυνόμμενα παρὰ Τηλεβόων
 διηγῆσάτο . Ἀμφιτρυῶν δὲ
 παρεγμόμμεθ' , ὡς ἔχ' ἐώ-
 ρα φιλοφρονεμένην πρὸς
 αὐτὸν ἥ γυναικα , ἐπωδά-
 νειο ἥ αἰτῶν εἰπέουσ' ὅ , ὅπ-
 τῃ περὶ τῆς νυκτὸς παρεγμό-
 μμεθ' αὐτῇ συγκακοίμμεται .
 μανδάνῃ παρὰ Τειρεσίῃ ἥ γ-
 νομένην τῷ Διὸς σωμασίαν .
 Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο
 παῖδας : Διὶ μὲν Ἡρακλέα μῦθ' ,
 νυκτὶ πρεσβύτερον Ἀμφι-
 τρυῶνι δὲ Ἰφικλέα . τῷ δὲ
 παιδὸς ὄντι οὐκ ἐταμίωταις
 δύο δράκοντες ὑπομεινόμενοι
 ἦσαν ὅτι ἥ εὐνὴν ἐπέμψεν ,
 διαφραγῆναι τὸ βρέφος δι-
 λυσα . ὅπ' ἐσωμένης ὅ Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρυῶνα , Ἡρακλῆς
 διωσάμενος , ἄλ' ἔχον ἐκείνους

post Comathone , captis spo-
 liis Thebas renavigat , & in-
 sulas Eleo Cephaloque tra-
 didit . Mox illi conditas sibi
 cognomines urbes habitatum
 commigrarunt .

§. 8. Prius autem quam
 Amphitryo Thebas redisset ,
 per noctem Jupiter ad Alc-
 menam contendit , cum qua
 trinoctio facto mutatus in
 Amphitryonis viri formam ,
 concubuit : quæque adversus
 Teleboas gesta essent , omnia
 recensuit . Ubi verò Amphi-
 tryo rediit , ac se à conjuge
 negligentius excipi videt , ab
 ea hujusce rei causam postu-
 lat . Cui cum Alcmena respon-
 disset , priore nocte concu-
 buisse : à Tiresia Jovis cum
 uxore concubitum factum re-
 sciscit . Alcmena verò duos
 peperit filios : Jovi quidem
 Herculem , unâ nocte gran-
 diorem : Atque Amphitryoni
 Iphiclem . At cum Hercules
 octo jam menses natus esset ,
 dracones duos inusitatz ma-
 gnitudinis Juno infantem per-
 dituros in lectum demisit : Alc-
 menâ Amphitryonis opem
 implorante , Hercules in pe-
 des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quòd enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διέρ-
αιρε. Φερεκύδης δὲ φη-
σιν Ἀμφιτρυῶνα βεβλόμε-
νον μαδίην, ὅποτερος ὡς
τῶν παίδων ἐκείνη, τὸς
δράκοντας, εἰς τὴν ἐνὶ
ἐμβάλῃν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφι-
κλέως φερόντος, οὗ δὲ
Ἡρακλέους ὑποσώζοντος, μα-
δίην ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γ-
γόντα.

§. 9. Εἰδὼς δὲ ὅτι Ἡρα-
κλῆς ἀματηλαπτεῖν μὲν ὑπὸ
Ἀμφιτρυῶνος παλαίειν
δὲ, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύ-
κου τοξέειν δὲ, ὑπὸ
Ευρύτου. ὁπλομαχεῖν δὲ,
ὑπὸ Καστωῦ κινδυνεύειν
δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ
ὡς ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀ-
φικόμενος δὲ εἰς Θήβας,
καὶ Θηβαῖοις ἡρόμενος,
ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κινδύ-
ρᾳ πληγεὶς ἀπίθανε. ἐπι-
πλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὄρμη-
δις ἀπὸ κτείνει. δίκην δὲ
ἐπαγόντων πινὼν αὐτοῦ, φό-
νου, παρανέγνω νόμον
Ραδαμάνθοις, λέγοντος,
Ὅς αὖ ἀμύνεται τὸν χει-
ρῶν ἀδίκων ἄξια, ἀ-
δύνατον εἶναι. καὶ ἔτι αὖτις
λάβῃ. δέξας δὲ Ἀμφι-

τρυφῶν μὲ πάλιν π ποιήσῃ
 ποιούτων, ἔπιμψεν αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφάγεια, καὶ καὶ
 τρεφέμενον, μετὰ τι καὶ
 ῥάμῃ τρώτων διήνεγκαν. ἦν
 δὲ καὶ διασηθεὶς τοδορῆς,
 ὅπ, πᾶσι Διὸς ἦν, τισσα-
 πηλαιον, ῥῶν ᾧ εἶχε τὸ
 σῶμα. πρὸς δ' ἔξ ὁμ-
 μάτων ἑλαμπιν ἀγλῶ.
 ἐκ ἡσυχαι δὲ ἔτι τοξόων.
 ἔτι ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ἀπαρχῶν ὀκτω-
 κημενέτης, τὸν Κιθαι-
 ρόνηον ἀνείλε λείοντα, ἔ-
 τῃ ὀρμάμενον ἐν τῷ Κι-
 θαιρῶν, καὶ Ἀμφιτρυφῶ-
 νῃ ἔρριψε βόας, καὶ καὶ
 Θεσίον.

§. 9. Βασίλευς δὲ ἦν ἔ-
 τῃ Θεσπιῶν, καὶ ὅν
 ἀφίκατο Ηρακλῆς, ἐλαῖν
 βουλάμενον τὸν λείοντα.
 ὁ δὲ, αὐτὸν ἐξένισσεν πιν-
 ῆκοντα ἡμέρας καὶ ἐπὶ
 πλὴν ἡμέρας ἐξένισσεν νυκ-
 τὸς ἐκώσῃς μίαν σωμα-
 τίζε. θυγατρίαν. παντῆ-
 κοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐν
 Μεγαμέδῃ καὶ ἡγενημέναι
 τῇ Αργείῳ. ἐπὶ οὐδὲ καὶ
 καὶ πάσας τὰς Ηρακλῆος
 τελευτοποιήσασιν. Ηρακλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta es-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves diffi-
 pabat.

§. 10. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta
 ex Megamede Arnæi fi-
 lia natas habebat: qui summa
 ope nitēbatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules

unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatus galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigálve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributariive erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributi nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributi perendum Thebas adeuntes, sorte quadam obviàm habens, ignominia affecit, defectis auribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἦν ἢ αἰεὶ σπυδαζομένῳ, σιωπῶντος. καὶ χειροσφύρου ἢ λείοντα, τὴν μὲν δεξιὰν ἡμφιάσαντο τῷ χασματι δὲ ἐχέουσιν κέρυδι.

§. κα. Ανακράθηοντο δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θύρας, σιωπήτησαν κήρυκες ὧς Ἐργίνου πηροδόντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν δασιδὲν λάβωσιν. ἐτίλουν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν δασιδὲν Ἐργίνῳ δ' αἰτίαν τῷδε. Κλύμενον ὅς Μινυῶν βασιλεὺς λίθῳ βαλὼν Μενόκλειον ἠνίοχος, ὄνομα Περειῆρος, ἐν Ορχομένῳ Ποσειδῶντος πέμνει πτερόσκει. ὁ δὲ, καμνὸς εἰς Ορχομένον ἡμιθανής, ἐπισκήπει πελὸς ὅς Ἐργίνῳ τῷ περὶ ἐκδικῆσαι ἢ θάνατον αὐτοῦ. στρατοσφύρου δὲ Ἐργίνῳ ὅτι Θήβας, κτείνας ἐκ ὀλίγοις, ἐσείσατο μετ' ὄρεων ὅπως πύμπωπιν αὐτῷ Θεβαῖοι δασιδὲν ὅτι εἰκοσὶν ἔτη, καὶ ἔπος ἐκατὸν βόας, ὅτι σῆτον ἢ δασιδὲν τὰς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπὸντας σιωπῶντων Ἡρακλῆος ἐλωθέντες. ἀποτίμεων γὰρ αὐτῷ τὰ ὄντα καὶ τὰ ῥίνας, καὶ διὰ

χορινίων τὰς χεῖρας δίδας ἐκ
 ἧς τεράχλων ἔφη τῶτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζεν. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τῶν ἐσφάττωσιν ὅτῃ Θήβας.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀδίωνας καὶ περικλυ-
 τῶν, Εργίνον μὲν ἔκτεινε-
 πτεῖ δὲ Μινύας ἐτρέψατο.
 καὶ τὸ δασμὸν διπλοῦν ἠνάσ-
 κησε Θηβαίοις φέρειν σω-
 ἐβη δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα Ἰωναίως μαχομένον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς ὧσα Κρέοντος
 αἰεσσίων τιμὴν προσβυτάτω
 θυγατέρα Μιθάραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς,
 Θειμάχους, Κρεοντιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεώτεραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίκλων
 δίδωσιν, ἥδην παῖδα Ἰόλ-
 κων ἔχοντι ἐξ Ἀυτομεδύσης
 τῆς Ἀλκιδου. ἐγγυμὶ δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τῷ Ἀμφι-
 τρύωνος θανάτον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθους. κατὰ
 καὶ δὲ ἐν Ὠγαλῆα τῇ Βοιω-
 τίας πεδυνός. αἰμαδῶν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τιμὴν τοξικῶν
 Ηρακλῆς, ἐλαβε ὧσα Ἑρμῆ
 μὲν ἔριφες, παρ' Ἀπίλλωνος δὲ
 τῆξας, παρὰ Ἡφαίστου, δά-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum inulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruneavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cùm fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob-
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniorem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bœo-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ense
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum, & à Minerva perlum accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemeæ sylva cæsam comparavit.

§. 12. Post confectam cum Minyis pugnam, Junonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum duobus Iphicli liberis, in ignem conjecit: qua de causa se ipsum exilio mancipavit, expiatur demùm à Thestio. Inde Delphos profectus, Deum sciscitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primùm Herculem ipsum appellavit: nam priùs Alcide nomine vocabatur: eumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurysteoque annos duodecim ferviturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis ærumnis, ipsum immortalitate donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo jubebatur, faciebat. Primùm itaque illi Nemeæ leonis pellem afferre jubet: id verò

ερακε χρυσῶν. ὅθεν δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον. ῥόπαλον μὲν αὐτὸς ἐπεμψεν ἐκ Νεμίας.

§. 13. Μετὰ δὲ πλὴν τοῖς Μινύαις αὐτῷ μάχῃ, σωείῃ κτιζήσον Ἡῤας μαρῆναι. καὶ τὲς τειδίους παῖδας, εἰς ἐκ Μεγάραις εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμ-
βαλεῖν, καὶ τῷ Ἰφίκλῳ δύναι. διὸ καταδικάσαι αὐτῷ φυγῶν, καὶ παύεται μὲν ὑπὸ Θεσίῳ. ὅθεν ἡμῶν δὲ εἰς Δελφούς, πυνθάνεται τῷ Πυθίῳ, ποῦ κατοικήσει ἢ δὲ Πυθίᾳ τὸ ἑσθλὸν Ἡρακλέα ὑπὸ τῷ ἀσσηγρόδῳ. ὃ τῷ ἑσθλὸν Ἀλκίδας ἀσσηγρόδετο. καὶ τοικεῖν τῷ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρυστεῖ λατρεῖσθαι ἔτη δώδεκα, καὶ τὲς ὀπίσσω σμῆνες ἀθλοῖς δώδεκα ὀπτελεῖν. καὶ ὅτε ἐφῆ τῷ ἀθλων σωματελεόντων, ἀθάνατον αὐτὸν εἶσθαι.

Κ Ε Φ. Δ.

TΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθαι ἦλθε. καὶ τὸ ἀσσηταγῆσθαι ὑπὸ Εὐρυστεῖς ἐτάλει. ἑσθλὸν μὲν οὖν ἐπὶ ταξὶν αὐτῷ τῷ Νεμίας λέοντος τῷ θύρῳ κομίζεσθαι.

δὲ ζῶον ὡς ἄτροτον, ἐκ
 Τυφῶντος γαργυρημένον. πο-
 ρεύματος οὐδ' ὅτι τ' λείοντα,
 εἰς Κλειωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξι-
 σίζεται πρὸς αὐτοῖς χορή-
 γη Μολόρχω. καὶ δύνει
 ἱερῇ δέλοντι, εἰς ἡμίραν
 ὕφ' ἡμεῖς τετακτοῖν. καὶ αὐ-
 τὸν ἐπὶ τῆς δόρας σῶ-
 ἐπαλέδη, Διὶ σωτῆρι
 δύνει· ἐὰν δὲ ὑποδάσῃ, τότε
 αἰς ἡρώε ἐπαγίξιν. εἰς δὲ
 τ' Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν λείοντα μετῴσας, ἐτὶ
 ἔλυσεν αὐτόν. αἰς δὲ ἑμα-
 δον ἄτροτον ὄντα, ἀνα-
 τεινόμενος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε συμφυρόν. Διὶ εἰς
 ἀμφίστομον πηλαιοῖον, αὐ-
 τὸν πῶς ἐτίρας ἀφ' ἀφ' ὁμο-
 σον εἰσόδον, διὰ δὲ τῆς
 ἐτίρας ἐπὶ σῶλθε πρὸς δα-
 εἶον, καὶ περὶ τοῦ πῶς χεῖρα
 πρὸς τραχήλῳ, κατέχον ἄγ-
 χων ὥς ἐπὶ τῆς καὶ δέμα-
 τος ἐπὶ τῆς ὤμων, ἐκό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πελοποννήσῳ ἡμέ-
 ρῃ ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ
 ἱερεῖον ἐπαγίξιν, Σωτῆρι
 δύνει Διὶ, ἥν' εἰς Μυκή-
 νας τὸν λείοντα. Εὐρυπύδης

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quæritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Post, ubi in Nemeam perve-
 nit, quæsitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cum in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenâs impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 apprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

ſtheus cognitis Herculis viribus , ipſum urbem ingredi poſtea nunquam permisit : at pro portis res à ſe geſtas offerre præcepit. Ad hæc aiunt metu percuſſum dolium ſibi æneum ſub terra occultè comparafſe. Deinde Copreum caduceatorem Elienſis Pelopis mittit , qui , quos ille labores exantlaturus eſſet , injunxit. Hic , poſt interfectum à ſe Iphitum , Mycenis exulavit , ibique , poſtquam ab Euryſtheo expiationem eſt conſecutus , habitavit.

§. 2. Porro ſecundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita , plana omnia & campeſtria , eruptione factâ , diſperdebat , in pecora atque agros ſæviebat. Hydra miræ corporis magnitudine fuit , novem capitibus munita , quorum octo morti obnoxia fuiſſe dicuntur. Quod autem omnium medium erat , immortale fuiſſe ferunt. Hercules igitur , curru conſcenſo , Iolai aurigæ operâ uſus , ad Lernam contendit ; quò cùm perveſſet , equos ſiſtit , Hydram

διὲς καταλαβὼν αὐτὴν τὴν ἀνδρίαν , ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν εἰσέλθαι. διηκνύειν δὲ περὶ ἧς πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἀδελούς. φασὶ δὲ , ὅτι δαΐσας καὶ Πύδον αὐτῷ χαλκοῦν εἰς κρυφῆναι ὑπὸ γῆς καταποιδάσας. καὶ πύμπων κήρυκε Κοπρία Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίταλῃ τὴν ἀδελφον. οὗτ' οὖν δὲ ἴφριτον κτείνας, θυγὰν εἰς Μυκήνας, καὶ πυλῶν παρ' Εὐρυδείας καταρσίων, ἐλθεῖ κατὰ καί.

§. 3. Δεύτερον δ' αἶθλον ἐπίταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν Τύδραν κτείνειν. αὐτῷ δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραχεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πηδῖον, τὰ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χάραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ Τύδρα ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα, καὶ μὲν ὀκτὼ, θνητὰς; τὴν δὲ μέσλῃ, ἀθάνατον. ὁπότε οὗτ' ἄρ' ἔματ' οὗ, ἡνιοχῶντ' οὗ Ιολάου, παρελθόντο εἰς τὴν Λερνίαν καὶ τοὺς μὲν ἱπποὺς ἔστησε. τὴν δὲ Τύδραν

εὐφρὲν ἔν πνι λόφῳ , παρὰ
 ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
 ὅπερ ὠφελεῖς αὐτῆς ὑπὸ
 χεῖρ , βαλὼν βέλεσι πεπυ-
 ρφάνοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
 θεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτῶν
 κρατήσας κατέϊχεν· ἡ δὲ
 Λυδῶν ἥρ' ποδῶν ἐνείχετο
 ἀειπλάκειστο· τῷ ῥοπάλῳ
 δὲ ταῖς κεφαλὰς κόπῳν ,
 ἐδὲν αὐτοῖν ἐδωάτο· μᾶς
 γὰρ κοπιόμένης κεφαλῆς ,
 δύο ἀνέφύοντο. ἐπεσώθη
 δὲ καρκῖνῳ τῇ γ' ὅρα ὑπὸ
 μεγάλῃς, δάκνων τ' πύδα.
 διδὲ τὸν ὑποκλίνας, ἐπι-
 κλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν
 τ' ἴ' ὅλασιν. ὅς μιν π' κα-
 τακρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν ταῖς
 ἀσπίδαῖς ἥρ' ἀναφυομένων
 κεφαλῶν, ἐκάλυεν ἀνίσται.
 καὶ τὸν τ' πρότον ἥρ' ἀνα-
 φυομένων κεφαλῶν ἀειμ-
 νόμῳ , τ' ἀδάνειον ἀπο-
 κόψας κατάρυξε· καὶ βαρεῖαν
 ἐπίθηκε πέτραν παρὰ τ' ὁδὸν
 πῶς φέρουσιν διὰ Λέρνης
 εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῆμα
 τ' γ' ὅρας ἀνὰ σεις, τῇ χο-
 λῇ τὺς ὀϊστοὺς ἐβαλεν. Εὐ-
 ρυστεὺς δὲ ἔφη, μὴ δέιν κα-
 τειβμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα

in tumulo quodam nactus,
 propter Amymones fontes,
 ubi ea latitare consueverat:
 quam cūm ignitis sagittis im-
 petisset, de latebris exilire
 Compulit, egressamque ipsam
 manu prehensat, prehensam-
 que tenet: ea verò pedibus
 statim circumplicata cohibe-
 bat. Hercules capita contun-
 dens clavâ, nequicquam ela-
 borabat: namque uno contu-
 so, duo subnascebantur. In-
 super Hydræ pervasti corpo-
 ris Cancer admorso Herculis
 pede, opem ferebat. Quocir-
 cā, interfecto Cancro, Iolai
 & ipse opem imploravit. Qui
 cūm proximæ sylvæ partem
 succendisset, inflammatis tor-
 ribus renascentia Hydræ ca-
 pita inurens, eum in modum
 renascentium capitum ortus
 suboriri prohibebat: victor
 caput illud morti haud obno-
 xium recisum defodit, eique
 ingentis ponderis lapidem su-
 perimposuit, secus viam, quæ
 per Lernam ducit Eleuntem.
 Ad hæc Hydræ corpore con-
 ciso, sagittas suas ejus felle
 tinxit. At Eurystheus hunc
 Herculis laborem duodecim
 ærumnis annumerandum esse.

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenæ vivam adferret. Erat enim ad Oënoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est infecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit; & illinc ad Ladonem amnem: quem cùm jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviam facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd sacrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenæ importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μὲν ὁ, ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολαῖς τῇ ὁδῷ παρεγούετο.

§. 3. Τεῖτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ, πλὴν κερῶν εἰς Μυκῆνας ἔμπροσθεν ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνὸν ἡ χρυσόκωπος, Ἀρτέμιδος ἱερά. διδὼν καὶ βελόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μήτε ἀνελθεῖν, μήτε τραῦσαι, σιωπῶσαν ἔλθον ἐν αὐτόν. ἐπὶ δὲ κέρμενον τὸ θηρίον τῇ διώξει, σιωπῶσαν εἰς ὅσον τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅππότε ταμὴν Λάδωνα καὶ τῶτον διαβαίνειν μέλλουσιν, τοξεύσας σιωπῶσαν καὶ δέμην ὅππότε ὅσον ὁ μὲν, διὰ τῆς Ἀρκადίας ἡπύχτο. μὲν Ἀπόλλων δὲ Ἀρτέμις σιωπῶσαν ἀφῆρτο. καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμβετο. ὁ δὲ ὑποπρησάμενος πλὴν ἀνέγκη, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδία γεγενῆσθαι, φασὶν αὐτῇ πλὴν ὄργῃ τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπροσθεν εἰς Μυκῆνας.

§. 4. Τέταρτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-

Διον κάρων ζῶντα κομίζεν.
 Φτοῖ τὸ θνητὸν ἡδίκη· ἔψα-
 φίδα ὁρμώμενον ἐξ ὄρου, ὃ
 παλῦσιν Ἐρυμανδῶν διερχό-
 μενος οὐδ' ἀφολύω ὀπιξενῦ-
 ῖ Κενταύρῳ Φόλῳ Σιληνῦ
 καὶ Νυμφῆσι Μελίᾳς παιδί. ὧς
 Ἡρακλῆς μὲν ὅππᾳ παρῆχε τὰ
 ἀρέα· αὐτὸς δ' ὕμῳ ἐχρῆτο.
 αἰτοῦτ' ὅτε οἶνον Ἡρα-
 κλῆος, ἔφη διδοίχῃαι ἢ και-
 νὸν ἔΚενταύρων ἀντίξαι πί-
 νον. Δαρρῆϊν δ' ἀπεκαλῶσα-
 μένος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἦνοι-
 ξε· καὶ μετ' ἐπὶ πολὺν χρόνον
 ὁρμῆς, αἰσδόμενοι παρῆσαν
 οἱ Κενταῦροι πίπτειν ἀπὸ
 σμίντοι, καὶ ἐλάττειν ὅππᾳ
 τῷ Φόλῳ ἀπὸ λαιῶν. τοῖς
 μὲν οὐδ' ἀφ' ὧν τολμῶ-
 σαντας εἶσω παρελθόν,
 Ἀγχον καὶ Ἀχίον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπέψατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δ' ἐλπίδας
 ἐτόξασεν δάκων ἄχει ἢ
 Μαλλίας. ἀνείδεν δ' ἐπὶ
 Χείρῳα σωφύρον. ὅς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρου Πηλίου, ὧς Μα-
 λίαν κατ' ἤκησεν, τούτῳ
 ἀντιπληρώσας τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἦν βέ-
 λος· τὸ δ' ἐπερχθὲν Εὐλά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Pſophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti costas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : ac
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luisse, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit : reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delarum

per

Φόλον Ἡρακλῆς ἐπὶ τῷ πῶ-
καρπῳ θῆσαν παρῴνεται.
ὃ δὴ ὤξας αὐτὸν ἐκ πνι-
λοχμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
χόνα πολλῶ παρειμένον,
ἐμβρυχίσας τὴν ἐρόμουν εἰς
Μυκῆνας.

§. 5. Πέμπτον μὲν ἐπιτα-
ξεν αὐτῷ ἄδλον, ὅφρ' Αὐ-
γείῃ βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
μᾶλλον ἐκφορῇσαι πλὴν
ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
σιλεὺς Ἡλιδος, ὡς μὲν π-
νὲς εἶπον, παῖς Ἡλίου.
ὃς δὲ πνὲς, Ποσειδῶν ὅ-
ς δὲ ἐνιοί, Φόρβαντος.
πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων
ποίμνας. τούτῳ περσελ-
δῶν Ἡρακλῆς, ὃ δὴ ὤξας
πλὴν Εὐρυδίας ἐπιταγῶν,
ὄφρακε μᾶλλον ἡμέρᾳ τῷ ὄνδον
ἐκφορῇσεν, εἰ δώσει πλὴν
δεκάτῳ αὐτῷ τῶν βοσκημά-
των. Αὐγείας τῷ ἀπὸ τῶν ὑπὸ
χρῆται. μαρτυρῶν δὲ
Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείῃ παῖδα
Φυλῆα, τῆς τε αὐλῆς τὸ δε-
μέλιον διῆλε. καὶ τῷ Ἀλ-
φειδὸν ποταμὸν, καὶ τῷ Πη-
λιδὸν σάμας ῥέοντα πα-
ρῳχίσας, ἐπὶ γαλῶν, ἐκ-
ρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιή-
σας. μαδῶν δὲ Αὐγείας ἐπὶ

Hercules, Pholo hūmi con-
dito, ad apri venationem con-
tendit; quem ἐ frutero quo-
dam ingenti cum clamore ex-
citatum, per altam nivem de-
fessum, ac vinculis præpedi-
tum Mycenās inivit.

§. 5. Quintum deinde labo-
rem imperavit, ut Augeæ pe-
coris finum unius diei curri-
culo solus exportaret. At Au-
geas Rex Elidis fuit: sunt qui
illum Solis filium fuisse di-
cant; nec defunt qui Neptuni,
& qui Phorbantis. Hunc mul-
tos pecorum greges habuisse
fecunt: ad quem cum Hercul-
es, nullā de Eurysthei man-
dato mentione factā, unā die
finum omnem exportaturum
se pollicitus est, si decimam
pecoris universi ipsi donaret.
Augeas autem huic minimē
credulus, se illi tamen postu-
lata concessurum promittit.
Hercules inde antestatus Phy-
leum Augeæ filium, stabuli
fundamentum evertit, Al-
pheumque & Peneum, flu-
mina præterfluentia, per
fossam deducta corrivatæque
immisit: ita ut, per alienum
à priori alveum defluerent,
effecit Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modo mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicum sententia se statutum esse dicebat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quod is mercedem Herculi se datum pactus fuerit. Proinde Augeas ita inflammatus, antè quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules, ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aves fugaret,

κατ' ἐπηγάγῃ Εὐρυτιάδης τῷτο ἐπιτελέσαι, ἥμισυ δὲν ἐκ ἀποδίδου. ὧς ἔπει δ' ἤρξατο καὶ μισθὸν ἵσταναι δώσειν, καὶ κρίνεται περὶ τήτε. ἔπειτα ἔλεγον τῷ καδοζομένῳ δὲ τῷ δικάσαν, καὶ ἡ δὲ οὐλευς ἔπειτα Ἡρακλέει, τῷ πατρὶος κατεμαρτύρησε, εἰπὼν ὅτι λογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας ὦρ' ἰν τῷ ἡφρον ἐνεγχεῖναι, ἥ τι φυλάει, καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. φυλὰς μὲν οὖν εἰς Δουλίχον ἦλθε, κα' καὶ κατ' ἑκεῖ. Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὀλένον ὡς Δεξιμένην, κα' καὶ κατ' ἑκεῖ. καὶ κατέλαβε τῷτον μίλλοντα δ' ἀνὰ γκλῶκ' ἔμνησεν. Εὐρυτίῳνι Κεκταύρῳ Μνησιμάχῳ τῷτο θυγατρὶ. ὅφ' ἔτι ὀδρακλῆδης βοήδων, ἐλδόντα ἐπὶ ἥ σὺ μὲν Εὐρυτίῳνα ἀπικτίνεις. Εὐρυτιάδης δὲ, ἐπὶ τῷτο ἐπαῖς δίδεται, προσεδίδετο ἄλλον, λέγων ὅτι παρὰ πτωχόναι.

§. 5. Εκτον ἐπὶ ταξεν ἄθλον αὐτῇ τῷ Στυμφαλίδα ὄρ-

νιδας ἐκδιᾶσαι. ὡς δὲ ἐν
 Στυμφάλῃ πόλει τ' Ἀρχα-
 δίας, Στυμφαλὶς λεγόμενη
 λίμνη, πολλῇ σωρηρεφῆς
 ὕλῃ. εἰς ταύτῃς ὄρνεις σω-
 ῖφουρον πλωίδες τὴν ἀπὸ τῆς
 λύκων ἀγπαλὸς δεδινκῆαι.
 ἀμνηχανῶντος ἔν Ηρακλείους
 πῶς ἐν τ' ὕλης τὰς ὄρνι-
 δας ἐκβάλλῃ, χάλκῃα χρό-
 ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀδύων
 παρὰ Ηφαίστου λαβεῖν. ταύ-
 τα κρύων ὑπὸ πνέοντος
 τῇ λίμνῃ περικαιμένῃ, τὰς
 ὄρνιδας ἐφόβει. αἱ δὲ τὸν
 δούπον ἔχ' ὑπομένεσαι. μι-
 τὰ δύνει ἀνίπληστο. καὶ τῶτον
 τ' ἡρόπον Ηρακλῆς ἐτόξευσεν
 αὐτάς.

§. 7. Ἐξοδὸν ἐπὶ ταξεν
 ἄθλον τὸν Κρήτη ἀμαρτίν
 ταῦρον. τῶτον Ἀκουσίλαος
 μὲν εἶναι φασὶ τ' διαπορθεύ-
 σαντα Εὐρώπῃ Διὶ πνέει
 ἢ τ' ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀνδ-
 ράντα ἐν θαλάσῃ, ὅπῃ κα-
 ταδύσειν Ποσειδῶνι Μίνως
 εἶπεν τὸ φανέν ἐν τ' θαλάσῃ.
 καὶ φασὶ θρασυμύρον αὐτὸν
 τὸ ταῦρον τὸ κάλλος, τῶτον
 μὲν εἰς τὰ βυκόλια ὑποπύ-
 πην, δύσαι ἢ δῆλον Ποσειδῶ-
 νι. ἐφ' αἷς ὀργισθέντα τ' διδόν

injunxit. Erat autem ad
 Stymphalum Arcadiæ urbem
 Stymphalis palus multis con-
 tecta, atque umbrosis arbori-
 bus addensata : quare in hanc
 magna avium multitudo, lu-
 porum vim pertimescentes ex
 fuga sese recipiebat. Herculi
 itaque quanam ratione aves
 ἐ sylva dispelleret, ambigen-
 ti, Pallas ænea crepitacula
 Volcani munere accepta de-
 dit. Hæc ille quassans sub
 monte quodam paludi proxi-
 mo aves territabat. Quæ soni-
 tum minimè sustinentes præ
 metu subvolabant : eúmque
 in modum Hercules ipsas sa-
 gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
 rem Cretensis tauri adducen-
 di imposuit. Hunc Acusilaus
 quidem esse refert, qui Euro-
 pam ad Jovem tulit; Nonnul-
 li verò Neptuno ἐ mari sub-
 missum, quo tempore Minos
 id se Neptuno immolaturum
 dixit, quod ἐ mari apparuis-
 set. Atque aiunt admiratum
 ipsum tauri formam, ac spe-
 ciem, tunc planè hunc inter
 armenta dimisisse, pro quo
 alium Neptuno sacrificasse :
 quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatum ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permittit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimæ Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

ἀγριῶσαι τὸ ταῦρον. ὅτι τῷ-
τον παρθενόμῳ Θ. εἰς Κρή-
την Ηρακλῆς, ἐπειδὴ λα-
βεῖν ἀξιούων * Μίνος εἶπεν
αὐτῷ λαμβάειν διαγωνισά-
μενον, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυ-
θεῷ διακομίσας ἔδειξε. καὶ
τὸ λοιπὸν εἶασεν αὐτόν.
ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτῃ τε
καὶ Ἀρχαδίᾳ ἀπασαν, καὶ
διαβαί τὸν Ἰσθμὸν, εἰς Μα-
ραθῶνα τὴν Ἀθηκῆς ἀφικέ-
μεν Θ., τὺς ἐγχωρίους δι-
λυμίνετο.

§. η. Ὁ γδοστὸν ἄθλον ἐπι-
τάξεν αὐτῷ καὶ Διομήδους τῷ
Θρακὸς ἵπποις εἰς Μυκλήας
κομίζεσθαι. ὡς δὲ ἔπος Ἀρεῖ Θ.
καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστό-
νων, ἔδωκε Θρακίᾳ, καὶ μα-
χημαχάτῃ· εἶχε δὲ ἀνδρωπο-
φάγοις ἵπποις. πλεῦσαι οὐκ
ἔστιν ἐκυσίως σωεπομένων,
βιασάμεν Θ. τὺς ὅτι τὸ φάτ-
ναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας,
ἤγαγον ὅτι τὴν θάλασσαν. τῶν
δὲ Βιστόνων σὺν ὅλοις ἐπι-
βουδουμένων, καὶ μὲν ἵπποις
πατέδωκεν Ἀλκίνοῦ φυλάσ-
σεν· οἳ δὲ ὡς Ἡίμης παῖς
Λοκρὸς ἐξ Οποῦντ Θ., Ηρα-
κλείους ἐρτόμεν Θ. ὅν αἱ ἵπ-
ποι διέφθεραν ὑπὸ τῷ αἵματι.

μύραι· ὧς δὲ πρὸς Βίστονι διαγωνισάμενοι, ὃν Διομήδεω ἀποκτείναντες, τοὺς λοιποὺς ἡνάγαξε φάγειν· καὶ κτήσας πόλιν Ἀβδηρῶν, ὧς δὲ τὸ φρονεῖν διαφθαρέντων Ἀβδηρῶν, τοὺς ἱππεὺς κομίσας Εὐρυπύθῳ ἔδωκε· μετὲντος δὲ αὐτὰς Εὐρυπύθως, εἰ τὸ λεγόμενον ὄρος Οὐλυμπον ἐλθῶσαι, ὧς δὲ τὸν Διὸς ἀπόλοισι.

§. 3. Εννατον αἶθλον Ἡρακλεῖ ἐπίταξε, ζωστῆρα κομίζεν τὸν Ἰππολύτης· αὐτῇ δὲ ἐβασίλειον Ἀμαζόνων, αὐτὴ κατ' ἰκνωσάμενος τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, ἔειπεν· μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἥσχομαι, ὃ δὲ αὐτῷ δρίαν· καὶ εἵποτε μὴ εἶσαι γυνήσιν, τὰ δὲ θήλειά τ' ἐστίν· καὶ τοὺς μὲν δέξις μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν· τοὺς δὲ αἰετίρας εἶον, ἵνα τρέφοιεν· εἶχε δὲ ἱππολύτης τὸν Ἀρεῶν ζωστῆρα, σύμβολον ὅτι περὶ τὴν αἰσάν· ὅτι τὸν τὸν βωστῆρα Ἡρακλεῖς ἐπὶ μπιτο λαβεῖν, αὐτὸν ἐπιθυμείας· τῆς Εὐρυπύθως θυγατρὸς Ἀδμήτης· ὧς δὲ

remerunt. Hercules, devictis Bistonibus, atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe ad Abderi peremptri sepulchrum conditā, abactas equas Eurystheo tradidit. Quæ postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissæ: eo cū pervenissent, à feris dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo Hippolytæ cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Hæc erat Amazonum Regina, quæ circa Thermodontem amnem habitabant. Hæc gens erat bello gerendo præstantissima, quippe quæ viriliter fortitudinem exercebant: ac si quando viris admistæ peperissent, partus fœmineos educabant. Dextras ad hæc mammas, ne jaculis emittendis impedimento forent, exterebant; lævas autem alendi filiorum gratiā succrescere patiebantur. Cæterum Hippolyte Martis balthæum, argumento, ut omnibus aliis præesset, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud capienti Admetæ filiæ Eurystheus obsequeretur. Impos-

finitaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi veherat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissime ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, soluta obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans inultos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἐδίλονται συμμάχους, ἐν μᾶλλον ἐπὶ νηὶ ἐπλεῖ. καὶ προσέειπεν ἡσὼ Παρῶν. καὶ κατ' ἰκίον οἱ Μίνωθ' υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ πάντων δύο οἳ ἐν νηὶ σωθήσονται τελευτήσονται ὑπὸ τοῦ Μίνωθ' υἱῶν. ὑπὸ ὧν ἀγανακτήσας Ἡρακλῆς, τοῖς μὲν παρεχόμενα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς καταλείψας ἐπολιόρκει. ὥς ἐπιπρὸς βόδυσσάμενοι παρεκλούοντο αὐτῇ τοῦ ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτοὺς διήσασιν. ὁ δὲ Λύκος ἢ πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγεον τοῦ Μίνωθ' υἱὸς ἀνελόμενος, Ἀλκίον καὶ Σθένιον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον ἢ Δασύκην, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύκην] τοῦ Βεβρύκων βασιλέως, συμβολόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ βασιλέα Μύγδονα ἀδελφὸν Ἀμύκης, καὶ τὸν Βεβρύκων πάλιν ἀποστερόμενος, γλῶττι δάκε Λύκῳ, ὁ δὲ πάντων ἐκείνων ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν. καταπλάσσαντο δὲ εἰς Θημισκύραν

λιμένα, καὶ παραγρημομένης
 εἰς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ
 τίνος ἥκοι χάειν πυθομένης,
 καὶ δώσειν ἢ ζώσῃερα ὑπὸ χει-
 μένης, Ἡρα μὲν ἤβ' Ἀμα-
 ζόνων εἰχεδεδίσα, τὸ πῆδος
 ἐπφοίτα, λέγουσα, Τὴν
 βασιλίδεα ἀπαύζουσιν οἱ φρε-
 σιδόντες ξένοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὀπλων ὅπῃ ἢ ναῦν κατέβιον
 σὺν Ἱπποίσι. ὡς δὲ εἶδεν
 αὐτὰς καὶ δουλοισμένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐν δόλῳ σῆτο
 γῆρας, τὴν μὲν Ἱππολύτην
 κτείνας, ἢ ζώσῃερα ἀφαιρεί-
 ται. φρεὶς ἢ τὰς λοιπὰς ἀγνο-
 υσάμενος ὑποπλάτῃ καὶ φρε-
 ῖσι Τροίᾳ. σωθεβέσῃ καὶ δὲ
 τότε καὶ μύθῳ Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἄνυχθ' ἢ
 πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶν ἢ Λαομέδοντος ὕβρειν
 πειράσαι θέλοντες, εἰχε-
 δύντες ἀνθρώποις, ὑπέχετο
 ὅπῃ μισθῷ ἰεχεῖν ἰδὲ Πέργα-
 μων. τοῖς δὲ τελέεσσι, ἢ μ-
 σθὸν ἢ καὶ πεδίον. διὰ σῆτο
 Ἀπόλλων μὲν, λοιμὸν ἐπιμ-
 ψεν. Ποσειδῶν δὲ, καὶ τὸ
 ἀφρερόμενον ὑπὸ πλημμυ-
 εῖδος, ὃ τὰς ἐν τῷ πεδίῳ
 σωθήσασιν ἀνθρώποις. γρη-
 σμῶν δὲ λεγόντων ἀταλλὰ-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospiribus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratur id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicer
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunúsque Laomedontis in-
 juriam ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cūm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demum

deinūm fore diceretur, cūm
 Laomedon Hesionem filiam
 suam ceto devorandam appo-
 fuerit : tum ille in proximis
 pelago saxis illigatam, propo-
 suit. Hanc ita expositam ut
 vidit Hercules, se servaturum
 pollicetur, si sibi, quas equas
 pro rapti Ganimedis jactura,
 ei Jupiter dederat, Laomedon
 tradat. Hoc illi se daturum
 pollicitus est Laomedon: Her-
 cules cetum occidit, & Hesi-
 onem servavit: at Laomedonte
 mercedem pactam non sol-
 vente, Hercules Trojæ exci-
 dium minatus, abiit, &
 Ænum appulit: ubi à Poltye
 hospitio excipitur. Mox inter
 navigandum in littore Ænien-
 si Sarpedonem Neptuni fi-
 lium, ac Poltyis fratrem, vi-
 rum contumeliosum atque
 improbum, sagitis confixum
 interfecit. Inde cūm ad Tha-
 sum pervenisset, expugnatis
 inibi Thracibus, eam Andro-
 gei filiis habitandam dedit.
 At è Thaso profectus adver-
 sus Toronem, Polygonum,
 Telegonūque Prote, qui ex
 Neptuno procreatus fuerat,
 filios, ad luctandum provo-
 cantes, in ipsa palæstra into-

γῶν ἐσθλὰ ἔβη συμφορῶν,
 εἰδὼς περὶ Λαομέδωνος Ἡσιό-
 νην τὴν θυγατέρα αὐτῆς βο-
 ραὴν κῆτε· ὁ δὲ περὶ ὤκει,
 ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης
 πέτραις προσεσφύσας. ταῖ-
 τω ἰδὼν ἐκκαίμενον Ἡρα-
 κλῆς, ὑπέχετο σῶσεν αὐ-
 τὸν, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ
 Λαομέδοντος λυφεται, αἳ
 ὁ Ζεὺς ποινῇ τῇ Γανυμή-
 δοι ἀπαγῆς ἐδωκεν· δά-
 σσεν δὲ Λαομέδοντος· εἰπὼν-
 τος, κτείναι τὸ κῆτος, Ἡσιό-
 νην ἴσως. μὴ βυλομένῃ
 τῇ μυστῶν ἀποδύναί, πολέ-
 μισσιν Τροίαν ἀπειλήσας·
 ἀνῆλθεν, καὶ προσέχει Αἰνῶν·
 εὔδα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ-
 τυος· ἀποπλέων δὲ, ὅππῃ ἦεν
 τῇ Αἰνίᾳ, Σαρπηδόνα
 Προσίδων· μὲν ὅν, ἀδελ-
 φὸν δὲ Πόλυον, ὕβρις ἐλ-
 ὄντα, τοξόους ἀπέκτεινε.
 καὶ παρὰ γυμνασίῳ εἰς Θάσον,
 καὶ χειρὸς ἄμφο· τὸς ἐνοί-
 κουσιν· ὅρα καὶ εἰδὼς τοῖς
 Ἀνδρόγεω πασι κατὰ κτείν· ἐν
 Θάσῃ δὲ ἱρμυδαῖς ἐπὶ Το-
 ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη-
 λέγονον ἵες Πρωτίως τῇ Προ-
 σιδῶν· ὅς τις παλαιὸν πολε-
 μεύμενος, καὶ τὴν πόλιν·

ἀπὸ κλίνης. καμύσας δὲ τὸν
ζωστῆρα εἰς Μυκλήνας, ὅθεν
καὶ Εὐρυπύου.

§. 1. Δέχεται δὲ ἐπὶ τῷ
ἔθελον, τῷ Γερύοντι βῆς
ἐξ Εὐρυπύου καμύσιν. Εὐ-
ρύπυια δὲ ἡ ὠκεανὸς πη-
σίον κοίμινη νῆος, ἣ
τῷ Γάδωρα καλεῖται.
ταύτης κατὰ καὶ Γερύ-
οντος Χρυσόρου, καὶ Καλ-
λιρρόως τῆς ὠκεανὸς, ταύτων
ἔχον ἀνδρῶν συμφύτοις σῶ-
μα, σωτηζόμενον εἰς ἐν
κατὰ τὴν γαστέρα ἐχέμε-
νον τὴν εἰς τῆς ἀπὸ λα-
γόνων τὴν καὶ μετῆν. εἰ-
ρη δὲ φοινικὰς βῆας, ὅν
ἡ βούκολος Εὐρυπύου
φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ
πρώτος διέκεαλος, ἐξ Εὐχί-
δος καὶ Τυφῶνος γνη-
μῶνος. πορδόμενος οὐκ
ὅτι καὶ Γερύοντος. ἔσας
δὲ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία
πολλὰ παρὰ λαδὸν, Λιβύῃ
ἐπὶ λαδὸν καὶ παρὰ λαδὸν
Ταρτεσσόν, ἔσας σημεῖα τῆς
πορείας ὅτι καὶ ὅθεν Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀν-
ταίχων, δύο σῆμα. δι-
μυρόμενος ὅς καὶ ἡλίου
καὶ τὴν πορείαν, τὴν τῶν

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærumnámque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadira no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhoes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter cun-
dam multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitæ inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deam ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menæcius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugnâ, sagittâ perfoctus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursorâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni,

ὅπῃ ἔστιν ἐρέτηνεν. ὁ δὲ πῶς ἀδρείαν αὐτῷ δαυμά-
σαι, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν
ᾧ ἔστιν Ὀκεανὸν διαπέρχον, καὶ
παρὰ γινόμενος εἰς Ἐρύθραν·
ἐν ᾧ ἔστιν Ἄρβαντι ἐπὶ λίαντα·
αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ'
αὐτὸν ἄρμα. ὁ δὲ καὶ τῶτον τῆς
ροπαλῆς πάει. καὶ ἔβυβόλον
Εὐρυθίωνα τῷ κυνὶ βοηθῶντα
ἐπὶ κτείνε. Μενοίκιος δὲ
ἐκείνῳ καὶ Ἀδύβους βόσκων,
Γηρυόνη τὸ γινόμενος ἀπήγγε-
λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
κλέα, ᾗδ' ἀποπαμὸν Ἀνθι-
μουῶντα καὶ βόας ἀπάγωντα,
στυγνόμενος μάχην, καὶ το-
ξόδοις, ἀπὶ θάνατον. Ἡρακλῆς
ἐκθόμενος τὰς βόας εἰς τὴν λί-
αντα, καὶ διαπέρχων εἰς Ταρ-
τησσὸν, ἤλθ' ὅτε πάλιν ἀπὸ δωκε-
νὸν δέπας. διελθὼν δὲ Ἀλβι-
ον, εἰς Λεβύλιον ἦλθεν, ἐν ᾧ
καὶ βόας ἀφ' ἐρυῶντο Ἀλε-
βίωντι καὶ Δέρκυνος οἱ Πο-
σειδῶνος υἱοί, ἐς κτείναντες διὰ
Τυρρηνίας ἦσαν. ὅτε Πηγεῖς καὶ
οἱ ἀπὸ πρὸ ἡγῶσι ταύρους, καὶ τα-
χέως εἰς τὴν θάλασσαν ἔμπρο-
σθόν, καὶ διαπέρχόμενος εἰς
Σικελίαν, καὶ ἔπειτα πησίων γί-
σαν διελθὼν, ἔπειτα ἐκείνην
καλεῖσθαι Ἰταλίαν. Τυρρην-

καὶ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
 ἐκάλεισαν ἥλθεν εἰς πεδίον
 Ερυκας, ὃς ἐβασίλευεν Ερυ-
 κισίων. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδῶ-
 νος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
 ταῖς ἰδίαις συγκατεμύχεν
 ἀγέλαις. ὦρα δὲ μέθυ οὐκ
 ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηφαίστου,
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ ζήτησιν ἠπί-
 χετο. εὐρὺν δὲ ἐν ταῖς τοῦ
 Ἑρῆκος ἀγέλαις, ἀπαυτεῖ.
 καὶ λέγοντι ὅτι δώσιν, εἰ
 μὴ παλαίσας αὐτῷ πειρήσῃ-
 ται, τοῖς φειγνόμεθι. καὶ
 τῷ πάλῳ, ἀπὶ κλίνει. καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μετ'
 ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον
 ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἥλθεν
 ἐπὶ τοῖς μυχοῖς τοῦ πόντου,
 ταῖς βυσὶν αἶσρον ἐπέβαλεν
 ἡ Ἥρα. καὶ χρίζονται καὶ
 ταῖς Θρακίαις ὑπερείδαι. ὃ δ'
 διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
 ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἤγαγε.
 αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
 πὸν ἦσαν ἄγραι. μέλεις δὲ
 καὶ βοῶν σωλιδουσῶν
 Στρυμόνα μεμψάμεθι τὸν
 ποταμὸν, πάλαι τὸ ρέι-
 στρον πλωτὸν, ὅν ἐμπεδή-
 σαι πύργους, ἀπλυντὸν ἐποίη-
 σε. καὶ ταῖς βόαις Εὐρυ-
 στὶ κομίσας δέδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
 runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
 cis campos se contulit. Is Ery-
 cinis, in Siciliae parte impe-
 rabat, ex Neptuno natus, qui
 hunc ipsum taurum suis ar-
 mentis aggregavit. Commen-
 datis itaque bobus Volcano,
 Hercules taurum quaesiturus
 procedit, quem cum invenis-
 set inter Erycis armenta, ab
 eo reposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palaestra superarit, tau-
 rum se redditurum esse nega-
 bat. Hercules semel atque ite-
 rum, & tertio, ab se victum
 Erycem luctando peremit; Is
 taurum receptum cum aliis in
 Ionium mare perduxit. Qui
 simul ac in ponti recessus pe-
 netravit, bobus asilum Juno
 injecit: quo perciti ad Thra-
 cia montana dissipantur. Hic
 infecutus, boum partem col-
 lectam ad hellepontum com-
 pulit. Quae verò reliquae fue-
 runt, caetera ferae, atque agre-
 stes evaserunt. Hercules tan-
 dem agrè collectis bobus,
 Strymonem, ut olim naviga-
 bile flumen, accusans, opple-
 tum lapidibus, innavigabi-
 lem effecit: ac traductas bo-
 ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit. αὐταὶ κατίδουσιν Ἡῤρα.
 §. II. Confectis autem his- §. 1α. Τελεδίτων δὲ τῶν
 ce certaminibus intra unius ἄδλων ἐνὶ μνί καὶ ἔτεσσιν
 mensis annorumq; octo cur- ὀκτὼ, μὴ περισδεξάμεν
 riculum, Eurystheus Augeæ Εὐρυστεὺς τὸν τε τῶν
 pecoris, & Hydræ laboribus Αὐγείης βοσκημάτων, καὶ τῶν
 minimè admissis, undecimam τῶν Ἰδρυμῶν, ἐνδίκαστον ἐπίστα-
 Herculi ærurnam imposuit, ξεν ἄδλον παρ' Εἰσπεειδῶν
 ut ab Hesperiiis aurea mala χρύστα μῆλα κομίζειται
 reportaret. Hæc verò non, ut τα δὲ ὡς ἔχῃ, ὥς πτες
 quorundam est sententia, in εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι
 Libya erant, sed in Hyper- τῶν Ἀδλωντον ἐν Τῶν βο-
 boreorum Atlante, quæ Juno ρίοις· ἀ Διὶ γῆμαντι Ἡῤρα
 suis in nuptiis Jovi muneri ἐδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ αὐ-
 dedit. Ea draco immortalis τὰ δράκων ἀδάντως, Τυ-
 Typhonis & Echidnæ [filius] φῶν καὶ Εχιδνῆς, κεφα-
 centiceps asservabat. Hic va- λαὶ ἔχων ἐκατόν. ἐχῆτο δὲ
 riiis etiam omniumque gene- φωναῖς παλίοις, καὶ ποι-
 rum vocibus utebatur : cum κίλαι μὴ τέτυτ' Εἰσπεείδε
 quo & Hesperides, Ægle, ἐφίλαπτον, Αἴγλη, Εἰρυ-
 Erythia, Hestia, & Arethu- θία, Εἰσία, Ἀρεθούσα. πο-
 fa, simul custodiebant. Her- ραδόμεν καὶ οὐδ' ὅτι πεταμέν
 cules itaque, cūm ad Eche- Εχέδωρον ἦκα· Κύκλῳ δὲ
 dorum amnem pervenisset, ἀ Ἀρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μα-
 Cygno Martis & Pyrenes fi- νομαχίαν αὐτὸν πρὸς καλεῖ-
 lio, ad singulare certamen το. Ἀρεὶ δὲ τῶτον ἐκδι-
 provocatur. Hunc autem dum κωῦτος, καὶ στωισαίτῳ
 Mars tuetur, & pugnam com- μονομαχίαν, βληθεὶς κε-
 mittit : demissum è cælo ful- ραυτὸς μέσον ἀμφοτέρων.
 men inter utrosque medium διαλύει τὸ μάχην βαδίζων τῶν
 diremit. Iter deinde per Illy- δι' Ἰλλυρίων, καὶ ἀπὸ δὲ τὸν ὅτι
 rios faciens, ac properans ad ποταμὸν Ἡειδανὸν, ἦκα πρὸς
 Eridanum amnem, Nymphas Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος.

αὐτοὶ μεταύουσιν αὐτῶν Νη-
ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
κοιμώμενον, καὶ παρτοίας
ἐναλλάσσοντα μορφαί, ἴδου-
σι, καὶ ἐκ ἑλυσσι, τῶν ἡ μα-
θεῖν παρ' αὐτῶν πῶς πυγχα-
νοισιν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
ἑσπερίδες. μαθὼν δὲ Λι-
βύῳ διεξήκει. ταύτης ἐλασί-
λας παῖς Ποσειδῶν ὁ Αν-
τιῶς, ὃς τοῖς ξένοις ἀναλ-
κάζων παλαίειν, ἀνήρει.
τότῳ δὲ παλαίειν ἀναγκά-
ζομεν ὁ Ηρακλῆς, ἀρά-
μεν ὁ ἔργου μετὰ τὸν
Δαίμον, ἀπείλινε. ἴ-
δοντα γὰρ γῆς, ἰχυρὲς ταπ-
σωέειν γένεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
πνέες ἔφασαν τῶτον τῷ πα-
τρὶ. μὲν Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
πτον ἐξήκει. ταύτης ἐλασίλα-
ς Βύσις Ποσειδῶν ὁ
παῖς, καὶ Λισσανέως ὁ
ἑπάρκ. οὗτος τοῖς ξένοις
ἔδουεν ὅτι βωμῷ Διὸς, κα-
τὰ τὸν λόγον. ἐνθάδε γὰρ ἔπ-
αφορέα πρὸς Αἴγυπτον κα-
τίλαβε. Θράσιος δὲ ἐλ-
θὼν ὡς Εὐφροσύνη, μαίης
πρὸς ὀπισθόμην, ἴφην ὁ ἀφο-
ρέας παύσασθαι, ἐὰν ξένον
ἀφ' ὧν τῷ Διὶ σφάξας κατ'
ἔπος. Βύσις δὲ ὁ ἀπείλινε κατ'

Hæ ipsi Nereum indicantē
comprehensumq; ipsum dor-
mientem, atque omnigenas
formas alternantem devinxit:
neque illum prius, quam ab
eo ubi jam mala illa, & Hes-
perides essent, docuisset, abi-
re permisit. Quod ubi didicit,
Libyam percurrit. Hunc An-
tiæus, Neptuni filius præerat,
qui peregrinos secum palæ-
strâ dimicare compellens, oc-
cidebat. At Hercules cum eo
luctari coactus, sublimem il-
lum è terra ulnis elisum inter-
emit: nam si terram conti-
gisset, is robustissimus eva-
debat: quapropter hunc Ter-
ræ filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde à Libya Ægyptum
peragravit, in qua Busris ex
Neptuno ac Lysianassa Epa-
phi filia natus regnabat. Hic
ad Jovis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat: annos enim novem Æ-
gyptus agrorum sterilitate la-
boravit. Inter hæc Thrasius
vaticinandi peritus, è Cyp-
ro advenit, qui hanc annonæ
caritatem desitutam esse pro-
nuntiavit, si virum hospitem
quotannis Jovi mactavissent.
Tum Busris vate illo prius

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, Bufirímque, & ejus filium Iphidamantem, & Chalbem caduceatorem necavit. Post hæc, Asiá percur-sâ, in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cujuscumque alterum de plauistro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit. Quocircâ & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiam pervasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto, in objectam continentem trajecit: atque aquilam, Typhonis & Echidnæ filiam, Promethei jecur in Caucasomonte depascentem, sagittis conficit: & Prometheus, detracto permolesto vinculo, solum liberavit: cumque ad Jovem

πὺν σφάξας τὸ μαῖνην, τὴς
καπὸντας ξένοις ἔφαζε.
συλληφθεὶς οὐδὲ καὶ Ηρα-
κλῆς, τοῖς βομοῖς περσι-
φύετο. τὰ δὲ δεσμὰ δια-
ρήξας, τὸν Πιθέσειν, καὶ
τὸ ἐκείνῳ παῖδα Ἀμφιδά-
μωτα ἀπύκτεινε, καὶ τὸ κή-
ρυκε Χάλβω. διεξίον δὲ
Ἀσίᾳς Θερμυδράδης Ροδίων
λιμῆνι προσέειπε, καὶ βοη-
λάτῃ πινὸς λύσας τὸ ἔπειρ
ἧν τῶντων ἀπὸ τὸ ἀμάχητος,
ἐνσχεῖτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
λάτης φονδεῖν ἑαυτοῦ μὲ
δυναμῆθεν, καὶ ἐπὶ τὴν
ἔρρις καταπύετο. διὸ καὶ νῦν
ἐπιδιδῶν δύωσαν Ηρακλῆι,
μὲν καταπύον ἦτο περὶ τῆς
παιῶν δὲ Ἀράβιας, Ημα-
θίωνα κτείνῃ παῖδα Τιθω-
νός. καὶ διὰ τὸ Λιβύης πο-
ρὸνδεῖς, ἐπὶ τῷ ἔξω δά-
λασσιν καταπλεῖ. ἔτι δὲ
πᾶς καταλασμεύεται. καὶ πε-
ρσιωδεῖς ἐπὶ τῷ ἠπείρῳ τὸ
ἀπὸ κρυφῶς, κατατόξευσιν ἐπὶ
τῷ Κανίχου τὸ ἐσθίωντα
τὸ τῷ Περιμυθίῳς ἠπαρ αἰ-
τῶν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
φῶντος· ὅς καὶ τὸ Περιμυθίᾳ
διέλυσε Αἰακὸν ἐλδόμενος τὸ
τὸ ἐλάαις. καὶ παρέχε τῷ Διὶ

Χιερὸν δὴ σκῆν, ἀθάνατον αὐτ' αὐτῷ δέλοντα. ὡς δὲ ἦσαν εἰς τ' ὤρεσσι παρὲς Ἀτλαντὰ, ὑποδύν-
 τῳ Προμηθεὺς τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ὅτι τὰ μῦλα μὴ πορεύεσθαι· διαδέξαμενον δὲ Ἀτλαντῷ τὸ πῶλον, ὑποστέλλειν ἐκείνον·
 παιδὲς δὲ, διεδέξατο. Ἀτλας δὲ δρεψάμεντ' παρ' ἑσπερίδων τέια μῦλα, ἥκε παρὲς Ἡρακλέα. καὶ μὴ βυλόμενος τὸν πῶλον ἔχεν, καὶ σπείραν ὅτι τῆς κεφαλῆς δέλων περισσάσαι. σῆτο ἀκούσας Ἀτλας ὅτι γῆς καταδύεις τὰ μῦλα, τὸν πῶλον διεδέξατο. καὶ ὕπως ἀνελόμεντ' αὐτὰ, Ἡρακλεῖς ἀππλάητο ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντῷ αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρεψάσαι τὰ μῦλα κτείναντα τὸν φρυγῶντα ὄφιν. κομίσας δὲ τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδωκεν· ὃ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκεν. παρ' οὗ λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν ἐκ τὰ ἀπεκόμισεν, ὅπου γὰρ αὐτὰ πιδῆναι πευ.

reduxit : qui illum pro Chirone , qui mori cupiebat , immortalē esse declarat. Post autem quān Hyperboreos ad Atlantem pervenit , ac Promethei prudentiā commonefactus est Hercules , ne ad Hesperidum mala proficisceretur , sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet , illumque pro se mitteret , persuasus excepit. Atlas autem , decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis , ad Herculem redit. Qui , cū cœlum habere subterfugeret , cesticillum , inquit , se velle facere suo capiti imponendum [quo commodiūs tantum cœli pondus ferre posset.] Quod ubi audivit Atlas , depositis humi pomis cœlum , recepit : atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant , hæc non ab Atlante habuisse , sed ipsum , cœso dracone custode , decerpsisse , quæ secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit , à quo cū Minerva accepisset , ea rursus reportavit , quoniam religiosum erat , ea alieubi collocari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensurus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespheus factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cadem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiz promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagri ac Medu-
 sæ Gorgonis filiz, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον εἶδος ἐπι-
 τάγη, Κέρβερον ἐξ ᾧ δου
 κομίζειν. εἶχε δὲ ἕτθ
 τῆς μὲν κυνῶν κεφα-
 λαί, τῶν δὲ ἑξὲν δρά-
 κοντθ, καὶ δὲ τῶ νώτῃ,
 παντοίων εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλαί. μίλλων οὖν ὅτῃ τῆ-
 τον ἀπέναι, ἤλθε πρὸς
 Εὐμόλπον, πρὸς Εἰλα-
 ὄνα βουλόμην μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἔκ ἐξὸν ξέ-
 νοις τότε μνηστῆραι. ἐπὶ δὲ
 τῇ Θέσπῃ Πυλίου παῖς
 γρόμην ἐμυεῖτο· μὲν δὲ
 νάμην δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήρια, ἐπὶ τῇ ἔκ ὡς ἡγι-
 σμένθ τὸν Κενταύρου φό-
 νον. ἀγχιπύλῃς ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῃ, τότε ἐμυήθη. καὶ πα-
 ρεγρόμην ὅτῃ Τάναρον
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀΐδου καταβάσας τὸ σῶ-
 μόν ὅτι, διὰ τῆς ἀπῆς.
 ἐπὶ τῇ δὲ ἰδὼν αὐτὸν αἰ-
 ψυχὰι, χροεῖς Μελεάγρου
 καὶ Μεδύσης τῇ Γοργόνθ,
 ἔφουγον. ὅτῃ δὲ τῶ Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν,
 ἔλκει. καὶ παρὰ Εὐμόλπου
 δάνει, ὅτῃ κινὸν εἰδωλόν
 ὅτι. πησίον δὲ τῇ Ἀΐδου
 πυλῶν γρόμην, Θεσίμ

εὔρε , καὶ Πηρείδου τὸν
Περσιφόνης μνησδόμενον
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο δεδι-
ντα. Διασόμενοι δ' Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ὤρερον , ὡς ἀνα-
σπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίας. ὁ δὲ Θησῖα μὲν λαβόμε-
νον τῇ χεὶρὶ ἤγαγε· Πη-
ρείδου δὲ ἀναστῆσαι βελόμα-
νον , τῆς γῆς κυρμένης ,
ἀφῆκεν· ἀπὸ χύλιος δὲ καὶ
τῇ Ἀσκαλάφῃ πίπτον. βελό-
μενον δὲ αἶμα τῆς ψυχᾶς
ἐξέρχεται , μίαν δ' Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐταῖς Μενόϊπος ὁ Κό-
δωνύμῳ περικαλεσάμενον
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα , ληθ-
θεὶς μίσον , καὶ ταῖς πλάξε-
σιν ἐπὶ τὰς ἰσχυράς , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη. αἰτιούτων δὲ αὐ-
τῶν Πλάτωνα τῇ Κέρβερον ,
ἐπίταξεν ὁ Πλάτων ἀγειν
χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρα-
τουῶτα. ὁ δὲ δῖον αὐτὸν
ὅτι τῶς πύλαις τοῦ Ἀχέρον-
τος , τῇ τε θύρῃ συμπε-
φραγμένῃ , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευασθεῖς , καὶ περὶ αὐτὸν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἐκ
αὐτῆς , καὶ τῇ δακτύλῳ
ὑπὸ τῇ χεὶρὶ ἐρεν δράκοντος ,
κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ hu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit , &
Ascala phi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menæ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus , cū provo-
casset in palæstram Hercu-
lem , perfractis costis , ac me-
dius ab eo prehensus , Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demum Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat , ca-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules noctus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus , ac leonis
pelle contectus , & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit , etsi à
dracone, qui in Cerberi cau-
da existeret , morderetur ,
cervicem comprimens , ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna re-
duxit.

CAP. VI.

PORRÒ Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se , ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filiaæ connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἄρχων τὸ θεῖον ἔποιε.
συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἦκε
[αἰς Εὐρυδία] διὰ Τροι-
ζῆν· ποιησάμεν· ἢ αὐτά-
σασιν. Ασκάλαφον [μὲν]
ἐν Δημίτρῳ ἐποίησεν ὄντον.
Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδίῃ δόει-
ξας ἢ Κέρβερον , πάλιν ἐκεί-
μωσιν εἰς Ἀΐδου.

Κ Ε Φ. ς.

MΕΤὰ δὲ τὰς ἀθλοὺς Ἡρακλῆς ἀφικόμε-
νος εἰς Θήβας , Μέγαραν
μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι θέλων , ἐπειθάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
δυνασίου ἄθλον ποτεδῆναι
τὸν Ἰόλης ἢ θυγατρὸς γά-
μον , τῇ νικήσαντι τοξί-
κῃ αὐτόν τε , καὶ τὰς παῖ-
δας αὐτῷ ὑπαρχοντας· ἀφι-
κόμενος οὐδ' εἰς Οἰχαλίαν ,
καὶ τῇ τοξικῇ κρίθειν αὐ-
τῷ γυμνῷ , ἐκ ἔτυχεν οὐ
γάμου. Ἰφίτε μὲν ἢ προσβυτί-
ρε οὐδ' παίδων λέγοντο δι-
δῆναι τῷ Ἡρακλεῖ ἢ Ἰόλῳ ,
Εὐρύτε δὲ καὶ οὐδ' λοιπῶν
ἀπαγορεύοντων , καὶ δεδι-
κέναι λεγόντων , μὴ τινα-
ποιησάμεν· τὰ γυνήσμενα
πάλιν ὑποκρίνῃ.

§. β. Μετ' ἃ πολὺ δὲ
 κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αυτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμizεν ὕφ' Ἡρα-
 κλέους γινόμεναι τῆτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπιστῶν, ἀφικεῖ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, ὃς ὡ-
 πυλὼν ἦκοντι ἐν Φερῶν
 αὐτῷ στωκᾷ τιμὴ ἀποδα-
 νοῦσαν ἈλκΗΣΙΝ Ἀδμήτην,
 ὃς Ἡρακλεῖ συζητῶσι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπο-
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὖτις
 ἀπὸ τῆς Τιρωδίων ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τειχῶν. καθαρ-
 θῆναι δὲ θέλων τὸν φό-
 νον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων μὲν οὗτῷ
 δωάσης. ἀποσπόμενος δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ τιμὴν
 πρὸς Εὐρυτον φίλιον, εἰς
 Ἀμύκλας παραγμύομενῷ,
 ὑπὸ Δηϊφίβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου καδαίρεται, κα-
 ταχθεὶς δὲ σπινθὴ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελ-
 φούς παραγμύομενῷ, ἀπαλ-
 λαχθεὶς ἐπυνδάνετο τὸ νό-
 σον. μὴ χρησιμώδεως δὲ
 αὐτῷ τὸ Πυθίης, τὸν τι-
 ναδὸν συλαῖν ἴδεναι, καὶ
 τὸν τρίποδα βασιλεῖας, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 post tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasum
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterùm agi-
 tatus, hunc è Tirynthiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim verus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contage lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet: at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectoque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cum triennium totum venditus servierit servitutem, & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem penderit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Tydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icaricorpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

ποικιλάζει μαρτύριον ἴδιον. μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἵησι μίσην αὐτῷ παρευρόν. καὶ τῷτον διαλυθέντων τὸν πόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὅς ἐλεγεῖν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσθαι περὶ τρία, καὶ τεῖα ἔτι δουλεύειν, καὶ δύναιτο πινυὶ τῷ φόβῳ πῶς πινυὶ Εὐρύτῳ.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ δδόντος, Ἑρμῆς Ἡρακλῆα πωρῶσκει· καὶ αὐτὸν ἀνείττει Ὀμφάλη Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τῷ ἡγεμονίᾳ τελευτῶν ὁ γήμας Τμῶλόν· κατέλιπε. πῶς μὲν οὖν πινυὶ κομιθεῖσαν Εὐρυτόν· ἐπεσείξατο. Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλην δουλεύων, τὴν μὲν πόλιν τῇ Εὐφροσύνῃ Κέρκοπος συλλαβὴν ἔδουσαν. Συλεύα δὲ ἐν Αὐλίδι τὰς πειρόντας ξένοις ἐκάρπην ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τῶν ἀμπέλους ἀκάφας μὲν τὸ θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκλεινε. καὶ περὶ τὴν νήσω Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἵμασι περισφύμενον, ἔθαψεν· καὶ τὴν νῆσον αὐτῇ

Δολίχης Ικερίαν ἐκάλεισεν. αὐτὴ τὴντα Δαίδαλῳ ἐν πύσῃ εἰκόνα παραπλησίαν καταπλάσσειν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμπουν ἐπληξεν. καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐδάτρεδε παρ' Ομφάλη, λέγεται ὅτι Κόλχοις πλοῦν ἡμέδαι, καὶ πῶ τοῦ Καλυδωνίου κήπου θύραν, καὶ Θησίαν ὅδε ἡμέδαιον ἐκ Τειζῆνθ' εἰς τὸν Ἰσθμὸν κατέδραμ.

§. 3. Μετὰ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ὅτι Ἴλιον ἐπὶ πέντηκοντόβις ὀκτωκίδεκα σωμαθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν αἰείων ἐκυσίως διελόντων στρατιύεσθαι καταπλάσας δὲ εἰς Ἴλιον, ὃ μὲν ἦν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἦν ἀνδρῶν αἰείων ὄρμα ὅτι πάλιν. παραγυρόμενθ' δὲ ὅτι τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ πύλινε μαχόμενον ἀπελάτεις δὲ, ὑπὸ ἦν μετὰ Ἡρακλείους, ἐπολιορκίτω. ὃ δὲ πολιορκίας ἐνεργήσας τὸ πύλιν Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cujus beneficij causâ Dædalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem ferviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit, Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at rejectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continen-

πρὸ muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filiis suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionem, Laomedontis filiam, ob rem præclarissimè gestam, præmij loco dedit: [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit:] & huic quem veller captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μὼν, πρῶτος εἰσῆλθαι εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτου Ἡρακλῆς· ὥς δὲ εἰδέναι τοῦ Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, παρσάμα-νθ' τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα δέλων ἑαυτῷ κρείττονα νομίζεται. σωιδὼν τούτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κομμένους σωή-θροισι. τῷ δὲ ἐρωμένου πῖ πρῶτοι· βωμὸν εἶπεν Ἡρακλείους κατασκάδζειν Καλλινίκῳ. ὁ δὲ, ἐπαυρέσας, ὥς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξάσας Λαομίδοντα, καὶ τοῖς παῖδας αὐτοῦ χαεῖς Ποδάρκου, Τελαμῶνε ἀριστὸν Ἡσιόνην τὴν Λαομίδοντα· θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τευκρὸν ἔγνω.] καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ ἥν' αἰχμαλώτων ὃν ἤδειεν, ἄγαθαι. τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκῳ, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον ἔχειν, καὶ τότε, πῶποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῷ, λαβεῖν αὐτόν. ἢ δὲ πωρεσκομένη χυσιῶ τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς, ἀτίδωκεν· ὅστις

Ποδάρκης ΠείαμΘ ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. 5.

C A P. VII.

Π Λέοντος ἢ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείους, Ἡραχα-
λεποις ἐπιμύθε χειμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτίσας Ζεὺς
ἐκρέμασεν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
που. περὶ σπλῆν δὲ Ἡρακλῆς
τῇ Κῶ, καὶ νομίσαρτες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγειν
εἶλον, βάλλοντες λίθοις
περὶ σπλῆν ἐκόλυον. ὁ δὲ
βισσάμβρος ἢ νῆσον εἶλε· καὶ
ἢ βασιλέα Εὐρύπυλον Αἰνυ-
παλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶ-
νος ἐκείνη. ἐκπῶθη δὲ καὶ
ἢ μάχῃ Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλ-
κώδοντος καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
τος αὐτὸν, ὃ δὲ ἐπαθε. πορ-
θήσας ἢ Κῶ, ἦκε δὲ Ἀθῶνας,
εἰς Φλέγραν καὶ μὲν θεῶν
καταπολέμησε Γίγαντας.

§. β. Μετ' ἃ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐστράτευετο, σωμα-
θροίσας Ἀργεδικὴν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδόνοντας
ἐξ Ἀσῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀριστέρων. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
κατίσθινον Ἡλείων στρα-
τῆς, Εὐρυτόν καὶ Κτήα-

Herculi verò ab Illo clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem:
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Coi, quòd pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regémque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus mali
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias insidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu-ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisóque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eíque regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam statuit, necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δ' ὠνάμενοι τοὺς τότε ἀνδράποισι ἑσθλόν· παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος· ἐλέγητο δὲ Ποσειδῶν Θ. Ἀκτορ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Αὐγείου. σωέειν δὲ Ἡρακλεῖ μετὰ τῷ στρατίῳ νοσήσαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπονδῆς πρὸς τὴν Μολιονίδας ἐποιήσατο· οἱ δὲ ὕστερον ἐπιγόνους αὐτὸν νοσηῶντες, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν οὐκ ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ τῆς Ἰσθμιάδος τελευτήσης, Ἡλείων τὴν Μολιονίδας πεμψάντων σωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐνεδρύσας τοῖς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στραπυσάμην Θ. ἐπὶ τῇ Ἠλίῃ ἔλαβεν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν τοῦ παίδου Αὐγείου, καὶ τὴν γαμὴ Φυλεία, καὶ τέτρω τῷ βασιλείῳ ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσασθαι, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς εἰδείμασθαι.

§. 3. Μετὰ δὲ τῆς Ἠλίδος ἀλώσειν, ἐστράτευσεν ἐπὶ

Πυλον· καὶ τὴν πόλιν ἰ-
 λών, Περικλύμενον κλει-
 νει τ' ἀλκιμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβόων
 παῖς μωραῖς ἱμάχτο. τ' δὲ
 Νηλέα, καὶ τὸς παῖδας
 αὐτοῦ χροὺς Νέστορος, ἀπικ-
 τινε. οὗτ' δὲ νέε' ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐπέερετο. καὶ τ'
 τὴν μάχην, καὶ Ἀΐδην ἐπρω-
 σεν Πυλίοις βοηθεῖντα. ἐλὼν
 δὲ τὴν Πύλον, ἐφάπυσεν
 ὅτ' Ἀκαδαίμονα μετ' ἑλθῆν
 τὸς Ἰπποκόωντ' παῖδας
 δέλων· ἀργίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ διότι Νηλεὶ σωμα-
 μάχῃσαν· μάλλον δ' ὡς ἤδη,
 ὅτ' Ἀικυμνίῳ παῖδα ἀπὲκ-
 τειναι. θεωμένους γὰρ αὐτοῖς τὰ
 Ἰπποκόωντ' βασιλείαν, ἐκ-
 δραμὼν κύων ἦν Μολοσσι-
 κὼν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπέτυχε τῷ
 κυῷ. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκοωντῆδες, καὶ πύθον-
 τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὲκτείναν· τὸν δ' ἵετ' ἐν θαλά-
 τῳ ἐκδικῶν, φρατείαν δὲ
 Λακεδαιμονίαν σὺν ἡδροῖς.
 καὶ τὸν Ἰφιδάμαντα εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἠξίου καὶ Κη-
 φεία μετὰ τῶν παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonem Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit: quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus: &, quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Molossici gene-
 ris canis: tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit:
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 socius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjectis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostenter, ho-
stium futuram everfionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiiſque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæſo Hippocoonte,
ejusſque filiis in ſervitutem re-
ductis, ſubjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
conceſſit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam tranſiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperiffet, in Minervæ
templo depoſuit. Interim pe-
ſte per ea loca debacchante,
Aleas templum ingreſſus, &
ſingula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Αιδώς δὲ Κηφεὺς μὴ κατα-
λιπόντ' αὐτῇ Τέγαν Ἀρ-
γῆοι ἐπιſτρατεύωνται, τῷ
ſτρατεῖαν ἤρνείτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Αἰδώς λαβὼν ἐν
ὕδρῳ, χαλκῷ βόσρυχα
τορρόντ', Σπείρη τῇ Κη-
φείῳ θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πόν, Εἰ ἀν' ἐπὶ ſτρατὸς, τρεῖς
ἀναχύσεις [ἐν] ἤν' τιχῶν
τ' βόσρυχεν, καὶ μὴ περὶ δέ-
σης, τροπῶν ἤν' πολέμων
ἔσθαι. τότε θηομένῳ, Κη-
φεὺς μὲν τῶν παίδων ἐſπράττει.
καὶ κατὰ μᾶλιν αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῷ πελοπῶσι· καὶ
πρὸς τέτοισι Γ' φιλῶν ὁ πῶ
Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείναι τὸν ποικίλον
τα, καὶ τὰς παῖδας αὐτῷ χει-
ροτάμν'· τῷ πόλιν Τυν-
δαρέῳ καταγαγὼν, τὴν βασι-
λείαν παρέδωκε τέτῳ.

§. 4. Παριὼν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ
θυγατέρα ὄσας, ἀγνοῶν ἐφ-
θερεν. ἡ δὲ τεκοῦσα χρύφαλόν
βρέφος, κατέδειτο ἐν τῷ τε-
μένει τῇ Αἰδώς. λοιμῷ δὲ τῷ
χώρας φθειρομένης Ἀλεὸς
εἰσελθὼν, καὶ ἐρδνήσας εἰς τὸ
τίμονος, τῷ τῇ θυγατρὸς ὠδ-
νας εὔρελόν μ' οὐδὲ βρέφος εἶς.

ros bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vi captâ, congressus cum Astyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cùm verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem fermè filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cùm apud OEneum in convivio esset, pugno percussum EUnomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem OEneo propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EUnum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse per

τοις. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἧς ἑκατόλδε φύλας. Ἀστυχὴ τῇ τύτῃ θυγατρὶ σωελδῶν, πατὴρ Τληπόλεμος γίγεται. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πύμπας πρὸς Θέστον, ἐπὶ ᾧ κατήχην ἔλεγα παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλων, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας πύμπην εἰς Σαρδὺν τὴν νῆσον, ἐπ' ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέττων, ἐυωχούμενος ᾧ Οἰνῷ, καὶ κοινῶς παύσας, ἀπὸκτείνειν Ἀρχιτέλοις παῖδα Εὐνῶμον χτὶ χαιρῶν δίδόντα. συζῆντος δὲ Οἰνέως ᾧ αὐτῷ ὁ μὲν πατρὸς τῷ παιδὶ, ἀκουσίως γὰρ ἡμῖν τὸ συμβεβηκότος, σωεγνωμένοι. Ἡρακλῆς δὲ χτὶ τὸ νόμον, τὴν θυγῆν ἑπομένην ἤδελε. καὶ δίδνω πρὸς Κήνυα εἰς Τραχῖνα ἀπέναι. ἄγων δὲ Διϊάνειαν, ὅττι ποταμὸν Εὐνῶνον ἦκιν. ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσος ὁ Κένταυρος, τὰς παριόντας διαπύρβμδε· μισθὸν δὲ λέγων παρέδωκ' αὐτῷ πῶς πορθμείαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης. αὐτὸς μὲν οὐδ' Ἡρακλῆς

† ποταμὸν διέβη. Διῖανή-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπὶ-
τρέψεν ἑσὺ διακομίζεσθαι. ὁ
δὲ διαπερθευόμενος αὐτὸς ἐπι-
χίρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνὰ κραγύσης αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μίλλον πλά-
τῃν, περικαλεσάμενος εἶ-
πεν εἰ δέλοι φίλτρον πρὸς
Ἡρακλέα ἔχων, τὸν τι γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥύεν ἐκ τῶ
τραύματος τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμίζειν. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῦτο, ἐφίλαπτε παρ'
ἑαυτῇ.

§. ζ. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς † Δρυόπων χώραν ὑπο-
εὖν προφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόμαϊτος βουλατουῦ-
τος, τὸν ἔπειθον ἥρ' αὐ-
τὸν λύσας, καὶ σφάζας,
ἐξέψisas ἐωχόσατο. ὡς δὲ
ἔκαν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτῇ,
Δρυόπας κατεπολέμησεν.
αὐτῆς δὲ ἐκείθεν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλῆϊ Δω-
ρείων σωμαμάχῃ. Λαπι-
θαὶ γὰρ πρὸ γῆς ὄρεον ἐπο-
λέμουν αὐτῷ, Κορόνου

se amnem tranavit, & Deia-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nesso transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtrum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatumque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eique regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατηρούτω. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπιχειροῦσιν τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὃν μίσει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆϊ ἀπὸ κτείνε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ πῶς ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπὸ κτείνε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐκ Ἀπέλλωνος τεμένει δαυόμενον, ὕβρισιν ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προκλεῖται αὐτὸν Κύκνός Ἀρεός καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῶτον ἀπὸ κτείνε. ὥς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκαν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅπων] διέρχεται· κωλυόμενός δὲ παρῆναι, καὶ τῶτον ἀπὸ κτείνε. ἀφικόμενός δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείας ἐκ Οἰχαλίας σωήδρουςιν, Εὐρύτῳ πτωρῆσαντα δέλων· συμμαχοῦσιν δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνε μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἰρή τῷ πάλιν. καὶ δάφας ἥσ' σὺν αὐτῷ φρατρίσκειν τοῖς ἀποδιδόντας, ἵππασιν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλαρα, τὸς Λικυμνίους παῖδας· καὶ λαφυραγωγῆσας ἥσ' πόλιν, ἥσ' Ἰόλκην αἰχμάλωτον. καὶ προσερχομένης Κηναίῃς τῇ Εὐβοίᾳ ἐπ' ἀκρωτείῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσατο. μᾶλλον δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα τῇ Κήυκα ἐπιμύσει, λαμψὴν δὲ ἐδῆται οἴσονται. πύρρον δὲ τῷ τε τῷ Ἰόλκῃ Δηϊάνειρα πυδαμένη, καὶ δέισα μὴ [πάλιν] μᾶλλον ἀγαπήσει, νομίσασα τῷ ἀληθείας φίλτρον εἶναι τὸ ῥυέν αἷμα Νέσσεος, τῷ τε, καὶ χιτῶνα ἐξέσιν. ὁ δὲ ἦν Ἡρακλῆς ἐδυεν ὡς δὲ θορμαίνοντι· τῷ καὶ χιτῶνι, ὁ δὲ ὕδρας ἰδὼς τῷ χιτῶνι ἐσηπ, καὶ μὴ Δίχην τοῖν πεδὸν ἀφ' αὐτοῦ, κατηκόπισεν ἀπὸ τῇ Βοιωτίας [εἰς τῇ Εὐβοίᾳ δάλασσαν] καὶ τῇ χιτῶνα ἀπῶσα προσεφυκότα τῷ σώματι· σωμαπαπῶντο δὲ αἱ σάφεις αὐτῇ τοιαύτῃ καὶ συμφορῇ καὶ χαλεπῇ, εἰς Τραχίνα ὅπῃ νεὼς κομίζετο. Δηϊάνει-

ryto unà cum filiis occiso, urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto, Iolen captivam abduxit. Inde in Cenæum Eubææ promontorium appulsus, Jovis Cenæarum constituit. Sacrificaturus autem Trachinem, ad Ceycem misit, qui lautam ac splendidam ad se tunicam afferret: à quo ubi quæ de Iole successerant, Deianira percipit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus sacrificavit: sed, ubi vestis incaluit, hydræ veneno Herculis corpus putrescebat. Tum Licham pedibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in Euboicum mare præcipitem: tunicam verò, quæ corpori inhæserat, rescindit: eamque ita avulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans navi Trachinem advehitur. Quod ubi Deianira rescivit,

civit, suâ ipsius manu, suspendio vitam finivit. Hercules Hylo, qui natu major ex Deïaniræ filiis erat, ut cùm per ætatem ei liceret, Iolen uxorem duceret, imperavit. Deinde ad OËtam Trachinorum montem se contulit, ibique jam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subjici jubebat. Quod cùm suorum facere auderet nemo, Pœas interim quæsiturus amissos greges, cùm per id loci iter faceret, pyram succedit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyrâ, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & revocatus in gratiam cum Junone, Hebenilius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procris quidem, Antileon & Hippeus: ea quidem natu maxima geminos peperit: ex Panope, Tripsippas, Lyses, EÛmides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò

νεῖρα δὲ αἰσθημένη τὸ γονὸς, ἐαυτῷ ἀήρηται. Ἡρακλῆς δὲ ἐντελέμενος γῆλον, ὃς ἐν Διῶνείρας ὡς αὐτῷ παῖς προσβύταρος, τῷ Ιόλῳ ἀδρωδύντα γῆμαι· παρορμήμενος εἰς Οἴτῳ ὄρεσ (ἐστὶ δὲ τὸ τοῦ Τραχινίων) ὁκτὶ πυραν ποιήσας, ἐκέλευεν, ὁπλίσασθαι ὑφάπην. μηδὲν δὲ τότε πείθειν ἐδέλοντο, Ποίας παριῶν καὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε. τότε καὶ τὰ τέσσα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. χαρομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νεφθῆναι αὐτὸν μὲν βροντῆς αὐτὸν εἰς ὕψαν ἀναπνεύσαι. ἐκείθεν δὲ πυλὸν ἀδυνασίας, καὶ διαλαγὰς Ἡραν, τῷ ὁκτίτης θυγατρὶ ἐκ Ἡέλω ἔγχετο· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνικητὸς ἐγένοντο.

§. η. Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτοῦ ἐκ μὲν τῆς Θεσπίης θυγατρὸς, Προκρίς μὲν, Ἀντιλέων καὶ Ἱππεύς. ἡ προσβύτατος γὰρ διδύμους ἐγένοντο. Παρόπιστος δὲ Θεσπίπας, Εὐμίδης, Κρέων· Ἐπιλάϊδος, Ἀστυάναξ. Κρέωνος δὲ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύλαο, Πατρῆς, Ἀρχεμαχῶ. Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρυκάππης, Εὐρύπυλος, Εὐβώτης. Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης, Ονησίππος, Χρυσήϊδος, Ορείης, Λαομίνης, Τέλης, Λισιδίλης, Ἐντεδίδης, Μενίππιδης, Ἀνθίππης, Ἴπποδρομῆς, Τελεταγόρας, Εὐρύκκης, Πύλλο, Ἰππώτος, Εὐβοΐας, Ὀλυμπος, Νίκης, Νικόδρομο, Ἀργέλης, Κλεόλαο, Εξόλης, Ερύθρας, Ξανθίδος, Ομόλυπος, Στρατονίκης, Ἀπρόμης, Κελδσανῶρ, Ἰφίς, Λαοδόης, Ἀντίδης, Ἀντιόπης, Ἀλόπος, Ἀεὐβίης, Κάλης, Μήπιδος, Φυληΐδος, Τίγαστος, Αἰσχρήϊδος, Λευκόνης, Ἀνδείας, Εὐρύπυλλο, Ἀρχεδικῆς, Δυναΐσης, Ἐρατῆς, Ἀσωπίδης, Μέντωρ, Ἡώνης, Ἀμίστρι, Τιφύσης, Λυγυεύς, Ἀλοκράτης, Ὀλυμπέσης, Ἑλικωνίδος, Φαλίας, Ἡσιχέης, Οἰστέλης, Τερψικράτης, Εὐρύοι, Ἐλδχέας, Βυλεύς, Ἀντιμάχης, Νικίππης, Πάτροκλος, Πυρίππης, Νήφλο, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, EÜrybiæ, Polylaus, Patrous, Archemachus : Meline, Laomedon, Clytippæ, EÜrycapes, EÜrypylus, EÜbotes : ex Aglaia, Antiades, Onesippus : ex Chryseide, Oreas : Lanomene, Teles : Lyfidice, Entedides, Menippides : ex Anthippe, Hippodroma, Teleutagoras, EÜryca, Pylus, Hippotus, EÜbœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolatus, Exolæ, Erythras, Xanthidis, Homolypus, Stratonice, Atromes, Celeüstanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Calä, Metidus, Phileidus, Tigasis : ex Æschreide, Leucones, Anthea, EÜrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphysæ, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phaliäs : ex Hesychee, OEstrebles, Terpsicratea, EÜryops, Eleuchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxitheæ, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Dejanira, OE-nei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicon, Creontiadēs, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thestalus: ex Epicaste Ægei filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Alex, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amyn-toris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

Ερασίππης, Λυκῦργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσις, Λευκίππης, Εὐρυτέλης, Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. ὅσοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπιῶν θυγατέρες. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Διανείρας τὴν Οἰνέως, Τηλάος, Κτήσιππος, Γλυκισονέτης; ἐκ Μεγάρων δὲ τὸν Κρέοντα. Ἰθὺς, Θηείμαχος, Δηϊκόων, Κριονπάδης, Δηϊών· ἐξ Ομφάλης δὲ Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κρέσιον γένος. Χαλκιοπέης τὴν Εὐρυπύλου Θεσάλος· Ἐπικαστὴς τὴν Αἰγείν, Θεσάλος· Παρθενόπης τὴν Στυμφάλην, Εὐήρης, Αὐγὴς τὴν Αὔει, Τηλέφους, Ἀστυόχης τὴν Φύλαντος, Τηλεπόλεμος· Ἀστυδαμείας τὴν Ἀμύντορος, Κτήσιππος, Αὐτονόης τὴν Περειῶς, Παλαίμων.

CAP. VIII.

Κ Ε Θ. η.

R Elato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere coepit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, iustum metu perculsi, relicta Trachine, per Helladem fu-

Μ Ετασάτω· ὃς Ἡρακλῆος εἰς θεὸς αἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυδεία, καὶ τὴν Κήνην παρεχούσας· ὃς ἐκείνας ἐκδιδόναι λέγον· Ἰθὺς Εὐρυδῆος, καὶ τηλεμόν· ἀπειλούωντες, ἰδίᾳ δίκισαν, Τραχίνα καταλείποντες, διὰ τὴν Ελλάδα

ἔφθον. διωκόμενοι δὲ, ἦλ-
θον εἰς Ἀθίνας. καὶ χα-
ριζίντες ὅτι τὸν Ελέε βω-
μὸν, ἡξίουσιν βοηθεῖναι,
Ἀθιναῖοι δὲ ἐκ ἐκδιδογ-
τες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρυ-
δεία πόλεμον ἐπέστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐ-
τῷ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέ-
δοντα, Εὐρύσιον, Μέν-
τορα, Περικλῆδιν ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρυ-
δεῖα φάγοντα ἐφ' ἄμμα-
τῷ, καὶ πίπτας ἦδη πα-
ειππῶντα Σκαιονίδας,
κτείνει δώξας ὧν λῶ. καὶ
τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτι-
μὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἣ δ'
καρχίσι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένους δὲ Εὐ-
ρυδείας, ὅτι Πελοπόννη-
σον ἦλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι,
καὶ πάσας εἶλον τὰς πό-
λεις. ὅτι ἐνιαυτὸς δὲ ἀθ-
ροῖς ἐν τῇ κατ' ὁδὸν γυμ-
νῇ φθορᾷ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατίχε. καὶ πάντων
γυμνῶν, χρησιμὸς δὲ τὰς
Ἡρακλεΐδας εἰδέναι, πρὸ γ'
τῷ δόντες, αὐτοὺς κατελ-
θεῖν. ὅθιν ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἦλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cūm Eurystheus
eos infectaretur, Athenas
conceſſerunt: & confidentes
ad Misericordiæ aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dederunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
dēque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem è curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecurus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nēsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterum, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamq; evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetis-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ , Peloponnesij vincunt , & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

εχθῆνα , καὶ κατὰ κράτος. Τηλεπόλεμος οὐκ κτείναντες ἔχ' ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ ᾧ αὐτῷ διακρινόμεντα πλήσων ἡμῶν) τὸν ἐξελεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φάρον οὐκ μετ' ἢ ὀλίγον , ἦσαν εἰς Ρόδον , καὶ κατὰ κράτος. Ὑλλῳ δὲ τὴν μὲν Ἰόλῳ [τὴν Εὐρύτου] κατὰ τὴν τῷ πατρὸς ἐντολὴν ἐξημέ. τὴν δὲ χάροδον ἐξήτει τοῖς Ηρακλείδαις κατεργάσασθαι. διὸ παρεμύθευον εἰς Δελφοὺς , ἐπευδάνετο πῶς αὐτὸν κατέλθουεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησεν ὀφειμέναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. νομάσας δὲ Ὑλλῳ τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν , τοσούτον περιμεύειναι χρόνον σὺν τῇ στρατῷ κατῆι τὸς Ηρακλεῆς ὅπῃ Πελοπόννησον , Τισαμήνου τοῦ Ὀρέστου υἱοῦ βασιλεύοντος Πελοποννησίων καὶ ἡγομένης πάλιν μάχης , νικῶσι Πελοποννήσιοι , καὶ Αἰσώμαχον θνήσκου. ἐπὶ δὲ ὑπὸ δρώδισαν οἱ Κλεολαὶ παῖδες , ἐχθῶντα

ἐπὶ κατέδου. οὗ δ' ἰοὺ δὲ
εἰπόντων· ὅτι καὶ τὸ πρῶ-
τον, Τήμενος· ἡ γὰρ αὐ-
τῶν, τέταρτος σφαιδύων
ἀντιπρῶτος. ὁ δὲ δίδωκε ἀντι-
πρῶτος ἀντιπρῶτων αὐτῶν
αἰπὺς ἦν· πῶς γὰρ χη-
σμοὺς ἢ συμβάλλειν. λέ-
γει γὰρ ἢ γῆς, ἀλλὰ γε-
νεῖς καρπὸν γῆτος· καὶ
Σπινυγρον πῶς ἔρυσσιν-
τα δεξιά κατὰ τὸν Ἰσθ-
μὸν ἔχοντι πῶς δάλασσαν.
ταῦτα Τήμενος· ἀκούσας,
ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
ναῦς ἐπέτατο ἐν τῇ Αἰ-
τωλίας τῇ περὶ ἔνθα καὶ
ἐπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυ-
πακί· λέγεται. ἐπεὶ δὲ
ὄντι τοῦ στρατεύματος,
Αἰετὶς δὲ κεραιωδὲς
ἀπιδαν, παῖδας κατὰ
λιπὸν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐ-
πείων· διδύμοις, Εὐ-
ρυδίκη καὶ Περγασία.

§. γ. Σωείη δὲ καὶ τὸν
στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περιπαῖν. ἐφάνη γὰρ
αὐτοῖς μάστις χησμοὺς λέ-
γων, καὶ ἐνδεάζων, ὅτι
ἐνόμεσαν μάχην ἦν, ὅτι
λύμη τοῦ στρατοῦ πρὸς Π-

fuerunt, de reditu Pythiam
consultunt, à qua, quod antea
oraculum dederat, accepe-
runt, Temenus sibi, quod
responso ejusmodi fidem ha-
buissent, infelicitate successis-
se, objiciebat. Tum contra
Pythia ipsos infelicitatis suæ
fuisse auctores respondit, quo-
niam responsa data minime
intelligebant. Non enim ter-
tium terræ, sed generis esse
fructum, inquit, oraculum
indicat, ac Stenygrum Isth-
mum innuit, quem latioris
alvei pelagus dextrorsum alli-
dit. Quæ cum audisset Teme-
nus, militum copias legit, &
in Aetoliæ loco naves compin-
git. Ubi etiam nunc loco ab
ea re nomen est Naupactus.
Interea dum ibi comparata
militum copiarum morantur, A-
ristodamus, relictis ex Argia
Autefionis filia geminis, Eu-
rystene, ac Procle fulmine
ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
exercitus in morbum ingen-
tem incidit: siquidem ipsis
vates futura prædicens, atque
afflatus numine apparuit:
quem magum esse, atque Pe-
loponnesius in exercitus per-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperiit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon eade causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti, obviâti fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exilatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantès, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnâ initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamentum Ore-

λοπυνήσιων ἀπεσπάλμενον. τῷτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπποτίης ὁ Φύλαντος τῷ Ανπόχου τῷ Ηερακλείοις τυχὼν ἀπὶ κτείνειν. ὥτως δὲ ἡγομῆνυς τότε, τὸ μὲν ναυπικὸν διαφθορεῖσθαι ἤνυσθαι ἀπώλετο. τὸ δὲ πικρὸν, ἡτύχουσι λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ κράτος. χρωμῆνυς δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τιμῆνυς, καὶ τῷ Διὶ διὰ τὸν μαίην ἡμέδαι ταῦτα λέγοντο, καὶ καλδόνῳ φύγαδεύσαι δίκῃ ἐπὶ τῷ αὐελόντα, καὶ διὰ τῆςτο δύο ἐπὶ καὶ χησάσαι ἡγεμόνι τῷ Τειοφθαλμῷ, τῷ μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ Τειοφθαλμον ἐζήτησαν, καὶ περὶ τῆς χάσας πιν Οξύλω τῷ Ανδραίμοντι, ἐφ' ἵππου κησμένῳ, μονοφθαλμῷ. τῷ δὲ ἑτέρῳ τῷ φθαλμῷ ὁκέκοπτο τόξῳ. δὴ φόνῳ τῷ ἑλῳ φονγὼν εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκείδιν εἰς Αἰτωλίαν ἐσιαντῆς δὲ διελδόνῳ, ἐπανέρχεται. συμβαλόντες δὲ τῷ χησμένῳ, τῷτον ἡγεμόνα ποιεῖνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμοῖς, καὶ τῷ πικρῷ, καὶ τῷ ναυπικῷ ὥς περὶ σὶ κράτῳ. καὶ τῷ σα-

μινδὸν κλείνεσι τ' Ὀρέεα δ' ἠ-
σκεισι δι' ἐσσυμένους αἰ-
γίοις, οἱ Αἰγυμνὸν παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. δ. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρὸς
Διός. καὶ ἐπὶ τέτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐκληρωῦντο τὰς
πόλεις· πρώτη μὲν οὐὶ Λή-
ξις, Ἀργεὺς δ' Ἀτρεΐδης Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
ὑδαλῖν ἔδωξε ψῆφον βαλεῖν
ἕκαστος. Τήμηνον οὐὶ, καὶ οἱ
Ἀεισοδήμους παῖδες, Πρύ-
κλης καὶ Εὐρύπλεος, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόμηνον Μεσσήνῳ λα-
χεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
ταύτης ἡ διαλυθεῖσης, ἔδει
τὸς δύο κλήρεις πρώτους
ἀναφανῆσαι· ἐκλυθεῖσης δὲ
πρώτης μὲν τ' Τημίνης, δ' Ἀτρεΐ-
δης δι' ἐκλόμηνον τῶν Ἀεισο-
δήμων παίδων, Μεσσήνῳ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. ε. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἔδυσαν, εὐρεθὲν σημεῖα
καίμενα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεὺς ἐπὶ τὸν ἴδιον, φρυ-
νον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pòst ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
priùs Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberùm sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, nactis quidem rubetam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Calliâ filiis, Hyrnethoni filia, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commissio itaque paricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Meropein vitam perduxit. At hic

Μεσσήνῳ, ἀλώπηκα. πρὸς αὐτὸν οἱ μαῖταις, τοῖς μὲν τὸν φρόνον καταλαβόντων, ὅτι τῆς πλεως μέντην ἀμείνον. μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον. τοῖς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὸς ἐπὶ πόντας ἔλεγον. ἐστὶ δὲ τοῖς δὲ πῶς ἀλώπηκα, δολίους. Τήμῳ Θ' ἢ οὐδ' ἔφαπτο μὲν Θ' τοῖς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον, καὶ Καλλίαν τῇ θυγατρὶ. προσευνέχεν Τ' ῥηνθοῦ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Διήφοντι. ὅθεν οἱ παῖδες πίδουσι Τίτῶνας ὅτι μισθῷ τὸν πατέρα αὐτοῦ φονεύσαι. ἡγομένου δὲ τοῦ φόνου, πῶς βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Τ' ῥηνθοῦ καὶ Διήφοντι. Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλεὺς Μεσσηνίας βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονδύεις ἀπίδατο. Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν αὐτοῦ ἢ Ἡρακλειδῶν ὑπάχων καὶ πῶς τῷ φονδύντι ζωαῖα ἀκούσαν Μεσσηνίαν ἔλαβεν. αἰν-

ρέειν δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερό-
 πη καλέμενον Αἴγυπτον,
 ἔδωκε πρὸ ἐαυτῆς πατρὶ ρέ-
 φειν. ἔτθ ἀνδρωπῆς, καὶ
 κρυφα κατελθὼν, ἔκτει-
 νε Πολυφόντην, καὶ ἔπα-
 ρξεν βασιλείαν ἀπλά-
 ρειν.

etiam è medio sublatuſ fuit.
 Nam cum tertium Merope
 filium Ægyptum nomine ha-
 beret, patri ſuo ipſius alen-
 dum dedit: qui cum adultæ
 jam ætatis eſſet, per inſidias
 adortuſ Polyphontem pere-
 mit, ac paternum ſibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

βιβλίον γ'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM verò genus Inachium, enaratâ Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimverò, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos superiùs, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicémque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Huius amore captus

ΕΠΕΙ δὲ τὸ Ἰνᾶ-
χειον διερχόμενοι γέ-
νηται, τὸς ἀπὸ Βήλε
μήκει τῆς Ηρακλειδῶν διδου-
λάσμενοι, ἐχομένως λέγω-
μεν τὰ περὶ Ἀγλῶρος. ὡς
γὰρ ἡμῶν λέλεκται, δύο Λι-
βύη ἐγέννησε παῖδας ἐκ Πο-
σειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγλῶ-
ρον. Βῆλον οὐδὲ βασι-
λεύοντι Αἰγυπτίων, τὸς περ-
εργαζόμενος ἐγέννησεν. Ἀγλῶ-
ρον δὲ διερχόμενος εἰς
τὴν Εὐρώπην, κατὰ Τη-
λεφάσσαν καὶ τινεὶ θυ-
γατέρα μὲν Εὐρώπην,
παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ
Φοῖνικα, καὶ Κίλικα. πε-
νὲς δὲ Εὐρώπην, ἐκ Ἀ-
γλῶρος ἀλλὰ Φοῖνικα
λέγουσι, πάντες δὲ ἐξ

Διὸς, πῆλιν διὰ τῆς θαλάσσης Ρόδον ἀποπλέων ταῦρος. ὃς χειρὸς Διὸς ἤρπασεν, ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐνήμισεν εἰς Κρήτην. ἣ δὲ ἐκεῖ σὺν Λαδάδιντος αὐτῇ Διὸς, ἐρῶντος Μίνοα, Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυν. καὶ ὁ μὲν Σαρπηδὸν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βαλλερφόντης. ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης ἡσυχίας, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγλαῶς ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρότερον ἀναστέφειν ἄνδρα, ἢ ἔξ ἄλλων Εὐρώπην. σὺν ἐξῆλθε δὲ ὅττι τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶν. ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλιξ. ὡς δὲ πᾶσαν περιέδροι ζήτησαν ἄρῃν ἦσαν Εὐρώπῃ ἀδυνάτοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομδὼν ἀπογόνους, ὧν ὁ μὲν ἀνὰ χεῖρ κατήκησαν. Φοῖνιξ μὲν Φοινίκῃ, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, ἃ πᾶσαν τὴν ὕφ' ἑαυτῆς καμένην χώραν περικύκλωσεν. Πυρράμω, Κίλικαν ἐκάλεσαν. Κάδμω δὲ Τηλεφάσσα, ἐκ Θέρας

perit Jupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi se puellæ mitem circumque præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam, pelago avexit in Cretam: ea inibi ab Jove compressa, Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit; sed Homeri testimonio Sarpedon ex Jove ac Laodamia Bellerophonis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: illique, ne, nisi cum reperta prius Europa redirent, imperavit. Quibuscum & Telephassæ mater, ac Thasus Neptuni filius; vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea verò, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca invasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eamque de se Ciliciam nominavit. Cadmus autem ac Telephassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demùm Asterion Cretenſium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, qui, cùm adoleviſſent, mutuam inter ſe diſcordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Arcæ Cleochi filiz fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorémque potiùs inclinare videretur, Minos conflato bello, victor fuit. Poſt illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulſus, ibi Miletum à ſeipſo dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adverſus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum ſibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam conceſſit. Nec deſunt qui illum Atymnij. Jovis & Caſſiopeæ filij, amore conflagraſſe tradant, eaq; de cauſa in ſeditionem concidiſſe. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à ſe legibus inſulaniſ imperaret, atque ex fuga rurſus in Boeotiam contendideſſet,

πετρώκησαν· ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ, κήσας πόλιν Θασόν πετρώκησιν.

§. β. Εὐρώπῃ δὲ γήμας Ἀστείων ὁ Κρητῶν Διωάτης, τοῖς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ, ὥς ἐπιλιώδησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐσαΐασαν· ἴχουσι γὰρ ἔσονται παῖδες, ὥς ἐκαλείτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ υἱῷ, καὶ Ἀρείας τὴν Κλεόχου. τῷ δὲ παῖδι πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίῳς ἔχοντος, πολέμους Μίνως ἐπετίρησεν. οἱ ὅ φάρισι, καὶ Μίλητος μὲν, Καταίῃς περὶ τὴν, ἐκτὶ πόλιν ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔκτισεν Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ συμμαχίας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ὅττι μέρη τὴν χώρας Λυκίας ἐβασίλευσεν. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ὅττι πρὸς θρεαὶ ζῶν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐραδύναι λέγουσιν Ἀπμνίου τῷ Δίδε. καὶ Κασιόπῃας· καὶ διὰ τῆτον σαΐάσου. Ραδύμανθις δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῆς, αὐδὲς φυγὸν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμάν

πλὴν γαμήϊ. καὶ μεταλλάξας
 ἐν ᾧ δὲ Μίνωϑ' ἀνέ-
 ζει. Μίνως δὲ Κρήτιν κα-
 τοικῶν, ἔγραψε νόμους. καὶ
 γῆμας Πασφάλῳ, τῷ Η-
 λίου καὶ Ποσειδῶνος· οἷς
 Ασκηπιάδης φησὶ, Κρήτιν
 τῷ Ασκείῳ θυγατέρι· παῖ-
 δας μὲν ἐπώνωσι, Κασπία,
 Δολιχέλιονα, Γλαυκόν,
 Ἀνδρόγουν· θυγατέρας δὲ,
 Εὐχέλῳ, Ξενοδόκῳ, Αἰτιά-
 δῳ, Φαίδραν. Ἐκ Παρσίας
 νόμους Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίονα, Χρύσιον, Φιλό-
 λαον· ἐκ δὲ Διξιδίας, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ασκείῳ δὲ ἄπαιδος
 ὑποδαρὲνϑ', Μίνως βασι-
 λείην δόλῳ Κρήτης, ἐκω-
 λύετο· φήσας δὲ ὅτι
 δεῖν τῷ βασιλείῳ εἰλη-
 φόναι, χάριν τῷ περὶ δῶ-
 ναι, ἔφη, εἴπῃ αὖ ἄξι-
 ον, γινώσκει. καὶ Ποσειδῶνι
 δῶν, κἴζατο ταῦτον ἀνα-
 φαιῆναι ἐκ τῆς βυθῶν, ὑπο-
 χόμῳϑ' ἡγεταῖον τὸ φαι-
 νέντα. τῷ δὲ Ποσειδῶνος ταῦ-
 ρον αἰνένϑ' αὐτῷ διαφρε-
 πῇ, τῷ βασιλείῳ παρέλα-
 βε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὴν
 θεοκλία πύμψας, ἵδυσαν ἄ-

Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphae Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnênque, ac
 Phædrum sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheia, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relictis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se a
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emissō,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quòd eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum efferravit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecùs miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri juber. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotauro, &

πεν. θαλασσοκρατήσας δὲ πρὸς τὸ πλοῦν ἦν νήσων χροδὴν ὑπεῖρξεν.

§. δ. Οργισθεὶς καὶ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, αὐτὸν μὲν ἐξηγάσας Πασσφαίῳ δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιδυμίαν αὐτῷ παρεσκεύασεν. ἡ δὲ ἐραδιῆσαι αὐτῷ ταύρεσσι σωμαερθὸν λαμβάσει Δαίδαλον, ὃς μὲν ἀρχιτέκτων, πεφυγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι φόβῳ. αὐτὸς ξυλίνῳ βύθῳ ὅτι τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτῳ λαβὼν, καὶ κοιλῆνας ἵσταν, ἐκδίδρας τὸ βύθον, πλὴν ὁρατὸν ἀνελίξσει. καὶ δεῖς ὅτι ὅτι εἰδὼς ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὸ Πασσφαίῳ ἐπεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀκηδινῇ βοῇ σωμαήλθιν. ἡ δὲ Ἀστέρειον ἐγρήνησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. αὐτὸς εἰς ταύρεσσι πλοῦν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ, κατὰ πνας χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαξεν. μὲν δὲ ὁ λαβυρίνθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἴκημα χαμπῶς πολυπλόκοις πλανῶν πλὴν ἔξοδον τὰ μὲν οὐκ ἐπὶ Μινωταύρου, καὶ

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς πε-
ρὶ Θησέως ὕστερον ἐρ-
μήμ.

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur.

Κ Ε Φ. β.

C A P. I I.

ΚΡάτιος ὃ τῷ Μίνω
Ἀερόπῃ , καὶ Κλυμή-
νῃ , καὶ Ἀπμοσυών , καὶ
Ἀλθιμίνης , υἱοὶ γίνονται.
χρυσίον δὲ Κρητὶ πρὸς κα-
ταστροφῆς τοῦ βίου , ὃ θεὸς
ἔρη , ὑπὸ ἐνὸς τοῦ παίδων
τιδότηξεται. Κρητὶς μὲν οὖν
ἀπικρύβεται τὰς χρυσαῖς.
Ἀλθιμίνης δὲ ἀκύνει , καὶ
δύσας μὴ φονεῖν ῥήνται
πατρὸς , ἅας ἐν Κρήτῃς μὲν
τῇ ἀδελφῇ Ἀπμοσυών ,
πρὸς πρὸς πρὸς τὸ πρὸς τῇ Ρό-
δου . καὶ καταχρῶν Κρητῶ-
νιαν ὀνόμασιν . ἀνὰ δὲ
ὅτι τὸ Ἀταβύριον καλέμε-
τον ὄρεος , ἐξιδάσκατο τὰς πί-
ειξ νήσους . καταπρὸν δὲ καὶ
Κρήτῃ , καὶ τοῦ πατρῶων
ὑπομνηθεὶς διῶν , ἰδρύετο
βωμὸν Ἀταβύριος Διὸς . μετ'
ὃ πολὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ χερὶ ἐχρήσθη . Εὐμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐχάδατος ὅς φεύγου-
σαν αὐτὴν καταλαβὲν ὅτι
ἡδυνάτω (περὶ μὲν γὰρ αὐτῆς

A St Aërope , Clymene ,
Apemosyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemosy-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen indidit . Conscenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & desum patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quod
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nititate præstabat) recentibus tergoribus viam subtrahit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatæ pudicitiae prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aërophen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plísthene Aërophen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse raris ejicitur: quique vera dicens, cum obcanum latratum, quòd ab insularis percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῆς τάχει ὅτ' ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπερρασε τοοδάρτας ἐφ' αἷ' ὀλιθήσασα λώϊα, ἀπὸ τ' Κρήτης ἐπαρήσι, φθείρεται· καὶ τῆς ἀδελφῆς μύωσι τὸ γρονόσ· ὃ δὲ σκῆψιν νομίσας ἔβ' τ' θιδόν, λαῖξ ἐσθροῶν ἀπῆκτινεν.

§. β. Αἰερόπιω δὲ καὶ Κλυμένιω Κρητιὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδασαὶ ἡπείρου ἀπὸ μπωλῆσι. τύπων Αἰερόπιω μὲν ἔγνημα Πλοιδόνης· καὶ παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκεν. Κλυμένιω δὲ γαμήϊ Ναύπλιῳ, καὶ τέκων πατρὸς γίνεται Ορεκῶ καὶ Παλαμίδου. Κρητιὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατηχόμενός, ἐπόθει πλὴν βασιλείαν Αλθιμένει τῷ παῖδι φέρειν· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ρόδον. ἀποβαλὲν τ' ναῦς σὺν τοῖς ἥρασι κατὰ πηγάς νήσῳ τόπον ἔρημον, ἠλαίνετο ὑπὸ ὅτ' βυκόλων, λησὰς ἐμβελήκωναι δοκῶσιν. καὶ μὴ δυνάμενων ἀκούσαι λέγοντος αὐτῷ πλὴν ἀγῆσθαι, διὰ τ' κραυγῇ ὅτ' κινῶν, ἀγῆσθαι

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
 ραχούμεν. ΑΛΘΗΜΕΝΗΣ Α-
 ΚΟΝ ΠΑΣΑΣ ΑΠΙΣΤΕΙΝΕΝ ΑΓΡΟΩΝ
 ΚΡΑΤΙΑ. ΜΑΘΩΝ ΞΥΣΤΕΡΟΝ ΤΟ
 ΖΗΓΝΟΣ, ΕΥΧΑΙΜΕΝ. ΥΠΟ
 ΧΑΟΣΜΑΤΟΣ ΕΚΡΥΒΗ.

Κ Ε Φ. γ.

Δ ΕΥΚΑΛΙΩΝΙ Ξ ΕΓΓΕΝ-
 ΤΟ ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ ΤΙ ΚΑΙ
 ΚΡΗΤΗ, ΚΑΙ ΝΟΔΟΣ, ΚΥ ΜΩ-
 ΛΟ. ΓΛΑΥΚΟΣ Ξ [Ο ΜΙΝΟ] Ξ
 ΕΠ' ΕΝΗΠΟ ΥΠΟΧΩΝ, ΤΟΝ
 ΜΩ ΔΙΩΚΑΝ ΕΙΣ ΜΕΛΙΤΟΣ ΠΙ-
 ΔΟΝ ΠΙΩΝ ΑΠΙΘΑΝΕΝ. ΑΦΑ-
 ΚΟΔΣ ΔΕ ΘΝΤΟ ΑΥΤΩ, ΜΙΝΟΣ
 ΠΑΛΛΩ ΞΗΤΗΣΗΝ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣ
 ΦΕΙ Τ' ΕΥΡΩΣΤΩΣ ΕΜΜΑΡΤΥΕΤΟ.
 ΚΕΡΗΤΕΣ ΔΕ ΕΪΠΑΝ ΑΥΤΩ ΤΟΙ-
 ΧΡΩΜΑΤΟΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΓΕΛΑΙΣ
 ΕΨΧΙΝ ΒΕΥ ΤΟΝ ΔΕ ΤΙΩ ΤΑΥ-
 ΤΗΣ ΔΙΑΝ ΑΕΙΣΤΑ ΕΙΧΑΣΙΝ ΔΥ-
 ΚΗΔΙΝΤΑ, ΚΑΙ ΖΩΝΤΑ Τ' ΠΑΪ-
 ΔΑ ΥΠΟΔΥΣΣΑΝ. ΣΥΓΚΗΛΔΙΝΤΩΝ
 ΔΕ ΘΥΡ' ΜΑΪΠΩΝ, ΠΟΛΥΪ-
 ΔΟΣ Ο ΚΟΙΡΑΝΩ, ΤΙΩ ΧΕΥΑΝ
 ΤΗΣ ΒΟΔΣ ΕΪΚΑΣΙ ΒΑΤΕ ΚΑΡ-
 ΠΩ, ΚΑΙ ΖΗΤΕΪΝ ΤΟΝ ΠΑΪ-
 ΔΑ ΑΓΑΓΚΑΔΙΣ, ΔΙΑ Π-
 ΝΟ ΜΑΡΤΙΑΣ ΑΝΕΔΡΕΪ ΛΕ-
 ΖΟΝΤΟ ΔΕ ΜΙΝΩ, ΘΠ
 ΔΕΙ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑ ΥΠΟΛΑΒΕΪΝ
 ΠΟΤΩΝ, [ΕΝ ΠΝΙ ΟΙΚΗ-

veniens, telo contorto Cre-
 teum patrem haudquaquam
 agnitum interfecit. Qui, ubi
 scelus patratum cognovit,
 deos precatus terræ hiatu ab-
 sorptus occulitur.

C A P. III.

C ÆTERUM DEUCALIONI na-
 ti sunt filij Idomeneus,
 Crethe, ac Nothus, & Mo-
 lus. Glaucus autem Minois fi-
 lius infans adhuc mutem inse-
 quens in mellis dolium dela-
 psus, occubuit. Qui cum nus-
 quam gentium appareret,
 Minos pater, quod amissum
 non reperiret, cum diu, mul-
 tumque quaesivisset, de illius
 inventione scitatum oracula
 misit. Curetes illi tricolore
 inter armenta bovem esse re-
 tulerunt: cujus qui optime
 effingere simulacrum possit,
 ab eo filium in vitam revoca-
 tum iri. Accersitis itaque un-
 decumque vatibus, Polyidus
 Cærani filius rubi fructui bo-
 vis colorem assimilavit: &
 puerum vestigare coactus, va-
 ticinij cujuspiam adjumento
 tandem reperit. At cum Mi-
 nos eum sibi vivum reddi
 oportere dictitaret, cum pueri

cadavere in quodam domici-
lio concluditur : cūmq; in
summa consilij inopia versa-
retur, draconem ad præmor-
tui pueri corpus proserpen-
tem vidit. Hunc lapide per-
cussū occidit, veritus, ne il-
lum commiseratus ipse more-
retur. Interēa draco alter ad-
venit, ac priorem extinctum
conspicatus, retrò abiit: mox
herbam ferens redit : eaque
super omni draconis mortui
corpore impositā, illum in vi-
tam revocavit. Id cū Polyi-
dus summa cum admiratione
conspexisset, eandem herbam
illatam Glauci corpori impo-
suit : atque illic mortuum
suscitavit.

§. 2. At Minos neque post
recuperatum filium, nisi prius
vaticinandi rationem Glau-
cum doceat Polyidus, illum
Argos remeare permittebat.
Polyidus autem coactus edo-
cet : atque in patriam reditu-
rus, vela faciebat : Glaucū-
que suum in os inspuere ju-
bet. Quo facto, Glaucum va-
ticinandi oblivio subiit. Ha-
ctenus itaque de Europæ po-
steris dixisse sat est.

μαρ] ἀπαλῶν σὺ τῷ
νεκρῷ. ἐν ἀμύχανῃ διὰ
πολλῇ πυγχαίων, εἶδε δρά-
κοντα ὅτι τὸν νεκρὸν ἰόντα.
αὐτὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέκ-
τεινε· δέξας μὲν αὖ αὐτὸς
παδάτῃ, εἰ τῷτο συμ-
πάδοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος
δράκων· καὶ διασάμει·
νεκρὸν τὸν προῖτον, ἀπὸ τῆς
εἴης ἀποστέφει πᾶσαν κομί-
ζων, καὶ ταύτῃ ἐπιτίθει-
ται ὅτι πᾶν τὸ σῶμα ἐπὶ τοῦ
σώματος· ἐπιτιθέμενος δὲ τῆς
πόας, αἰσάν. Διασάμει·
Πολύιδος καὶ Δαυμάδας,
πῶς αὐτῷ πᾶσαν περὶ σπιν-
θῶν τῇ Γλαῦκου σώματι,
αἰσάν.

§. β. Απαλῶν ἢ Μίνως
τὴν παῖδα, εἰδὶ ἕως εἰς Ἀρ-
γὸς ἀπέναι τὸν Πολύιδον εἶας,
πρὶν ἢ τὴν μαρτίαν διδάξαι
τὸν Γλαῦκον. ἀναγκασθεὶς ἢ
Πολύιδος διδάσκει. καὶ ἐ-
πειδὴ ἀπῆλθον, καλεῖται τὸν
Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπι-
τίθειν. καὶ τῷτο ποιήσας
Γλαῦκος, πῶς μαρτίαν ἐπα-
λάσσει. τὸ γὰρ οὐκ ἔστι ἢ
τὴν Εὐρώπης ἀπογόνου, μέγα
τῷ μοι λελέχθαι.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδαρῶ-
σαν δάψας Τηλεπάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενιδοῦς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε δὲ
Εὐρώπης πωυδαρόμευ· ὁ
δὲ θεὸς εἶπε· ὅτι μὴ Εὐ-
ρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν,
χρῆσθαι δὲ κροτοδὴρῷ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ αὐτὰ πύση καμύσσει· τοῖ-
τον λαῶν χρησάμεν, διὰ
Φωκίαν ἐπορεύσθαι. εἶπε
βοῖ στυπυχῶν ἐν τοῖς Πε-
λάγοντι· βυκαλίοις, ταύ-
τη κροτοπιδν εἶπτο. ἡ δὲ
διεξιῦσα Βαιωτίαν ἐκλήθη,
πόλις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆ-
βαι. βυλόμευ· δὲ Αἰθιωῶ
καταδύσει πρὸς βοῦν, πύ-
σαι πρὸς τῷ μεθ' αὐτῷ λη-
φόμενον ἀπὸ τῆς Ἀργείας κρή-
νης ὕδαρ. φρερῶν δὲ τῆς κρή-
νης δράκων, ὃν ἐξ Ἀρε-
εἰπὸν πινεσ γροῖναι, τὸς
πλείονας τῶν περὶ τὸν Διό-
σκουρον ἀγνοοῦσιν· ὅτι καὶ
μετ', αἰεῖναι τῶν δράκωντα· καὶ
τῶν Αἰθιωῶν ὑποδαρμένης, τὸς
ἐδόντας αὐτῷ παύσαι· τέτων
δὲ παρὰ τὸν ἀνέπειλαν· ἐκ
γὰρ αὐτοὺς ἔντολοι, οὗς

P Orrò Cadmus cū jam
vitā functam Telepha-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa qua-
rendum respondit : sed bove
via duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbar.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus, eam ponè sequebatur :
ea verò, Bœotiā percursā, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi mactaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat ;
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit , quibus satis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros e terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodo, Echion, Udzus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro caeso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλεσαν Σπαρτιάς. ἔτοι
δὲ ἀπὸ κτείναν ἀλλήλους·
οἱ μὲν εἰς ἑὶν ἀκού-
σιον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλους ἀγροῦσι. Φε-
ρεκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυο-
μένοις ἀνδράς ἐνόησε,
ἐπ' αὐτοὺς ἐβαλε λίθους.
οἱ δὲ ἑὶς ἀλλήλων νο-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατέστησαν. περὶ οὗ-
των δὲ πέντε, Ἐχίων,
Οὐδῶ, Χθόνιος, Ἵπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὃν
ἐκτείναν, αἰδὼν ἐν αὐτὸν
ἐδητᾶσιν Ἀρεὶ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη. μὲν
δὲ πῶς δητεῖαν, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βασιλεὺς κατεσκεύασε.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεος θυγατέρα. καὶ πάντες
διοὶ καὶ ἀλιπύγες τ' ἑταῖρον,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐυω-
χήμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωτόπυκτον ὄρμον. ὃν
ὑπὸ Ἡραΐς ἐκ λέρουσι πνίς
δοθέναι Κάδμῳ. Φερεκύδης.

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίγον-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αἰγυή. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν Ἀθάμας ἑγγυ-
μῶν. Αὐτονόῳ Λεισσῇ·
Αἰγυὶ Εχίῳ.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἑραδίης, ἥ ῥα χρύφα, σω-
δανάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡῤεος, κατανεύ-
σαντ' αὐτῇ Διὸς παῦ τὸ
αἰπὴν ποιήσιν, αἰτῶνται
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς·
ἦλθε μνησδρόμῳ Ἡῤαν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νεύσαι, παραγίνεται εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ὧμα-
τος, ἀπραπαῖς ὁμοῦ καὶ βερυ-
ταῖς, καὶ κεκρυμμένον ἴησιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πέσης, ἐξαμύλαιον βρέφος
ἐξαμβλωδὶν, ἐκ τῆς πυλῆς ἀν-
πάσας, ἐν ἑρῆα· τῇ μνησ-
τῇ δανείσης δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοῖται Κάδμῳ θυγατέρες
διωέειαν λόγον σωδονῆσαι
στητῇ νηὶ Σεμέλῳ, καὶ κα-
ταψεύσασθαι Διὸς· καὶ διὰ τῆ-
τος ἐκκεκρυμμένον· καὶ τὸν
καθ' ἑαυτὴν. Διόνυσον ἤμ-
α Ζεὺς λύσας τὰ ῥάματα,

ropa datum scribit: idque ab
Jove accepisse. Cadmi filia
fuerunt Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoe sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelem
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjugē congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramatæ Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filia evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filiis,
Jupiter Dionysium gignit.

eūmq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod iniquo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum , velut cervum venatus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris profunda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quòd maris tempestatem patientibus opem ferant. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisypheo auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hœdum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Nysam Asiæ urbem incolebant , transportavit. Has postea Jupiter in stellas mutatas , Hyadas appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & Aristæo Aëtæon filius procreatur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὃ δὲ κομίσει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει πείθειν αὐτὸς κέρως. ἀθανακτῆρας δὲ ἦρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀδάμας μὲν τὸν προσβύπτον παῖδα Λεάρχον, ὃς ἔλαφον θηρεύσας ἀπὸκτεινεν. Ἰνὸν δὲ τὸν Μεληκέρτην εἰς πεπρωμένον λέβητα ρίψασα, εἴτα βαστάσασα μὲν νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο καὶ βυθῶν. καὶ Ἀδρυαδία μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαίμων δὲ, ὃ παῖς. ὅπως ὄνομαδόντες ὑπὸ τοῦ πλεόντων τοῖς χημαζομένοις γόβονδον. ἐπίθῃ δὲ ὅτι Μεληκέρτην ἀγὼν τοῦ Ἰσθμίων Σισύφου θέντος. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἕλεφον ἀλλάξας, τὸν ἦρα θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῇ Ἀσίας κατωκίσεας. αἱ ὕστερον Ζεὺς κατὰ πείρας ἀνόμασεν Τ'άδας.

§. 5. Αὐτονόης δὲ καὶ Αἰετῆς παῖς Ἀκταίων ἐγένετο. ὃς πρῶτος πρὸς Χείρωνι, κνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑπερὸν κατεβράδην ἐν τῷ
 Κισσαυράνι ὑπὸ τῆς ἰδίας
 κυνῶν, καὶ σῦτον ἐπιλά-
 τισι τὸν τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστύ-
 τῳ εὖ Διὸς ὅτι ἐμνηστύ-
 σατο Σεμέλῳ. ὡς δὲ οἱ
 παλαιοί, ὅτι τῷ Ἄρτεμι
 λοκρίνῳ εἶδε. καὶ φασὶ
 τῷ Διὶ παρεχθῆμα αὐτῇ
 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλ-
 λάξαι· καὶ τοῖς ἐπομένοισι
 αὐτῇ πυνθήκοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὼν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγνοια ἐβράδην. ἀπολομέ-
 νου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητοῦσι τὸ δευό-
 τῳ, κατωρύνοντο. καὶ ζή-
 τησιν ποιεῖσθαι, παρεχόν-
 το δὲ τῷ Χείρωνος αἰ-
 τρον· ὃς εἶδον κατεσκεύα-
 σιν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τῷ
 λύπῳ αὐτῆς ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα τῆς Ἀκταίωνος κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν ἔσονται.

Δὴ νῦν χαλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἡνύτε θῆρες
 Τοῦτον ἐδάσαντο κυνέες
 κράτιες. * πύλας ἀπὸ
 πρὸς τῇ

Μετὰ ταῦτ' ἄλκιμα τί-
 κα.

fuis à canibus in Cithærone
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interiit. Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis irâ, quòd Se-
 melen petisset uxorem: sed, ut
 pleriq; quòd Dianam lavan-
 tem vidisset: aiantque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta
 illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnitus devorarint. Cate-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demùm post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mærore
 soluti sunt omnes. Actæonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
 circum undique regis*

*Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, usque*

*Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:*

*Post alij dominum invadunt
 feruissima proles,*

Lyncæus.

*Lyncæus, & Bannus pedibus
catus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aἰθρον
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpsere cruorem*

*Argûsque, Spartûsque, Bo-
résque celerrimus, iidem
Artubus Aἰται, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cætera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Sævorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

CAP. V.

PORRÒ Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit : ac rursùs ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur : atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolâque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυῆς ἢ * Βαῖο πόδας
αἰεῖδος, ἢ δ' Ἀμαρύντος.
καὶ ἔς ὀνομασί διώεργον,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδαρεν
Διὸς ἐννεσίησιν.

Πρῶτοι γὰρ μίλαν αἶμα
ὑπὸ σφάτιοιο αἰακίῳ
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αἰψοκυκλῆτος.

Τῷ δ' Ἀκταίωνος περὶ τοῖς
φάρυγ, αἶμα τ' ἔδαζαν.

Τὲς δὲ μὲν ὅμοιο πάντες
ἐπίστυνον ἑμμεμαῖτες.

Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος
ἑμμεμαὶ ἀνδράποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙόνυσος [Διέ,] εὐρε-
τῆς ἀμπέλου θύομε-
τος, Ἡρας μαρίαν αὐτῷ ἑμ-
βαλέσας, ὡς πηλὸν αἶται Αἰ-
γυπτιόν τε καὶ Συρίαν. καὶ τὸ μὲν
περὶ τὸν Περσέως αὐτῷ ὑπο-
δίχῃ βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
αὐτῆς ἢ εἰς Κύβηλα τ' Ὀφρυ-
γίας ἀφικνεῖται. καὶ ἀρδεῖται
ὑπὸ Ρέας, καὶ ταῖς τελεταῖς ἐκ-
μαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τ' ἐξέλιω, ἐπὶ Ἰνδοῦ διὰ
τ' Ὀράκης ἠπείρατο. Λυ-
κῆρος ἢ παῖς Δρύασις ἢ
Ἰνδῶν βασιλεὺς, Στρυ-
Χ

μίνα ποταμὸν οἱ περικοδ-
σι, πρῶτος ὑβείσας ἐξέβα-
λεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος ᾤ-
εις θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πλὴν Νηρέως κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐρήοντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σωεπόμενον Σα-
τύρων πῆθος αὐτῶ. αὐδῆς ὃ
αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαί-
φνης. Λυκούργῳ γὰρ μανίαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ μι-
μνήσας, Δρύαντα τὸ παῖ-
δα, ἀμπίλιν νομίζων κλῆμα
κόπτειν, πλέκει πλέξας ἀ-
πίκτενε καὶ ἀκρωτηριάσας
ἑαυτὸν, ἐσωφρένησε. τῆς
δὲ γῆς ἀκαρπύ μόνουσης,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσεν αὐτῷ αὖ θανάτω-
ν Λυκούργος. Ἡδωνοὶ δὲ
ἀκύναντες, εἰς τὸ Παγ-
χεῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρεος ἔδησαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
πων διατταρεῖς ἀπύθανε.
διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ
τὴν Ἰνδικὴν ἀπάταν, σήλας
ἐκείῃ σήσας, ἦκεν εἰς Θή-
βας· καὶ ταῖς γυναικάς μὲν ἄλ-
χεσε καταλιπύσας ταῖς οἰ-
κίαις, βακχεύειν ἐν τῷ Κι-
θαίρῳ.

§. β. Πενθεὺς ὃ θνητὸς

monem incolunt, primū in
ipsum contumeliā affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacchæ autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contrā
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiā præceps Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cū extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cū Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragrata, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves.

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lætentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur.

§. 3. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tiliarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore æsti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς πρὸ βασιλείαν, διεκάλυψε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὡς ἀγρόμα-
νθ' εἰς Κισσαρῶνα ἦν βακχῶν κατάσκοπος ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐμαλίσθη· ἐνόμισεν δὲ αὐτὸν θεῖον (1). δειξας δὲ Θηβαίοις, ὅτε θεός ἐστιν, ἦκαν εἰς Ἀργεὺς· καί κε πάλιν ἐπὶ μῶντων αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμασιδίους ἔχουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουσιν.

§. γ. Βυλόμηνθ' δὲ ὑπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν λεησρικῶν ἐμσθώσατο πειρήσει. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδέμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπείροντο δὲ εἰς πρὸ Ἀσίαν ἀπεμπαλήσουσιν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἐστὲν καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφθ' ἐπλησε κισσοῦ, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἳ δὲ, ἐμμανεῖς ἡρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἐφυγον, καὶ ἐβλύοντο δελφίνες. ὥς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν αἶ-

δραποι, ἐπὶ μὲν. ὁ δὲ ἀνα-
 γαγὼν ἐξ ἁΐδου πλὴν μητί-
 ρα, καὶ προσπαροῦσας
 θυώνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
 ἕρπυλιν ἀνῆλθεν.

§ δ. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
 Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
 ποιεῖ Εὐχελίας παρεμύνη-
 ται. τέτοίς δὲ ὑπὸ Ἰλλυ-
 ρειῶν πολυεμεμένοις, ὁ Διὸς
 ἔχρησεν, Ἰλλυρῶν κρατῆ-
 σεν, ἐὰν ἡγήμενα Κάδμον
 καὶ Ἀρμονίαν ἔχουσιν. οἱ δὲ,
 πεποιθότες, ποιουῦνται καὶ
 Ἰλλυρῶν ἡγήμενας τέτοίς,
 καὶ κρατῶσι. καὶ βασιλεύει
 Κάδμος Ἰλλυρῶν. καὶ παῖς
 Ἰλλύριος αὐτῷ γίγνεται. αὐ-
 τοῦ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρᾶ-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
 σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
 πέμφθησαν.

§ ε. Πολύδωρος δὲ Θη-
 βῶν βασιλεὺς ἡρόμενος,
 Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
 τοῦ Χθονίου θυγατέρα. καὶ
 ἡνῶν Λαβδακόν. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ Πενθεία ἐ-
 κείνῳ φρονῶν ὀφθαλμῶν.
 καταλιπὼντος δὲ Λαβδα-
 κίου παῖδα ἐνιαυσιῶν
 Λαίον, πλὴν ἀρχὴν ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
 vinis honoribus percolebant.
 Hic deinde ab inferis matrem
 revocavit, Thyonénque mox
 illam appellavit, cum ea de-
 mum in cælum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
 Harmonia conjuge post reli-
 ctas Thebas ad Enchelienses
 commigravit. quibus, cum ab
 Illyriis bello impeterentur, à
 Deo responsum fuit, Illyriis,
 si Cadmum Harmoniamque
 ducem haberent, imperatu-
 ros. Tum hi oraculi fidem se-
 cuti, eos adversus Illyrios
 duces deligunt, ac vincunt.
 Sic itaque Cadmus Illyrio-
 rum regnum adipiscitur: eiq;
 Illyrius filius nascitur, nec
 longo post tempore in draco-
 nem cum Harmonia mutatus,
 in campum Elysium ab Jove
 demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
 barum regno præfectus Ny-
 cteidem filiam Nyctei, qui
 fuit Chthonij filius, ducit uxo-
 rem: ex qua Labdacum gi-
 gnit. Hic post Pentheum,
 quod eadem quæ ille, senti-
 ret, occubuit. Qui cum Laium
 filium anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, intereà, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quòd gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotia

λέλο Λύκος, ἕως ἔτι
 ὡς παῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκ-
 τίως. ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγυᾶ ἀπικτεῖναν τὸν
 Ἀρεῖον, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτίας, Συρίαν κατὰ-
 κοῦν καὶ διὰ τὴν πρὸς Πει-
 ραίαν οἰκισίαν, ἐμίσαν-
 σαν πολίτας. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ, ἔσθλ' ὅν
 Θεβαίων, ἐπὶ πρὸς τῇ δύ-
 νασίᾳ, καὶ βασιλεύσας ἐπὶ
 εἴκοσι φονδαῖς ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, δῆσεν
 δ' αἰτίαν τῶνδε. Ἀντιόπη
 θυγάτηρ ὡς Νυκτίως· ταύ-
 τῃ Ζεὺς στυγερῶς. ἡ δὲ,
 αἷς ἔγκυον ἔχοντο, ὅς
 πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς
 Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν· καὶ τέττω γαμῖ-
 ται. Νυκτεὺς δ' ἀδυμύ-
 σας, ἑαυτὸν φονδαί, δοῦν
 ἐν πολὺν Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πίως, καὶ πρὸς Ἀντιόπην
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, σφα-
 γείσας αὐτὰς Σικυῶνα χε-
 ρούται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τιόπην ἡγάγῃ αἰχμάλω-
 τιν. ἡ δὲ, ἀγμένη δού-
 λῳ παῖδας ἐς Ἐλεῦθεραν

πῶς βοιωτῆαι· εἰς ἐκκαίμινυς
 εὐρὸν βυκάλῳ ἀνατρέπει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν
 οὐκ ἐπιμαλῆτο βυφορβίων·
 Ἀμφίων δὲ κισσαρβοδῖαν ἡ-
 σκει, σὺν τῷ αὐτῷ λύραν
 Ερμού. Ἀντιόπῃ δὲ ἡ κί-
 ζετο Λύκος παθεῖρξας, καὶ ἡ
 τέττε γυνὴ Δίρκη λαδοῦσα
 δὲ πρὸ τῶν δεσμών αὐτομάτων
 λυδέντων, ἦκεν ὅπῃ τῷ ἑρ-
 παίδων ἐπαυλιν, δεχθῶναι
 τοὺς αὐτῶν δέλυσαι. οἱ δὲ,
 ἀναγνωρίσας μύθοι τῷ μητί-
 ρα, τὸ μὲν Λύκον κτείνουσι, τὸ
 δὲ Δίρκην [θρίξι] θήσαν-
 τες ἐκ ταύρου θανῶσαν ῥί-
 πηοισιν εἰς κρήνην, τῷ δὲ πᾶ-
 ρεῖντι κελυμένῃ Δίρκῃ.
 παραλαβόντες δὲ τὴν θυγα-
 τῆν, τὸ μὲν πόλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολοθησάντων τῇ
 Ἀμφίονι λύρα ἑρπύλλιδων·
 Λαίον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν,
 ἐπὶ ξενίᾳ Πέλοπι, καὶ τέττε
 παῖδα Χρύσιππον, ἄρματο-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐραδίαις
 ἀνατρέφει.

§. 5. Γαμήϊ δὲ Ζῆθος
 μὲν ὀφείλω, ἀφ' ἧς ἡ
 πόλις ὀφείλει. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quod à Mercurio
 lyrâ donatus esset, citha-
 rœdicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torquē-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conji-
 ciunt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pello-
 ponneseo ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amorè succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porrò Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiorem esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserrat, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdé Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλῳ. ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἑπτὰ Σίπυλλον, Μίνυτον, Ἰσμήνον, Δαμασίχθονα, Αἰγύον, Φαίδιμον, Ταντάλον. θυγατέρας δὲ τὰς ἑξῆς * Ἐθοδαίαν, ἢ ὡς πρὸς, Θήραν, Κλεοδόξαν, Ἀστυόχῳ, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὀγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἀρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας. Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱοὺς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένεσθαι. εὐτεκεῖ δὲ ἔσα Νιόβῃ, τὴν Λητώς ἐυτεκνωτήσαν εἶπεν ὑπαρχεῖν. Λητὴ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμὶν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς παρῳόχευε. καὶ τὰς μὲν θηλείας ὅτι τὴν οἰκίαν κατεπόξωσεν Ἀρρεμὺς· τὴν δὲ ἀρρενας κοινῇ πάντας ἐγκιδάμενοι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκλεινεν. ἐσώθη δὲ καὶ τὴν μὲν ἀρρένων * Ἀμφίων. καὶ τὴν θηλειῶν Χλόη· ἡ δὲ ὁρσβυτήρα, ἢ Νηλεὺς σωώκησε. καὶ τὴν Τελέσσαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐποξάθη δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆθος

ἡ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ὑπολιποῦσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάοταλον ἦκον
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
εὐξαμένη, πλὴν μορφῇ εἰς
λίθον μεταβαλεν. καὶ χεῖ-
ται δάκρυα νύκτωρ ἡ μὲν
ἡμέραν τῷ λίθῳ.

§. 7. Κατὰ δὲ πλὴν Ἀμφί-
ωνος τελευτήσας, Δαῖϊος ἔ-
βασιλείαν παρέλαβε, ἡ γῆ-
μας θυγατέρα. Μενόικίως
ὡς ἔνιοι μὲν Ἰοχέσῳ, ἔνιοι
δὲ Εἰπιδέσῳ, λέγουσι. χη-
σαντος τῷ θεῷ μὲν γυνῶν· ἔ-
χθη δὲ πατρὸς τὸν
ἔσθαι. ὁ δὲ οἰνωδὲς σω-
φία τῇ γυναικί. ἡ τὸ γυ-
νηδὲν, ἐκδεῖται διδωσι νο-
μαῖ, πρὸς αἰσ διὰ τῆς πᾶ-
σφας. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
κον εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβη
δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίων
βασιλείας τὸ βρέφος εὐρέν-
τες, πρὸς πλὴν αὐτῇ γυναικί.
Παίδοισιν ὡς ἔχον. ἡ δὲ,
ἀνελθὼν ὑποβάλλεται καὶ
δραπέδουσα τὰ σφύρα,
Οἰδίπῳ καλεῖ, τῷ τοῦ θε-
μένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τῆς
πᾶσας ἀνοδῆσαι. τελευτήσας
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφύγει
τῇ ἡλικίᾳ ὅς ῥώμη, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relicta, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
râ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit: ex ea natum in-
fantem, pastori, trāiectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
bœam illius uxorem contule-
runt: quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, OEdipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissime suppositivus ac spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quaereret, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex iis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugalium alterum præco interfecit, iracundiâ percitus OEdipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæenium rex Damastriatus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

φθόνον ἀντιθέσεται ἰσχυροῦς. ὁ δὲ πωδανόμηνος. ὁ δὲ τῆς Πειλοίας, μαδῶν ἐκ ἡδυνάτο. ἀφ' ἡμέρας δὲ εἰς Δελφοῖς, πρὶν τῆς ἰδίων ἐπωδανέτο γένων. ὁ δὲ διὰς εἰπὴν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν γὰρ πατέρα φονέουσιν, τῇ δὲ μητρὶ μνηστῆσαι. τὸ ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἔλεγε μνηστῆσαι· Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ' ἡμέρας δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερέμενος, συντυχάνει κατὰ πρῶτα σενίῳ ὄντι ἐφ' ἡμέρας ὀχρὸν μὲν Λαίῳ καὶ Πολυφόντι· κήρυξ δὲ ἔτ' ὡς Λαίῳ καὶ κτελέσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δὲ ἐπίθισαν καὶ αἰῶν ὁλοκλήρηναντο· τῆς ἱππων τὸν ἑπὶ τὸν, ἀνακτῆσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντιον καὶ Λαίον ἀπέκτενε· καὶ παρεχόρετο εἰς Θήβας.

§. 9. Λαίον μὲν οὖν δάπησι ὁ βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμαστράτος. ἢ δὲ βασιλείᾳ Κρέων Μενοκίως παραλαβὼν. τὴν τε βασιλείαν οὗτος τε

μικρά συμφορὰ κατέχευε Θή-
 βας. ἔπιμψε γὰρ Ἡ'ρε Σφί-
 γα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχιδ-
 νης καὶ πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ σφύσσω-
 πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν
 λείοντος, καὶ πτέρυγας ὄρνι-
 θος. μαδουδοῦ δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι
 τὸ Φίκκιον ὄρεα ἐκαδέζε-
 το· καὶ τοῦτο σφύττεινε
 Θηβαίοις. καὶ δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ἐστι, τὸ μίαν
 ἔχον φωνὴν, τετράπους,
 καὶ δίπους, καὶ τρίπους
 γίνεσθαι. χρησμοῦ δὲ Θη-
 βαίοις ὑπαίχοντος· πνι-
 καῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆ
 Σφίγγος, ἥτις αὖ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσσει. καὶ σω-
 ζόντες εἰς αὐτὸ πλάγεις,
 ἐζήτει τί τὸ λεγόμενον
 ἔστιν. ἐπ' αὖ δὲ μὴ εὖ-
 ρισκον, ἀπάσας ἑνα, κα-
 τὰ βίβρασις· πολλάκις δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ π-
 λυταῖον Αἴμοντος· Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τὸ
 τὸ αἰνίγμα λύσσει, καὶ
 πῶς βασιλείαν, καὶ πῶς
 λαίη δάσειν γυναικα. Οἰ-
 δίποις δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam imminisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibúsque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demùm tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laïj
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod a Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἶνιγμα τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, αἰ-
δρωπὸν εἶναι. ἤνυσται γὰρ τε-
τραπόδιον βρέφος τοῖς τέτταρ-
σι ὀκέμενον καὶ τοῖς τε-
λειόμενον δὲ τῷ αἰδρωπῷ,
δίποδιον γρηῶντα δὲ, τρίτω
προσλαμβάνειν βάσιν τὸ
βάκτρον. ἢ μὲν οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει εἰσπύου-
σά τιν' ὄφιν· Οἰδίπους δὲ ἔβασι-
λεῖαν παρέλαβε, καὶ τὴν μητέρα
ἐγνήσθη ἀγνοῶν· καὶ παῖδας
ἐτίκτωσιν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Ετεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡμνηθῆ-
ναι τὰ τέκνα [παῦτα] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυγενείας τῆς Υπερ-
φαντος.

§. 9. Φανέντων δὲ ὕστε-
ρον ὅτ' ἐλάνθανόντων, Ἰο-
κῆστ' ἢ ἐξ ἀλγόνων εἰσπύου-
σά τιν' ὄφιν· Οἰδίπους δὲ τὴν
ὄφιν πυφλώσας ἐκ θεῶν
ἠλαύνετο, ἀπὸ τοῖς παι-
σιν δὲ μὲν, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωκυῶσιν, ἐκ ἐπιμύων.
Ἐγνήσθη δὲ σὺν Αν-
τιγόνῃ, τῆς Ἀθηναίας εἰς
Κολωνὸν, ἐνθα τὸ ὅτ'
Εὐρυγένειαν ἔκτετ' ἡμνηθῆναι, κα-

ἴζει ἰατρῆς φερσολιχθεῖς
ὑπὸ Θησιῶς· καὶ μετ' ἐπο-
λαὺ χρόνον ἀπιδάμεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaëo susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. ε.

C A P. V I.

ΕΤεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης περὶ τῆς βα-
σιλείας σωπιδενται περὶ
φθῆλοις, καὶ αὐτοῖς δοκῶν
τὸν ἑτερον παρ' ἐνιαυτὸν
ἄλλην. πνὲς μὲν ἔν λεγούσι
περὶ τὸν ἄξιατ Πολυεΐ-
κοις περὶ δ' ἔνα μὲν ἐνιαυ-
τὸν τὴν βασιλείαν Ετεοκλεῖ.
πνὲς δὲ περὶ τὸν Ετεοκλεῖ
ἄξιατ μὲν βύλευσι πα-
ραδοῦναι τὴν βασιλείαν. φυ-
ραδ' ἄλλοις ἔν Πολυεΐκης
ἐκ Θησιῶν, ἦσαν εἰς Ἀργος,
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὴν πύλιν
ἔχον· ἐβασίλευε δὲ Ἀργείοις
Ἀδραστοὶς ὁ Ταλάς· καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
περὶ πειλάζει· καὶ σιωπῶσι
μάχῃ Τυδεῖς καὶ Οἰνέως
φάροντι Καλυδῶνα· ἡμο-
μένης δὲ ἐξείκητος βοῆς,
ὁπποῦντος Ἀδραστοὶς διέλυ-
σιν αὐτοῖς· καὶ μετὰ τὴν πε-
ντ' ὑπομνηθεῖς λεγούσι
αὐτῶν, καὶ παρὰ καὶ λείοντι
συζεύξαι καὶ θυγατέρας,
ἐμφοτίους εἰδὲ τε θυγατέρας.

ΕΤεocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile æ-
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo ΟΕ-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat, ma-
nū ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repentè appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponſos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit, Adrastus item utrumque in patriam suam reducturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oidisi filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alectoris filium contendit, ab eoq; precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur, Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat; id enim in

εἶχον γὰρ ἐπὶ στήθεσσι ἀσπίδων,
ἢ μὲν πάριον αὐτομύλον.
ὁ δὲ, λέοντι. γὰρ δὲ
Δηϊπύλῳ μὲν Τυδείῳ·
Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκης.
καὶ αὐτοῖς Ἀδραςτὸν ἀμ-
φοτέρω εἰς τὰ πατρίδας
ἐκείνας κατὰξεν. καὶ αὐτὸν
τὸν δὴ Θήβας· ἀπὸ δὲ στρα-
τῶν δὲ καὶ τὸς ἀρίστους συμ-
μνηροῖξεν.

§. β. Ἀμφιάρεος δὲ ὁ
Οἰκλείου μαίης υἱός, καὶ
αὐτομύλος, ὅπῃ δὲ πάντας
τοῖς στρατεύουσιν χρο-
εῖς Ἀδράστου τελευτήσκει,
αὐτὸς τε ὅλην στρατεύε-
σθαι καὶ τοῖς λοιποῖς ἀ-
πίστευσι. Πολυνείκης δὲ ἀ-
φ' ἰκάρου ὡς ἱφίον τὸν
Ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
δίην πῶς αὖ Ἀμφιάρεος
ἀνὰ γῆρας εἰς στρατεύεσθαι,
ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι
τὸν ὄρμον Εὐφύλην. Ἀμ-
φιάρεος μὲν οὐκ ἀπεί-
πεν Εὐφύλην ὅτι Πολυ-
νείκης δῶκε λαμβάνειν.
Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐ-
τῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάρεον πείσαι στρα-
τεύειν. ὡς γὰρ ὅτι τὰς

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυ-
 σάμευθ', ὅμοσι περὶ ἄν
 Ἀδραστος διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλιον συλῶ-
 ρῆσαι. ὅτι οὐδ' ὅτ' ἦεν
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 στου μὲν ὀφθαλμοῦντος,
 Ἀμφιαρέου δὲ ἀποτρέπον-
 τος, Εἰφύλη τὸν ὄρ-
 μων λαβούσα, ἐπιστὰς τὸν
 Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιάρεος δὲ ἀνὰ γὰρ ἐ-
 λχὼν στρατεύεσθαι, τοῖς πε-
 σὶν ἐντολαὶ ἔδωκε πλειω-
 δῆσι, τῶν τε μυτιέων κίει-
 νην, καὶ ὅτ' ἦεν ἡβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδραστος δὲ σω-
 αδροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἐπεὶ
 πολεμεῖν ἔπαυσε ἡβας.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἵδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφια-
 ρεος Οἰκλείης, Καπανεύς
 Ἰσπηρόν, Ἰππομέδων Λει-
 στομάχου· οἱ δὲ λόγιστοι Τα-
 λαῦ. ἔπει μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θεβῶν· Τυδεύς· Οἰνείας,
 Αἰτωλός· Παρθενόπαιος

ipsius erat manu; nam cum
 Adrastum convenisset Am-
 phiarus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, dissen-
 sionem solveret: soluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac discordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudicium se relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibat, Adrastus
 ad id capeffendum cohortaba-
 tur, contra verò Amphiarus
 dissuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 drastum. Tum Amphiarus
 eam subire militiam coactus,
 filiis imperat, ut simul ac per
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infestarent.

§. 3. Porro Adrastus colle-
 ctum cum ducibus septem in
 Thebas exercitum ducere
 maturat. Hujusce belli duces
 hi fuerunt, Adrastus Talai,
 Amphiarus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Aristomachi, sive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Ætolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâ dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adraستي apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archeimorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaræus,

Μηλανίων, Ἀρκάς. πινέσσι Τυδείᾳ μὲν καὶ Πολυνεικίῳ καὶ καταειθμῶσι. συνηγαγέμενοι δὲ τοῖς ἐπὶ τῇ Εἰτοκλῶν, Ἰφίῳ, καὶ Μηκιστῇ.

§. 4. Παρελθόντες δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐσαείδει Λυκούργος, ἐξήτην ὕδατος. καὶ αὐτοῖς ἠγάγετο ἡ δὲ κρήνην ὁδοῦ, ἡ γὰρ Πύλη ἡ Λημνία, ἥπερ νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλῳ ἀπολιπεῖσα, ὃν ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκέρῳ. (αἰσδομένη γὰρ αὐτὴ Λημνίαι ὕστερον Θόαντα σῶσθαι, ἐκείνον μὲν ἐκείνην δὲ καὶ ἡ γὰρ Πύλη ἀπὸ πώλησιν. διὸ παραῖσα ἐλάττω παρὰ Λυκέρῳ.) δεικνύσας δὲ καὶ κρήνην, ὃ παῖς ἀπολιπεθεὶς, ὑπὸ δράκοντι δολοφύρεται. καὶ μὴ οὐδὲ δράκοντα ὁπποτέρων οἱ μὲν Ἀδραστος, κτείνουσιν, καὶ τὸν παῖδα δάπτουσιν. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν ἐκείνοισι πὲρ σημεῖον τῆτο τὰ μάλιστα πορευομένους. καὶ τὸν παῖδα, Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν οἱ δὲ εἰδέντες ἐπ' αὐτῷ καὶ τῇ Νεμείῳ ἀγῶνα. καὶ ἵπῳ μὲν ἐίκησιν Ἀδραστος· σάβῳ δὲ, Εἰτοκλος· πόσῳ, Τυδῆος· ἀμασσὶ δὲ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκοντῆς, Λαίοδου πάλη, Πολυνείκης τοξὴ Παρθενό-
παις.

§. 6. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κιθαιρῶνα, τιμωροῦν
Τυδεία ἀνδραγαθῶτα Εὔρο-
κλῆ τῷ βασιλείᾳ παρ-
χωρῆν Πολυνείκῃ καὶ
συνέδωτο. μὴ ἀνδραγαθῶτα
δὲ Εὔροκλῆος, διαπείρου
ἔτι Θηβαίων Τυδεὺς ποιεῖ-
σθαι, καὶ ἕνα ἀνδρα-
γαθῶτα, πάντων ἀνι-
στῆναι. οἱ δὲ πυνθίσαντα ἀν-
δραγαθῶτα ἀνδρῶν,
ἐνθάδε σὺν αὐτὸν πάντας
δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίοντα
ἀπέκλινε. καὶ πάλιν τὸ
στρατόπεδον ἦλθον.

§. 7. Ἀργεῖων δὲ καὶ
πυλῶντες, ἀνδραγαθῶτα τοῖς
τείχεσι. καὶ πυλῶν ἐπὶ
ἐνθάδε, Ἀδραστῶτα μὴ ὅτι
ταῖς Ομολῶντας πόλιν ἔ-
κῃ. Καπανεὺς δὲ πάλιν
ταῖς Ὀγυγίαι. Ἀμφιάρεωτα
δὲ καὶ ταῖς Προϊτίαι.
Ἰππομήδων δὲ καὶ ταῖς Ὀ-
νκαίαι. Πολυνείκης δὲ καὶ
ταῖς Ἰψίσται. Παρθε-
νόπαις, καὶ ταῖς Ηλεκ-
τρας. Τυδεὺς δὲ καὶ ταῖς
Κρενίδαι. καὶ πάλιν δὲ καὶ

jaculo Laodocus, luctu Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraſti &
cōmilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, eosque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè constiterunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adraſtus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proetidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
psistam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garrutum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquè atque oculatus turò in-

Εποκλή, Θεαίους, ἡ καὶ παῖτας ἡγάμονας, ἴσους [ἴσους] ἔπαξε· καὶ πῶς αὖ περὶ ἡμίονοις ἦν πολέμων ἐμαντεύετο.

§. 7. Ἦν δὲ παρὰ Θεαίοις μαίτις Τειρεσίας Εὐήρης καὶ Χαεικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένου Οὐδαίου τῷ Σπαρτῷ, γλυόμενης πολλὰς καὶ ὁράσεις. ἔπει σῆς πρῶτως καὶ τῇ μαρτυκῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶν τυφλωθῆναι, ὅππότες ἀνδράποισι, ἀκρύπτειν ἤδειλον, ἐμύονε. Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ἔσσαν γὰρ πρὶν Χαεικλῶς περὶ φιλήσῃ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶ ὅτι πάντα ἰδῆν. ἢ δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὀφθαλμοῖς αὐτῇ καταλαβομένῳ, σπέρν ποιῆσαι. Χαεικλῆς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν ταῖς ὁράσεις, μὴ διωγμένῳ τῷτο ποιῆσαι, καὶ ἀκοᾷ διακχεῖν, ἀπασαν ἐξνίδων φωνῶν ποιῆσαι σωτῆρνα· καὶ σὺν ἡσθὲν αὐτῇ δωρῆσθαι κυανέον, ὃ οὐδὲν, ὁμοίως τοῖς βλέποντι

ἐκάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φη-
σιν, ὅπ' διασάμευθ' ἔπει
Κυλλήνῳ ὄφεις σωμασι-
ζοντας, καὶ τοῦτοισ' πρῶ-
σας, ἐγένετο ἐξ αἰδρός
γυνή· πάλιν δὲ τὰς αὐ-
τὰς ὄφεις ἔραπρήσας συ-
υσίαζοντας, ἐγένετο αἰήρ.
Διότ' Ἡἷρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοιβητουῶντες πότερον τὰς
γυναικας ἢ τοὺς αἰδρας
ἦδιδται μᾶλλον ἐν ταῖς
συνεσίαις συμβαίνοι, ὅ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ εἶπε
διχεγεννέα μοίρεσθ' ἔρα τὰς
συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐνεία αἰδρας ἦδιδται, τὰς
δὲ δίκας, γυναικας. ὅθεν
Ἡἷρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
σεν. Ζεὺς δὲ πῶς μαρτήκην
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λεχθὲν πρὸς Δία καὶ
Ἡἷραν.

Οἷον μὲν μοίρεσθ' δίκας μοι-
ρεσθ' ἔστιν αἰήρ·

Τὰς δὲ δίκας ἐμπύπλησεν
γυνὴ περὶ ὅσα νόημα.

Εγένετο δὲ καὶ πολυχρό-
νιθ'. ἔστι οὖν Θεβαίοις
μαρτυρόμενθ', εἴπε νι-
κήσων, ἐὰν Μενόικει
ὁ Κρίοντ' Ἀἷρη σφάγῃ

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur.*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem.*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menæceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugna commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi auferunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugna confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Palas ab Jove imperatum reinedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum ofus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδωκε. τὸ αὐτὸς ἀκούσας Μενόικου ὁ Κρέοντος, αὐτὸν πρὸς τῆς πυλῶν ἔσφαξε. μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέχρι τῆς τειχῶν σωεδιώχθησαν. καὶ Καπανεύς ἀρπάξας κλίμακα, ὅπῃ τὰ τεῖχη δι' αὐτῶς ἀνῆει καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῷ.

§. η. Τύττε δὲ ἡγομένη, πρόπαμον ἦ Ἀργείων γίνεται. ὡς δὲ ἀπώλλωτο πολλοὶ, ὅξαν ἐκείνοις τῆς σφαγῆς, Εἰδοκλῆς, καὶ Πολυνείκης πρὸς βασιλείας μονομαχῶσι, καὶ κλίνουσιν ἀήλως. καρτερεῖς ἢ πάλιν ἡγομένης μάχης, οἱ Ἀσάκῃ παῖδες ἤεις ὥσαν Ἰσμάρεος μὲν καὶ Ἰπποκλῆος ἀπὸ κλίνης. * Λεάδης ἢ Εἰδοκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθινοπαῖον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθινοπαῖον ὁ Ποσειδῶν παῖς Πειριχλύμῳ ἀπὸ κλίνης. Μελαίνιππος ἢ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία περὶ σκεπήμῳ δύνει ἢ αὐτὴν κηρύττει, παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀθωᾶ φάρμακον ὡς γὰρ, δι' ἣ ποτὶν ἑμμελεῖ ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος ἢ αἰσδόμενος τῶν μισῶν Τυδείαν, ὅτι

ὅτ' αὖ πῶς ἐκείνου γράμῳ εἰς
Θήβας ἔπεσε τὸς Ἀργείοις
σραπύεσθαι, ἥ Μελαρίππε
κεφαλῶν ἀποτεμὼν ἔδω-
κεν αὐτῷ. πῖψον πόδας δὲ
Τυδεύς, ἔκλινεν αὐτόν. ὁ
δὲ διελὼν ἥ ἑξέφαλον,
ἐξερρήφθησιν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθυσᾶ, μουσχαῖ-
σα, πῶς ἐνεργασίαν ἐπίχε-
τὲ καὶ ἐφθόνησιν. Ἀμφια-
ρχῶ δὲ φάροντι παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμιλῶν ἔσθιν ὑπὸ Πε-
ρικλυμένῳ τὰ νῶτα τραυλῇ,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, πῶς
γῆν διέσκησεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
ἄμματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τωνι, ὡς δὲ ἐνιοί, Ἐλατῶ-
νῳ, ἐκρύπθη, καὶ Ζεὺς
ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἀΐας δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Λείων. οὗτον ἐκ
Προειδῶν ἐξήνθησε Δη-
μήτηρ εἰς χερσὶν Εὐειννύϊ καὶ
πῶς συνείσας.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ πῶς Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὸς ἄρ' Ἀρ-
γείων νεκροὺς ἔρριπεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μὲν ἄνα
δάμειν, οὐ λυκαγέταςεν.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, defunctum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quod ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
sorbuisset. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
eiusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenum amnem fu-
gienti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
mine, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batone
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, eo terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab A-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versâ, ex Ne-
ptuni concubitu genuit.

C A P. VII.

Creon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera infepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humanandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepe- lienda concedunt, & in Capanei rogum conflagrantem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorum ad Thebas ductum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latinè, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaëone duce bellum capeffant: sed Alcmaëon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Αντιγόνη δὲ μίᾳ τῇ Οἰδί-
ποδος θυγατρὶν κρύφα τὸ
Πολυμήκευς σῶμα κέλευσεν
ἐθαψέ. καὶ φαραδῆσαι ἔπειτα
Κρέοντος, αὐτῷ πρὸ τά-
φου ζῶσαν ἐνεκρύψατο. Ἀ-
δρας δὲ εἰς Ἀθῆνας ἀφι-
κόμηντος, ἐπὶ τὸν ἑλέου
ἑωμὸν κατήφνη· καὶ ἰκα-
ταιναι δαίς, ἥξιν δαΐσιν
τὺς νεκροὺς· οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι μὲν Θησίου στρατεύ-
σαντες, αἰετοῖς θήσας καὶ
τὺς νεκροὺς τοῖς οἰκίοις δι-
δάσκει θάψαι. τῆς δὲ Κα-
πανίως κηλομένης πυρᾶς,
Εὐάδην ἢ Καπανίως μὲν
γυνῇ, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος,
ἐαυτῷ βαλοῦσα συγκατε-
κρίετο.

§. β. Μετὰ δὲ ἔτη δέκα
οἱ τῇ ὑπελομένων παῖ-
δες, κληθέντες Ἐπίγονοι,
στρατῶν ἐπὶ θήσας αἰε-
τοῖς, τὸν τῇ πατρὶν
δαίμον τιμωρήσασθαι βυ-
λόμενοι. καὶ μαντεύμε-
νοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδείξει-
σε νίκην, Ἀλκμαῖοντος
ἡγουμένον. ὁ μὲν οὖν Ἀλκ-
μαῖων ἠγείσθαι τῆς στρα-
τείας ἐβυλόμενος, πρὶν
τίσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως

φρατρίται. λαβῶσα δ' Ερι-
φύλη παρὰ Θερσάνδρου τῷ
Πολυνείκῳ τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πῖπλον, σιωπήσας
καὶ τοὺς παῖδας φρατρί-
ται. οἱ δὲ ἡγμένα Ἀλκ-
μαίωνα ἐλόμβου, Θέβας
ἐπολέμω. ἦσαν δὲ οἱ
φρατρίδοι οἷδε, Ἀλκ-
μαίων Ἀμφιαρόου, καὶ
Ἀμφίλοχῳ· Αἰγιάλεος
Ἀδρασίου· Διομήδης Τυδείας·
Πρόμαχος Παρθενοπαι-
ίδης· Κεπάνιος· Θέρ-
σανδρος Πολυνείκης· Εὐρύ-
πυλῳ· Μηκίστας.

§. Οὗτοι πρῶτον μὲν πορ-
θεύσας τὰς πύλεις κάμας, ἐπι-
τα ἤν' Ὀηβαίων ἐπιδύν-
των, Λαοδάμαντι· ἔπειτα
ἐκείνους ἠγρυμένους, ἡμαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
ἡγιάλεα κτείνει. Λαοδά-
μαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τότε θάνατον, Ὀηβαῖοι
συμφορῶσιν εἰς τὰ τείχη.
Τειρεσίης ὅτι· τῷ αὐτοῖς
πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυξεν· ὅτι
διαλύσας ἀποστείλῃν, αὐ-
τὸς δὲ φέρειν· πρὸς μὲν τὸς
πολέμους κήρυξεν· πῶς ποιοῖν·
αὐτοὶ ὅτι ἀναβ. ἑκάσταντες ὅτι

caperet : nihilo fecit tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmazone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaon, Amphilocheus, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebanè
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresiæ
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæ de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò intereà
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relicta urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi interea, cognita Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec defunt, qui Amphiochi etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπλώας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἐφόρον. ὑκτωρ δὲ ὄνῃ καὶ λεγόμενῳ Τειρεσίᾳ κρήνῳ παρελθόμενων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέσχευε. Θηβαῖοι δὲ ὄνῃ πολὺ διελάοντες, πόλιν Εἰσαίαν κτήσαντες κατέκτισαν.

§. 4. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὴν Δρασμὸν καὶ Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναδροῖσιν καὶ λείαν, καὶ κατεργάσθαι τὰ τοίχα. τῆς λείας μέρος εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντῶν. ἤνυσαντο γὰρ αὐτῷ Θήβας ἐλεόντες, τὸ κάλλιστον καὶ λαφύρον ἀναθήσειν.

§. 5. Μετὰ δὲ καὶ Θηβαίων ἀλωσιν, αἰσδόμενοι Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄνῃ εἰληφύϊαν Εἰφύλῳ τὴν μητέρα, μᾶλλον ἢ γὰρ ἀκτῆσι, καὶ χήσαντες Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέτειναν. ἔτιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναναι

τὴν Ειφύλιον· ἔνιοι δὲ ὅτι
 μὴ Οἰκλῆα δὲ με-
 τῆλθεν Εἰρινός τῃ μητρὶ
 φόνος· καὶ μεμνηαῖς, παρ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκადίαν παρὲς
 Οἰκλίαν παρμένεται. ἐκεί-
 νην δὲ εἰς Ψαφίδα παρὲς
 Φηγίαν. καὶ παρὲς δὲ ἔσθ'
 αὐτῇ, Ἀρσινόην γαμῶν τὴν
 τετὴν θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πύλον
 ἔδωκε ταύτῃ. ἡγομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρου, χηρήσαντο
 αὐτῇ παρὲς θεοῦ, παρὲς Ἀ-
 χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πόλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν παρὲς
 παρὲς Οἰκλίαν παρμένεται
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῇ· ἐπι-
 τα ἀφικέμεντο εἰς Θι-
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
 πελάοντα. τελευτῶν δὲ
 ἐπὶ ταῖς Ἀχελῶος πηγῇς
 παρσυνόμεντο, καὶ παρ-
 ταί τε ἔσθ' αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόην λαμβάνει. καὶ ὅν
 Ἀχελῶος παρσέχουσι τό-
 πον, κτίσας κατήκτισε.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πύλον

intulisse Alcmaeonem mem-
 oria mandarunt; tamen plu-
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suæ finem furiiis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primùm
 ad Oeneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mùm, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arsinoen verò id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, ementiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adultâ jam ætate forent. Qua re impetratâ, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ἐπιδυμούσης λαβεῖν, ἔλ-
γέσης ἢ σωσεύουσιν αὐτῇ,
εἰ μὴ λαβοὶ πάντα διδ-
ῶν. ἡρόδοτος εἰς Ψωφίδου
Ἀλκμαίων. Φηγεὶ λέγει τε-
ταπίδαι τῆς μηδίας ἀπαλ-
λαγῶ ἑαυτῷ, ὅταν ἢ ὄρ-
μον εἰς Δελφὸς κομίσας
αἰαδῇ, καὶ ἢ πέπλον. ὁ δὲ,
πιστεύσας δίδωσι. μινύσαν-
τος δὲ τεταπίδου, ὅπ-
καλλιρρόῃ πάντα λαβὼν
ἐκέρμυζεν, ἐπεδιδότις ὑπὸ
τῶν Φηγέως παίδων [Τη-
μένου καὶ Ἀξίωνος] ἐπιτά-
ξαντος τῷ Φηγέως, αἰαι-
ροῖται. Ἀρσινόῃ δὲ μεμφο-
μένῳ, οἱ τῷ Φηγέως παῖδες
ἐμβιβάζοντες εἰς λαφύρα,
κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δι-
δοσιν Ἀγαπήνορι, κατεψά-
σμενοι δὲ Ἀλκμαίωνος αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόῃ δὲ πῶς
Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
ρτυροῦσα, πλησιάζοντος αὐ-
τῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τὴν γ-
νηνημένους παῖδας ἐκ Ἀλκ-
μαίωνος αὐτῇ ἡμεῖσαι τε-
λεῖν, ἵνα ἢ τῷ πατρὶος πί-
σωνται φόνον. ἡρόδοτος δὲ
ἐξ αἰτίας οἱ παῖδες τέλειοι,
ἐπὶ δὲ ἐκδιδόμενοι τῷ πατρὶος ἐξ-

ἦσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ
καίρῳ, οὔτε Φηγεὺς παῖ-
δες Πέρνοθ' ἢ Αἰχμῶν εἰς
Δελφοὺς κομίζοντες αὐ-
τεῖναι τὸν ὄρμιον ἢ τὸν πί-
πλον, καταλύουσιν εἰς Αἰ-
πλώρεα, οἱ δὲ Ἀλκμαίω-
νθ' παῖδες, Ἀμφότεροί
τε ἢ Ἀκαρναί' ἢ ἀδελόν-
τες τὺς τῷ πατρὶ φονέας,
παρὰ φρόνιμοί τε εἰς Ψω-
φίδα, ἢ παρελθόντες εἰς
τὰ βασίλεια, τὸν τε Φη-
γεῖα ἢ τὴν γυναικα αὐτῆς κτεί-
νοισι. διωχθέντες δὲ ἄλκι-
Τεγέας, ἐπὶ Κορινθίων τῶν Τε-
γατῶν, καὶ πῶν Ἀργείων,
ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῇ
Ψωφιδίαν τραπέντων.

§ 7. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ
μητρὶ πάντες, τὸν τε ὄρμιον
καὶ τὸν πίπλον ἔλθοντες εἰς
Δελφοὺς αἰεθύντο, καὶ πρὸς
ταξιν Ἀχελῶος. περὶ δὲ νύκτας
δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σω-
αδροῖζουσιν οἰκήτορας, ἢ
κτείνουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
ειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
μαίωνα καὶ τὴν γυναικα ἔχον-
τον, ἐκ Μαντῆς Τειρεσίης,
παῖδας δύο ἔχον ἤσσει, Ἀμφί-
λοχον, ἢ θυγατέρα Τισφί-
ων. κομίσαντα δὲ εἰς Κόριν-
θον.

Quo etiam tempore Phegei
filij, Pronous & Agenor, ut
monile ac pepulum Delphico
Apollini dedicaturi ferebant,
ad Agapenorem, Alcmaeo-
nis filij, Amphoterúsque &
Acarnan unà divertunt, ubi,
cæsis patris sui interfectori-
bus, profecti Psophidem, fa-
ctoque in regiam impetu,
Phegeum, & uxorem ejus
occidunt; sed fugientes Te-
geam usque Psophidij insecu-
ti sunt: verùm Tegeensium
ope, & Argivorum quorum-
dam adjuncta, fugatis Psophi-
diis, incolumes evase-
runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
stam omnem matri declara-
runt, monile simul, & pe-
plum, Delphos profecti ex
Acheloi imperato, Apollini
consecrarunt. Progressi dein-
de in Epirum, collectis colo-
nis, Acarnaniam condunt.
Atqui Euripides Alcmaonem
inquit per insanix tempora,
ex Mantone Tiresiæ filia duos
suscepisse, marem scilicet
Amphilochum, & fœminei
sexus Tisiphonen; Tralatos
deinde puetulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet, subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cùm suam ipsius filiam servitutam servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum , & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo- chus A pollinis oraculo monitus , Argos Amphilo- chium habitatum concessit.

CAP. VIII.

J Am verò redeundum est ad Pelasgum , quem Acutifilæus , ut antea monuimus , Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filia , sive , ut alij volunt , Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans , è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Mænalus, Thesprotus, Helix , Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι τέφρην Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκούσαν ὑμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπωληθῆναι, διδοικύνης μὲν Κρέων αὐτῇ γαμήτιον ποιήσεται. τὸν δὲ Ἀλκαίωνα, ἀγοράσαντα τῷ τῷ ἔχειν, ἔκείδεται ἑαυτῷ θυγατέρα διεξιπύην. παραγυρόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ὅπῃ τῷ ἑρπύκων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ὑὸν κομίσασθαι. ἢ Ἀμφίλοχον ἔτι χησμένον. Ἀπώλων, Ἀμφιλοχὸν Ἀργὸς ὤκησιν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάγωρον ἔτι τὸ πόλιν ὅπῃ ἡ Πέλασγον ὅς Ἀκυσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καὶ δάσφρ ὑπὸ τῆς Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. τέττε καὶ τὸ Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίαι, ἡ καὶ δάσφρ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλίνης παῖς Λυκάων ἐγένετο. ὅς βασιλεὺς Ἀρχαδῶν, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησεν· Μαίναλον, Θεσπρωτὴν, Ἐλιχ, Νύκτιμον, Πευκίτην,

Aa ij

Καύκωνα, Μηκισία, Ο-
πλία, Μακαρεία, Μακεδνόν,
Οΐον, Πόλιχον, Ακόντιον,
Ευάιμονα, Αγκυόρα, Αρ-
χιδάτιον, Καρτίον, Αι-
χάϊον, Πόλιον, Εύμονα,
Καίον, Πόλιον, Λίον,
Κορέον, Μανάλον, Τη-
λεόον, Φάσιον, Φάσιον,
Φάσιον, Λύκιον, Αλίφον,
Γενέον, Βυκολίον, Σω-
κλία, Φινία, Εύμνιον,
Αρπαλία, Πορτία, Πλά-
τιον, Αίμονα, Κυάϊον,
Λέοντα, Αρπαλίον, Η-
ραία, Τίταϊον, Μαντίον,
Κλείον, Στόμαλον, Ορ-
χιδόν, Νύκτιον & νεότι-
ον. & τοι πάσαις αἰσθητοῖς
ὑπερέσθον ὑψηλότης καὶ
ἀσκήσια. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
λόμην & πῶ ἀσκήσαν τι-
εῖσαι, εἰς αὐτοῖς ἀνδρὶ χρ-
τήτην φέρειν. οἱ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενία καλίσαντες,
σφάζαντες ἕνα τὸν ὅτι χεῖρον
παῖδα, τοῖς ἑσθῆς τὰ τέτε
σπλάγχα σωμαμιζάντες,
παρέδωκαν [τῇ τραπίῃ]
συμβλῆσθαι τοῦ πρὸς βυ-
τίου ἀδελφοῦ Μανάλου.
Ζεὺς δὲ [μυσταχθεὶς] & ὁ
τραπίαν ἀνέστρεψεν, ἵνα

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Eua-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Egzon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Porthus, Platon, Ae-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stymphal-
us, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cum superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suasu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublati in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A sius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stola induita, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cum Jupiter Junonem latere studeret, eam in ursæ faciem

τὴν Τραπίζου καλεῖται ὁ πόπθ· Λυκάονα δὲ καὶ τὸς τύτου παῖδας ἐκρεάνυσεν, χρεῖς τῷ νικητῶν Νυκτῆμον. ἀναχοδοῦν γὰρ ἢ τῇ πατρὶ χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὶ ἐφαψαμένη, τῷ ὀργῶν κατέπαυσεν.

§. β. Νυκτῆμον δὲ τῷ βασιλείᾳ παραλαβόντῃ, ὃ ἐπὶ Δευκαλίωντῃ πατακλυσμὸς ἐγένετο. τῷτον ἐνιοῖ φασὶ διὰ τὴν τῇ Λυκάοντῃ παίδων δυνάμειαν γηγῆσθαι. Εὐμολοῖ δὲ, καὶ πνεις ἔπερι, λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρι Καλλιστῶ γηγῆσθαι· Ἡσίοδῃ γὰρ αὐτῷ μίαν τῇ τῇ Νυμφῶν λέγουσι Ἀσίῃ δὲ Νυκτέας· Φερεκύδης δὲ Κητέας. αὐτῇ συνῶντῃ Ἀρτέμιδος ἔσται, τῷ αὐτῷ ἐαίνῳ πολλῷ φορεῖσθαι, ὁμοσιν αὐτῇ μέναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐρεδεις, ἀκούσῃ συνδυναζέσθαι, εἰσαδεις, ὡς μὲν ἐνιοῖ λέγουσιν, Ἀρτέμιδι· ὡς δὲ ἐνιοῖ, Ἀπόλλωνι. βελόμβῃ δὲ Ἡραν λαθεῖν, εἰς Ἀρκτον μεταμῶρε

φωσιν αὐτῶν. Ἡ δὲ ἐπι-
σιν Ἀρτιμιν, ὡς ἄρειον
Διόειον κατατοξίδου. εἰσὶ ὃ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτιμιν
αὐτῶν κατατοξίδου, ὅπ-
τῶν παρδενίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστὸς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀφ-
πάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν
ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαρ-
ρᾶσας Ἀρκάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὰ καταστείσας, ἐκάλει-
σιν Ἀρκην.

vertit: Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
funt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maia enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, urfamque nominavit.

Κ Ε Φ. 3.

C A P. I X.

ΑΡΚΑΔΟΣ δὲ καὶ Λαο-
νείρας τὴν Ἀμύκλιν, ἢ
Μεγανείρας οὗ Κρόνον.
ὡς δὲ Εὐμύλῳ λέγει,
νύμφης Χρυσοπίας, ἐγά-
νοντο παῖδες Ἐλάτῳ καὶ
Ἀφείδῳ. οἱ τὴν γῆν ἐμερί-
σαντο. τὸ δὲ παῖν κράτῳ εἶ-
χεν Ἐλάτος ὃς ἐν Λαοδίχῃ
τὴν Κινύρην, Στύμφαλον καὶ
Περίαν πεποιθὼς. Ἀφείδας δὲ
Ἄλκιον καὶ Σθενέβοιαν, ὡς
γαμῆ Περσῖν. Ἀλέκῳ δὲ καὶ
Νεαίρας τὴν Περσίδα, θυγάτηρ
μὲν Ἀδύνη. οἱ δὲ Κηφεὺς καὶ
Λυκάργος. αὐτὴ μὲν ἔν τῳ
Ἡρακλέους φαρμακίᾳ, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πεδί-
ῳ.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatus & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
boeam, quæ Præto nupsit.
Alei verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Hera-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit; ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annonæ, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quamdam latere impietatem, deprensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cum illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditaret, Telephus est appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Mysiæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, sive Eurymone, nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Jaso & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta : cujus pater pro-
lis cupidus, eam exposuit : ad

νη τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε
τὸ ἱερουργεῖν. ἀκάρπου δὲ
τῆ γῆς μύθους, καὶ μνη-
στύων τῶν χρησμάτων ὁ-
ναί π' ἐς τὴν τέμνην τῆς
Ἀθηνᾶς δυστέκνημα, φορε-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδόθη Ναυπλίῳ ὅτι θανά-
τῳ παρ' αὐτῷ Τελφύς ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης Φεαλαβῶν
αὐτῷ ἐφείρε· τὸ δὲ βρέ-
φ' ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ,
θελὼν ὑποχρῆσθαι ἐλάφου,
Τέλεφ' ἐκλήθη· καὶ
τραφεὶς ὑπὸ τοῦ Κορύθου βυ-
κόλων, καὶ ζητήσας τοὺς
γονεάς, ἦεν εἰς Δελφοὺς.
καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ πα-
ραγίνεται εἰς Μυσίαν, δι-
τὸς πάντες Τελφύδι· γί-
νεται· καὶ τελευτῶν τ' αὐ-
τοῦ, διὰδοχος τῆς δυναστείας
γίνεται.

§. β. Λυκῦργου δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἢ Εὐρυμόνης,
Ἀγκᾶος καὶ Ἐπώχου, καὶ Ἀμ-
φιδαμάου, καὶ Ἰδαίου. Ἀμφι-
δαμῆδι δὲ Μελανίων,
καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, ὑπὸ
Εὐρυπύου ἐγημῆν. Ἰάσῳ δὲ
καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου, Ἀπο-
λαύτῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τήρ ἀρρένων πάντων ἐπιδου-

μῆς, ἐξέδθηκαν αὐτῷ. ἀν-
 ἴσθ' δὲ φοιτῶσα πολλὰ κί-
 θηλῶ ἐδίδου μυχρὶς ἔ-
 ρόντες κωηγῶ παρ' ἑαυ-
 τοῖς αἰέττερον. τελεῖα δὲ
 Ἀταλάντη ἡγομένη, παρ-
 δόνον ἑαυτῷ ἐφύλασεν
 καὶ θηρῶσιν ὡς ἐρημῶν,
 καὶ δουλομένη διέτελει. βί-
 ζεσθαι δὲ αὐτῷ ὀπιχ-
 ερῶντες Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖς, καὶ ταπειν-
 οῖς ὡς αὐτῆς ἀπιδάρον.
 παρεῖχετο δὲ μὴ ὅτι ἀν-
 τίων καὶ ὅτι ἄ Καλυδόνιον
 εἶσεν, καὶ ἐν τῷ ὅτι Πε-
 λίας πᾶντι ἀγῶνι, ἐπὶ
 λαοῖς Πηλεῖ, καὶ ἐνέκ-
 ον. ἀνδρῶσα δὲ ὕστερον
 πρὸς γυνῆς, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῷ ἐπιδόν, ἀ-
 ποῦσα εἰς σταδίαν τόπον,
 καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα
 τείπιχον ἐπιδόν ἥ μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 περιούσα, ἐπρόχασε καὶ
 δουλομένη καὶ καταληφθέν-
 τι μὲν αὐτῷ δαίαντο ὡ-
 φείλετο μὴ καταληφθέντι
 δὲ, γάμος. ἦδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μελανίων
 αὐτῆς ἐραδῶς, ἦσαν ὅτι
 τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα

quam urſa ſæpenu-
 merò ve-
 niens, ubera protendebat:
 eamque demùm venatores
 inventam penes ſe educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis ſe virginem ſervabat,
 & venando in ſolitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inſeſſatæ virginitati ſuæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perſpicit, hi ſagit-
 tis ab ea perſoſſi conciderunt:
 devenit prætereà unà cū viris
 præclariffimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indiſtam, ſed etiam ad
 certamen in Pelis honorem
 inſtitutum propoſitumque,
 ubi cum Peleo luctata eſt, ac
 palmam inde eſt conſecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò poſt genitores ſuos re-
 periſſet, ac patris ſuaſu ad vi-
 rum capiendum inducta eſſet,
 in ſtadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitum palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum curſibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Demùm, poſt multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schæneï filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

Κ Ε Θ. ι.

SEd ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cylleæ Arcadiæ monte natæ sunt filiz septem, quibus Pleiadi- bus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Tay-

κομίζαν. Ἡ δὲ Ἀρεσίτης καὶ διακόμω. ταῦτα ἱρρίστην. ἡ δὲ ἀναιρουμένη τὰ ῥιπτήματα, τὸν δρόμον ἐπικῆθη. ἔγχετο οὐδ' αὐτῷ Μελαίων, καὶ ποτι λέγεται μὴ θηρόντας αὐτοῖς· εἰσελθεῖν εἰς τὸ πύλω. Διδε, καὶ κτ' σωκασάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῶναι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πινεσ ἔπει, τῷ Ἀταλάντῳ, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχρινίως εἶπον. Εὐειπίδης δὲ Μαινάλε· καὶ τὸν γήμαντα αὐτῷ οὐ Μελαίωνα, ἀλλὰ Ἰασπομένω. ἔφηρησε δὲ ἐκ Μελαίων. Ἀταλάντῃ, ἡ, ὡς ἄλλοι λέγουσι, Ἀρεθ, Παρδινοπαῖον, ὃς ὅθι Θέβας ἐπρατίστατο.

AΤλαντὶ δὲ καὶ Πλειωνῇ Πληϊόνης, ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλωνῇ ἡ Ἀργαδίας, αἱ Πληϊάδες. Περσεφόρῃ, σαι, Ἀλκυόνῃ, Μέρωπι, Κελαινώ, Ἠλέκτρα. Στερόπι,

Ταυγάτη, Μαΐα. τέτων Σπείρω μ', Οϊνόμα' ἔγνω· Σίσυφ' ὅθ' Μαιρίπλω. δουσι δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· περὶ μὲν Κελαυοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἔβηκε, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων φ' ἔκασε· ἑτάρα δὲ Ἀλκυώνη, ἣ θυγάτηρ μὲν ἐτίκωσεν Αἰδουσαν, πῶς Ἀπόλλωνι Εὐαδῆα παῖδα παλίστω· ἥ δὲ δὲ Τ' ἔρα καὶ Τ' ἀφώρεα. Τ' ἔρα μὲν οὐκ καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ Ἀνκός· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξόδος Ἀντόπη. Ἀντόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆτος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λαπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς σπασισαῖεν.

§. Μαΐα μὲν οὐκ ἡ παρὰ τὴν Διὸς σπασισαῖεν ἐν αὐτῇ τ' Κυκλώης, Ἑρμῆος πικτεῖ. ἔτ' ὅθ' ἐν περὶ τοῖς δὲ τῷ λίαν καί μὲν ὅθ' ἐν δὲ, εἰς Πιερίαν παρὰ γίνεται, καὶ κατέπρη βόας, αἱ εἰς μὲν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωρεῖται ὑπὸ τῷ ἰχθῶν, ὑποδύματα τοῖς παρὰ ἀνέειδεν· καὶ κομίσας εἰς Πύλον, καὶ μὲν λοιπαὶ εἰς πῶς λαγόν ἀπὸ κρυψαῖ· ἀνὰ δὲ

gete, Maia, de quibus Stœropen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropen Sisyphus: duas corruptit neptunus: priorem quidem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alecyonen, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit: sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nymphea Clonia natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est: de qua & Jove Zethus & Amphion. Atlantidas autem cæteras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia narum maxima ab Jove in Cyl- lenes antro vitiata, Mercurium parit. Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit: ne verò id apprehendi per vestigia posset, calces earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta elavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antrio ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex mactatorum boum intestino confectos nervos terendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque aeplectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquàm posse dicere, quonam perductæ forent, quando eorum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi pericia abigentem comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium fortis accusât. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere

καταδύσαι, τὰ μὲν βύρ-
σαι πίπτει καὶ θηλασὶν ὄψ-
σθαι κρείων τὰ μὲν κατα-
νάλωσιν ἐψέσαι, τὰ δὲ
κρίναι. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἔλθω. καὶ ἐ-
νείσκει σὺ τῷ ἄντρου νε-
μομένῳ χαλῶντι, τὰ δὲ
κῆρυγ' ἡρώδης ἐκτείναι,
ἐξ ὧν ἴδουσι βοῶν, καὶ
ἐργατὰ μὲν, [λύσαν
ἱππῖνοι. καὶ σφῶν' ἡρώδης
ἄφθονοι. καὶ] λύσαν εὐρεῖ
καὶ πᾶσι κρεόν. Ἀπὸλλων
δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται· καὶ
τοιαῦτα περικουῶναι ἀνέκρι-
νεν οἱ δὲ ἰδόντες μὲν ταῦτα
δὲ ἐλάττοντα ἱερᾶσιν·
ὅτι ἔχεν δὲ εἰπεῖν πε-
ποτε ἡλᾶθσαν, διὰ τὴν
μὴ εὐρεῖν ἔχον δυνάσται.
μαδῶν δὲ ἐν τῷ μαν-
τικῇ τὸν κακλόδοτον,
σφῶν' ἡρώδης εἰς Κυλλή-
νῳ φερόμεται, καὶ τὸν
Ερμῆα ἡπᾶτο. ἡ δὲ, ἐ-
πίδραξεν αὐτὸν ἐν πῖσι
σφαγῶσι. Ἀπὸλλων δὲ
αὐτὸν περὶ διακομίσας·
τὰς βοὰς ἀπᾶται. Διδε-
σθαι καλεῖν τὸν ἀποδοῦναι

ἡγεῖται. μὴ πίδον δὲ, φησὶ τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτῆσαι πάντων, ἔλαβεν ἑρμού καὶ ἐνέμω δούδῃ, ὁ Ἀπόλλων] ἀποδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ πάντας νέμων, σείρηκα πάλιν πηξάμεν· εὐσεύζειν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βυλόμεν λαβεῖν, τῷ χυσιῷ ράϊδον ἐδίδου, ὡς ἐκέρητο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ πάντας λαβεῖν αἰτῇ τῇ αἰεργῇ ἤδειεν, καὶ τῷ μαρπητῷ ἐπιδεῖν. καὶ δούς διδάσκειται τῷ διὰ τῆς ἴφρον μαρπητῷ. Ζεὺς δ' αὖτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων ὕδνησι.

§. γ. Ταυχῆτι δ' ἐκ Διὸς, Λακεδαίμονα· ἀφ' ἧς ἡ Λακεδαίμων ἢ χάρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμον· δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἐστιν ἀπὸ Λέλερος αὐτόχθων, καὶ νυμφῆς Νηΐδος. Κλεοχάρειας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἣν ἐγνηθῆ Ἀκείαρι. Ἀμύκλας δ' ἐκ Διομήδους.

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrà, tradit boves, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quod ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur ; quam, cum Apollo boves pasceret, habebat : quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filiz, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Perfei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio, Idam è Neptuneo genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arfinoe genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arfinoes Leucippi filiz, sed Coronidis Phlegiz in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse prædicitur. Eam quo-

τ' Λαπίδου Κυνόρτης, καὶ
Υακινθοῦς τῦτον ἦν) τῦ Α-
πόλλωνος· ἐπεμάρεν λέ-
γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν,
ἄκων ἀπὶκλίνει. Κυνόρτου
δὲ [παῖς] Περειήρης,
ὃς γαμῆ Γοργόφονίῳ τῷ
Περσέϊ, καὶ δῶκε Σπεί-
χους φησὶ καὶ Πικτὶ Τιμ-
δάρεων, Ιχάρειον, Αφά-
ρεα, Ἀδελκύππον. Αφάρεως
μὲν οὐδ' ἢ Ἀρλώνης τῆς Οἰ-
κάλου, Λυγκεύς τε καὶ
Ἰδᾶς, καὶ Πῖτος. κατὰ
πολλοὺς δὲ, Ἰδᾶς ἐκ Πο-
σειδῶνος λέγεται. ὅθεν δι-
κία δὲ Λυγκεύς ὠνορχαν,
ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δια-
ρῶν. Ἀδελκύππου δὲ καὶ Φι-
λοδίκης τῆς Ἰνάχου, δυ-
γατίδες ἐγένοντο, Ἰλαίρα
ἢ Φοίβη. ταύτας ἀρπάσαν-
τες, ἔγνησαν Διόσκουροι·
ὧς δὲ ταύταις, Ἀρσι-
νόῳ ἐγέννησεν. ταύτῃ μι-
γνύται Ἀπόλλων. ἢ δὲ,
Ἀσκληπὶδὸν γέναι. πῖτες δὲ
Ἀσκληπὶδὸν, ἐκ ἑξ Ἀρσι-
νόης τῆς Ἀδελκύππου λέ-
γουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορώνι-
δος τῆς Φλεγέου ἐκ Θεσ-
σαλίας. καὶ φασὶ ἐραθε-
ναὶ ταύτης Ἀπέλλων. οὗτος

δὲ καὶ εὐδαίως σωεῖσθαι.
 οὗ δέ, παρὰ τὴν τῆ πα-
 τρός γνῶμην ἐλομένην,
 Ἰχθυίῃ Ελάτῃ ὣς σωσι-
 καίην. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν
 ἀπαθρήσαστα κέρως κατα-
 ῥᾶται ὅς τις λαδὸν ὄντα,
 ἐποίησε μέλαρα· αὐτὴν δὲ
 [ἐκλύσαν] ἀπὸ κλινῆς.
 κρομένης δὲ αὐτῆς, ἀπά-
 ραι τὸ βρέφους ἐκ τῆς πυ-
 ρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν
 Κένταυρον ἤιε γὰρ παρ' ὧν
 καὶ τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν
 κυνηγετικὴν περιόρουσεν.
 ἐδιδάχθη. καὶ γυμνάσθη χοι-
 ρυρῆκος, καὶ τὴν τέχνην
 ἀσκήσας ὅτι πολὺ, ἔμω-
 νοι ἐκάλυψε πῖνας ὑποδμή-
 σαιεν, ἀλλ' ἀήχερε καὶ τὴν
 ὑποδαρύντας. ὅθεν γὰρ Ἀθη-
 ναὶ λαδὸν τὸ ἐκ τοῦ φλε-
 γῶν τῆ Γοργόνος ῥυέν αἵ-
 μα, τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἀριστέον
 ῥυέν, πρὸς ῥοδόεν ἀνδρῶ-
 των ἔχθη· τὸ δὲ ἐκ τοῦ
 δεξιῶν, πρὸς στυπείαν καὶ
 διὰ τούτου τὴν πιδνηκίαν
 ἀήχερεν. εὐρεν δὲ πῖνας
 λεγόμενοι ἀσάναι ὑπὸ
 αὐτῷ, Καπανεῖα καὶ Λυκούρ-
 γον, ὡς δὲ Σπείχερος φησὶν,
 Διφύλων. Ἰππάλυπον, ὡς

que præter patris sententiam
 nubentem, Ischyi Elati filio
 conjunctam fuisse aiunt. Ap-
 pollo autem delatorem cor-
 vum immodicis maledictis
 execratur : & , qui ad eum
 usque diem candidus fuerat,
 in nigrum commutavit , &
 Coronidem gravidam per-
 cussit & necavit. Ex qua, cum
 confligaret , abreptum in-
 fantem è pyra ad Chironem
 Centaurum alendum tulit : à
 quo etiam medicinam & ve-
 nandi artem perdidicit. Qui ,
 cum jam Chirurgus evasisset,
 atque artem ejusmodi jam-
 pridem exercuisset, non modò
 quosdam ab interitu libera-
 vit , sed etiam præmortuos in
 vitam revocavit. Nam , cum
 à Pallade effusum de Gorgo-
 nes venis cruorem accepisset,
 qui è levius defluxisset, in mor-
 talium perniciem ; qui autem
 è dextris, in conservandis ho-
 minibus utebatur : atque hu-
 jusce opem in mortuis susci-
 tandis adhibebat. Sed inveni
 quidem nonnullos , qui ab eo
 revocati in vitam dicuntur ,
 Capanentem ac Lycurgum , ut
 autem Stesichorus ait , Eri-
 phylum : & Hippolytum quæ

Naupactica conscripsit: Tyn-
dareum, ut Panyasis: Hyme-
næum, ut Orphici: Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

ὁ τὰ Ναυπακτικῆς συλῆ-
ψας λέγει Τυνδάρειον, ὃς
ἦτο Πανύασις· Τ' μίναιον,
ὡς οἱ Ορφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
κον δὲ Μίνωθεν, ὃς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus Ap-
ollo, Cyclopas, quòd Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Phereris fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphateum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & huiusce
OËbalum. Sed OËbali &
Bareæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

§. 5. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θη-
ραπείαν, παρ' αὐτῶν βου-
θῶσιν ἀγγέλοις, ἐκείραντο-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄργι-
σθης Ἀπέλλων, κτείνει Κό-
κλωπας, τὸς τὸν κερκυῶν
δαίτησι πελάσσοντας. Ζεὺς
ἤμίλητος ῥίπτει αὐτὸν εἰς
ταρταρον· διαδείσας δὲ Λη-
τὺς, ἐπέλυσεν αὐτὸν ἐναι-
ντόν ἀπὸ τοῦ θανάτου. ὁ δὲ
ἔπειθ' ἠρώμενος εἰς Φερε-
ρὰς Ἀδμετὸν δὲ Φέρητον,
τὴν τῶ λατρεῶν ἐπιίμεινε·
καὶ τῷ θηλείας βόας (πά-
σας) διδυματόκοις ἐποίη-
σεν· εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφα-
τέαν μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ
Περειήρης ἡρώδαι τῷ Αἰό-
λου· Κυνόρτου δὲ, Πε-
ειήρου· τοῦ δὲ, Οἰβά-
λον· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηΐ-
δος νόμφης Βαρίας Τυν-
δάρειον, Ἰπποκίοντα, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 4. Ἰπποκῶντις μὲν οὐκ ἔχοντο παῖδας Δορυκλείς, Σκαῖς, * Εμαρσφορος, Εὐρύχης, Βυκόλος, Λίκων, Τίβρης, Ἰππεύς, Εὐρυτῶ, Ἰπποκορύς, Ἀλκίνας, Ἀλκων. τῶν τῶν Ἰπποκῶντων ἔχον παῖδας, Ἰκαρίων καὶ Τυδάρεων. ἐξέβαλεν Ἀκαδῆμονος. οἱ ὅρα γυναικες, ὅς ποτε, καὶ συμμάχους αὐτῶν ποτε τὸς ὁμοῦς πόλεμον ἔχοντο. καὶ γὰρ καὶ Τυδάρεως Θεῖν (ὅν Λίτωλ) θυγατέρα Ἀλφειῶν. αὐτῶν ὅτι Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντας καὶ τὸς τῶν παῖδας ἀπέκτεινε, καὶ τῶν καὶ περὶ αὐτοὺς Τυδάρεως ἔκαπλετο.

§. 5. Ἰκαρίος μὲν οὐκ καὶ Περιβοῆα Naide nympha, mares filij quinque, Thoas, Damafippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus : & filia Penelope, quæ Ulyssii nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filijs Timandra, quam Echemus in conjugium duxit : Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit : item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 6. Διὸς δὲ Λήδα σὺν

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarsphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium eiectioni confugerunt : Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt : dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt : ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nympha, mares filij quinque, Thoas, Damafippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus : & filia Penelope, quæ Ulyssii nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filijs Timandra, quam Echemus in conjugium duxit : Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit : item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helena : de Tyndareo autem
Castor , procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores , qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitu fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis es-
set Theseus, urbem capiunt ;
atque Helenam recuperant :
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῳ, ὁμοιωδύντῳ
κυκνῷ, καὶ κτ' τῷ αὐτῷ
νύκτα Τυδάρως, ἐκ Διὸς
ῤῥῷ ἐϋνηθῇ Πολυδευκῆς
καὶ Ελένης Τυδάρω δὲ
Κάστρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ
Νεμέσιως Ελένην ἔχει καὶ
Διός. πάντῳ γὰρ τῷ Διὸς
φάγουσαν σαρκίαν, εἰς
χρῶα τῷ μορφῇ μετα-
βαλεῖν. ὁμοιωδύντα δὲ τῷ
Δία πρὸ κύνῳ σωελθεῖν ἔ-
δὲ ὦν ἐκ τῆς σαρκίης ἀπο-
τεκεῖν τὸ ποτὶ δὲ ἐν τοῖς δῆ-
σεσι εὖροντα πνεύματι
να, Ἀθήνα κομίσαντα δὲ-
να· τῷ δὲ καταδμενῶ
εἰς λαφάρκα φυλάσσειν, καὶ
χρόνῳ καὶ δίκῃ ἡμνηθεῖ-
σαν Ελένην, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυοῖα τέρα τέφειν. ἡμομέ-
νῳ δὲ αὐτῷ κάλλει δια-
πρεπῇ Θεοῦς ἀπάσας,
εἰς Ἀθῶνας ἐκόμεσε. Πο-
λυδευκῆς δὲ καὶ Κάστρ
εἰς Ἀθῶνας ἐπιστρατεύσαν-
τες, ἐν Ἀΐδου Θεοῦ ὄν-
τι, αἰετοῖσι ἔπειλιν, καὶ
ἔ Ελένην λαμβάνουσι· καὶ
ἔ Θεοῦς μητέρα Αἴδραν
ἄγουσιν αἰχμάλωτον.

§ η. Παρελθόντο δὲ εἰς
Σπαρτίῳ ὅπῃ τὸν Ἑλένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστεύ-
μενοι οἷδε, Οδυσσεύς Λαέρ-
τε, Διομήδης Τυδείας, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αγαπήνωρ
Αγχεΐου, Σιδώνηλα Καπα-
νέως, Αμφίλοχος Κτιάτης,
Θάλλπος Ευρύτου, Μέγης
Φυλῆως, Αμφίλοχος Αμ-
φιαράου, Μενεάδης Πετῖου,
Σχάδιος Επιδόρου, Πολύξεν-
ος Αγαδιέως, Πυλάωνας
Ληΐτου, Αἴας Οϊλέως, Ασκά-
λαρος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεῖος,
Ελεφλώωρ Χαλκιδονίος,
Εὐμηλὸς Ἀδμήτου, Πολυ-
ποίτης Πείριδου, Λεοντίου Κο-
ρώνος, Ποδάλειος καὶ Μα-
χάων Ασκληπείου, Φηλοκλή-
της Ποιάωντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμωνος, Πρωτέσιλαος
Ιφίτου, Μενέλαος Ατρείως,
Αἴας καὶ Τεύχος Τελαμῶ-
νος, Πάτροκλος Μενειτιάου.

§. 3. Τοῦτον ὅρων τὸ
πλήθος Τιμωρέως, ἐδε-
δίκεν μὴ χριδέντος ἐνδὲς,
πασι δὲ οἱ λοιποὶ ὑπο-
χόμενοι δὲ Οδυσσεως, ἐάν
συνάβηται παρὰ τὸν Πη-
νελόπης αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τρέπον πᾶν, δι' ὃ
μνησθῆναι ἔμελλεν αὐτῷ.

rem pro se quisque petituri,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
teæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphilo-
chus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphidi,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quòd si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo , ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus , ubi ipsi laturum se opem promisit , universos , inquit Ulysses , procos jurisjurandi religione obstringito , ut , cum filia tua Helena de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris , illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve , ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit , procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit : ac Menelaum filia suæ sponsum declarat , atque etiam ab Icario Ulyssî Penelopen in conjugium poposcit.

C A P. X.

Κ Ε Φ Α Λ. ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit , & ut quidam aiunt , Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda : sive , ut Acusilaus ait , è Teridæ Megapenthem : sed ex Nympha Gnoßia , Eumelo auctore , Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterùm è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος μὲν οὐκ ἐξ Ἑλένης Εὐρυπύλου ἐγέννησεν , καὶ κατὰ πρῶτον , Νικοστράτον , ἐκ Δέλης Πιερίδος γένετο Αἰτωλίδης , ἢ , καὶ δὲ Ἀκυσίλος φησι , Τηειδῆς , Μεγαπένθη , ἐκ Κνωσσίας δὲ Νύμφης , καὶ Εὐμηλον , Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γνησίωνων παίδων , Κάστωρ μὲν ἥσκει τὰ καὶ πόλεμον· Πολυδεύκης δὲ πυλ-

μῶν· καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν
ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διό-
σκυροι. βελλόμενοι δὲ γῆ-
μαι τῆς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀπα-
σαντες ἐγνησαν. καὶ γίνεται
ῥ' Πολυδάκκης ἢ Φοίβης,
Μνησίλεως· Κάστορος δὲ ἢ
Ιλαείρας, Ανάγον. ἐλά-
σαντες δὲ ἐν τῇ Ἀρκადίᾳ
βυλίαν μὲν ἤν' Αἰφάριος
ταύτην Ἰδῆ καὶ Λυγκίως,
ἐπιτρέπουσιν Ἰδῆ διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὴν βοῦς εἰς μέρ-
η πῶσαρα, τῷ περὶ τοῦ
καταφρόντος εἶπε τ' λέει
τὸ ἡμῶν ἔσθαι, καὶ τῷ
δωτέρῳ τὸ λοιπὸν. καὶ εὐ-
σας κατηνάλωσε τὸ μέρος
ἰδίον περὶ τὸν Ἰδῆ, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ'
ἐκείνῃ τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σήνῃ ἤλασε. σπαρτάσαν-
τες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίᾳ οἱ
Διόσκυροι, τὴν τε λείαν
ἐκείνῃ καὶ πολλὰ ἄλλῃ
συνελαύνοισι. καὶ τῷ Ἰδῆ
(ὑπὸ φρυγῇ) ἐλόχων, καὶ
τὸν Λυγκίαν· Λυγκίαν δὲ
ἰδὼν Κάστωρ, ἐμύνησεν
Ἰδῆ κα' ἐκείνος αὐτὸν κλεί-
νει. Πολυδάκκης ὅ' ἐδῶξεν
αὐτὸς, καὶ τὸν ῥ' Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, ἐ Messene raptas uxo-
res ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; at ἐ Castore & Ilacira
Anogon nati sunt. Qui cum
sociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia boum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permisere.
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit: postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas antevertens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenem
avertit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rùm Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
cum ille necavit. At Pollux
ipsum infecit, Lynceum, τε

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucémque in cœlum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuò, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Iasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relicta, in objectam continentem transiit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolebant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κλείνει τὸ δόρυ **Πολύδῃ**·
 ἥ ὃ Ἰδαν διώκων, βληθεὶς
 ὑπὸ κείνου πύργῳ, καὶ τὴν κα-
 φαλῆν, πύπτει σκοτωθεὶς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν καραυοῖ, Πολυ-
 λυδᾶ κλυτὰ δὲ εἰς ἕρανδον
 ἀνάγει. μὴ δειχόμενος δὲ Πολυ-
 λυδεύκης ἢ ἀθανάσιον, ὄν-
 τος νεκρῷ Κάστορι, Ζεὺς, ἀμφοτέρω παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν
 θύοις ἔσθ' καὶ ἐν θηητοῖς, ἐδωκε.
 μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς
 ἔφ' Διοσκύρων, Τυνδάρεως
 μεταπημψάμενος Μενέλαον
 εἰς Σπάρτην, τέτρωτ' βασι-
 λείαν παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ια.

Η Λέκτρας ὃ τ' Ἀτλαν-
 τίδος, καὶ Διὸς, ἱασίων
 καὶ Δαρδάνος ἐγγόιοι. ἱασίων
 μὲν οὖν ἐραδίς Διὸς ἡμιτρός, καὶ
 Δέλων καταχρῶμαι ἢ θεὸν,
 κεραυνῶται. Δαρδάνος ὃ δὲ καὶ
 παρ' Ἰδαντὶν τῷ ἀδελφῷ λυ-
 πύμενος, Σαμοθράκῃ κλυτὰ πο-
 λιπὼν, εἰς ἢ ἀντίπερα ἔπει-
 ραν ἦλθε πάντως ὃ ἐβασίλευ-
 νε Τεύκρος πύλαμ' Ἰδαίαν·
 ὅθεν καὶ νύμφης Ἰδαίας· ἀφ' ἧς
 καὶ οἱ τῶν χρόνων νεώμενοι
 Τεύκροι προσσηγορεύοντο.
 ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τῷ βασι-

λέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς
γῆς, καὶ ἔκεινε θυγατέρα
Βάττιαν, Δαρδανὸν ἐκποσ-
πύλειν.

§. β. Τελυπόσαρθε δὲ
Τεύκρῳ, πλὴν χάραν ἀπα-
σαν Δαρδανίαν ἐχάλεσι γε-
νομένων δὲ αὐτῶν παίδων
Ἴλῳ καὶ Εὐκρόνῳ, Ἰλθε
μὲ οὐδ' ἀπαιεῖ ἀπίθανον Εὐ-
κρόνιος δὲ διαδεξάμενθε
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχῳ ἢ Σιμίοντι, τε-
κνοῖ Τροῖα. ὧν ὅλα λαβὼν,
πλὴν μὲν χάραν ἀπ' ἑαυτοῦ
Τροίαν ἐχάλεσι καὶ γῆμας
Καλλιρόῳ τῇ Σχεμαίδρι,
ἡνὸς θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τραν παῖδας δὲ, Ἴλῳ καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δῳ. τῶν μὲν οὐδ' ἀπ' ἑα-
υτοῦ ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰ-
ετῆ, πρὶν οἰνοχόρον ἐν ἕρ-
νῳ κατέστησεν. Ἀσάρακός ἦ,
καὶ * Ἰεργμνήμης τῆς Σι-
μίοντι, Κάπυς τῇ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῇ Ἴλῳ Ἀγχίσης
ᾧ δ' ἐρωπὴν ἐπιθυμίαν,
Ἀφροδίτη σωμαλοδόσα, Αἰ-
νείαν ἐγέννησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὃς ἀπαιεῖ ἀπίθανον.

§. γ. Ἰλθε δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφεικόμενθε, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, ex qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiā,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cælo constituit.
Assaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filię Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressā, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum;
qui sine liberis decessit.

§. 3. Ilus cum in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen
 nactus esset, palæstrâ vicit:
 deditque illi præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem
 puellas. Ad hæc ex oraculi
 sententia discolorem bovem
 adjecit, monuitque, ut ubi
 ea procubuerit, urbem con-
 deret. Hic bovem ipsam inse-
 quitur. Ea verò, simulatque
 ad Ates, quasi dicas, Noxæ,
 Phrygiæ, tumulum pervenit,
 humi procumbit: quo in loco
 illus urbem ab se conditam,
 Ilium nominavit. Postea Jo-
 vem precatur ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie
 verò, ubi illuxit, ab Jove de-
 missum Palladium ante taber-
 naculum conspexit: id erat
 magnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita compositis, ut
 ambulare videretur: dextrâ-
 que elatam hastam, ac læva
 colum fusumque gerebat.
 Hujusmodi de Palladio narra-
 tur historia. Aiunt natam Mi-
 nervam, apud Tritonem, cui
 filia Pallas erat, educari cœ-
 pisse: utrasque autem fuisse
 rei bellicæ studiosas, & in
 contentionem aliquando de-
 venisse: Palladi jamjam vul-
 nus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 αὐτόθι πειθεμένον ἀγωνία,
 νικᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄ-
 θλον πνιτῆκον τε κύριος καὶ
 κόρας τὰς ἴσας, δίδνται αὐ-
 τῇ τοῦ βασιλέως καὶ χρυσό-
 μων καὶ βοῦν ποικίλιν· καὶ
 φέρσασθαι ἐν ᾧ ὑπὸ αὐ-
 τῇ κλιδῇ τόπων, πάλιν κλί-
 ζειν, εἴπωτο τῇ βοῇ. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμε-
 νον τ' Φρυγίας Αἰτὸς λόφον,
 κλίνεται. ἐνθα πόλιν κτί-
 σαι Ἰλος, ταύτῃ μὲν Ἰλίον
 ἐκάλεσε. τῇ δὲ Διὶ σημεῖον
 ἐνξάμενος αὐτῇ παραινῶναι,
 μεθ' ἡμέραν τὸ διιπτίς
 Παμφάδιον πρὸ τῆς οὐλῆς
 καίμενον ἐδιδάσκατο. ἦν δὲ
 τῇ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς
 δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ
 τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημέ-
 νον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλα-
 κῆτιν καὶ ἀσπασίον. ἰσοεία
 (δὲ ἡ) ὥς τοῦ Παμφαδίου
 ποιήσας φέρεται. φασὶ γῆμ-
 νηδεῖσαν τὴν Αἰδωνᾶν, ὡς
 Τείωνι γέφρεται, ᾧ θυγά-
 τερ ἦν Παλλὰς. ἀμφοτέρως
 δὲ ἀκούσας τὰ καὶ πόλι-
 μων, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ
 ἀφελθεῖν. μάλιστα δ' ἐπὶ τῇ
 τῇ τῇ Παμφάδος, τὸν Δία

φοβησύντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θύωαι· πῶ δέ, ὑλασθη-
 θέισαν ἀναβλέψαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰδέας προθέσαν· πρῶτον.
 Αἰδέῃ δέ παλῦτον ἐπ'
 αὐτῇ ἡγομένῳ, ξήανον ἐ-
 παίτης ὁμοιον κατασκευάσα-
 σαν, καὶ παρῴσαι τοῖς
 σέρνοις ὡς ἴδεισιν Αἰγι-
 δα, καὶ πρῶτον ἰδρυσιμέ-
 νην παρὰ τῷ Διί. ὕστε-
 ρον δέ Ηλέκτρας καὶ πῶ
 φθορὰν τέτῳ προσφυγού-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πηλεΐδου εἰς
 πῶ Ιλιάδα χέειν. Ἴλον
 δέ τούτου γὰρ κατασκευά-
 σασα πρῶτον καὶ παρ'
 μὲν τῷ Πηλεΐδου ταῦτα
 λέγεται. Ἴλῳ δέ γήμας
 Εὐρυδίκην πῶ Ἀδράστου,
 Λαομέδοντα ἐγέννησεν, ὃς
 ἡμεῖς Στρυμνὸν πῶ Σκα-
 μαίδρου. κατὰ δέ πινας
 Πλακίαν τὸν Ἀτρεΐδης καὶ
 εἰσὶν δέ Ἀδελφίππου. καὶ
 πικροὶ παῖδες μὲν Τιθω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκατίονα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δέ, Η-
 σιώνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀστυόχῳ· ἐκ δέ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 sisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam concidi-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 sisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterùm Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorumdam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Astyothen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod eum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 4. Τιθωνὸν μὲν αὐτὴ Ἥως ἀπείσασα δι' ἔρωτος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζουσα καὶ συνελευσέσθαι ἡμᾶς παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulò antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æsacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cùm mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbâ collocatâ in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopes filiam duxit: Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cùm secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἶρεσθαι Ἰλίου ὑπὸ Ἡρακλείου, ὡς μικρὰν πόλιν ἡμῶν λέλεσται, ἐκασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πείραμος καὶ γαμῶσθαι τῇ Αἰσβῇ τῷ Μέσσω· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἰσάκος γίγνεται, ὃς ἔγνητο Ἀστροπῇ τῇ Κεβρενῶος θυγατρὶ, ὡς περὶ τὴν ἀποθανοῦσαν, ἀπωρεσώθη. Πείραμος δὲ Αἰσβῇ ἐκδοῖς ὕψικος, δούτερον ἔγνητο Εὐκρίαν τῇ Δύμηϊ, ἥ ὡς πνέει φασί, Κισσίως, ἥ ὡς ἔπρεε λέγειν, Σαργαείου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ἡμᾶς δὲ αὐτῇ προῖτος μὲν Ἔκτωρ· δούτερον δὲ ἡμῶν ἔσθαι μέλλοντι βέροισι, εἴδοξεν Εὐκρία καὶ ὕταρ δαλὸν τεκεῖν διὰ πύργον. τὸν δὲ πᾶσαν ἐπνέμεναι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὸν δὲ Πείαμις παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴ-
 σακον τὸν υἱὸν ματερίμην· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης ὧν
 τῶ μνηστοπάτορι Μέρπος διδάχθεις. ἔτ' εἰπὼν τῇ
 πατρίδι γυμνάσαι τὸν παῖ-
 δα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ
 βρέφος ἐκείλῳσι. Πρίαμος
 δὲ ὡς ἐψηυήθη τὸ βρέ-
 φος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰ-
 κίτῃ κομίσονται εἰς Ἰδην.
 ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγέλαος ὠ-
 νομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,]
 τὸ δὲ ἐκτεδὲν ὑπὸ τέτου
 βρέφους, πίνθ' ἡμέρας ὑπὸ
 ἄρκτου ἐτρέφθη· ὁ δὲ σω-
 ζόμενον εὐρὼν, ἀναρεῖ-
 ται καὶ κομίσας ὅπῃ ἔβη
 ῥίον, ὡς ἴδιον παῖδα ἔ-
 τρεφεν, ὀνομάσας Πάειν.
 γυμνὸν δὲ νεανίσκον,
 καὶ πολλῶν διαφέρον χά-
 λαι τε καὶ ῥώμῃ, αὖτις
 Ἀλέξανδρον προσωνομάδῃ
 ληστῇ ἀμυνόμενον, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀγέξῃσας,
 ὅσῳ ὅτι βοηθήσας. καὶ μετ'
 ἐπὶ πολὺ τοῖς γονέας ἀνέρε.
 μετὰ τῷτον ἐψήνησε Ἐκάβη
 θυγατέρας μὲν Κρέυσαν,
 Λαοδίκην, Πολυξένην,
 Κασσάνδραν· ἣ σιωλεδεῖν

ubi Priamo visum Hecuba re-
 citavit, Æsacum filium hic
 statim arcessi jubet ad se. Eum
 enim Merops avus maternus
 somnij conjectandi rationem
 edocuerat. Re perceptâ, Æsa-
 cus puerum patriæ exitium il-
 laturum esse respōdit. Proinde
 infantem exponi jubet. Hunc
 Priamus, simul ac puer in lu-
 cem prodit, familiari exponē-
 dum tradit, asportandūque
 in Idam montem. Huic servo
 nomen Agelao, aut Arche-
 lao fuit. Infans, ut ab eo ex-
 positus est, quinque dies ab
 urfa nutritus est. Hic puerum
 nactus incolumem tollit, se-
 cum illum attulit, & quasi fi-
 lium suum, indito illi Paridis
 nomine, educavit. Qui, cū
 jam grandiusculus evasisset, &
 plerisque, & corporis formâ,
 & robore anteiret, & quod
 prædonum vim, incurfusque
 repelleret, & ovilibus custo-
 diendis adjumento foret, Ale-
 xandri cognomen tum prome-
 ritus est. Neque multo post
 tempore inventos parentes
 agnovit. Post Paridem Hecu-
 ba filias peperit, Creusam,
 Laodicen, Polyxenam, &
 Cassandram : quem cū A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Cherfidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Egeoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βυλόμην Ἀπολλών, πῶς
μαρπηκῶ ὑπέχετο διδά-
ξεν. ἡ δὲ μαρδοῦσα, οὐ
σωῆλθεν. ὅθεν Ἀπολλών
ἀφείλετο τῆς μαρπηκῆς αὐ-
τῆς πίδειν. αὐτῆς δὲ παῖ-
δες ἐγένοντο Διηφόβον,
Ἑλένον, Πάμμωνα, Πο-
λίτην, Ἀντιφόν, Ἰππό-
νοον, Πολύδωρον, Τροί-
λον. τῶτον ἐξ Ἀπολλών
λάβεται γήμνηκῶναι. ἐκ δὲ
ἄλλων γυναικῶν Πειριάμω
παῖδες γίνονται, Μελαίπι-
πος, Γοργυθίων, Φιλαί-
μων, Ἰππόδοτος, Γλαῦκος,
Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐα-
γόρας, Ἰππιδάμας, Μή-
στωρ, Ἄτας, Δόρυκλος,
Λυκάων, Δρύωψ, Βίας,
Χρόμιος, Ἀστυγόν, Τε-
λέστας, Εὐάνδρος, Κεβρί-
ωνος, Μήλιος, Ἀρχέμαχος,
Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδο-
μνείας, Ὑπερίων, Ἀσκάnios,
Δημοκόων, Ἀΐρητος, Διηό-
πης, Κλόνης, Ἐχμίον,
ὑπέρυχος, Αἰγανεύς,
Λυσίδος, Πολυμέδων.
Συγκατῆρες δὲ, Μήδουσα,
Μηδεστιάκη, Λυσιμάχη,
Ἀριστομένης.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡπίωνος· Ἀλέξανδρος δὲ Οἰ-
νόνῳ τῷ Κεβρίῳ τῇ
ποταμῷ θυγατρὶ αὐτῇ πα-
ρὰ Ῥέῃ τῷ μαντικῷ μα-
δοῦσα, περιύλετο· Ἀλε-
ξάνδρῳ μὲν πλεῖν Ελένῳ.
μὲν πείδουσα δὲ εἶπεν, εἰ
πρωτῇ, παρεμβάδαι πρὸς
αὐτῇ, μόνῳ γὰρ διε-
πίδουσι δυνάδαι. τὸν δὲ,
Ελένῳ ὡς Σπαρτῆς ἀ-
πίσαι· πολεμουμένης δὲ
Τροίας, πηδιδέντα ὑπὸ
Φιλοκτήτου τόξοις Ἡε-
κλείῳ, πρὸς Οἰνόνῳ
ἐπαρελθεῖν [εἰς] ἰδῆναι· ἢ
δὲ μνησκοῦσα, διεραπίσαι
ἐκ ἑρῆς. Ἀλέξανδρος μὲν
οὖν εἰς Τροίαν κομζόμε-
νος ἐπελδ' αὐτῇ· Οἰνώνῃ δὲ
ματινοῦσα, τὰ πρὸς δι-
εραπίαν φάρμακα ἔφερε. (ἢ
γὰρ Οἰνώνῃ ἰατρικῷ ἢ μόν-
οικῷ ἥσκει.) καὶ πεπλά-
σοῦσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐα-
τὴν ἀνῆρτησεν. ὃ δὲ Ἀσω-
πὸς ποταμὸς Ὠκεανὸς, καὶ
Τηθύς· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
λέγει, Πηγεὺς, καὶ Ποσειδῶ-
νος· ὡς δὲ πνεῖ, Διὸς καὶ
Εὐρυόμηνος· ὡς δὲ Μετώπῳ
γῆμαρτος· Μάδωνος· ἢ τῇ

dromachen Eetionis, & Ale-
xander Oenonen Cebrenis
amnis filiam ducit. Hæc à
Rhea varicinandi cogniti-
onem edocta, Alexandro ne ad
Helenam navigaret, prædixit:
At ea minimè persuadens,
cùm sibi vulnus illatum fue-
rit, ad sese venturum, dixit:
quòd se ipsi mederi posse in-
telligebat, præterea nemi-
nem. Hic autem, raptâ post
Helenâ è Sparta, Trojâque
bello impetitâ, sagittis Her-
culeis à Philoctete sauciatus,
in Idam ad Oenem remeavit.
Tum illa injuriarum memor,
Paridem curare nolle affir-
mat. Alexander igitur, cùm
in Trojam referretur, occu-
buit. Mox Oenone, quam de-
tredataz medelæ pænitus erat,
ad vulnus curandum pharma-
ca deferebat, siquidem Oe-
none medendi canendique
artem callebat. Quæ, ubi eum
jam obiisse reperit, sibi la-
queo vitam finivit. Asopus
verò amnis, Oceani, & The-
thyis filius: sed, ut scribit
Acusilaus, Perus, & Neptu-
ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
nomes: hic, ductâ Metope,
quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti foeminas procreavit: quarum unam Aeginam, cui Oenone fuit nomen, ad Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones effertur: sed Aeginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Aeginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Aëacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Aëacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Actæi filium, & Glaucēs * Crethēi fuisse ait. Atqui & Aëacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi noller, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῆς δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμη-
νὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι
δὲ θυγατέρας ὧν μὲν μίαν
Αἴγινα, (ἥ τις Οἰνώνη ἐκα-
λεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς, ταύ-
τῃ Λαοπύρῃς ζῆσφι, ἥ κεν εἰς
Κόρινθον, καὶ μαρδάνει πα-
ρὰ Σισύφῃ * ἤρπακόντα ἔβ-
δία. Ζεὺς δὲ Λαοπύρῃ μὲν
καταμύσας δίδασκοντα, πά-
λιν ὅπῃ τὰ οἰκίᾳ ἀπέπημ-
ψε ῥήδρα. διὰ τοῦτο, μέ-
γας καὶ νῦν, ἐκ ἧς τέττα-
ρὶ δρῶν ἀνδρακίς φέρεται.
Αἴγινα δὲ εἰς κομίνας εἰς
* πότε Οἰνώτην λεγόμενῃν
ῥῶσον, νῦν δὲ Αἴγινα ἀπ’
ἐκείνης κληθεῖσσαν, μίγνυνται,
καὶ γυνῆ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰα-
κῶν. τέττω Ζεὺς ὅντι μόνῳ ὄν-
τῃ κήσῃ τὸς μύρμηκας ἀν-
δράποισι ἐποίησι. γαμῆ δὲ
Αἰακὸς Ἐνδιδέα, * Χείρων-
ος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγέν-
οντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελα-
μῶν. Φερεκύδης δὲ φησι Τε-
λαμῶνα φίλον. ἐκ αὐτοῦ δὲ
Πηλεὺς ἔβη. ἀπὸ * Αἰακῆ
παῖδα καὶ Γλαῦκος * Κρη-
δαίως. μίγνυν * αὐτῆς Αἰα-
κὸς, Ψαμαδῇ τῇ Νηρείῳ,
εἰς * πηλὴν ἡλλαγμένην διὰ

τὸ βελέδαι ἀνελθῆν, καὶ
 τεκοῖ παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τὴν Ελλάδα
 κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ ἤν' Ἀρχαδίων πο-
 λεμῶν, τὴν Ἀρχαδίαν
 ἐλθὲν μὴ δυνάμεθ', περ-
 ποιησάμεθ' φιλίαν, ἔκ-
 τεινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπειρε μελείσας. χρησιμοῖ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλα-
 γήσιναι ὅν' ἐρεσῶτων κα-
 κῶν τὴν Ελλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ὑπὸ αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσεται. ποιησαμένου δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρ-
 πίας ἡ Ελλάς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶτος δὲ καὶ φῶξ
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ ταῖς κλήϊς τῆς Ἀ-
 ἰδου φυλάττει. διαφέρων
 π δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κῳ, τὺς ἀδελφοὺς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὅπ-
 βελεύσας καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῇ καρφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πνῶ ὕλης.
 φρεσίν τ' δὲ τῷ φέρον,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græciā
 inūitatā frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causā, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum intereā res-
 pōsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum factō, Græcia
 annonæ penuriā liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamon-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectā,

ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno ac Salamine Asopi filia natum pervenit. Is, necato serpente, qui insulam, cujus ipse Rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem conjunxit: & Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Diis precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Ajacem nominarunt: qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακῷ ἐλαύνοντι.

§. η. Καὶ Τελαμὼν πρὸς εἰς Σαλαμῶνα φθάνειν πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶν, καὶ] Σαλαμῶν τῷ Ἀσωποδὶ (ὣδὲν) κλίνει δὲ ὄφιν ἔτῃ ἀδικουῶτα πλὴν νῆσον, ἥς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτᾷ ἅπας, πλὴν βασιλείαν φθαδίδωσι Τελαμῶνι. ὁ δὲ γαμῶν Πειριβοίαν πλὴν Ἀλκείδου τῆς Πέλοπος καὶ ποιησάμενος εὐχὰς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ἀρῆται γήνηται φανέντῃ δὲ μὴ ταῖς εὐχαῖς αἰετῷ, τὸν θνητὸν ἐκάλεισαν Αἴαντα. καὶ στρατοσάμην δὲ Τρώϊαν Ἡρακλῆϊ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνῃ πλὴν Λαομίδοντῃ θυγατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτιῶνα Ἀκτοῦρος, ὑπὸ αὐτοῦ κηδεύρεται καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ πλὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς γέρας πλὴν Τρώϊου Μοῖραν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῶν
Πολυδορῇ, ἣν ἔζημα Βῶ-
ρες ὁ Περίεργος.

§. β. Ἐν τῷ δὲν ὅτῃ πῶς
θῆκεν τῇ Καλυδονίᾳ κα-
θευματ' Εὐρυπύωνος ἐλ-
θὼν, περιέρχεται ὅτῃ τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος
τυγχάνει, καὶ κτείνει τῷ-
τον ἀκόντιον. πάλιν οὐδ' ἐν
ᾧ δὲ φουγὸν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχέσον ἀφικνεῖται,
καὶ ὅτ' αὐτῷ καταδύρεται.

§. γ. Ἀγωνίζεται δὲ καὶ
τὸν ὅτῃ Περίεργον ἀγῶνα πρὸς
Ἀταλάντην, διαπαλαίσας·
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχέσου γυ-
νὴ, Πηλείως ἐρευνῶσα, πι-
πρὶ σωμασίᾳ περιεπίμψεν
αὐτῷ λόγους. μὴ δυνάμενη
δὲ πῖσαι, πρὸς τὴν γυναι-
κα αὐτῇ πῖψασα ἔφη, μίλ-
λην Πηλείᾳ χαμῖν Σπε-
ρσέπῳ τὴν Ἀχέσου θυγατέρα,
καὶ τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόνῳ ἀνέστη. Πηλείως
δὲ πρὸς Ἀχέσον καταψά-
λεται λόγους, ὅτ' αὐτῇ περὶ
σωμασίᾳ πιπτεράδῃ. Ἀχέσος
ἀκούσας, κτείνει μὴ ὅν ἐκα-
θῆκεν, ἐκ ἡβελήθῃ ἄγει τὴν
αὐτὸν ὅτῃ θύρας εἰς τὸ Πή-
λιον. ἐν δὲν ἀμύλλῃς περὶ

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Pericris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in agrum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito ictu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolkum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eò
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelia honorem in-
stitutis palæstricâ pugná de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, læqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quòd eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de

venatione

venatione controversiâ, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quærirat, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verum à Chirone servatur incolumis, eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò, ut supra dictum est, Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cujus matrimonio

θήρας θηομένους, Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειροῦτο θηείων, ταὶ γλώσσας τούτων ἐκτίμων εἰς πύραν ἐπιθεῖν· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρόμενοι κατεγύλων ὡς μηδὲν τι θηροκότος τῷ Πηλείῳ. ὁ δὲ ταὶ γλώσσας ἀπαρμόμενος ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις ποσά τα ἔφη θηροδύναι. ἀποκοιμηθέντες αὐτῷ ἐν πύρῳ Πηλίου, ἀπολιπόντες Ἀκάστον, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ἡμέρᾳ βοῶν κόπῳ κρύψας ἐπ' ἀνέρεχται. ὁ δὲ, ἐξαγασθεὶς καὶ ζήτησεν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καταληφθεὶς, ἐμμελλεν ἀπόλλυσθαι· σὺζέεται δ' ὑπὸ Χείρωνος ἑταῖρου καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητήσας, [καὶ ἐξελθὼν] δίδωσι.

§. 4. Γαμῆ δὲ, ὡς λέκεται, Πηλεὺς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυτίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγεται Πολυδῶρη ἣν ἔζημι Σπέρχῳ ὁ ποταμὸς ὀπίκλῳ Βῶρος ὁ Πειήρης υἱός, ἐξ ἧς Μενησθίων τέκνον.

§. 5. Αἰθίς δὲ Πηλεὺς γαμῆ Θέτιν τὴν Νηρείδους, καὶ ἧς τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἤει-
σαν. Θέτις δὲ διαπιφ-
δέσθης ἰσθαι τὸν ἐκ τού-
της γυναικὸντα κρείττονα
τῷ πατρὶ, ἀποχόντα. ἔνιοι
δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶντ' ὅ-
τι τὴν ταύτης σωου-
σίαν, εἰρηκίνας Περμυ-
δία τὸν ἐκ ταύτης αὐ-
τῷ γυναικὸντα, εὐχρονὸς
διαμαρτυρεῖν. πνὲς δὲ λέ-
γουσι μὴ βουληθῆναι Θέ-
την Διὶ σωμαλθεῖν ὑπὸ Η-
ρας τραφεῖσαν. Δία δὲ
ὀρμυδέντα διητῶς ἐδίλη-
σαι αὐτῷ σωοικῆσαι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδεμένου Πη-
λεΐ συλλαβεῖν, καὶ κατέ-
χειν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ὅπτηρήσας, σωαρ-
πάξει. γινομένῳ δὲ ὅτι
μὴ πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
ὅτι δὲ θηρίον, οὐ πρό-
προν ἀνῆκε, πρὶν ἢ τὴν
ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπο-
λαβοῦσαν. γαμῆ δὲ ἐν
τῷ Πηλῳ· κ' ἀκεῖ θεοὶ
τὸν γάμον ἐυωχούμενοι
καθύμνησαν· καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεΐ ἰόρυ μεί-
λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵπ-
πους Βάλιον καὶ Ξάν-
θον· Ἡφαιστος δὲ μάχαι-

Jupiter & Neptunus contem-
derunt. At cū Thetis ē se
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixif-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec defunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cælo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cū
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit:
quæ cū interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepissee videt, remisit.
Hanc demum in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptunus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspiciatus, inclamavit. Tum Thetis, quominùs votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorùmque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Astydamiq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

ραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπει-
ρα. ἀθάνατοι δὲ ἦσαν ἔ-
πει.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐβόησεν Θέ-
τις ἐν Πηλέως βρέφος, ἀθά-
νατον δίλυσεν ποιῆσαι τῷτο,
κρύψας Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβῆσαι τῶς νυκτός, ἐφ-
θίρειν δὲ ὡς αὐτῇ θνητὸν πα-
τρῶον· μὲν δὲ ἡμέραν δὲ ἔχρειν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ὀπι-
τηρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτι τῷ πυρὸς,
ἐβόησεν. καὶ Θέτις κωλυ-
θεῖσα δὲ παρὰ τὴν τελευτῶ-
σαι, νήπιον δὲ παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ᾤ-
χετο. κομίζει δὲ τὸ παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλείς. ὁ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
χαις λεόντων, καὶ σὺν ἀ-
ρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς·
καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα. πρέ-
πειν μὲν ὡς ὄνομα αὐτῷ Λι-
γύρον· ὅτι χεῖλη μαστῖς δὲ
περὶ στήθεσιν.

§. ζ. Πηλείς δὲ μετὰ ταῦ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέσθην Ἰωλκόν· καὶ
Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχέου
γυναικα φονδαί· καὶ δι-
λὰν μίλην, διήγαγε δὲ αὐτῆς
δὲ στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἐξήμετο ἐν-
 ναετὴς Ἀχαιῶν, Κάλ-
 χαντ' ἀβροντος ἢ δωα-
 δαι χεῖς αὐτῷ Τροίαν
 αἶρεθῆναι, Θέτις περὶ-
 δῆα ὅππῃ δειφρατὸν ἔμε-
 γον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύ-
 ψασα ἐδῆπ γυναικεία,
 ὡς παρδόνον παρέδωτο, κα-
 κῆ τρεφόμενον τῇ Λυ-
 κομήδιδι θυγατρὶ Δηϊδα-
 μείᾳ μίγνυται· καὶ γινε-
 ται πάντῃ Πυρρῷ αὐτῷ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὐτῷ. Ὀδυσσεὺς δὲ με-
 τυθέντα παρὰ Λυκομή-
 δος ζῆν' Ἀχιλλῆα, σάλ-
 πγγι χηστὰ μὲν εὖρε·
 καὶ πύπτον τὸν σρόπον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. σιωπή-
 πετο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὃ
 Ἀμύκτορος. οὗτος ἔπειθ' ὅτε
 πατρὸς ἐπυράωθη κατὰ
 ἰδυσμίνης φθορᾷ Κλυ-
 τίας ὃ πύ πατρὸς παλλα-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 περὶ Χείρωνα κομίσας,
 ἔπειθ' ἐκείνου διεπραδόν-
 ται πᾶσι ὄφης, βασιλέα
 κατέστησε Δολόπων. σιωπῆ-
 πετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὃ
 Μενοίπην καὶ Σθενέλην ὃ
 στήναι. Ἰνsuper Ἀχιλλῆ

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set : muliebri ipsum veste
 contextum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit : ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 huncitaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Antenor's filius illum cor-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Pelcus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Perilapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Loridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

Κ Ε Φ. ιγ.

Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αχαιου, ἡ Περειάπιδος τῆς Φέρητος, ἡ . κεράτης φησὶ φιλοκράτης, Πολυμήλες τῷ Πηλέως. ὅπως ἐν Οπουντή (τ' Λοκρίδος) διεγυγχεῖς ἐν παιδιᾷ, πρὶν ἀφ' αἰμάτων παίδων ταῦτα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπίπτειν. ἐξ ουγὼν μὲν τῷ πατρὶ, ὃν Πηλεὺς κετάρκει, ἐξ Ἀχαιλέως ἐρσέμεν γίνεσθαι.

Kεκροψ αὐτόχθων συμφορὴς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηναίης ἐκασίλιδος πατρὸς· καὶ πρὶν γὰρ πρῶτην λεγομένην Ἀκτῶν, ἀφ' ἑαυτῆς Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅτι τότε φασὶν ἑδῆξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαμβάνειν, ἐν αἷς ἑμμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ὅτι πρὶν Ἀθηναίᾳ, καὶ πληξάς τῃ τριτῇ κατὰ μέσων, πρὶν ἀκρόπολιν, αἰέφηνε θάλασσαν, ὥς νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ· καὶ ποιη(α)μένη τῆς καταλή-

ψως Κέκροπα μάρτυρα ,
 ἐρύτδωσιν ἐλαίαν· ἢ νυῖ ἐν
 πῶ Πανδρόσῳ δείκνυσται.
 ἡγομένης δὲ εἰδῶ , ἀμ-
 φοῖν περὶ τῆς χώρας Αθην-
 αῶ καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριτὰς εἰδω-
 καν , ἐχ' , αἷς εἰπὼν π-
 νές , Κέκροπα καὶ Κρα-
 νάον , ἐδὲ Εὐριχθέα· Ζεὺς
 δὲ πρὸς δώδεκα· καὶ τέ-
 των διχεζόντων ἡ χώρα τῶς
 Αθηνῶν ἐκείδη , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντ' , ὅτι περὶ-
 τον τῶν ἐλαίαν ἐρύτδω-
 σιν· Αθηνῶν μὲν οὐδ' αὖ
 ἑαυτῆς τῶν πάλιν ἐκάλε-
 σιν Αθηνῶν· Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θειά-
 στον [πηλόν] ἐπεγάλυ-
 ψε , καὶ ἧ Ἀθηναίῳ ὕφαλον
 ἐποίησιν.

§. β. Κέκροψ δὲ γή-
 μας τῶν Αθηναίων πόλιν Α-
 γραύλον , παῖδας μὲν εἴσ-
 χον Εὐρυσθέονα , ὃς ἀπικος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Αγραύλον , Εἰρσίω , Πά-
 ρορον· Αγραύλε μὲν οὐδ' αὖ
 ἄρ' Αλκίππῃ γίγεται.
 ταῦτα βιαζόμεν' Αλκίρ-

Cecrope occupationis suae te-
 ste , oleam è terra produxit ,
 quae nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione , ac litte de urbe , Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non , ut quidam memorant ,
 Cecropen , Cranaumque , nec
 Erichtheum , sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenarum Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam , Cecropis
 testimonio , productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus , Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Αἰαί filiam in con-
 jugium duxit , ex eaque ma-
 rem quidem suscepit , Erysich-
 thonem , qui sine maribus li-
 beris è vita decessit : filias
 verò , Agraulon , Hersen- &
 Pandrosion. At ex Agraulo ,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

rhiius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu grvida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astynous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium* Thanace Megessari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Bræsiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ρόδιΘ ὁ ΠοσειδῶνΘ καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀ-
ρεως φεραδῆς κτείνεται.
Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πά-
γῳ κρίνεται, διακρίνοντων ἑξή-
δεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
λύεται.

§. γ. Ερως δὲ καὶ Ερμῶς
ΚέφαλΘ, οὗ ἐραδίῃσιν
Ἡὼς ἤρπασε καὶ μετῴσθη
ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
Τιθωνόν. ὃ παῖς ἐγένετο
Φαίδων· τέτυ δὲ Ἀσύνουος·
τῷ δὲ Σάνδοκος, ὃς ἐκ
Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἔκτισε Κελένδειν.
καὶ γῆμας* Θανάκῳ τῷ
Μεγασάρῳ [Κινύρῳ] ἑξ
Ἀσυνείων βασιλέᾳ ἐγέννη-
σε. Κινύρας ἔτΘ ἐν Κύ-
πῳ ΦαγμόρῳΘ σὺν
λαῷ ἔκτισε Πάφον· γῆμας
δὲ ἐπεὶ Μεθάρμῳ κόρῳ
ΠυγμαλίωνΘ Κυπρίαν
βασιλέως, Οξύπορον ἐγέν-
νησε καὶ Ἀδωνιν· ὥς δὲ
τέτοις θυγατέρας Ὀρσίδι-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίᾳ. αὗται δὲ διὰ μύθῳ
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδιναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ παῖς
ὦν, Ἀρτίμυδος χόλῳ, πη-
γῆς ἐν δὴραῖς ὑπὸ σὺνδς, ἀπὶ-
θανε. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν φοί-
τικος καὶ Ἀλφεισιβοῖας λέγει·
Πανυσσις δὲ φησι Θόαντ-
βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔχ-
ουσα Περσέως Σμύρναν. αὐτὴ καὶ
μυῖν Ἀφροδίτης, ἐν δὲ αὐ-
τῇ ἐπὶ μα, ἔχει τὴν πατρὸς
ἐρωτὰ καὶ σωεργὸν λαβὼσα
τὴν προφὸν ἀποσοῦν τὴν πα-
τρὶ νόκτας δώδεκα σωμαδύ-
α. ὃ δὲ, ὡς ἡ διτο, σπασά-
μην· ἔξωθεν, ἐδίωκεν αὐ-
τὴν ἢ δὲ, παρεκταλαμ-
βανόμενος, διότι ἐν ἑξῆς α-
φανῇ ἡμῶν. διότι δὲ κατοι-
κίειραντες, αὐτὴν εἰς δύν-
δρον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι
σμύρναν· διὰ καμυαίῳ δὲ
ἐστὲν ἡρόν, τὴν δὲ δὲν ἔχ-
ῃ· ἡμῶν δὲ ναι τὴν λεγ-
όμενον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
διὰ καλλοῦ ἐπὶ νήπον κρύφα
διὼν εἰς λάρνακα κρύψασα,
Περσιφόνῃ παρέσχετο. ἐκείνη
δὲ ὡς ἐθαύσατο, ἔκ ἀπὸ δὲ-
δου. καί σπευσε δὲ ὅτι Διὸς ἡμο-
μῆνης, εἰς [τῆς] μοῖρας διη-
ρέθη ὃ ἐν αὐτῇ· καὶ μίαν μὲν
παρ' αὐτῇ μένειν τὴν Ἀδωνιν·
μίαν δὲ τῇ Περσιφόνῃ

§. 4. Adonis autem puer ad-
huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
natione ab apro percussus in-
terit. Hunc Hesiodus Phœ-
nicis & Alphesibœæ filium
fuisse ait. Panyasis verò, de
Thoante Assyriorum Rege,
qui Myrrham filiam habuit,
natum refert. Hæc Myrrha
per iram Veneris, quod eam
nihil faceret, patris amore
corripitur: atque usa nutricis
operâ, cum infcio patre no-
ctes duodecim concubuit. Is,
ubi rem sensit, stricto in filiam
ense, impetum facit: quæ, cum
jam comprehenderetur, deos
rogat, ut nusquam appareat.
Tum dii illam miserati, in ar-
borem sui nominis commuta-
runt: ac decimo post mense,
rescissâ arbore, Adonin ex ea
filium fuisse ferunt. Quem
Venus formæ ergo infantem
adhuc clam diis in arca occul-
tatum, ante Proserpinam con-
stituit: quem simul ac illum
conspexit, se reddituram ne-
gavit. Delato ad Jovem judi-
cio, tres in partes annum par-
titus est, ut unam apud seip-
sum, alteram cum Proserpi-
na, tertiam demum cum Ve-
nere Adonis permaneret, im-
peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exuit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Athidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Craneæ Athidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσίταξε. τὴν δὲ ἐπέειπε
ἄνδρ' Ἀφροδίτη. ὃ δὲ Ἀδωνίς
ταύτῃ προσέειπε καὶ ἡ
ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θνη-
τῶν Ἀδωνίς ὑπὸ σὺνδὲ πλη-
γεῖς ἀπὸ θανάτου.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδα-
γόντων, Κράναον * αὐτό-
χθον, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Διὶ
καλίωντα λέγεται κατα-
κλυσθὲν ἡρώδῃ. ὅσῳ γή-
μας ἐκ Λακεδαιμόνων Πε-
διάδα τὴν Μηνίτην ἐξή-
γησε Κρανῶν, καὶ Κρα-
ναίχμην, καὶ Ἀθιδά. ἥτις ἀ-
πεθανέσης ἔτι παρδένει, ἡ
χάραν Κράναον Ἀθιδά
προσηγόρευσε. Κρανῶν δὲ
ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβα-
σίλευσε.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι μὲν
Διὸς καλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐ-
τόχθονον λέγουσι. βασιλεύ-
σαντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα
(ἔτη) Εὐκλήοντι ἐκβλήσει-
ν τὸν οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς
Κρανῆς θυγατρὸς Ἀθιδῆς
(ἔτι) λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαί-
στου καὶ Ἀθηνᾶς, ὅπως Ἀθη-
ναῖα παρεγένετο πρὸς Ἡφαι-
στον, ὅπλα κατασκευάσαντα
δέλυσεν· ὃ ἔγχεταλῆς ἡμι-
μῆνος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιθυμία ὧν λήθη τῆς Ἀθη-
ναί· καὶ δῶκεν αὐτὴν ἥρ-
ξαι· ἢ δὲ, ἐφελθὼν ὡς δὲ
ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ
ἀνιάκῃ, ὡς δὲ γὰρ χαλδὸς,
ἐπιελθὼν σωματεύειν· ἢ ὅς
σώφρων καὶ παρθένος ἦεν, ἐκ
ἡνέχτο· ὁ δὲ ἀπεισέμνηεν
εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς· ἐκείνη
ὅ μυσχεύεισα, εἰς αὐτὴν ἀπομά-
ξασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν
ἔρριψεν. φεγγέως δὲ αὐτῆς, καὶ
τῆς γονῆς εἰς γλῶττιν πέσοντες, Ε-
ριχθόνιος γίγεται. τῆτος Ἀθη-
ναί· κρύφα δὲ ἄλλων θεῶν ἔστρε-
φεν, ἀθάνατον δόλῳ ποιεῖ-
σαι· καὶ καταδύσει αὐτὸν εἰς
κίσλην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκρο-
πος παρὰ γυναικί, ἐπι-
ποῖσα πρὸς κίσλην ἀνδρῶν.
αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρό-
σε ἀνδρῶσιν ὡς ἀπει-
ρίας, καὶ θεῶνται πρὸς ἑρέ-
φῃ παρὰ πειραζόμενον δρά-
κοντα· καὶ ὡς μὲν ἔνιοι λέ-
γουσιν, ἀπὸ αὐτῆς διεφθάρ-
ησαν οὗ δράκοντος· ὡς
δὲ ἔνιοι, δὲ ὀργλῶς Ἀθη-
ναί, ἐμμενῆς ἡρόμεναι,
καὶ τὰς τῆς ἀχροπόλεως αὐ-
τὰς ἔρριψαν. ἐν αὐτῇ πρὸς τι-
μένει παρὰ Εριχθόνι-
ον αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ

constuprandæ desiderium in-
cessit: eamque attrectare ag-
greditur. Hæc verò fugit:
utque proximè eam venit,
in summa erat necessitate,
claudicabat enim, Deam ini-
re conabatur. Ea verò, ut
pudica erat, & virgo, vi-
rum non admittebat. Vol-
canus demùm tentigine ru-
ptus in virginis femur semen
effudit. Tum tristata, semen
lana detersum in terram de-
jecit, ac mox in fugam se
dedit. Interea verò ex de-
misso in humum semine gi-
gnitur Erichthonius. Hunc
clàm diis aliis, dum immorta-
lem facere studet, educavit:
positumque in cista Pandro-
fo, Cecropis filiam commen-
davit: interdixitque ne cistam
retergeret. At Pandrosi soro-
res, quòd curiosæ admodum
forent, cistam aperiunt, advo-
lutumque sæculis puerum dra-
conem spectant. Nec defunt
qui ab eodem dracone fuisse
interemptas astipulentur. A-
liorum verò testimonio, Pal-
ladis irâ, furore percitæ, de
summa sese arce præcípites
ejecerunt. Interea verò Erich-
thonius in templo à Minerva

ipſa enutritus, pulſo Amphictyone, Athenarum regno potitus eſt, ac Minervæ ſignum in arce conſtituit: nec non Panathenæorum celebri-
tatem inſtituit: Paſitheaµque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipſi Pandion natus eſt.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano ſepulto, Pandion regnum adipiſcitur: quo regnante, Ceres Dionyſiſque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleuſine Celeus ſuſcepit. Dionyſius verò ab Icario hoſpitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia morralibus impertiturus, ad paſtores ſe quosdam contulit, qui cùm guſtaſſent vinum, atque animi cauſâ ſeſe largiùs poculis invitaffent: malum ſibi medicamentum datum eſſe arbitrati, Icario necem fuſtibus intulerunt: verùm poſtridie, recognitâ, ipſum ſepeliverunt. Erigonæ verò filix patrem veſtiganti herilis canis, cui Mæræ nomen fuit, Icarium conſectari ſolita, ca-

καλὸν Ἀμφικτῶνα, ἐκασι-
λάσεν Ἀθῶν. καὶ τὸ ἐν
ἄκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθη-
ναῖς ἰδρύσατο, καὶ τῆς Πα-
ναθηναίων τῶν ἑορτῶν συμ-
ετήσατο· καὶ Πασιθέαν Ναι-
δα νύμφην ἔγχετο. ἐξ ἧς
παῖς Πανδίων ἐγενήθη.

§. 7. Εἰρχθόντι δὲ Ἰπποδα-
μόνῳ· καὶ ταφένῳ· ἐν τῇ
αἰ, τῇ περὶ τῆς Ἀθῶναις,
Πανδίων ἐκασιλάσεν· ἐφ' ἣ
Δημότηρ καὶ Διόνυσος εἰς
τὴν Ἀθηναίων ἡλθον. ἀλλὰ
Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τῆς
Ελευσίνης κατέδιδετο· Διόν-
υσον δὲ Ἰκαρίῳ· καὶ λαμ-
βαίνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμ-
πίλου. καὶ τὰ αὐτῷ τὴν οἶνο-
ποιεῖαν μαρτυροῦν· καὶ τοῖς
τοῦ θεοῦ δουρῆσιν αὐτῶν
χέρσιν ἀνδράποισι, ἀφικνῶ-
νται ποῖς πνεύμασι, οἱ
γαστήριον τοῦ ποτῆ, καὶ χει-
ρὸς ὑδατοῦ ἀφαιδῶς δι' ἡδο-
νῶν ἐκλύσαντες, παρα-
μάχθαι νομίζοντες, ἀπέκ-
τειναν αὐτόν. μετ' ἡμέραν δὲ
νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν.
Χειρὸν δὲ τῇ θυγατρὶ τῆς πα-
τρός· ἔκδομα Μάρκα, ἢ τῇ

Ἰκαίῳ σωείπτο, ἃ νεκρὸν
 ἐμύλυνσι. καὶ καίτη καποδυ-
 ρμένη ἃ πατέρα, ἑαυτῷ
 αἰήρησεν. Πανδίων δὲ γή-
 μας Ζῶξιππῳ τῆς μητρὸς
 πλὴν ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκτωσι Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μύλῳ· παῖδας δὲ διδυμοὺς
 Ερεχθεά καὶ Βύτῳ. πολέμῳ
 δὲ ἐξαμαρτάνθη. πρὸς Λά-
 δακον περὶ γῆς ὄρεον, ἐπικα-
 λείσατο βοηδὸν ἐκ Θράκης
 Τηρέα ἃ Ἀρεῶ καὶ ἃ πόλε-
 μον σὺν αὐτῷ καπορρώσας,
 ἔδωκε Τηρεῖ πρὸς γάμον ἃ
 ἑαυτῇ θυγατέρα Πρύκλῳ· ὃ
 δὲ ἐκ ταύτης φωνήσας παῖδα
 Ἰτῳ, καὶ Φιλομύλης ἐρα-
 δῖς, ἔφθειρε καὶ ταύτῳ, εἰ-
 πὼν τιθναῖαι Πρύκλῳ, κρύ-
 πτων δὲ τὴν χεῖρον. αὐτὸς δὲ
 γήμας Φιλομύλαν, σωνυ-
 νάζετο. καὶ ἃ γλαῶσαν ἐξέ-
 τρεψε αὐτῆς. ἢ δὲ ὑφῆσατο ἐν
 πίπῳ γράμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύλυνσι Πρύκλῳ καὶ
 ἰδίᾳ συμφορῆς. ἢ δὲ ἀναζη-
 τήσασα ἃ ἀδελφῷ, κλείνει
 ἃ παῖδα Ἰτῳ, καὶ καθεψί-
 σασα, Τηρεῖ δῖπνον ἀγνοῦν-
 τι πρὸς τῆς καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαπαχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀπῆ-
 ρας πίπῳ ἐδίωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit: eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori misérias significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidatum,
 elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent, circumseptæ, deos rogant in avem mutari. Tum Procne fit luscinia, Philomela verò in hirundinem transformatur. Ad hæc Te-reus in upupam commutatur.

ἡρόμεναι περιεπαλήητοι, θεοῖς εὐχονται ἀπογενεσθῆναι· καὶ Πρὸκνη μὲν γίνεται αἰήδων· Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. ἀπογενέσθαι δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεται ὑπὺ.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

INde Pandion, ubi fato concessit, filij divisere inter se patrias facultates, & Erectheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervæ Neptunisque Butes Ericthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenæ Cephiso natæ filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem: fœminas verò Procrin, Creusam, Chthoniam Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in conjugio habuit. Atque Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc, sumptâ coronâ aureâ, Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoen confugit. Hic ejus etiam amore correptus est, ejusque concubitum impetrat. At, si mulier hæc cum

Πανδίωνος δὲ ἀποδανόντος, οἱ παῖδες τὰ πατρῷα ἐμείσαντο· καὶ Ἡρακλῆα ἐρεχθεὺς λαμβάνει· καὶ ἡ ἱερωσύνη δὲ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τῆς Εὐρεχθίδος βύτης. δῆμας δὲ Ερεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου, καὶ Διογενίαν τῆς Κηφισοῦ, ἃς καὶ παῖδας Κρόνον, Πάνδωρον, Μητιόνα· θυγατέρας δὲ Πρύκην, Κρέυσαν, Χθονίαν· Ωρεϊθίαν, ἣν ἥρπασε Βορέας· Χθονίαν μὲν οὖν ἐγγήμε βύτης· Κρέυσαν δὲ Ξυθός· Πρύκην δὲ Κέφαλον τὸν Δηϊονέως. ἡ δὲ, λαβῆσα χρυσοῦν τέφανον, Πτελέωντι σπαιναίνεται· καὶ φεραμένη ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνοα φέρεται. ὁ δὲ αὐτῆς ἐρεῖ, καὶ πίδει σπαιλάειν· εἰ δὲ σπαιλάει γυνὴ Μίνωι.

ἀδύατον ὡς αὐτῷ σὺνδῆ-
ναι. Πασφάη γὰρ, ἐπειδὴ
πολλὰς Μίνως σιωπῆν ἀ-
ζέτο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
σεν αὐτόν· καὶ ὅποτε ἄλ-
λη σιωπῆν ἀζέτο, εἰς τὰ
ἄνδρα ἐφίει θεία· καὶ ὅ-
πως ἀπώλλωτο. ἔχοντο
ἔν (Κεφάλῳ) αὐτῷ κυῶα
πυλόν, ἀκόντιον (τε)
ἰδυόλον· ὅτι τέτοις Πέρ-
κεις ἰδυόλα τὸν ἄνδρα,
τὴν Κιρκῶν πῆρι ρίζαν,
ὡς τὸ μηδὲν βλάψαι,
καὶ σιωπῆν ἀζέτο. δέσ-
σιν δὲ αὐτῷ τὴν Μίνως
γυναικα, ἣν εἰς Ἀθή-
νας καὶ διαλλαγῆσαι Κε-
φάλῳ, μετὰ τέτοιον πα-
ράνυσται εἰς θῆραν· ὡς
γὰρ θηροπικῆ. διώκου-
σαν γὰρ αὐτῷ ἐν τῇ λοχ-
μῇ ἀγοήσαι, Κεφάλῳ
ἀκοντίζει, καὶ πυλόν ἀπο-
κτείνει Πέρκειν. καὶ κει-
θεῖς ἐν Ἀρεφπάγῳ, φυ-
γεῖν αἰδῶν καταδιώκε-
ται.

Minoe concubisset, nullā
potuisset ratione servari: nam
Pasiphē, quod cum multis
mulieribus Minoen rem ha-
bere non ignorabat, eum ve-
nificiis infecit, ut quoties se-
cum alia cubaret, in illius ar-
tus viperæ irruerent imma-
nes: eumque in modum pelli-
ces Pasiphaë disperdebat.
* Cephalus igitur, perniciosi-
mum habebat canem (cui
Laelapi nomen fuit, & quem
nulla fera poterat evitare.)
Jaculum ad hæc, cujus ictus
neminem unquam fefellit. In-
ter hæc Procris conspicata vi-
rum, Circæam sumens radi-
cem, ne quid sibi obesset,
concumbit. At verita rursus
Minois conjugem, Athenas
proficiscitur: & in Cephali
gratiam rediit, & cum eo ad
venandum concedit: quippe
quæ venandi studio mirificè
oblectatur. Hæc occultè vi-
rum infecuta, inter fruteta la-
titabat, ejusque motu permo-
veri virgultam maritus sen-
tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxo-
rem Procrin interfecit. Quocircā Cephalus ab Areo-
pagi judicibus exilio sempiterno damnatur.

§. 1. Ὡς αὐτῷ σὺνδῆ-
ναι.

§. 2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idzam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem infimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthescymæ filiz suæ alendum

ἔῃσαν δὲ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ, ἀπάσας Βορέας συνῆλθε. ἡ δὲ Χιονὴ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [ὃ] Χιόνην· υἱὸς δὲ Ζήτην καὶ Καλκὶν ἀλγερούς. οἱ παῖδες σὺν Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀπικίας διώκοντες, ἀπὸ Τένου οἷς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τένου ὑπὸ Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἔγημι Φινεύς· ὃ γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ὅχων δὲ τέκνα ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδλίαν ἐγάμησεν τὴν Δαρδάνην. καὶ καί τινι ὄφει γένωνται πρὸς Φινέα φθορὰν καταφάσκειται. καὶ πεινῶσας Φινεύς, ἀμφοτέρους πεφλοῖ. ὅτε πολλοὶ τινες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέαδιος κολάζονται αὐτόν.

§. δ. Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μύθηται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶ Εὐμολπον τεκνέουσα, ἵνα μὴ γήνηται καταφανές, εἰς τὸ βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ αὐτὸν λόβουθ', εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσιν Βενθesc-

κίμην στέφειν αὐτὴ θυγατρὶ
καὶ Ἀμφιγρίτῃ. ὥς δὲ ἐπε-
λειώθη, * ἔνδον ὁ Βενθισι-
κίμης αἰὲρ, πλὴν ἑτέραν αὐ-
τῇ ἤβ' ἀγαπήσας δίδωσιν. ὁ
δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γα-
μδεῖσης ἐπιχρίσας βιάζε-
σθαι. καὶ διὰ τούτου φουραδω-
θεὶς, μὲν Ἰσμάρου τὴν παῖδός,
πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρακῶν
βασιλέα. ὃς αὐτὴν πρὸ παιδὶ
τὴν θυγατέρα σωματώκευ. ὅππ-
ουλεύων δὲ ὑπερὶ Τεγυ-
ρίῳ καταφανὴς γίνεται· καὶ
πρὸς Ἑλευσίνους φάγει· καὶ
φιλίαν ποιεῖ τὴν πρὸς αὐτούς.
ἁπλῶς δὲ Ἰσμάρου τελευταί-
ον αὐτῷ, μεταπημφυεὶς ὑπὸ
Τεγυρίου φάγνεται, καὶ
τὴν πρὸς τέττε μάχῃ διαλυ-
σάμενος. τὴν βασιλείαν παρέ-
λαβε. καὶ πολέμους ἐστάντων
πρὸς Ἀθιναίους καὶ Ἑλευσι-
νίους, ὅππληθεὶς ὑπὸ Ἑλευ-
σινίων, μὲν πολλῆς σωμαμάχῃ
Θρακῶν δυνάμεως. ἔρχεσθαι
τὴν ὑπὸ Ἀθιναίων νίκης χρο-
νίῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κα-
τορθώσας τὴν πόλιν, ἐὰν μίαν
ἤβ' ἀγαπήσας σφάξῃ. καὶ
σφάξαντες αὐτὴν τὴν νεωτά-
την, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταὶ
κατὰ σφάξαν. ἐπιποίνωτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
Qui, cū ætatis integræ fuit,
intus Benthescyces conjux,
huic alteram filiarum uxorem
dedit. Hic autem uxoris quo-
que suæ sorori vim inferre ag-
greditur. Quamobrem exilio
multatus, cum Ismaro filio
ad Tegyrium Thraciæ regem
confugit: qui filiam ipsius fi-
lio conjugavit. Deinde verò
insidias Tegyrio quoque
comparasse detectus, ad Eleu-
sinios aufugit, eorūque a-
micitiā sibi conciliavit. Rur-
sus autem, Ismaro filio de-
functo, à Tegyrio revocatus
in Thraciam redit, ac solutā
inter eos discordiā, regnum
accepit. Mox conflato inter
Athenienses & Eleusinos
bello, adscitus ab Eleusiniis,
magno cum Thracum exerci-
tu opem laturus advenit. At
Erechtheo de Atheniensium
victoria sciscitanti, deus rem
bellicam præclarè gesturum
cecinit, si filiarum unam ju-
gularisset. Qui cū natu mini-
mam immolasset, & reliquæ
tum omnes sese jugularunt.
Siquidem, ut quidam testati
sunt, de se vicissim occidendis
ὥς ἑφασάν πνεε, σωμαμοσίαν
conspirant.

conspirant. Commisâ verò post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem suppositum fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλαις σωμαπολείδαι. γενομένης δὲ μὲν σφαγῇ τῇ μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν Εὐμόλπον.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ καὶ τῇ Ερεχθείᾳ, καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ καταλύσας, Κέκροψ ὁ πρεσβυτάτος τῶν Ερεχθεῶν παίδων, ἐξασλευσεν. ὅς γῆρας Μητιάδουσαν τῇ Εὐπαλάμει παῖδα ἐτίκνωσεν Πανδίονα. ἔτα μὲν Κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μητίῳτος ὑῶν χηραίσιν ἐξεβλήθη. καὶ ὦρσεν γυρόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τῇ ἐκείνῃ θυγατρὶ Πελίαν γαμήϊ. αὐτὸς καὶ τῇ πέλει βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται. κτείναντες γὰρ Πύλας τῇ τῷ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα τῇ βασιλείᾳ δίδωσι Πανδίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παρενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μегάρῃς ὄντι, παῖδες ἐγέροντο, Αἰγίς, Πέλλας, Νίσος, Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγία Σκυεῖν τῇ ἀέριον ὑποβλήθη. καὶ δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

§. 5. Μετὰ δὲ τῇ Πανδίωνος πλευντῶ, οἱ παῖδες

αὐτῶν στρατύνσαντες ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐξέβαλον τὴν Μηπο-
νίδαν, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
χῶ διῆλον· εἶχε δὲ τὸ παῦ-
κράτῳ Αἰγίῳ· γαμψὲ δὲ
πρῶτον μὲν Μήτην τὴν
Οπλήτῳ· αὐτίκα δὲ
Χαλκίοπιν τὴν Ρηξήνο-
ρος· ὡς δὲ ἐκ ἐχθρότετο παῖς
αὐτῷ, διδοικῶς τὴν ἀδελ-
φοίς, εἰς Πυθίαν ἦλθεν,
καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τύετο· ὁ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῷ·

Ἀσπὺ τὸν περὺ χοντα πο-
δαίονα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκρον
Ἀδριαίων ἀφίκηαι.

§. ζ. Ἀπορῶν [δὲ] τὸν
χρησμένον, αὐτῇ πάλιν εἰς
Ἀδρίαν· καὶ Τροίαν δι-
δύων, ὅστις ἐνταῦθα Πηλεΐ-
δῃ Πέλοπος· ὅς τ' χρησμένον
σωεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ
δυγατρὶ συγκατάκλινεν Αἴ-
δρᾳ· τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Ποσειδῶν ἐπαησάσεν αὐ-
τῇ· Αἰγίῳ δὲ ἐντειλάμε-
νῳ Αἰδρᾷ, ἐκ ἄρρενα
γενήσῃ, τέλει, καὶ πρῶ-
τον μὲν λέγει· ἀπὸ λυγρῆς δὲ
ὑπὸ πνιπύρεα μάχαιραν,
καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
nidas ejecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam ux-
orem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullâ se prole augeri vi-
det, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

*Maeste novâ virtute, pedem,
qui prominet utri.*

*Ne prius exolvias, quàm
scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi velleret oraculum, A-
thenas iterum accedit, ac per
Træzenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no madenti filiam Æthram
comprimendam summisit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthrae præcepit, ut, si ex ea
masculus nasceretur, educa-
ret: néve, cujus ille filius esset,
indicaret: ensen & calceos
sub saxo abditos reliquit: hæc

locutus, cum per ætatem puer
saxum subvolvere queat, ea
tolleret, eumque clam cum
hisce omnibus ad se rebus
emitteret. Ipse interim Athe-
nas contendit: necnon Pana-
thenæorum certamen aggre-
ditur celebrare, in quibus Mi-
nois filius Androgeus omni-
bus victoriæ præstitit. Hunc
Jupiter in Marathonium tau-
rum misit, à quo fuit interfe-
ctus. Non desunt qui illum
Athenas ad Laij certamen
euntem, ab athletic ob invi-
diam dolo necatum fuisse pro-
dant. Minos, auditâ filij mor-
te, quo tempore in Paro Gra-
tiis sacra faciebat, sublatam è
capite coronam abjecit, ac
tibiâ abstinuit, & sacrificium
nihilò tamen seciùs absolvit:
Hinc & in hodiernam usque
tempestatem sine tibiis & co-
ronis in Paro Gratiis immo-
lant.

§. 8. Nec longo pòst tem-
pore in mari præpotens com-
paratâ classè Athenas oppu-
gnavit. Megara item, Niso
Pandionis filio regnante, sub-
vertit. Ad hæc Megareum
Hippomenis filium, qui ex
Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήται τὴν ἐπι-
τραπὴν ἀποκλίσας ἀνελέ-
σαι ταῦτα, τότε μετ' αὐ-
τοῦ ἀπὸ τὸν ἀποπέμπειν. αὐ-
τὸς δὲ ἦσαν εἰς Ἀθήνας.
καὶ τὸν τοῦ Παναθηναίων
ἀγῶνα ἐπιτίλει. ἐν ᾧ ὁ
Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεος,
ἐνίκησε πάντας. οὕτως ὁ
Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον
ἐπιμύεταυρον ὑφ' ἑ διεφ-
θάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέ-
γουσι περὶ δόρυον εἰς Ἀθή-
νας ὅτι τὸν Λαίη ἀγῶνα
πρὸς τοῦ ἀγωνιστῶν ἐνεδύ-
δέντα διὰ φθόρον ἀπολέσθαι.
Μίνως δὲ ἐπλάδοντο αὐ-
τῷ θανάτῳ δύνων ἐν Παρώ
ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν εἴρα-
νον ἀπὸ τ' κεφαλῆς ἔρριψε.
καὶ τὸν αὐτὸν χετῖρα, καὶ τὴν
δυοῖαν εἶδεν ἡπὼν ἐπιτίλα-
σιν. ὅθεν ἔτι καὶ διόρυ χυ-
εῖς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν
Παρώ δύνει ταῖς Χάρισι.

§. 9. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
δυναστοκρατοῦ, ἐπολέ-
μισι τέλει καὶ Ἀθήνας,
καὶ Μίγαλα εἶλε, Νίσου
βασιλεύοντο τῷ Παν-
δίοντο καὶ Μεγαρέα τὸν
Ἰππομένους ἐξ Οὔρχου
Νίσω βοηθὸν ἐλθόντα α-

πηλινε. ἀπίδανε δὲ καὶ
 Νίσοι δια θυγατρὸς προ-
 δοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
 φυρέαν ἐν μίση τῇ καρ-
 λῇ τεύχεα, ταύτης ἀφαιρε-
 θεὶς τελευτῇ, ἣ δὲ θυγά-
 τρι αὐτῷ Σκύλλα ἐραδι-
 σα Μίνωι ἐξέλετ' ἑτεῖκα.
 μόνος δὲ Μεγάρων κρατῆ-
 σας, καὶ πλὴν κόρυ τῆς
 παύμενης ἧς ποδῶν ἐκδή-
 σας, ὑπερβύχιον ἐποίησε.
 χρονοζομένη δὲ τῷ πολέ-
 μου μὴ διαάμνηθ' εἰεῖν
 Ἀθήνας, εὔχεται Διὶ παρ'
 Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας.
 ἡγομένη δὲ τῇ πόλει λοι-
 μοῦ τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 περὶον κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν καὶ Ὑάκιν-
 θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰ-
 γληίδα, * Ἐνθενίδα, Λυ-
 ποίαν, ὅπῃ τὸν Γεραίστου
 τῷ Κύκλωπος τέφρον κατέ-
 σφαξαν. τύπων δὲ ὁ παῖς,
 Ὑάκινθος ἐλθὼν ἐν Λακε-
 δαίμονι Ἀθήνας κατὰ κει,
 οἷς δὲ εἶδεν ὄφελθ' ἑὸν τῷ-
 πο, ἐχρῶντο πρὶ ἀπαλα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπῆλθεν αὐ-
 τοῖς Μίνωι δίδουαι δίκας
 αἷς αὐτὸς αἰεῖται. πῆμ-
 ψαντες οὖν πρὸς Μίνωα,

advenerat, interemit: & is
 demum per filiae prodicionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, e me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille interi-
 riit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vincitam
 pedibus, e puppe in mare de-
 jectam summersit: Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 eapere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasis-
 sent, primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclo-
 pum jugularunt: harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis , permiserunt , ut ab eis ,
 quas pœnas vellet , peteret :
 tum Minos iis , ut quatuorde-
 cim corpora , septem scilicet
 puerorum , ac totidem & æta-
 te parium puellarum , sine ar-
 mis Minotauro devoranda
 mitterent , imperavit . Is tau-
 rus labyrintho conclusus
 coercebatur , unde ingressus
 quispiam haud facilè exire
 poterat , quòd multiplici via-
 rum ambage non agnitum
 exitum excludebat . Hunc De-
 dalus filius Eupalami , qui Me-
 tionis & Alcippæ filius fuit ,
 exædificavit . Hic item archi-
 tectus omnium præstantissi-
 mus , & primus , statuarum
 fuit inventor .

§. 9. Hic etiam Athenis post
 dejectum ex arce Talum Per-
 dicis sororis filium , ejus disci-
 pulum , aufugit : quem , veri-
 tus ne ipsum ingenij præcel-
 lentiâ superaret , occidit . Ere-
 nim serpentis malam nactus ,
 lignum tenue secuit . Deinde
 ubi puerum necasse comper-
 tum fuit , reus in Areogago
 peractus ad Minoen confugit .
 Atque in ibi Pasiphaë cum Ne-
 rptuni taurum arderet , lignea
 vacca affabre compacta corri-

ἐπίτρεπον αἰτεῖν δίχαρ. Μί-
 νως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς
 ι. δ' , κούρις ἐπὶ αὐτῶν , καὶ
 κάραι τὰς ἴσας , χαλκὸς ὁ-
 πλων πίμπαντι τῷ Μινω-
 ταύρῳ βορᾷ. ὡς δὲ ἔτθ
 ἐν λαβυρίνθῳ καθερμί-
 νθ. ἐν ᾧ τὸν εἰσιλδόν-
 τα , ἀδύατον ἦν ἐξέλαι·
 πολυπόκοις γὰρ χαμπαῖς ἢ
 ἀγρομίνῳ ἐξοδὸν ἀπὸ-
 κλει. καπιστάσει δὲ αὐ-
 τὸν Δαίδαλθ , ὁ Εὐπα-
 λάμου , πατρὸς τοῦ Μη-
 τῶνθ καὶ Αλκίππης. ἔτος
 ὡς ἀρχίαντων αἰετος , καὶ
 πρῶτθ ἀγαλμάτων εὐρε-
 τής.

§. 9. Οὗτθ ἐξ Ἀθηνῶν
 ἐφυγῆ , ἀπὸ τῆς ἀκρο-
 πόλεως βαλὼν τὸν τῆς αὐ-
 τοῦ Πέρδικος υἱὸν Τά-
 λῳ μαθητῶν ὄντα. δέισας
 μὴ διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν
 ὑπερβάλλῃ. σαρφῶνα γὰρ ὄφρα
 εὐρὼν , ξύλον λεπτὸν ἐπι-
 στ. φωρεθέντθ ἢ τῷ νεκρῷ
 κριθεῖς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ,
 καταδικασθεῖς , πρὸς Μίναα
 ἐφυγε. καὶ κατὰ Πασιφάης
 ἐρεθείσης τῷ Ποσειδῶνθ
 ταύρῳ , σιωήσασε τεχνησά-

ρδμ⊖ ξυλίνῳ βῶν· καὶ
τὸν Λαβύρινθον κατακλύα-
σιν, εἰς ὃν χτ' ἔτ⊖ Αθην-
ναῖοι κούρες ἐπ' αἶ, καὶ
κόρας παῖς ἴσας, τὰ Μι-
νῶταυρον βορὰν ἐπιμπον.

puit, ac Labyrinthum con-
struxit, ad quem quotannis
Athenienses virgines septem,
ac totidem pueros ætate pa-
res Minotauro vorandos mit-
tebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. XV.

Θ Ηοις' δὲ θνητοῖς
ἐξ Αἰδρας Αἰγεί παῖς,
ὡς ἐθνηθήθη τέλει⊖, ἀπο-
σάμν⊖ τὴν πίπταν, τὰ
πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν
ἀναιρεῖται. καὶ πρὸς ἡπί-
στον εἰς τὰς Αἰθώας φε-
ρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν
πεκνύρων τῆς ὁδοῦ, ἡμέ-
ρωσι. περὶ τὸν μὲν γὰρ Πσει-
φίτῳ τὸν Ηφαίστου καὶ Αν-
τικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης
ἐπιχαλεῖτο, ἐκτείνει ἐν Επ-
δαύρῳ· πίδαξ δὲ ἀδυνεῖς
ἔχων ἔτ⊖, ἐφόρει κορυ-
νίῳ σιδηρᾷ, δι' ἧς τὸς
παριόντας ἐκτείνει· ταύτῃ
ἀσπιδόμορος Θηοσις ἐφόρει.

§. β. Δεῦπερ δὲ κτείνει
Σίνιν τὸν Πολυπήμον⊖ καὶ
Συλίας τῆς Κοεῖνδου. ἔ-
τ⊖ Πιτυοκάμπτῃς ἐκα-
λεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κο-
ρινθίων Ἰσθμῶν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æ-
thra Ægeóque natus,
jam grandis factus, petrâ
summotâ, calceos atque en-
sem aufert: & pedestri itine-
re Athenas adiens, obsessam
jam viam à maleficis viris un-
decumque pacavit. Primum
quidem Periphethem Volcani
& Anticliæ filium, qui, quòd
clavam gestaret, Coryneta
dicebatur, ad Epidaurum oc-
cidit: qui cùm imbecillis pe-
dibus esset, ferreâ clavâ mu-
nitus, viatores interficiebat:
quam ex illo præceptam The-
seus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Po-
lypemonis filium, & Syleæ
Corinthi filiz, occidit. Huic
Pityocampes, à curvandis
pinis nomen fuit. Nam cùm
Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quod eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

κεῖς τὲς παρόντας πύτας
καμπύοντας ἀέχουσιν· οἱ δὲ,
διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἐκ τῆς
ναυτο καμπύειν. καὶ ὑπὸ τῆς
δένδρων ἀνὰ ῥιπῆς οὐ μύμοι,
παρωλέθρως ἀπώλυντο. τέ-
τη τῆς τρέφῃ Θησεὺς Σί-
νιν ἀπὸ κτείνεν.

Multa desunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

P Ag. i. lin. i. *Ὀυεγάρδς*] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diosdorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum [Cælus] & Terra*, n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latio principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*
A
cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

- L. 7. Βριάρεων, γύγν,] Apud Hesiodum legis γύγν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hic editur, & γύγν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κέπθω dicitur, & Paræmiographis Κέπθω καὶ Βριάρεω ἰσχυρότερον; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖον, cujus Virgilius meminit.

- L. 15. Ἄργυν] Hesiodo Ἄργυρι; Schol. Æschyli & Athenag. Ἄργον. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marti, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloperum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tiryntem manibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

Ὡς ἐδόκουν αὐτὸν δ' Οὐρανὸς
 ————— ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντα,

καὶ φύσιν ἐνομήνην —————

Πῖπθω βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον —————

- L. 10. Κρίον] Alii Κρίον, & Poet. Κρίον scribunt.

16. Διώνω] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρέως ἰσχυρείας — καὶ παρὰ δὲ τὰς διαφόρων
 Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκίαν] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solum Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsêre Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinnit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterùm præter hos Cœli & Terræ filios Stephanus Ethnicographus alios recenset in v. *Ἀδανα & Μίλητος*. *Ἐντομὴν* hanc quam passus est Cœlus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδωκεν] Mss. Oxon. & Palat. παρίδωκε. *Ob hanc uictoriam primus coronabatur Saturnus*. Tertulianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσιών] Lege — *ωίως*; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Creta, ad cujus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum*. Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4. Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc *ἀποχὴν* exscripsit.

29. Πία] Orphea sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proeconneso petatum scripsit. Vocabatur Βατύλαθ, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐγώνησεν] L. ἐγώνησε.

2. Μῦπην] Μῦπης Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orphea *παραφθεῖν*, v. notam 16. p.2. confer Hesiod. Theog. v.886.

5. Ἐφ' ἑ] Mss. ὑφ' ἑ. Mox, iidem, *ἐξήνεγκε* legunt. Lineâ 20 restitue *βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν*. Damascius tamen libro *περὶ ἀρχῶν* Orphei versus adfert, in quibus non datur *ἀστραπή* ———. De Cyclopiibus inquit Orpheus,

Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἰδού, πύξαν τε καρυιδῶν
Πρώτοι πολυρόχιδες —————

25. 'Εν τῇ Ταρταρῷ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παλῖνα δῖος Ζεὺς πολὺν ἐξέσθ' αἰεταρταρῶν. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylī ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnā gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eumeri interprete.

P. 5. 1. 5. Σπύξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπύξων, Hesiodus Ζδξῶ. Styx & Zeuxa inter Oceanidas; utra hīc retinenda sit, dubium est; quoniam pauca recensentur, v. p. 67.

L. 6. 'Αμφίειν] Hesiodus & Cod. Pal. 'Αμφιτῶ, rectè. Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Amphiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliā gente.

L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κισσέρας vocat. Callimacho Κοινής (mallem Κοινῆς) & Κοισίης dicitur.

L. 9. Θείας] Hesiodus & Schol. Η. Α. Θ. Hyginus tamen Æthram ei uxorem dat.

L. 11. 'Ευρυβείας] L. 'Ευρυείας, ut & p. 6. Hesiodus emendandus in hac parte, nam apud eum Κοῖθ' hujus Eurybiæ dicitur maritus, pro quo Κείθ' substitui debet ex nostro & Tzetze.

14. 'Ασίαι τ'] Mss. hīc & infra legunt τ'.

20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Saturno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Nephelē.

28. Στυγὶς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. ~~ἐπὶ~~ διῶν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ~~ἔρχον~~ διῶν δι' ἐναλίευσσιν, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contrὰ τῇ περὶ αἰεσίᾳ καὶ τῇ πρόπῳ διεσκήρασι. Plura vide apud Stobæum p. 129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν γῆ, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titans; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P. 6. l. 5. φέρει] L. φέρει. L. 12. pro λίξομεν, uterque codex scriptus habet λίσσομεν.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκονόμη, Hesi. & Pal. legunt.
Δολιχά,	Δολιχά.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Περσέμεδισσα,	Περσέμεδισσα, Hesi. Ποσειδ. O. & P.
Πιδνη,	Ἥιδνη, Hesi.
Ἀλιμένη,	Ἀλιμένη, Hesi.
Νέμεσις,	Νημερτὶς.
Δηϊάνειρα,	Καλλιόπεια, Ias. & Hom.
Πολυδὴ,	Πλωδὴ.
Ἀυλονόη,	Ἀυλονόμη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰοίη,	Νησιίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωσαμένη,	Δωσαμένη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, eum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Περσέμεδισσα, altero in loco ponerem Πλωδὴ, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo Θιδρ, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζδδ; δ γαμῶν Ἦεν] Ἰαγῆς γαμῶν, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. *Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inbare-ret: Vulcano otionarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat.* Capella.

3. Ἀγγλω] Lege Ἀγνρ. Quod autem sequitur μίγνυ, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μαλέστ] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniae, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phylis Stobæi.

P.8.1.10. Ἐπίστρεψεν] L. ἰστρεψ. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem.* Rem hanc ἐπιστρεψ exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίτανται] L. τίτανται. O quam piget lolia hæc omni ferè lineâ renascentiâ devorare!

L.14. Πέρυ] Eustathius ad 11.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. Ῥακινδρ] De hoc v. p. 197. Hesychium in Ῥακινδρ, & quæ ad Παράφρατον. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Θέμειος*] Adagiographi scribunt *Ἀμύειος*; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. *Ἀργείος*] Natalis videtur legisse *Ἀργεῖος*.

39. *Σταγιδῷ*] Lege *σταγιδισιδῷ* cum O. & P. & *σταγιδῷ*. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. 11. β.

P. 91. 9. *Κορύβαντες*] Hos Strabo *Ἀπόλλωνος* ἢ *Πούλης* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catallum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γυνῆα*. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀιολόμερον ἄνακτα, θεὸν διφνῆ, πολύμορφον*. Porro, *ἀγνοολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primum meminit. Diodorus scribit ἐν *ἐπιρήτω* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. cum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quod pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀρνίος* & *Φοῖβος*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *δύαμιν φρενηλικήν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infeliciter, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocracionem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *Χωρὶς ἐνῆς*] Ergo Vulcanum *καυτήμον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Heliodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἦεν δ' ἤφαισον κλυτὸν ἐν φιλόπῳ μεγῶνα

Γένεσθ ——— olim tamén ille versus sic concipiebatur ——— *ἐν φιλόπῳ*, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἀπώτα* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἔλων*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas foeda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μίγνυ*] ἢ *Ζεύς Δίπῃ*] Commelinus hîc dubitavit *Δίπῃ* an *Δέμῃ* legeret; sine dubio legere oportet *Μήπῃ*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις*

ἔγκυθ

ἔγνωθ' ἴσα Ἀθηναίαν κατεπόδη ὑπὸ τοῦ Διὸς, item Gale-
nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ Æschyli
ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
δίτις ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
ταβαλλέσθ' εἰς π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐλεγε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
v. p. 11. l. 3. an malles ἐλέγχο? Ἐλεγε tamen absolute
occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Κατέκριν' αὐτήν] Ægius post hæc aliquid desiderari
existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτωνθ'] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
dori præceptor) in eo libro qui inscribitur *Minerva*,
primum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceanifilia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & que, in Lati-
no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσπερία] Πόλις an νῆσθ? post
ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, νῆσθ
ἀπ' ἐκείνης, Ἀσπερία φρωτον κληθεῖσα, Ὀρτυγία ἐκαλῶτο,
ὑπερὸν δ' Ἀῖλαθ, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
facit. Callimach. Τόρεα δ' ἔτ' Ἀσπερίη, οὗ δ' ἔδ' πο-
τ' ἔπλεο Ἀῖλαθ. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
perturbat, v. vers. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβρις] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβρις.
2. Θέμις] Delphis πρὶν τῆς ἰχθυομήδου, ὡς Θέμις, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. Θέμις ἐνέθηκα χερσίων, & διμυσίην προπρὶε χερσὶς δίδται. Diodorus.
4. χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἑλάτης] Ἑλάτης Oxon. Ἐχάτης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθῶ.
- L. 20. Τὸς παῖδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ πρὶν] Mss. Oxon. l. καὶ ὡς π. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. ε. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσέχεια, ὅρη δ' Ἀχαιῶν, ὡς οἷς ὁ Ὀρίων ἐπίδρα, Hesych. Tzetzes aliique eum Neptuni & Βρούλης filium dixêre, sed illam dictionem ex Ἐνριάλως depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάρπην vocat; alii Ærophen & Aetropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χάμειον] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλ' ἐπὶ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14.1.2. Ἑρμῶν] Legebatur ἑμωνίων in Ægii Codd. Ἑρμῶν in aliis. Compelinus restituit Ἑρμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. 1.2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. ιλ.β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptûs Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Ὀρίθ ὃ τῷ [τῷ] Κελεῦ] Sic alii, & Μελαίρη. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. 27. 1. 34.

L. 31. Δημόν] Scripti habent Δημοφών. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τειρολόμ] Pro Μελαίρη Mss. legunt Τειρολόμ. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orpheam, alios; Chœrilum & Athenienses adhuc alios. Ad Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Πολας] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non linebat.

26. Καλαμαρπύσου] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam Περσεφόνειω scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p. 122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. confer-
vavit nobis locum Apollodori ex libro αὐτῷ 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύ-
κην.

L.30. Καθ' ἑαυτὸν ἐνταυθι] Servius hac in re non consen-
tit, 1 Geor.

P.16. l.6. 'Cυρριῦ]

'Οὐς καλέουσι γίγαντας ἐπ' αὐτὸν ἐν μακάρεσσιν,
'Οὐνεκα γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματι ἐσθλίοισιν. Orpheus.

15. 'Εγένοντο] Exorti sunt, & φλέγρας. Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii,
ejusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugná v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. αλ. β. qui
Seriphi filium Porphyrionem tacit.

P.16. l.20. 'Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apollolius
Cent. II. vox ψαλῆς propter sequens K ut notant
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Λόγον] Oraculum potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] Prodirent, Oriendur.

16. 'Επὶ τῇ γῆς] F. αὐτῇ. In Ægii edit. legis, ἐξ αὐτῆς Πάλλης,
quæ verba interpreti Gallico Passeratius imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ,
Pallanem de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hac pugná scribunt.

20. Ἡφα] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.310. mox βοηδὺς l.X.
- P.18.l.1. Δρυδς] In Pal. erat Διδς. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus Διδρυζον — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.
12. Διαρρήξας] Mss. Oxon. ἀπορρήξας, sed Νήσεον cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.
16. Γεάλλωνα] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo Ἀγύλωνα leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem Μοῖραι, Ἀγρίον κ) operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce Ἀπάτερον.
26. Τυφῶνα] Homero Τυφωνίδς; Pindaro Τυφῶς. Æschylo, utrâque terminatione effertur.
27. Σικελία] L. Κιλικία. Pind. Pyth. Od. 1. Τυφῶς τὸν ποτε Κιλικίαν ἔρρεψεν πολυάνυμον ἄνδρα, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctiùs, ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ὁκολλάθη δὲ Τυφῶς ἐν Σικελίᾳ, v. infra. p.20.
- P.19.l.7. Χῆρας ὃ ἄχ] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλὰ] Pindaro, ἐκ τῶν λαγύρων θ' αἰὼν παλαιοῦ.
Apollodorus in hac descriptione quædam sumplit ab Æschilo.
33. Ἰδὺς μισέβαλον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hieroz.
- P. 20. l. 4. Κατεπρήσιν] L. πῆσιν, ἀδαμνήσιν ἔρπη.
6. Κασίε] Oxon. Καυκίσε, Apollonius 2 Argon. hoc confirmat, ejus tamen Schol. videtur hic legisse Κασίε, nam reprehendit Apollodorum de Syriâ.
- P. 21. l. 10. Τύπων ὃ πάλιν] Sidonius; *restringens fulmine fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Damascum, alii Pitheculas insulas positum contendunt.
25. Ἀνθρώπους πλάσας] Ob hæc inventa arâ & statuâ honorabatur Athenis in Palladis templo; erat eadem ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Col. ex Apollod. οὗ αἰὼν.
- P. 22. l. 7. Ἀυτῷ λάβεις] Adde πῶ. Infra lege ἔπνε. De Prometheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch. Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal. Homer.) Deucalionem habitasse in Κωίῳ, v. ad θ. Ol. Strab. p. 425. & Eustath. ad β 11.
27. Ἀνίβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Horn. 11. 27. λέξεν exscripsit. Primum diluvium contigit sub Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dardano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium, quod in iis partibus terrarum ubi regnabat, (neque enim universale erat) invaluit. Tres alios Deucaliones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag. 189.

- P.23.1.4. Δίῳ] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνάμαλ'α δὲ Τίμωρη Δίῳ*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub. ad Strabonem hæc vidit.
5. Καὶ τὰ ἐκείδ' Pal. ἐκείδ', mox *σωσεχύνθ' Ἔγ.σωσεχύνθ' Commel.*
10. Παρυαυῶ] Servius, ad Athum. l. 17. αἰεῶν pro αἰτῶν, & ὑπὲρ κεφαλῆς, Plutarchus ex Mythologiis Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod petitum ex ſacrâ paginâ.
17. Ἑρμῆν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid factò opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in *Ἑρμην*.
- L. 30. Ὁν ἐκ Διὸς] Eſſe enim Deucalionis tantum *καὶ ἐπὶ κληῖν* quidam volunt, v. infra p. 267.
- P. 24. l. 2. Κραναῦ] Legerē Κραναῶν, eum enim expulit, p. 225. confirmant Codd. Ægii & Palat.
3. Πρωτογένηα] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. 6.
6. Ὀρείδες] Pal. Ὀρείδες. Virgil. glomerantur Oreides; p. 430. Ὀρείδες.
7. Ζεῦ] Pulsus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Erechtheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in Ægialo, v. Schol. l. initio.
9. Γραικὸς] Scal. ad Euſeb. ait; primò Γραικοὶ dicti ſunt, deinde Γραικός. Stephanus Γραικόν facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum Ætolum, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. Marmora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis ipſis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Heſych. in *Γραικός*. Schol. Apollonii Rhodii ad v. 1089. l. 3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

P.24. l.24. 'Εναρίτω] Schol.Pindari ad IV. Pyth. 'Εά-
ραν vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem,
& stirpem tribuit.

26.Κειθήα] Lege Κρηθ. Schol.Pindari & Lycophronis

'Αιολίδαι δ' ἐγένοντο διμυροπόλοι Καπλῆες,
Κρηδυῖς, ἡ δ' Ἀδάμας, καὶ Ζίσυρος αἰολομήτης,
Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρδυμος φεὶ κῆρ.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam
Homerus laudat.

L.29. Κανάχην] Palat. & Hygin. ——— κίω.

P.25.l.'Αλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
nobes filiam fuisse scribit.

25.'Αλωσίαι] Schol.ι.ε. ad v.385. Hos inter Gigan-
tes multi recensent, non satis rectè.

P.26.l.14.'Εν ἀμάξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ὦ
Νάξος, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24.'Ηλιν φῦσιν] Endymion Elidis rex secundum Iby-
cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
ad v.55. libri 4.

P.27.l.3. Νηϊός] V.p.196.

L.6. Κυρήνηα] Marcianus Heracl.

—————'Αιτωλία

'Εξ Ἡλιδος λαβῶσα ἡ ἀποικία, &c.

L.11.'Αφ' ἑαυτῆς] L. ἑαυτῇ.

L.29. Παρθάονα] L. Πάρθα, ut infra & Palat. Hyginus
tamen Parthaona legit.

P.28. l.4.'Απείρως] L. cum aspiratione, ut in La-
tin.

23. Γηρώς] Pal. γηρώς rectè.

27.'Αλ-

27. Ἀλδαία.] Oxon. addit Ἀήδα, ὡς ἔρμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in πρὸ κριμῶν Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάρερον.] Lege ᾧ πάρερον.

16. Ἀλδαίαν.] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδάς.] Rectiùs παίδα. Mox post φασὶ omittetur.

P.30.l.4. Ἀτρεΐδ.] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omittit vocem *Natura*.

10. Ἐξελάδης.] F. ἑπλάδης.

19. Ἐπλάδην.] Scripti & Zenob. melius, σωματῆ-
δην.

24. Δρύαι.] Oxon. habet Γύμας.

30. Θεσπύς.] Plutarchus in Thesco, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ ἀνδρῶν Θεσπύς.

P.31.l.7. Ἀπυλάντη.] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀπυλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγχευε Μελανίον, ἑτέρα ἡ ἀρχαία [Ἀρχαίς] ἡ Σχοινίας. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.151. 2,3. Schol.Hom.I.11.

9. Θεσίη.] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.

12. Κηφίως.] In Latinis lege *Cepheo Anceáoque ac aliis nonnullis, venatum ire cum faminâ indignum reputantibus*.

18. Ἰδα.] Scripti, Ἰδα.

25. Ἰλιδίς.] Γύλθ Oxon. Γυλδίς & Πίλθ Pal. mihi videtur Ἰλιδίς, ex Hygino, nili forte Κηφιδίς, iterum cum Anceáo conjunges.

P.32.l.13. Τὰς 38] L. μδ', l. 23. 1. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer: ελ. ι. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελαγροίς. Pausan. 10.

21. Ἀμφισβ. τ' ὀήσας] Lege τῷ θυρῶς.

P. 33. l. 10. Ἀνέστη] Alii malè ἀνέστησαν, v. p. 171.

11. Γνωαῖκας] Liberalis & Suidas, ἀσπλαῖ.

15. Ἰσποῦ] Is Zenobio est Ἰσπιδῶν, idem ait Περὶβόαν Οἰκδὲς βιάζει, legendum Οἰενὺς, uti mox hic sequitur.

16. Θηβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμαρυγκῶς] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycet. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.

P.34.l.1. Πόσανδρος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαϊονίδα] In Latinis dele *tragædiam*.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράστω, quod non probo, lego Ἐυρυάλω, is enim cum Diomede Argium ulciscabatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατέρα] In Latinis lege, *filia*.

17. Τηλέου ἑστία] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλφουσαν, est autem Telfhussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Ἀΐδης 3] Interpres malè, *is verò uxore Nephelæ mortuâ*. Videtur legisse αἰδὲς 3. Porro unde illud, *Nephelæ mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

- filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. 4. Schol. Apollonii ad 1. αὐτῆς γαμῆ, est ἀγαμῆ, ut alibi noster loquitur.
- P. 37. l. 5. Περσίδεσσι] Al. Πέρσης. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34. gr.
16. Καθέλω[εν] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phrixus ἔρως cum servavit. Vel κείδς erat σκάφῃ κείδουσιν quo navigavit.
17. Κακιδόπης] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat ἐπώνυμον. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.
18. Ἄργος] Inter hos qui hîc Κύνωρῃ dicitur, O. & P. Κυβισσώτης est; aliis Κυβισσώτης & Κυπισσώτης. Tzetzes inepte duos facit Κάπιν & Σώρον. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l. 2. Hyginus f. 14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixo in Græciam redierit.
22. Λίαρχον] Pal. Κλίαςρχον, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.
- P. 38. l. 2. Μήρης] Pal. μοίρας. Tzetzes κρία.
5. Κόπας] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. Ἄλον in Thessaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.
9. Λεύκονα] Tzetzes Ἐρυθρον, Σχολία, Τετλωνδν. Oxon. Πτύον. Steph. Πηλών. Leuconis mentio apud Stephanum, v. Ἀργοννῃ, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.
13. Κόπας] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhabitasse terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum Ἴνδα ἢ Σίοντῃ ἔκειν, v. Stephan. ἡλίεπυλιν.
15. Μερίτω] Vide p. 194. Σίοντῃ Ἔolicè Σίοντῃ. Præter Glaucum, habuit Therсандρ. Ornytionem & Alpum.

20. Κολάζου] Hæc ex Pherecyde adfert Schol. *ιλ. Ζ.*

24. Τίνες] Lege *τῖνι*.

26. Ἀργυραν] V. p. 213.

30. Διῶν] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. *ιλ. β.*
Mox pro *Φακίδου*, melius *Φιδιόπου*.

P. 39. l. 3. Ἀνεΐδης] Pal. Ἀνεΐδης. Est autem *φύλαξ* Ionicum pro *φύλαξ*.

P. 39. l. 23. Πολυδύκης] Pierum hic non *γενελογεῖ*, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλιον] Ἥλις regio est, non tantum urbs. Schol. *ιλ. η.* & Virgilius, medixq; per Elidos urbes, & prius, p. 28. *Σαλμωνίη* Straboni, *Σαλμωνία* Diodoro urbs hæc dicitur, quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur videas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse. Cæterum Elin condidit Eleíus. Sch. Hom. *ιλ. v.*

P. 40. l. 4. Ἐξηραμύαι] Lego cum Cod. Pal. *Ἐξηραμύαι* siccitas, vel *Ἐξηρημύαι*, v. Serv. ad 6. Æncid.

15. Κρυδαῖ] Odio novercæ ad Patrium Crethea in Theffaliam recessit, qui etiam posthæc eam in conubio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
Tanarius facili pressit amore Deus. Propert.*

Vide non abfimilem historiam in Epistolâ quâdam Æschinis.

25. Ἐγκυμύων] *ἐγκυμύων*, expositis.

P. 41. l. 1. Ἐκάλε(εν] In Latinis monstrosus illud *jugulavit*, jugula. Νηλεὺς autem *παρὰ τὸ μὴ ελεηθῆναι ὑπὸ τῷ μιν* dicebatur.

5. Μητρὸς] Erat illa *Σιδυρὸς*.

13. Ἀτιμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriæ^s afficere. Ἠήμουν, ἀήμους ὕβριον, inquit Schol' Hom.

16. Ἐκπαῶν] Iolco. Diodor. 4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth. 4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo locat noster p. 42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ καὶ παλαιῶν ἰσχυρῶν ἀκέρει ἔτις ὡς μὴ ὁμολογεῖσθαι σφόδρα, Strabo.

P. 41. l. 16. Πύλος] Condidit Pylas Clefoni f. Lelegis nepos.

18. Ἀμφιών] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l. 4. nam Homerus Odys. XI. aperte docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Boeoticis.

21. Ταῦρα] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156. 1.

25. Πεικλύδην] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.

30. Ἐξέπρην] L. ——— πρην. Vel Ἐξέπρην-σεν.

P. 42. l. 4. Νίσω] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γενεαλογία.

6. Ἀναξίβιαν] Al. Ἀναξίβοιαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.

13. Περίαι] Hæc excerptit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὴν αὐτὴ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.
26. Ἐιδυμῶν] Sch. Rhodii, Δοείπων vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. αἶδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.
- P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ quasi Ἰρίκωλῃ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad 11. β. p. 323. & Schol. Odyss. λ. v. 325. φυλάκῃ Thessaliæ urbs.
31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βιά ; lege in Latinis, *Quas cum Bias nullo pacto abigere posset.*
- P.44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.
- P.45. 7. Ἰερᾶς δρυὸς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos ,

Ἀλκὴν μὲ γῆδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδῃσι ·
Νῦν δ' Ἀμυδαονίδαις · πῦρ γὰρ πῶς Ἀτείδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεὶ γυναικί] Vel Προϊτίδαις potius.
35. Τάλαῳ] Vide quæ Eustath. λ. β. p. 288.
- P.46. l. 2. Παρθένοπιῳ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.
- Ibid. Πρώταξ] Phlegon eum aliter γενεαλογεῖ.
28. Ἐκεί. ὡ δώσει] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem & aprum jungeret.*
- P.47 l. 8. Πειλησιωδῶν] Faber πεπλησιωδῶν.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μάλλη.
 20. Ἀλκίης] Oxon. legit ὑπεραπίδανε. Xenophon Ἀγ-
 πλοχθὶ παρὸς ὑπεραπίδανε.
 25. Πολυμήδην] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
 rator Lycophr. De matre Jafonis veteres litigant.
 Erat ei mater Rhœo fil. Staphyli secundum aliquos;
 Alcimedem alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
 tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
 has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnén quoq;
 & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
 Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
 dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσχυρῶς. V.
 p. 63. n. 24.
 27. Ἰώλκῃ Πελίῃ] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
 us libro 1. hanc historiam tangunt.
 P. 48. l. 4. Θυσίῃ] Rectius θυσίην ut infra. Sed & Tzet-
 zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legère
 in suis.
 10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
 vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
 sanè ἀναύρῃ, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χειμῶνι
 ρέων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
 apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
 aliquando accipitur. Ἀπὸς ἀναύρων νασμὸς ἀνανθήσι.
 Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
 neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
 currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
 um, & Pindari Scholiastem.
 12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affectus. Euripides
 Medcæ.

Σοφώτης ἢ καὶ ἄνδρα Συμβαλεῖν, ἔπει.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud.
 Pind. Interp. συμβάλλει τὸ μαθήσιον.

19. Ἐσθλῶν] Quid sit ἐπιδασκὰ δυνάμεις ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad ἰλ. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἡρῆς] Ἡρῆς ὃ Πελαργίδῃ ἐκ ἀλείγιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὅς ἐστι οἱ ἡ Μῆδ' αὖ τῷ Περίῳ κερκόν. Pindarus, κατέβη π Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὴν Περίῳ φόνον. Apollonius 3. 1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medæ. P. 441.
26. Ἀρεῖ ἄλσφι] V.p.27. ἐν Ἀρεῖ.
30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷτο.
31. Ἀργον τ' οὐρεῖν] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch.Apol.p.1. Post Phruxi mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἀρεῶς πῆσον. Ἀργον Ἀρεῶς αἰδῶ vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo παρόπῃ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἀργὼ ἐκλήθη ἐπὶ καὶ Ἀπολλόνιον, Ἀργὼ αὐτ' ἐναυπύγχευ, ὃ Ἐρεῖ, τ' Ἀλέκτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P.49.l.1. Πεντηκόντορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p.72. Euripides in Helenâ πεντηκόντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per πεντηκόντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat πειραχολάζυγον, i. e. ἐξηκόντορον.
6. Φωνῇ] Φωνῇν, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίοναν λάλη-
δρον*.

13. *Ἀγνίη*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρον*⊕] Fragmentum Stephani in *Δάπρον*, *Δωλίδης*
Λαπίδης Κέρον⊕.

21. *Παλαίμων*] Al. *Πελαμῶνι*⊕ Apollonio.

22. *Ἀδμῆτος φησ.*] In fragm. Steph. v. *Δάπρον* l. *Φησὶν ἡδὲ*
δ' Ἀδμῆτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐυφύλος*] Apoll. *Ἐρύλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρύλος*.

30. *Ἐργῆνος Ποσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Tænaro.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἡλίου*] Rectius *Ἡλείη*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰεῖλος*] Rectius *Ἰφίλος*.

6. *Ἀλκιδάς*] L. *Ἰαλκιδάς*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀσείων*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis. Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habes hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemnia-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
 Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Areius	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menœtius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oilcus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphemus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiarus	Theseus
Ascalaphus	

14. 'Τψπύλ@] Lege 'Τψπύλης, & infra ἀπύμω·
 ἴστωσι. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylen drama fecit.
- P. 51. l. 1. 'Ευνη@] Lege 'Ευνηον, vel 'Ευνηον. Homer.
 ιλ. Ζ. Statius 6. 'Ευνηον N. Damascenus habet in Ec-
 log. Valefii.
4. Δαίσει] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v. 947. 1. & porro.
25. Καίλιπον] Ergo Hercules Theocrito λιπονάτης di-
 citur. Mox lege ἡρίπυον.
- P. 52. l. 7. Κίε] Chius deduxit Milesios in Myfiam; inde
 urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
 Zenob. exscripsit.
9. 'Ηρόδ@] L. 'Ηρόδωτος. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 πλεῖστοι adde τὸν.
14. 'Αφείδης] L. 'Αφείδης. Hesiodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch. Rhodii.
18. Δημάρε@] L. Δημάρε@.
19. Διονύ@] Hanc διαγωνίαν vide apud Schol. Apoll.
 v. 1291.

24. Ἀφῆλδον] Legē, ἀφῆλδον.

P.53. l. 1. Πυγμή] Theocrit. εἰδ. 23. & Apolloni-
us 2.

11. Τὴν δρ.] L. δ.

14. Ἀγάνορος] Hesiodus prodidit illum Phoenicis Age-
noris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo
Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2.
ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέα] Adi Diodor. 4.

21. Μητρηά] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰσθίαν vo-
cat Diodorus.

22. Ἰθύς] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit
etiam Manandynon & Thynum.

25. φρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eois. Sch.
Rhodii.

27. Ἀσπῆα] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V.
Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidēre Ἐρί-
εται & Ἀσπίδα. Alii γαρίθογυαί Thaumantis & Ele-
ctræ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Vir-
gilium.

P.54. l. 32. Ὠκυδον] L. Ὠκυδέω. Mox Ὠκυπέντω. He-
siod.

P.55. l. 1. καὶ δὲ] Rectius παρ'.

4. Στρυμόδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad
Jovem precescentes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio
vicinæ. Homerus & Herodotus μαγνήδες vocant. Pin-
darus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi
inspiciendus ejus interpres, p. 257. Alii σαρδευγάδες &
στωρμαγάδες & κυαντές (à colore) nominarunt. Flexuo-
sus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se con-
currere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs trans-
missionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in
Hylâ ἀφ' ἧ τότε χοιράδες ἦν.

20. *Ἰδίων γὰρ ἴδ*] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyss. M.

P. 56. l. 24. *Μαριανδυνὸς*] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.

P. 57. l. 2. *Καδορμυδίωνος*] L. *μυδίωνος*. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.

10. *Παῖς ἀνδρῶν*] An ἀνδρῶν? & mox τέτυς, l. τέτυς.

25. *Ἰδίων*] L. *Ἰδίωνος*. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.

P. 58. l. 1. *Ὁμόσπονδοι*] Βοῦ μὲν ὄρεος (Μήδεια) καὶ διὸς μαρτύροι. Eurip. & Apollon. initio 4.

3. *Τὸς μὲν*] Lege μέλλοντα τὸς.

20. *Νεὴ Ἄλσος*] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. *ἡλίζουμένην*.

P. 59. l. 10. *Ἀψυλλος*] E. lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ ἐπερμήτωρ, ex Nereide. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.

18. *Φονδὶς*] In ædibus Æetæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.

30. *Διαχιδίντις*] Al. *διαχιδιδίντις*, & *διαχιδίντις*.

P. 60. l. 1. *Παρεπλίνεσι*] Nota non usitatam locutionem.

6. *Ἀψυλλίδας*] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. *Σύρποντας*. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.

10. *Ἀυσονίαν*] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Lavinάς* venit littora.

13. Λιβύων] Rectius Αργύων, Apollonius 4. Ἐνταυτῇ
Κιλήν κ' Αργύων περιέειπε.
15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδών.
27. Πίστραυ παγκύλαι] Oxon. & Pal.interponant Κυάνειαν
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadam, dicuntur Cyanæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr.p.131. Edit. Cant.Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκύλας. Scribit enim Strabo
2 Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκύλας suas in
Ulyssis erroribus.
- P.61. l.1. 'Ηγας] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.
2. Θειτακείας] Al. κίας.
8. Κεκευρωμένος] L. ex Apollonio, Κεκευρωτός, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.
10. 'Αλκυρίδα] Lege 'Ιλλυρίδα ut p.70. alii in Illyricum
avecti incoluerant insulas Apfyritidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v.1002. Tzetzes, ubi supra.
16. 'Ου δίδειν] Lege δαίνεσθαι.
22. Περιπέπρωσι] L. περιπέπρωσι.
24. Τὴν Μελαντίην Νεάν] Codd. scripti, τῆς Μ. Νεός. Lege
Μελαντίης δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollosteus*
super Scopulos Melantios, missa sagitta, in altum ful-
gur jaculatus est. Lego enim κελύεσθαι. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.
- P.62. l.4. 'Αργαίην] Malè Oxon. & Pal. 'Αργαίην, rectius
'Αργυίην. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.
11. Σκώπῃ] Adde τῇς.

14. Τάλα] Dosiadæ in arâ, γυήχαλα & ἔρ & dici-
tur.

22. Δίρμα] Ἦλας est πρὸς. Ruptâ venâ necesse erat ei
mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in
Odyss. Y. p. 1893. Simonides cum prius in Sardinia
fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Le-
gum jurisque custos & vindex severus fuisse vide-
tur.

P. 63. l. 7. Τελδοτῆσι] Adde λίγυσι. L. 15. pro τίγχασι
lege τίγχασι. Tzetzes in Lycoph. habet δουδ μισί.

18. Ἐπερωθὴν] Oxon. ὑπερωθὴν melius. Pro, despe-
rabat, redde, cū non crederet reversuros.

21. Ὁ δ' αἰπόμε.] Hic autem se ipsum interficiendi copi-
am postulans.

24. Μῆτις] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox
sequuntur, ὡς πρὸς πέλαιων, sunt uncis includenda.
Sed nec Tzetzes legit. Πέρμαχον scribe cum Dio-
doro.

P. 64. l. 10. Ἀστερόπτεαν] Hæc uncis comprehensa non sunt
in Pal. Cod. nec Oxon. imò abesse debent. Nomina
Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit.
Micon Piclor earum imaginibus Asteropéan & Anti-
noen adscripsit. Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut
& alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori
Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse
Alcestin, Pelopian, Medusam, Ifidocen (alii Posidicen)
Hippothen. V. p. 42. supra.

19. Ἄρρα] Æsonem, Jæsonem, Dionysi nutrices cum suis
viris ἐννοεῖται. Jason ideo dictus Σταυρος, Medea
Ἰφάνδρα, Dosiadæ. Hujusmodi παρεφάσεις, vide apud
Zenob. c. 4. Pr. 92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κρηρυγῆσι &] Καθηύουσιν, leg.

P. 65. l. 10. Μόρμερον] Al. Μόρμερον. Sequitur Euripi-
dem.

P.65. l.21. *Κορίνθιος*] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut cædem hanc in ipsam Medéam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medæa, p.406.V.Plutar.*Alexandro*.

24. *Θυσίῳ*] Phutarchus in vitâ.

27. *θυγὰς δ'*] F. *ἔξ* & mox *τῶν αὐτῶν*.

P.66. l.3. *Ἀκίαν*] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit, cum Argonautas persequeretur.

10. *Καίανον*] Oxon. *ἰαννῶν*.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχης] Al. — χθόν, ut p. 147. Sic & Oxon. cum Pal.

5. Ἰνάχης] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

[ibid. Ποταμίδε] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum) 3. Inachus.

5. Μελίωης] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol. Hom. ιλ. legit Μελίαι. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epidamni filia est, Stephano in Δυρράχον. Melissæ Jovis nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελίσαι vocabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdūs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δαμασκίων videtur post Πελοποννησίου ponendum.
21. Νιόβη] Alia est Tantalī. Habuit & fil. Spartum sive Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχίνῳ] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites apud Cl.Alex. scribit *Apin loculo (σέρω) conditum, repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin dictum fuisse.*
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat decima sexta à Niob. Diod. & D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκουσίλαῳ] Hic Heliodum non tantum μὲν πᾶλλαξεν, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo dissentit. Interpres autem non rectè vertit; redde, *Sed & Pelasgus quoque* (Acusilao teste) *à quo Peloponnesi incolæ dictos fuisse Pelasgos.*
15. Πελασγῆς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos, Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus, Μορεῖα, eadem est gens. De Pelasgis vide Rheineccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eurip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰάκχον] Oxon. Ἐχάων. Pal. Ἀχάρον & Ἀχάρον. Sed nihil immuto. Qui hîc est Πείρατος? Ms. Pal. est Πέρης Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino Peranthus. Ἐπίδωρος secundum Magnas Eceas filius fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρίας aliis, inquit Pausanias, est Πείρασος. Augustinus & Schol. Eurip. Crisum, Hyginus Crinum vocat. Πείρασος (sive Κρίας) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melan tonicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. Ἰάσος] Hygino est Βάσος; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐξβάσος; accedit Oxon. cui supra, Ἐξβάσος.

Ibid. Ἀγνήτωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγνήτωρ καὶ Ἀρίστωρ γινεῖ. τέττε δ' Ἀργός. Arestoris & Mycenæ filius Argus, Pausan.

30. Ὀφθαλμός] Unum oculum ei Juno dedit infirmum, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Λίχθ] Adde post θ, π, ut sit λίχθ θ π θ.

10. Ἰάσος] Oxon. & Pal. Ἰός. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰώ] Vehementer dubitat de hac Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Aphricanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iōnem hanc. Deinde Iūs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Πείρας] V. p. 68. ubi Πείρας. Lege Πείραςτος. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰερόσυλλω] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primò, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo et Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. cum in *Ἰσχυρίῳ*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p.24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βίαις*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωγδαίς*] Latina non rectè se habent. Verte, & cum ab illo v.f. p.h. f.c. tactu suo in buculam c. transf. & cum ea se conc. jurejurando pernegavit. Omissa est particula, & leg. *ἀντὶ* pro *ἀντὶν*.

P.70.l.1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachiliam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. *Ἀκροίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æsch. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γυγιῶ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *fili-um*.

7. & 8. *Ἐλισμάδων*] De hoc Lucro agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *ὠλῶν* vocat. V. cum p.

121. & 403. Sophocles Electra — τ' οἰσευκλήν θ' ἀλ-
 Cos Ἰνάχου κέρης.
12. Ααδῆν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβεῖν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Euboeâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ris.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. i. Ἐπαφον] Ex Διδεῖ ἐπαφῆς Ἐπαφον γει-
 νᾶ.
9. Ἐμενδῆς] Pro αῖ substitue ὤς.
18. Ἴον] Ideo & Thebis Boeotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπαργονθ' eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βέαις.
20. Μάμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγῆνωρ μ' αὖ] L. ζν. Præter hos geminos, Leligem
 & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versi-
 bus reddidit.
32. Ἐπιτομῶν] Deesse videtur λέγων. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχυρόν] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Ἀιγυπῶν] Josephus contra Apionem. Ἀιγυπῶν
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Εὐειπίδης] Arato Κηφῶς, Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hic à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καλὴ κηνην] Leg. — ιπν. Μοχ κελαστὸς Ἰάμβως. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Πᾶσις γ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot sustulisse filios.

20. Παλὼ ἐνδε] Usque ad ἀνῆλς uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ ὅτι καὶ ἐκ χ. ἡμαδὴν ὅτι ρ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. eique imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. Τὴν κληθεῖς] Usque ad ἐν ᾗ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πινυκόντορος à numero πινύκοντα καὶ ὧν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericī admittunt. Qui corrūpit hunc locum eis os sublevit.

34. Περσέων] Schol. Homer. & Mss. περσέων, περσέων. priùs περσέωνσι Δήμω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ— Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀλίδε] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνύδρε. Hinc autem dicta est Argos Διψον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὑδροφόρον, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. I.

P. 74. l. 6. Ἀργυφίης] Tzetæ Ἀργύφει, aliis Isæa dicitur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterum quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλεμήων] Oxon. ———ωρ l. 29. Pal. Ἀμαθονάδων malè, 32. Pal. Κερκίςυς.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐκ Φοιν.

19. Κισσός] Pal. Κισνύς, & pro Ἀντιόνη, Ἀγανόνη, pro Ἑγπτῷ, Pal. Ἑυρωπῷ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. Ἑκλήρωσαις] Supra l. 12. παρῶ.

P. 76. l. 1. Πυλάργη] Pal. l. Πηλάργη, l. 2. in Græcis οἶο promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηνῦς, deinde ἐργχίς: δίδω, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἐλίκω & Ἀρκιδίκω, quarum nulla hîc mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐκλήρωσαις, habet --σαις-- supra διεκλήρη-- & hic ἐστῆσαις.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuêre Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posterî erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amymone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀγέως] Oxon. l. Κασρέως; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant, V. l. 16. noster duos hos debuit destinguere.

14. Κέκρω†] O. & P. Κέκρω† malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐσὶ μὲν τῶν νῦν Ἡρακλείς τε (l. Ἡρακλῆδαι) οὗ ὃ Ἡρακλῆς, Περσίδαι· οὗ Περσῆς ὃ Λυγκῆδαι καὶ Δαναΐδαι, οὗ ὃ Δαναῦ Ἀργυρίδαι, καὶ Φυονίδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆιον Ἀργεῖ. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὠγλαΐας] O. & P. legunt Ἀγαλλείας. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐας.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδας] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μαιεσιπέδοι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Prætus & Acrisius.
20. Τίρωθ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- 1b. Ἐυρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Προΐτη] Folitianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνησαν vocat, Servius Cyrianaffam.
30. Πόανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyss. O.

P.79. l.6. Ἐιδυμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaiam vocat.

10. Ἐυρηκὼς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80. l.7. Σικυνών] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lysos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in Ἰλίου & Ἀζαρία. Καθαγμῦ in P. & Ox. est καθαγμῶν. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dici postea cœpit.

14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγακύνδῳ] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεσφόροντις] Præter ea quæ jam sunt uncis contricta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἄργον, omittit. Præter Tyrynthæ regnabat. Pro Δηλιάδῳ scripti habent Ἰλιάδῳ. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. l. 4. Μαχεδῆναι] L. μαχίστης, ex Homero.

9. Ἀλκίον] Errore typorum, pro Λυκίων, & pro π, l. τῇ, vel πότε.

P.83. l.14. Λάργαε] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. οὐ σωδίστως.

19. Ὁμομήτις] Dcest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. Ἐργον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περσὺς ὃ ἄνω] Videtur ex Pal. hîc addendum, καὶ ὅτι τῇ καρδίῃ τὸ Γοργόνος, deinde ὃ vel καὶ ἐκ ἀνθρώπων. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. ῥίπε] παρὰ γινε]. Zenob.

L.6. Ἐντὸ, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro Ἐντὸ, Περιπενδὸ. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργόνῳ.

15. Ἀποδύσσει] Mallem δύσει, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἄλγος -- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hîc adducatur non video. Κίβελλας quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβελλας; Schol. Rhod. Κίβηλλας. Faber vult, Κίβολλας. Grammatici olim Scutum habuere pro ἰδρυμένῳ, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi foetum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. Ἐρμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. Ἐρμῆ.

22. καὶ γὰρ] Adde καὶ -- hæc Tetz. in Lycoph. excerpfit.

L.25. τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰ χεῖρα.

30. Ἀπολυμένης] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, Ὀρεκίδης.

P. 86. l. 4. Ὁ μὲν Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Πρωτογ.] L. πρωτοφύων.

23. Συγκαλίσαιτος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τότμιν] L. Τότμίδε, Dion. Halic. in I. Antiq. R.

20. Γυμνικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πένταθλον. Quod verum non est, nam πένταθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxère. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetzæ Ἕλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰππονόμης.

25. Τάριον] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβοῖς] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀλίοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Εὐώρης, Φιλόνημος.

30. Μυκηῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Πτερχαί filii καὶ cum Ταρβίο.

P. 91. l. 7. Προβλήσις] L. συμβλ. nisi malletς προκλήσις.

11. Εὐήρης] L. ὅς καὶ τὰς ναῦς & Ταρίων-- ἀπίπλητος. Μυκήναι, ἀντὶ.

P. 92. l. 21. Στραπύην] Στραπύη Όχον. & συλλαβίδης ; Pal. habet συλλαμβάνειν.

- P.92.l.28. ῥοπαίτης] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumeliâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.
- P.93.l.2. Ἀρπαξίστη] Scripti, ἀρπαξίστη.
10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.11. Palæph.c.de Pasiphae. Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.
19. Ἐλνς] Scripti, Ἐλίστης. L. Ἐλνς ϛ, & Ἐλιον.
29. Τείχε] Vides vestigia historiæ de Sampsône. Adi p. 236.
- P. 94. l. 4. Κεράλω] Confer Eustath. ad β. ιλ. p. 307.
7. Πρὸς τῷ] L. πρὸς. L. 12. malè omittitur γυνί-
μους.
- P. 95. l. 22. Ἐπιλήξω] Ἐπιλήξω, increpo, hoc in loco.
30. Ἀρξάνη] Mallem ἀρξάνη, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπλύνη habet Oxon. rectè.
- P.96.l.7. Τετραπυχαῖον) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὧν— sunt autem duo ferè choliambi. Barth.
21. Θεσπίων) L. Θεσπίων. Pal. Θεσιῶν. Paulò post δὲ
ραν.
29. Μεγαμήδος) L. ———— δης, ———— ῆς Ἀργίε. Oxon.
- P.97.l.15. Κλύμενον ϛ) L. ϛ. Infra ἡμυθνής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.
- P.98.l.25. Κατὰ ϛ) L. μίλ.
- P.99.l.2. Πέπλον) L. πέλπον vel παλτόν. Ineptè Herculi *perplum* dat Interpres.
17. Προσηγέδων) τὸ ὃ πρῶτον vel τὸ δὲ legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzetz. in Lycoph.

25. Κεφ. Δ.] Scribe, in Græcis Κεφ. α. in Latino, C.V.

30. Νεμέου] L. Νεμεαίου.

P.100.l.7. 'Ιερεῖ] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερεῖον, aut ἱερεῖα.

19. 'Αμφισυμον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.

P.101.l.11. 'Ηλείη] Adde, filium.

22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.

25. Κεφαλαῖς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.

P.102.l.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p.37. Ed. Rom.

7. Θάλλον ὄψ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege θάττω. Zenob.

21. 'Αναφυμίνων] Al. ἱμν. & ἐκφυδμ. mox ἀναγνῶμεθα.

30. 'Ανάους] L. 'Αναχίους, vel ἀναρρήξαι; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.

P.103.l.3. Παρογένεσι] L. παρογένεσι. Semper in hac voce peccatum est.

5. Κεράσιω] Palat. Κερυνίτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερυνίτην ex 7 Pausanias.

9. 'Αρτίμυδο] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.

19. Τοξεύουσι] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθάνει καὶ συλλαμβάνει. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere vellet ; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑποπνοσάμεν] *Malletm υποπνοσάμεν. Vel ὑποπνοσάμεν, quod propius accedit.*
- P.104.l.2. Ὑφρίδα] *Malè pro Φακίδα.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλίσαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P.105.l.1. Τὸ γόνυ] *Pal. γόνυλον, Tzetzes γόνυλα.* Deest εις.
7. Ἐπίδην] *Videtur hic deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπήλαιον ἀλλάων] *Rectius ἀπαλλάων.*
12. Προμηθεῖ] *Scriptorum lectio consentiens est, Δι Προμηθεως. Mihi simplicissima placet, Προμηθεα. V. p. 120.l.1. de seipso Prometheus — ὅτφ θανεῖν μὲ ἔσθι ἢ παρωρόν, apud Æschylum.*
20. Φολήν] *Nequaquam. Lege Ὀλεον, ex p. 107.*
23. Ἐλδσίνα ὄρε] *Oxon. ὄρε.*
28. Εκ νεκρῷ] *Ex cadavere.*
30. Χίρς ὀλιθῶσαν] *Ὀλιθύν.*
- P.106.l.5. Ἐκόμεσιν] *Credo addidisse ἔμπυν, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v.p.103.l.30.*
9. Ἀυγίη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγίας. Sed Ἀυγίας & Ἀιγίας longo usu invaluere.*
11. Ἥλιν] *An Ἥλιν ? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172 l. 1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in certam. Herculis.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκριν.*
- P.107. l. 2. Ἐπιπετέιδω] *L. ἐπιπέτεσαι, nisi omittas ὅπ.*

4. Ἡρῶν] L. Ἡρῶν. Paulo infra Ἡρα omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augeæ sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Παῖδες] Oxon. & Pal. ἀπαῖοι ut p. 19. l. 1. Egius ex Apollonii 2 posuit παῖδες; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Συμφορίαις. Aiunt *has aves emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem Herculem κρῖα λοξέυσαι διὰ τὸ πῆϑ. An igitur ἄβλητοι scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβλητοί, ut p. 1.
17. Ἀνίπαιτο] Mallem ἀνίπαιτο.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. Λαβὼν ἄξιόν] Lege, ἤξιον, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, Μίνως ἢ λαμβάνειν ἤξιον ἢ διαγωνισόμενον. Totum locum sic constituo — ἐπεὶ δὲ λαβὼν ἤξιον, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, &c. Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege δειλυμαίνετο.
29. Ἡρίμω] O. & P. Ἐρμῷ. Tzetzes Ἡρίω. Sed receptam lectionem confirmat Ethnographus in Ἀβδηρα. V. Hesychium in Διομίδει ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρων] Alii Ἀβδηρα, & Ἀβδηρα ut Gabala, Ecbatana.
7. Τὸς ἱππύς] L. πῖς.
8. Μεδόν] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀφῆος. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τρέφοιεν] Verte, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐυρυμίδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. rectè.

23. Ἀμύκη] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαειανδρων. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cuius frater Amycus à Polluce castibus vicinus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.
32. Θειμοκύραν] L. κίρας λ. mox αἰ deest, & αἰς ἀνίστη. Oxon.
- P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriplit ipsum laudans Apollodorum, aliâmq; sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum de-victarum nomina exhibet Stephanus in Θειβαίς.
30. ΚῆτΘ] In Lat. *qui*, & offendit.
- P. 113. l. 11. Δάσιν] In Latin. *Hæc* pro Hoc.
31. Πολύρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmolum.
- P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossium ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Roman. & alii Ἐρυθράν vocant. Eustath. ad Periegh. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.
14. Ἐχιμ.] L. ἐχισμ.
30. Ἀγλίσοιχαν] Al. — χυς.
- P. 115. l. 3. Χρύσειον] χαλκίον ὃ λέβητι μέλαν διενύξατο σθέν-τον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobi. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo; clavâ pro malo.
6. Ἀββαίσι] Uterque scriptus, Ἀβαίσι.

11. Μενόειος] In Mss. Μενόειος, ut infra p. 122. ubi Σκυδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Εὐφρόιος] Σχολίων ἀντίστοιχον βυβλίου ἐξ 'Εὐφροίου. Euphorion.
23. 'Αβδύειαν] Vox nihili; lege 'Ιβυρίαν. Mss. 'Αυδουρίαν, εἰς Λιγύλῳ non potest ferri. Pono Λιγυσίνῳ. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρεσσι l. Ταρτησάν.
31. Διαπλάσσειον] Scripti διανηξάμενον.
- P. 116. l. 3. 'Ερυκίον] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliae urbs erat.
4. 'Ερως] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγαν] O. & P. ἤγαγον. Deinde Σπύριον αἰμυλῶν. Quod & Canterus vidit. Et mox pro πῶλον, ὄν. Lego πῶλον ὄν, dele in Latinis, accusans, & lege, trahens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπύριον, posuit 'Ορρόντιον, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. 'Αθλῶν ἐν] L. ἐν μνηί, vel ἐν μ.
9. Κομίζι] — ἰσόν. Oxon. & Pal. h. e. — μίσιν.
12. 'Αθλαστον] 'Ατλαντῶν — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Αγλη] 'Ερυσία & f. 'Εσπρία. Nam ἐστία inter has nusquam legi. Pro 'Αρδύσας Cod. Pal. habet 'Ερδύσας.
30. Μίλον] Pal. μίλος.

34. $\Delta\iota\delta\epsilon\ \alpha\gamma\]$ Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.
- P. 118. l. 2. $\Sigma\upsilon\lambda\lambda\alpha\beta\alpha\tau\]$ Verte, quem comprehensum —
10. $\text{'}\Lambda\sigma\tau\alpha\omega\]$ Erat $\epsilon\kappa\eta\eta\upsilon\sigma\tau\alpha\mu\alpha\chi\epsilon\varsigma$. Herodorus. *Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingin) Antæi sepulchrum esse, & skeleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse. Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deperitata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.*
15. $\text{'}\text{Ε}\gamma\kappa\alpha\sigma\]$ Forte $\iota\gamma\alpha\varsigma$, vel $\alpha\gamma\alpha\varsigma$. Scripti, $\epsilon\gamma\kappa\alpha\sigma$ quod accedit ad $\alpha\mu\alpha\sigma\iota$. Pro $\delta\alpha\iota\delta\alpha\varsigma$, $\kappa\lambda\alpha\sigma\varsigma$. Lucanus l. 5. describit hanc luctam. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.
16. $\text{'}\text{Ρ}\alpha\iota\omega\iota\eta\]$ Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere litem suam tangeret. Lego $\iota\chi\theta\upsilon\sigma\tau\epsilon\sigma\theta\epsilon\sigma$.
21. $\text{'}\text{Ε}\xi\eta\delta\]$ Melius, $\delta\epsilon\epsilon\eta\delta$.
23. $\text{'}\Lambda\upsilon\{\sigma\alpha\tau\alpha\lambda\alpha\sigma\tau\epsilon\varsigma\}$ Alicubi legere memini $\Lambda\upsilon\beta\upsilon\sigma\alpha\lambda\alpha\sigma\tau\epsilon\varsigma$, p. 71. $\Lambda\iota\beta\upsilon\sigma\tau\epsilon\varsigma$. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.
29. $\text{'}\Theta\epsilon\gamma\alpha\eta\omega\]$ Oxon. $\text{'}\Theta\epsilon\gamma\alpha\sigma\iota\omega$. Mox $\pi\alpha\upsilon\sigma\alpha\delta\varsigma$. P. 119. l. 2. $\text{'}\text{Ε}\phi\alpha\sigma\sigma\]$ L. $\text{'}\text{Ι}\sigma\phi\alpha\chi\iota$.
7. $\text{'}\text{Α}\mu\phi\iota\delta\alpha\mu\alpha\iota\eta\]$ Pal. & Schol. Rhodii legunt $\text{'}\text{Ι}\rho\iota\delta\alpha\mu\alpha\iota\eta$.
10. $\text{'}\text{Α}\sigma\iota\alpha\varsigma\]$ $\text{'}\text{Α}\sigma\iota\alpha\varsigma$ magis probo.
11. $\text{'}\Theta\epsilon\sigma\mu\delta\delta\epsilon\sigma\iota\varsigma\ \text{'}\text{Ρ}\alpha\delta\iota\omega\varsigma\]$ $\text{'}\Lambda\omega\delta\iota\omega\varsigma$ Oxon. & Pal. repono $\text{'}\Lambda\iota\gamma\delta\iota\omega\varsigma$, ex Conone p. 253. & Paroemiographis. Tzetzes l. $\text{'}\Theta\epsilon\sigma\mu\delta\delta\epsilon\sigma\iota\varsigma\ \text{'}\text{Ρ}\alpha\delta\iota\omega\varsigma$. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in $\tau\eta\ \text{'}\Lambda\iota\gamma\delta\iota\omega\varsigma$.

25. Δείπας] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.
1.4.

33. Δείλυσσι δισμὸν ἱλαμ.] Lego δείλυσσι, δισμὸν ἱλόμερον
ἔ ῥ ἱλ. *qui elegit vinculum ex oleâ.* Lectio hæc con-
firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
am priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ περὶ
τοῦ Διὸς Χείρωνα, ἀδελφὸν ὄντα, θνήσκον ἀντὶ αὐτοῦ δόλον-
τα. Πρωμηθεὺς λυόμενος Æschyli erat drama veteribus
notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ me-
ritò affectus; *prius enim inspiciebant exta, tantum ad*
salubritatis & pestilentia signa percipienda. Ci-
cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviiis in
Phasi.

P. 120. 1.4. Ὁμοδόν] Oxon. & Pal. ἰπὸν] Prome-
theus ob beneficium acceptum, monuit Hercul-
em de iis omnibus quæ eum exequi oport-
uit.

12. Τρίαμυλλα] V. Suidam in ἡγεμῶν ἐξαμα, & ἡγε-
κλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
versus dixit se nolle cælum recipere, poma vero ad
Eurysthea delaturum. Hercules (Promethei moni-
tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
capiti spiram componeret, dolum non intellexit. A-
tlas, cælum recepit, εἰque vale dixit Hercules. V. Sch.
Rhodii l. citatò. Hæc loci mens. Verba non respon-
dent.

33. Ὅσοιον ῥ] Oxon. addit ἔκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπὸν] Schol. Sophocles ad Oedip.
Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine
quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπειδήπερ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. *ελ. Θ.* ad Verbum exscriplit. Et post, *μυῖσαι · δι' ἱ Πυλίου δούδε γένε' ὕδρι, καὶ παρὰ μνήμῃ· Θ. ἐμυῖτο.* Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mystera magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μικρά*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κεῖται] Sch. Hom. *Ι. ἐγρίδῃ τῷ τῷ Κεῖται* *Φόνου.*

20. Ἐμυῖδῃ] Prius enim tantum *μνήσε*, nunc factus est *ἐπὶ μνήσε*.

P.122. l.8. Ἠγάγε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρῃ] Supra p.15.

17. Περσεύῃ] L. *σεύῃ*. & *μίσθ*.

31. Ἀνῆκε] Pal. *ἀρῆκε*; non muto.

P.123. l.1. Ἐπεισε] Oportet sit *ἐπίσει*.

6. Ὠπῶν] Uterque scriptus habet *ὄνον*. An is est qui Oeni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

P.123. l.8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhulius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His addę Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum I. Vossium.

25. ἱρίτῃ] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Autolycum.*

19. Ἀφικῶν] ——— φικνῶν.

25. Διφύβῃ] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διλάσαντι] O. & P. λατρίδ' αὐτῇ v. p. 99. Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτῆς πμλῶ, ut servitutis pretium nomine poenæ penderet.

20. Τιμῶν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ.*

25. Κέρκωπας] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδὸν facile fit Ἀυλιδ.

P.126.l.3. Πίσση] Forte Πισά.

15. Καθῆσαι] Olim Canterus emendavit κατῆραι, appulisse.

19. Ὀκτωκίδεα] Homerus, 6 tantum. Il. 6.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ξηραῖς λίξεσι.

30. Τίδε ποῖς δῶρ] Pal. τί ποῖς δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνᾶν] L. δι' Ἀθηνᾶς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quantum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα] Pari numero Deucalion prius. V. Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Περικλῆδων] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἔτι deest in Oxon. ὅτι lin. 31.

P. 131. l. 21. Τυωδαίφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῦ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τελφάνας] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπερ] Legit Sch. Soph. τὸ δευτέρῳ ἥ, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Paræmiographos.

30. Δωιάμυν ἔχῃ] Sch. Soph. εἶχῃ. Mox ἀφ' ὧν πὶ τῷ ἀπορον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλάς; Diodoro. Infra Phylantis filius Antiochus filius est.

7. Θέστον] Interpres hinc nihil vidit. Redde, *misit, ac septem è filiis retinere apud se precepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, deductâ coloniâ, destinare. Pro *παραγε* Cod. Pal. habet *παραγνον*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Ευρομον*] Cyathum vocat Pauſ. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccatis pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*, *aquam ei affundentem*, ex historia.

P. 134. l. 1. *Δάβη*] Scripti *δή*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Διανείας*] Aliter *Διάνειαν*. L. 3. *ἐπὶ τρεῖς ἔτα*, l. — *ἡ Νέωρ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακαγύους*] — *ζύους*.

10. *Προκαλεσάμεν*] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hîc habent *Διάνειαν*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *ἡ σφάξαι* & *ἐφύους*. Et Sch. Soph. non habet *ἡ ἐφύους*. Pro *ἦκαν*, Oxon. & Pal. *ἦλθεν*.

31. *Ἀργυμίη*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii *Æpalium* ultimum Dorienſium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Ααγύβαν*] Mss. *Ααγύβαν*. Schol. Sophoclis *Ἀμαγύβαν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλιέων*] *Μηνιέων*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μηδίων*. In Latin. verte *Melienſibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Ευρύστον*] De hoc quid veteres scripsêre docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. *Εἰς Τραχίνα*] Lege, *οὐδὲ Κίον & Λίχαν ἐπιμ.*

18. Δείσασα μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κείνῃ. Alii ἰκνύμεν.
Rectè.

21. Τέτε] L. τέτφ.

27. Κα]ημένον] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glaucō Pontio.

Ἐυβοῖδα χερσὶν ἀμφὶ Κηναῖς Διδε

Ἀκλῆν, κατ' ἀνδρὶν τύμβον ἀδελφῶν Δίχα. Athen.

30. Σωμαπαῶντο ὃ] Oxon. π. L. — ὦντο ὃ ἡ αἰ.

P.137.1.4. Ὑλλφ] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sofum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllotum.

10. Ἐκείδων] Ἐπένδων P. pro ἐπένδων, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπένδων cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox ὦντο non τέτε, & φιλοκλήτης non Ποίης officium hoc prestitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἦσαν] L. Ἦσαν.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεοφίππας] Ox. θεφ. lego θεφίππας.

34. Ἐμείδης] Oxon. Ἐμυδ. f. Ἐμυδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

1b. Ἐπλάδω] Ægius scribit ἐπλάω. Divinandum est.

1b. Κράδης] Pal. Κίρδης ὃ Ἰόβης, Ἐνρύβι. Sed Ἐνρύβης probabilior lectio.

- P. 138. l. 3. Μερίτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. ἔπειθε ἔλαθε ἐν Μερίτης. Fuit f. Naufithoi.
5. 'Ευρύπυλα] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat. V. l. 11.
6. 'Αγλαΐης] 'Αγλαΐης Ægius & Oxon.
8. Δισδ.] Oxon. Λυσδ. & Ægius.
10. 'Ιπποδρόμῳ] Ægius & Ox. — δρομῳ.
11. Τελούτα γόρας 'Ευρυπύλα] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππο] forte est ἱππόδο.
13. 'Ολυμπῳ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπύσης Νικόδρομος, V. l. 28. v. Steph. 'Ολυνδο.
14. Κλεόλα] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.
15. 'Εξόλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολ.
16. 'Ομόλυπῳ] Ægius 'Εμίλιπῳ & Στραβόνικῳ.
17. 'Απρόμης] Ægius & Oxon. 'Αρσος.
19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήπῳ. Nolo ὀφεισπολεῖν. V. Steph. 'Ακάλη.
23. 'Ευρύπυλα] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχίδικῳ. Eustathius inter hos 'Ρόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.
27. Λυγκίδι] Oxon. Λυγκῶ.
28. 'Ολυμπύσης] L. 13. supra.
29. 'Ηνυχίης] 'Ηνυχίης μοχ 'Ευρυότης Oxon. & Ægius. vox Ἐλδχίας suspecta est Ægio, mihi ignota.
31. 'Αντιμάχῳ] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχῳ; mox, itidem Πύειπῳ.
34. Λύσιπῳ] Oxon. Λυσίππῳ & 'Εράππῳ, ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Αἰλῶνις*] Ox. & Eg. & Hyginus — πΘ.
5. *Θεὸς θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.
8. *Γλαυκονείης*] L. *Γαλῶ*, 'Ορίης' confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausanias.
11. *Δήλῳ*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἄντᾳ* Argivo *γυναί- γῆ*.
13. '*Αγέλα*'] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Læmus.
15. '*Ευρυπύλῳ*'] Regis Coi; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.
16. '*Επικύσις*'] *Ἐγέας* quis sit quæro; an '*Αυγείη*'?
20. '*Αρυόχης*'] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. '*Αυλόβους*'] Tzetzes; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus, Toxoclytus, Menebrontes, Cherfibijs, Lamon, & qui apud Hyginum; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227; Scal. in *Συναγ. 15* p. 358.
- P. 140. l. 3. '*Ελέυ Κομῆς*'] Statius in XII de hac eleganter; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convasasse huc spectantia.

17. ΤΙΜΩ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.
34. ἩΛΩΝ] In margine Oxon. ἀνεχώρησεν in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.
- P. 141. 1. 2. Τηπέλαμος] Argis jam habitabat. L. 8. ὁλίων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἔκ. Nec enim legitimus cum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α. β.
25. Κατή] L. ἑστῆς. Heraclidarum Κάδοις prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hac disputarunt.
34. Κασαί] Phlegon Κάδακτον rectè vocat. Tzerzes in Lycoph. Κάδακτον. Eusebius Ἀρίδακτον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.
- P. 142. 1. 4. Πιδόντα] Mallet ὀφιδόντας, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllo aliisque se prioribus.
- 10, 11. Καὶ Στείνυγεν] Lege Στείνυγεν, ἢ εὐρυμάτεια Ἀχαιῶν, ἢ ἢ ἰσχυρὸν ἦσαν δάλασσαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce στείνυγεν. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios disterninat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἢ ἢ γὰρ λέγω στείνυγεν, ἀλλὰ ἢ εὐρυμάτεια. Oraculum erat,

Νίκη καὶ φαινέται διὰ δὲ ὁδοῦ στείνυγεν.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitūs Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætolix̄ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπὶ αὐτοῖς τῷ Λοκρίδῃ ἐνθα νῦν. Pro τῷ Faber l. κόλπω.
25. Ἀυσιώνος] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.
- P. 143. l. 3. Φύλαγος] Series hæc est; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinellius Epist. 24.
13. Μίρην] Pal. τῷ μάντιος. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.
16. Καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτη] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorū, & Euseb.
23. Ἀνδραίμονος] Pausan. l. 5. Ἀιμονος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEneci fil. Thoantem genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μονορδάμω] Pausan. ὃς ἔπερος δὲ ῥαδίῳ τῷ ἡμίονῳ τῷ ὀφθαλμῶν. Mox l. ἐκκόπητο.
- P. 144. l. 3. Δύμας] Apud Steph. Δυμᾶς scribitur. Et Ἀιμος. Horum meminit Pausanias.
26. Δαίβας ὃς τὸ κλ.] Lego, ὃς λίβε δ. V. Polyænum l. 1.
- P. 145. l. 14. Ἐυρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρυόπῃ. Pausanias filios ei dat Κῆσος, Φάλλος, Ἀγρᾶϊον, Κερύνειον.
17. Διήφοβη] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. Τιτᾶνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμᾶνας? erant ij populus Dorien̄sis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινᾶς reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco.

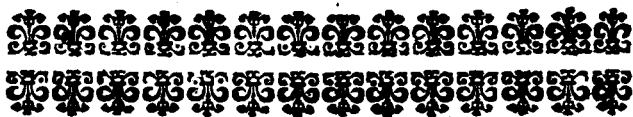
28. Φοιδάδης] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. Ἀυτῶν ἥ] Αἰ. αὐτῶν, ἥ ἡ. Fortè ἐκ τῶν. Vel αὐτῶν ἥ.

P. 146. 1. 3. Ἀιγυπθον] Haud dubiè Ἀιγυπθον. Hyginus vocat Telephonem.

4. Παρσι] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγήμερος] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.

12. Περσικὸς] Verte, *quos supra recensimus.*

14. Τηλεφάσαν] Alii alias uxores ei dant, Damnōnem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Φοίνικα] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίπτι] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίπτι Pal. unde κλέπτι quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡλίῳ ἑμπισίων. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

missima scribit Europam habere tauro insidentem.
V. infra pag. 279. ἀποπλήων, ἀδελφός.

L. 11. Καὶ Ὁμήρῳ] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. Θάσος] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus pro Κίλιξ, Ὀξον. 1. Κίλις, scilicet Κίλιξ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάσον] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit Κρητία.

9. Διολιμένα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐργάλλω] Pal. Ἀργάλλω. Paus. Ἀργαμίδα. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκρατίδας] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratia non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργασθής] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Καρίως] Scripti habent Καρτίως, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθηνάδης] Pro ὕδ. Oxen ὕδ.

23. Περσική] Oxon. περιείχε, rectè.

24. Κρηνίαν] Pal. Κερίνιαν. In Latin. dele de se.

26. Ἀπαβύειον] Pal. Ἀπβείον, male. Est autem Ἀπᾶβυρον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. Ὀρεαῖον] L. Ὀϊανῖον. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro ναῶς posuere ναῶς, pro ἡρώσι, ἡρώσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. oīmittit articulum, & pro μῦθον habet μῦθον, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τριχώνιον] Mallema τριχώνιον, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χέαν, ut mox.

P. 155. l. 9. Συμπάσει] Al. — δη. Enarrator Lycophronis — δέαν ἀγγεῖλαι δέαν, ὅπως ἀναρῶν ἔσται αὐτῷ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνέειν, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ σόμα] Tzetzes, οἷς τὸ ἑαυτοῦ σόμα. Quod autem sequitur, μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέλωι] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. ιλ. β. unde quædam hîc emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα νῦν ἡ πόλις.

18. Ἀθηνᾶ] Oraculum iussit μεταμενύλλω φθονὶ ῥέζεν.

20. Τινὲς ὧ] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πινᾶς — ἀνιφομόβης. Et sic Schol. Hom. β.

P.157.l.i. Σπερδὲς] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phoenissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Mausac. ad lib. de Flum.

13. Πέρην] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verò his hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androton inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Ἀίδιον ἐνιαυτὸν] Aliter dicitur μέγας ἐνιαυτός, & οὐκ ὅτι annis constabat. Suidas in κλέμῳ. Et Clem. Alex. Strom. i.

21. Βασίλῃ] F. — λείαν.

P.158.l.ii. Ἐξαπατηθεῖσα] Lucianus Σεμέλῃ ὑπελάθῃσιν ἢ Ἥρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Theobaid.

11. Καλανδίουτος] Nutus Jovis est quasi juramentum, 11. α.

Ὅ, πῶς καὶ καλανδῶ, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀνανεύσαι

22. Ἐξαμνητιῶν] Lucianus ἐπαμλνιῶν.

26. Λοιπὸν] Vide quæ Scaliger ad p. III. Mani. lii.

P.159.l.7. Αἰαχόν] V. p.37, supra.

21. Σιόν] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmîa.

P.160. l.23. Ἐπαύου] Ox. & Pal. ἔπαυσεν. In his Canibus Actæonis plane videas ἀντιπῆπον & δει. Adeo discerpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apol-

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) iactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. $\delta\epsilon$ $\delta\epsilon$ $\epsilon\pi\iota$ — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde fæminæ sequebantur $\mu\epsilon\lambda\alpha\tau\epsilon\alpha\lambda\epsilon\tau$. in illo versu $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\epsilon\iota\varsigma$, &c. habebantur tres qui eum consumpserunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\epsilon\iota\varsigma$, $\text{Ἰχθυόεντες πόδας αἰετῆδες, ἰδί Μελάμπους}$. Quod autem sequitur, $\chi\epsilon\iota\rho\epsilon\pi\iota\sigma\iota\varsigma$, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post $\epsilon\mu\pi\epsilon\mu\alpha\omega\pi\epsilon\iota\varsigma$ versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tæť Versus hîc citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulareť. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v. p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. Ἀφικνεῖται] Omiserunt operæ $\kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\eta$. Pro $\kappa\upsilon\beta\alpha\lambda\alpha$ rectius $\kappa\upsilon\beta\epsilon\lambda\alpha$. Habet Lucianus & $\kappa\upsilon\beta\epsilon\lambda\alpha$. Interpres Homeri ad Z. μ . hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. Ἰλλυρίων] Prope montes Ceraunios.

32. $\Lambda\alpha\iota\omega\iota$] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labelacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. $\chi\epsilon\iota\rho\epsilon\pi\iota\sigma\iota\varsigma$] Mss. $\Theta\epsilon\pi\iota\sigma\iota\varsigma$. Vid. Pausan. l. 9.

26. $\Pi\epsilon\pi\iota\delta\epsilon\iota$ Ἐπινίτην] Aliqui legunt $\mu\epsilon\lambda\epsilon\iota$, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. Μίνυιον] Tzetzes in Chil. vocat Ἐπινίτην . Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγινός est

est aliis Ἀρχήνως. Ἐλδῶν Cod. Oxon. scribit Ἐδ-
δῶν ut & Pal. mox pro Θῆραν lidem bene habent
Νῆαργον, ita enim hanc alii quoque appellant. Φθίαν
etiam, Φθίαν vocant. Tzetzes Φῆσαν. Pro Astycratea
alii ponunt Chlorida. Sch. Eurip. ad Phoen. inter has
ponit Νῆσδον. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
Thebaid. Hyginum fab. XI. Parthenium c. 34. Tzet-
Chil. 4. Hist. 141.

29. χλωεύς] Homerus Odyss. λ. facit alterius Am-
phionis filiam, nempe Iasidæ, ut prius osten-
di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum
est.

P. 168. l. 9. κατὰ] Restitue μῆδ.

P. 169. l. 18. Σπινῶ] Pausan. p. 616. χισὴν vo-
cat.

P. 170. l. 11. Ἀστυγµα] Habetur apud Sch. Eurip. Sopho-
clis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σωόντες] Rectius ἐκ Σωόντων & ἀρτίσπου, &
πολλῶν pro πολλαῖς, ut p. 192.

P. 171. l. 3. Ἀνδρῶπον] Schol. Æschyli ineditus rem ver-
sibus complexus est.

Κλῦθι καὶ ὑπὲρ θάλασσαν, κακώτερον μῦθον Σπινῶν,

Φωνῆς ἡμετέρης σὺν τέλει ἀμπακίης.

Ἀνδρῶπον κατέλεξας ὅς ἦν ἡ γαῖα ἐφίεργη,

Πρώτον ἔργον ποταμὸς νήπιος ἐκ λαγόνων.

* Γυμνασίῳ δὲ πάλιν, βίβλιν πῶδα, βαλβὸν ἐρείδῃ

Ἀυχίνα φωνήζων, γῆρας καμψιμῶ.

19. Ἐυρυγίναν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
ρυγίναν Περιφανῆ dicunt; scripti Τεύραν-
τος.

26. Ἄγγελος] Pelops ob raptum Chrysiptum execrabatur Laïum; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. i. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. θυγάτηρ] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. Ὀρμον] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitialē,
21. Τάλαυ] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. Γεγονότος] Locum hunc descripsit Zenob. in Ἀδράστη Νίμω. Inspectendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. Ἀεΐδης] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. Ἀμφιάρατος] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.
19. Ἰφιν] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alector, Iphis.
29. Ἀντίφης] L. ἀντίφης.
- P. 174. l. 1. Γεγονότος] Pro ἀντίφης lego ἑργῆς; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permissurum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. Ἀδράστον ἐρατήν] Imo ἄνδρα ἀστρά. ut Commenlinus ante nos vidit, & admonuit.

19. *Συναδρόους*] Deest *εραῖον*. Aut aliquid tale, si vox *Συναδρόους* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Συνδήςους* posse substitui vel, *Συνδοινηούς*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XLc. i. vel *Συνωμύους*, ut apud Pausaniam.
24. *Ἀεισούμῃς*] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. *Ταλαῦ*. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. *Ἰφίον*] L. *Ἐπίκλον Ἰφίον*. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. *ῥψπ'αν*] Deesse aliquid videtur, si omittas *ἥπε*, constabit melius sententia.
14. *Λυκέρην*] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. *Σημείον οὗτο*] O. & P. πρ. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. *Ἐπὶ αἰσῶν*] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. *Ἀγκάιδας*] Ox. & Pal. *Ὀχνηίδας*. Pausan. *Νηίδας*. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, *Ὀγυῖα ἐν τῇ Ἀιγυπτῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ*. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. *ῥψίτας*] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter *ῥψς*, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. *Ἠλέκτρας*] Alii malunt *Ἠλεκτρίδας*; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. ¹⁰⁰⁴] Catalogum Ducum habet ex Æschyle Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. ^{Εὐήρης}] Phlegon, ^{Εὐμήρης}.

21. ^{Ἐπὶ πάντα}] F. ^{ἐπιβάντα}, vel ^{ἐπιστάτα}.

28. ^{Διαγεωγῆρας}] Faber ^{διαγεωγῆρας} ^{ἄν πῶσιν}. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. ^{Δεξαμένηα}] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt ^{μοῖραν ἑσάν δ' αὖ}, & ^{δ' αὖ} ^{δ' αὖ} ^{τέρπειδ' & μέλαν, τὴν δὲ γυναικα τὰς ἑσάντα}. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. & ^{ἄλλα τέρπειδ' ἄλλ' τῇ μοῖρᾳ} ^{πλεονεκτεῖ & ἄρρητα}. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. ^{Νικήσει}] Malè, *eum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. ^{Πρὸς τῷ}] L. ^{πρὸς τῷ} π. prima pugna erat apud Ismenum.

8. ^{Ἀντίης}] ^{Ἀντίης}.

20. ^{Λαίδης}] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. inedit. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. ^{Ἀμφίδιχ'}] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vobcant, ut & Pausan. l.9.

25. Λιπιδις ἥ] Oxon. Ἀσπύρι addit, sc. Ἀσπύρι. Μοχ pro ἡμιδνήτε, idem Oxon. ἡμιδνήτε.

P. 180. l. 6. Ἐκτιγεν αὐδν] Aliter, ἔπνευ αὐτὴν.

7. Διελὼν ἔγκυφαλον] Veteres non edebant, imò non nominabant ἔγκυφαλον, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πᾶν ἔγκυφῆς. Lycophron vocat Tudea Κερσίβοαν, Doziades in secunda arâ, ἀνδροβρωῦτα. Sextus Emper. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X.

P. 180. l. 10. Ἐπίγε π] L. ἀπὲρ γε.

16. Βάτων] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum ; vidit sepulchrum utriusque.

19. Ἀδάναλον] Idemque ejus μαντήιον passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.

22. Ἀρείων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adrastii, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. Ἐλίν] V. quæ supra. Cæterum Adrastus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. Ἰριδν] Ut Ἀπιδν ; Codd. tamen scripti Ἰριδν ; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. Μητίεα, ὅμως] Barthius mallet ἰδαμῶς.

P. 182. l. 2. Θεραπύδην] Hujus posterius, Autefion, Tisamenos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ἔρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ἔρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ἔρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχη] Pugna hæc commissæ est apud Glifan-tem.

P. 183. 1. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Step-
hano, vel Τέλων. Τελουσαῖον apud Diodorum, uterq;
ex scriptis habet Τεαυσίαν. Τράρξα, πόλις Βοιωτίας.
Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates,
à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis cum
honoribus Thebani post mortem affecerunt.

P. 184. 1. 6. Ὀϊκλία] Patrem Amphiarai, avum su-
um.

9. Ἀρσινόω] Ἀλφεισίβοια dicitur Pausaniæ.

18. Πόλιν θαλαμβ.] Urbem condere, munire. Ταὶ quod
mox sequitur, otiosum est.

P. 185. 1. 15. Τεμένη καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ huc
transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui mo-
nile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnos-
cit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmeo-
ni.

P. 186. 1. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνέδωκε] Phocensis quidam monile hoc Delphis furto
abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes
incendit. Athen.

P. 187. 1. 5. Ἀγρίαινα] Verte, mercatum esse in ser-
vum.

17. Ἐπὶ ἀγῶνι] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui
Epitomator.

30. **Μαίναλον**] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.
P. 188. l. 6. **Ἐυμόνα**] Al. **Ἐυαίμονα**.
8. **Μαίναλον**] Prius. Mox pro **Φθίον** & **Λύκιον** Tzetzes legit **Φθίον** & **Λύκον**, Pausanias **Λυκία**.
16. **Νύκτιμον & Νέωπτερον**] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.
19. **Ὅντι πάντες**] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milelii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes nonposito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycaeo templum posuit Lycaon. Paus.
25. **Ἐμπερίων**] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.
- P. 189. l. 3. **Ἐκαταύωνσι**] Hecatæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in **Λυκάων**.
10. **Παραλαβόντος**] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias **Πρεσβύτερον** vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.
- P. 190. l. 15. **Διαινείρας**] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant **Διαινείρας**.

19. *Χρυσόπαις*] Mss. χρυσοπλῆς. Tzetza Περσέπαις;
'Επιμελίδης Pausaniæ. Qui autem hic 'Ελάπης Schol.
Eurip. dicitur 'Ελάπης. Tzetzes cum nostro facit &
Pausanias.
28. 'Αυγῆ] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc
repetitio tam proluxa satis ostendit libellum hunc
non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna
apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. dif-
crepantia est.
29. *Αμφιδάμος*] His addunt Amphidamanta Apollon: &
Paus. infra.
- P. 191. l. 10. 'Ερδῆς] Supra γυναικῶν ἱερῶν. Non sunt
ἀνέκα.
24. *Κλειδίης*] Scripti, — *φύλης*. Idæus qui statim se-
quitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam
mox, 'Ιάσος ἦ, & Schol. Rhodii ad v. 233.
l. 1.
32. 'Αρρήτων] In Latinis adde, *Mascula*.
- P. 192. l. 16. Παιφ] Hos ludos funebres patri instituit
Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr.
44.
- P. 193. l. 7. *Μη Σαρδωσῆς*] Canterus *Ι. Σαρδωρ*. V. Palæpha-
tum.
12. 'Αταλάντις] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoti-
cam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in
Dianam ea omnia, quæ noster hæcenus de Atalantâ
scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ
Jalii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hic Schoenci
filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Atha-
mantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut sal-
tem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat'. Sch. Hom.
Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippo-
menes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H.
453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλασίῳ] Adi p. 5.

P. 194. l. 6. Αὐκῷ] Aliqui Αεῦκον scribunt. Ex hac Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐαδὲθεα] In Latinis dele filiam. Καλλίστη additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hinc de Therâ sermonem fieri crediderat.

P. 195. l. 12. Αἴσαν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Πεσδισαμίσαι] Divide πρὸς Δία κομίσαι.

P. 196. l. 8. Ἀντιδίδωσι] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μαστιχὴν ἱπλάθην] Divinatio ei contingeret. ἰπλάθης & δασύς ἱπλάθισις, & δῖος μοι οὐτύπων ἦλθεν ὄψις, & ἱπλάθισκώπων apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attingi.

23. Ἐκ Διδε] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς, quod deest, ἀπὸ καὶ τοῦ intelligitur.

29. Νηΐδῳ] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Harnadyades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.

32. Ἀμύκλαι] L. Ἀμύκλα vel — κλα.

P. 197. l. 10. Τωιδέσων] Eustath. ad l. 6. hos γυναικῶν ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἂ Ἀρήνης ἢ Ἀρόλε, ex variante Scripturâ.

16. Ἡμεγαν] Scripti melius Δήμεγαν.

19. Καὶ φυλοδίκης ἢ Ἰνάχῃ] Hæc verba defunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδῳ] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾗ re-
pone τῇδε κῆ.
- P.198.l.2. Τῇ δ᾽] Faber ἔπειτα, mihi placet μετὰ τοῦτο δ᾽ &
ἐλοιδόη. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ἣν scripti habent Καίνῃ
ἀδελφῇ, quod est otiosum glossēma.
7. Καίλαρ᾽] δ᾽] L. ὅ. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V.in-
fra p.443.
21. Γεργίνῃς] Γεργίνῳ. Zenob. locum exscrip-
sit.
30. Καπρία] Locum hunc ad se transtulere Sch. Pind.
Pyth.O.III. & Eurip.in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stefichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post αἰ dele δ. Mox scribe Ἐπειρίων κ᾽ Ἰω-
πλ. de iis enim Auctor Naupactiorum. De Glauco
Μνησαγόρας, sic enim legit Pal.Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V.Sextum
Emp.l.1.c.12.
- P.200.l.3. Ἐμάρχορῳ] Ἐνάρχορῳ vel Ἐναραφῶρῳ.
Pro Τίεργῳ Faber Σίβερῳ reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.
- P.207.l.5. Κάτω] Adde κῆ Κλυταιμνήστρα.
- P.201.l.7. Νεμίστις] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German-
in Phæn.
- P.202.l.26. Κριδένῳ] L. περικειδένῳ.
- P.203. l.5. Νυμρίῳ] Ἵπρὸ pro ὑπὸ, c: Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δέλεος] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *Θαλύπειδα* vocat. Sophocles in *Electra* ex eâ *Διπλῆς παῖδας* dat, Hesiodum secutus; Eustath. ad Γ. ιλ. Nicostratum, *Αιθιόλαν* (Tzetzes *Ἐθιόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. Τηριδάνης] Oxon. Τηριδῶ.

P. 204. l. 9. *Ἀναζών*] Tzetzes legit ἡ *Ἀναξίς* καὶ *Ἀνλοῖς*. V. Pausan.

11. Βυλίσαν] Pal. βῦν λίσαν, f. βιῶν λ. & proximis lineis *Διπλῆν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.

20. Πρωτον Ἰδμε] Al. *πρωτῶ*.

29. *Λυγκίδης*] *Ἀμφότεροι ἐλόχων ὑπὸ τῇ δρυϊ, μόνον δ' Ἀνγκυρὶς ἢ Κάστρεα εἶδε* inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P. 205. l. 3. *Πίσσα*] Tzetzes in Chil. 11. H. 48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *εἰλῶν λιθίνῳ* raptam è sepulchro Apha-rei.

17. *Ἠλέκτρα*] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. *Νεμέσθοι Τεῦπερι*] Scholiast. ιλ. Θ. Vide p. 284.

P. 206. l. 1. *Βάτταν*] De hac plenè Eustath. ιλ. p. 351. ed. Rom.

7. *Γενομένην αὐτῶν*] L. *αὐτῶν*. Infra *τοῖς πελαγοῖς* abest *τὴν βασιλείαν*. Post *καλεσέμεν* pro *τῷ* scribe *τὸν*.

P.207. l.1. Καλαῖς] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph-
lege mox πάλω.

12. Φρυγίας Ἄτης] Sic dicebatur ab Oraculo cujus Tzet-
zes meminit. Sed & Ἄτλη à Trojanis, ut Stephanus
in Ἰλίου docet, & sane Tzetzes legit hîc Ἄτ-
λη.

21. Συμβεβηκός] Pedibus cohærentibus. Vid. Hely-
chium in Δαίδαλῳ. L. ult. pro illatum l. illatu-
m.

P.208. l.7. Ζῆανον] Pherecydes scripsit Πανδῶνα esse
τὴν ἑξ ὧν ποιεῖται τοὺς φοῖβας, ὃ καὶ τὸ εἶς ἕρπει ἐκ τῶν
πανδῶνας, ὃ τὸ Πανδῶνα εἶ Ἀθῶνας τινὲν εἶναι, vide
Tzetzen; ut Palladium non solius Palladis fuerit ima-
go. V.p.274.

9. Περσίδωας] Et lin. 1. περσίδωας, sed Okon. utro-
bique — δῶνας. Pro περσίδωας, magis
placet περσίδωνας, aut delenda est vocula
περσ.

10. Ἡ ΨΑΨ] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes
enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' αἰψαν
αἰψίδε.

13. Καὶ δ' ἐδορᾶν] Interpres errat. Loquitur Apollodo-
rus de stupro Electræ à Jove illato, v.p.205. dele igitur
per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) ac-
cessisse Electram, illum autem simul cum Ate de-
misisse Palladium, &c. lego enim Δία ῥίψαι μὲν Ἄτλη
confirmat hanc correctionem Eustath. 11. p. 157. De
Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διονυσίῳ & Πανδῶ-
νῳ. Cononem p.275. Dionys. Halic. l.1. Antiq. Eust.
ad 11. p.627.

22. Ἀδράς] Fuit is Meropis filius, princeps re-
gionis quæ cum aliis novem Trojanis pare-
bat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri
11. β.

13. Στυμῶ] Pal. Στυμῶ, Tzetzes Στυμῶ ha-
ber.

17. Ἀδελία] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in
Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo ma-
trem dedisse Ἀδελίαν; Hellenicum, Τρυμῶ; Stannis
in Lesbiacis adfert Thoasem Teucris filiam. V. infra p.
324.

29. Ἀέμπων] Homero Ἀέμπων.

P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύβης. De Bucolione
V. il. Z.22.

31. Ἡσίοις καὶ Κίλλαν] Tzet. in Lycoph. Videtur legisse,
bis, Ἀἰθουλλαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλας me-
minnit. V. p.211.n. 30. cæterum Ἀἰθουλλαν hanc Eu-
rath. il. a. vocat Ἀἰθουλλαν; Polyænus editus, 7, Ἀνθίαν,
Mss. Ἐνθίαν.

P.209.l.10. Μικρὸν ἐπὶ δὲ] Pal. & Oxon. μικρῶ. V.p.
127.

17. Ἀσπέρων] Legit Pal. Σπέρων, Tzetzes vocat Με-
ρίων. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperi-
en.

25. Κισίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt
Virgilius & Emilius; Homerus filiam Dymantis fa-
cit; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Ha-
bitabat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita
est Sangarii filia.

28. Ἐλίας] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Eu-
phorion Lycophron Hectorem Apollinis filium
prodidere. V. Schol. Homeri il. Γ. & Lycophro-
nis.

P.210. l. 7. Γενίθαι] Tzetzes in Lycophron. p.
47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber
intellexit.

13. Ἀγίλα] Pal. legit Ἠγίλα.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ πείναι τὸν μέγαν. Schol. Hom.
- P.211. l.2. Μανικὴν] In templo Apollinis Thymbraei Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ὕπνῳ τὴν μανικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μανικῆς αὐτῷ ante ποιεῖν deest τὸ.
9. Ἄνθρωπον] Iliados ultimo Ἀντίφρονος legis & Ἀγαυόν, qui hic omittitur.
14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐν νηλεείῃ ἐκ μᾶς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab. XC. infra lege Ἀδύνοτον, Τυφίον, Ἐχίμων vel Ἐχίμων. 11. 6.
30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerlius v. Lect. l. 6. de hac re aliter, sed minus recte.
- P.212. l.7. Μὴ πᾶν] Hic elapsa est (ἐπὶ) vocula. Rhet sacra est quercus inquit Ger. Vossius in Libris de Idol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.
16. Οἰωνόν] Repudii memoretur ; ideo μνησθέντος, & Lycophroni βαρύζηντος dicitur. V. p. 349. peperat Parridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.
30. Πηρῆς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui l. 2. sic scribit Ἀσπιδος Κρυλλέως καὶ περὶ δυνάτος. Pro Μετόπω ex Diodoro reponere Μετόων.

- P. 213. l. 1. $\Lambda\acute{\alpha}\delta\upsilon\nu\Theta$ $\S$ $\tau\tilde{\epsilon}$] Lege $\pi\acute{\iota}\lambda\alpha\mu\tilde{\epsilon}$ $\delta\upsilon\gamma\alpha\lambda\tilde{\iota}\rho$ $\acute{\alpha}\nu\eta$.) $\delta\upsilon\mu$. Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. 'Εἰκοσι] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantum ponit.
5. 'Αργιναν] Quæ sunt circellis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. $\Sigma\iota\upsilon\phi\epsilon$] Consentit Pausanias, 2.
22. Μύρμιρυς] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. $\text{Χείρων}\Theta$] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quod uterque Mss. sic legit.
29. 'Ακλαίη] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum $\text{'Ακλ\acute{o}\varsigma}\Theta$, aut $\text{'Ακλ\acute{o}\nu}\Theta$ ex p. 25. pro 'Ακλαίη . Pro Κρηδεΐας legi oportere $\text{Κυχρεΐ}\Theta$, cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc Κυδρεΐας . Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) $\text{Κεγχεΐας δ\upsilon\gamma\alpha\lambda\tilde{\iota}\rho}$ Γλαύκη ; apud Tzetzem utroque modo pingitur.
32. Ψαυάδη] 'Εἰς πηγὴν quid sit, non constat. 'Εἰς φύκην Cod. Oxon. legit. Mox corrige. $\text{Διὰ τὸ μὴ βελ. Γωελδεῖν}$. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
214. l. 5. 'Αφρῆας] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς κλῆς τῆ ἀδελφῆς] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra paginâ. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἐχθρὸν ὁ Πλάτων κλῆν καὶ λέγειν ἐπ' αὐτῇ τὴν καλέμενον Ἀδελφὸν κακῶς — Axiochus Platonis, τὰ δ' ἀπόφυλα τὰ ἐκ Πλάτωνος ὁ δὲ σιδυροῖς κλειδοῖς καὶ κλειδὸν ἀνέχεσθαι. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰεδαο. In Apollodoro hic & alibi Ἀδελφῆς non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Περικλοῖαν] Alii, Ἑρικοῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκίθεος Oxon. & P. legunt Ἀλκίθεος. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ] Latinus non satis cauté. Verte *Hic etiam in bello contra Trojam*, &c. Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶ τοῦ Εὐρυτίωνα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Εὐρύτιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytionem unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hic ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδῶρη] Iliados II v. 175.

10. Ἐκ φθίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίᾳ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμεια] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpretes ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σωζέει] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutam — χείρωνος, ὅς κ' ἔμαχθεον ἀντὶ ἐκζητήσας δίδωκεν ἀντὶ.
23. Γαμῆ] Quæ sequuntur usque ad τεκνοῖ, excepta voce Πηλίδος, desunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμῆ ἣ δὲ Πηλίδος Πολυδάμας τὴν Πειρίην ἐξ ἧς ἀντὶ γίνεθ' Μενέδατος ἐπὶ κληῶν δὲ Σπέρχους τῆς Πισαμῆς. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. V. 177.
- P. 218. l. 2. Θείπιδος] Lego Θείμιδος. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀποχόντα, pono ἀπείχοντα.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide p. 519.
26. Γαμῆ] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparsit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamemstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Hesiodus.
33. Ἡφαιστος] Apollodorus hoc non scripsit; desunt Oxon. omnia usque ad ἀδύνατοι. Vides hûc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quòd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. Ἀλκίοντι] Oxon. Αλκίοντι.

16. Νηηίδης ᾤχετο] Sophocles ideo decessisse ait, quoniam Peleusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δι' αὐτῆς] Melius, δι' αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παριδίῳ] Hic deesse videtur hujusmodi quid εἰς τὸ Λυκομήδους παρδενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ κἀκὴ η. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. u. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρριϑ] Sic dictus à Lycomedē, Neoptolemus à Phœnice. Pausan.

21. Φοῖνιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phoenix & Euxemon cujus fil. Eurypylus.

24. Καταφθουμένης] L. φθορὰν, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veters Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc crimine; imo Euripides ἐν Φοῖνικι, inquit Eustathius, ἀπῆλυσεν τὴν ἥρωα σωτηρεῖ. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hæc excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάροκλος] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλης] Lego Πολυμήλης τῆς Π.

7. Κλυτώνυμον] Schol. Hom. ιλ. Μ. Κλητώνυμον, Palat. Κλυτώνυμον, Oxon. Κλητώνυμον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc est lacuna uti Fabro videtur, nam μίχει τῷ Τρῳαίων nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κίκερς] Certum est non fuisse αὐτοχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Atheniensibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops θρωῆς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἔμφυτον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facillè videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκλῆν Palat. Mss. legit Ἀκλῆν, Marmor Ἀκλῆκῆν, Pausan. Ἀκταίων.

P.222. l.2. Ἑλαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαρωγῆς librum inscripsit.

10. Κραναδὸν] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ὅδ' Ἐρεσίχθονα.

23. Ἀκταίη κέριον Ἀγρᾶυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγρᾶυλη, & Stephano populus Atticus Ἀγρᾶυλή. Actæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρας] Vide Stephanum in Ἀγρᾶυλή.

P.223. l.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p.31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ' ἑνάγων] Θ', ὅς ἑστι. κρίνει] διὰ ζόντων ἢ δώδεκα θεῶν, Ἀρης, καὶ ἑπταθεῖς. Sed Græci sic loquuntur, κρίνει] Ἀρεὶ disceptat cum Martis sic & C. Pal. quare nihil hîc mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v.1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρώτην ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίσιν. Dicebatur locus primò πάγος, Saxum; post hoc judicium Martis. Ἀρεὶ Θ. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talum, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixêre.

¶ 1. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phaethontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτης, quanquam ad λ. Iliad. v. i. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.

¶ 4. Σάνδακ] O. & P. Σάνδακ. Κελλένδεριν, P. Σαινέκλω, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαρνακίην. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθυσίω. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megessaro Megarsum invenio in Cypro in Chronologis Μεγάλαρον.

20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κερία & Μαρία.

21. Πάρον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυράδαι.

26. Πυγμαλίω] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.

27. Θυγαίρας] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.

P. 224. l. 1. Ἀδωνις] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ἐν Ἀιγυπτίῳ ὄντα Κύπριοι ἢ Φοινίκας ἰδοποιῦν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.

6. Θάαν] Lege Θιάν. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutar-

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. 'Η ὃ πρὸς τῷ.] Mallem πρὸς τῷ. mox O. & P. ἀπὸ τῷ.

27. 'Αρσίδης.] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Orphei in Adonidem.

P. 225. l. 5. 'Τὸ αὐτὸς.] Fingunt Martem 'Αρσίδην Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzetzes.

6. Κέντρον.] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem. Alex.

7. Κρανίδης.] Pro asterisco pone βασιλίδης vel ἐβασίλιδου. Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scallig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit, regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Diluvium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Augustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus prius.

20. 'Αὐτοχθόνος.] Intellige Cranaum inquit Faber. Malè. Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio, non est ergo credibile illum fuisse Cranai filium. Lego igitur αὐτοχθόνα cum Oxon. Cod. Quod autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civitas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg. i. Stephan. Βοιωτία.

23. 'Ηραϊς.] Lege 'Ηραϊς καὶ Κρανῷ θυγατρὶς 'Αθανῆς Tzetzes in Chil. 'Επειχθόνος — 'Ηραϊς παῖς καὶ 'Αθανῆς ἡ Κρανῷ θυγάτηρ; in margine scribitur 'Αρσίδης. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per texet sine ullâ varietate 'Αθανῆς habet. Athena non nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse *Ἡραΐς* καὶ τὴν Κραναΐν θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀθηναῖς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγύς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς, πολλῶν, &c. Vertè, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. iplis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθίδης.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. ἵνα αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παραθηναίων] Suidas & Meursius.

6. Παρθέναν] O. & P. Πραξιθέαν. Tzetzes Πραξιθέαν & Φραξιθέαν vocat. Mox post ἡς Oxon. addit αὐτῆς. Mallem αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, τῇ] Lego ἐν τῇ αὐτῇ πύλῃ. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκλύσαντες] Pal. ἐλαύσαντες, sed rectiùs Oxon. ἐκλυάντες, & mox fortè νήροντες pro νούσαντες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Παισίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθίβει καὶ] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ δὲ τέτων] Deesse possit καὶ. Mox παρατίθενται quàm ὀφείδονται magis placet.

- P. 229. l. i. Περιτάλητοι] Pal. ἑπιτάλητοι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορρεῖ.
7. Ἀποδανόν] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βέπης] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκίρον. Suidas, Hesych. in Βεπάδης Porphy. in π. ἀποχ.
16. Ἐχ:παῖδας] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.
18. Ουγαίεας] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένοι. Porphyrium & ἀποχῆς, 2.
24. Δηιονέως] Recte, utcunque Pal. & Oxon. Διόν] & Apostolius Δήν]. Infra lege Πτελίον.
- P. 230. l. 9. Ἐχον] αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλυ glossēma est; additur contra historiæ veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲ αὐτῷ ἐσοχὸν ἀκόντιον καὶ κύνα παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum sum.
13. Πίλ] Minus frequens, quam πίνλ.
20. Ἐς θήραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit Διοκέους γδ αὐτῆς ἐν τῇ — Pal. autem λίσχη, noster λ: γχυμῇ retinet.
24. Τυχόν] Oxon. πυχόν, & Ἀρείφ πάγῃ, & φυγόν, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Choerilus ἀνδρὶ ἀμείλυνε, ὑπὸ τῆς Κηφισῆ πηγᾶς; Simonides, prope Brilissum, alii prope Ἰλισθόν, vel Ἐλισθόν ut apud Pausaniam legitur. Cui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hesagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Ori-thyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinesius.
4. Χρόνῳ] Sch. Rhodii addit χρόνῳ. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τῆρον] Lego Ἄνον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.
13. Πλήξιπποσ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβης & Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigenen.
23. Κολάζοντα] Hercules eum λακτίσας ἀπέκλινεν, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem f. haulit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ Βένδης-Κιόμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδῃσι κόμῃς.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἴσμαρει] Apud Clementem Immarus, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleusiniis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τεγύειον,
Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. τέγυρα.

P.232. l.30. Θυγατέρων [φάξ] V. Suidam in Παρ. δίνθ.
Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. αὐτὸν Ἀπ-
χῆς.

P.233. l.29. Ἀιγία] Adoptatum à Pandione scribit
Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scri-
bit.

P.234. l.5. Πᾶν κράτθ' Ἀιγυῆς] Quoniam erat αρεσθῦ-
πτθ' inquit Pausanias.

13. Ὁ ὃ δὲ δ. Oxon. Ὁ ὃ δὲ δ.

14. Ἀσπῦ] Pro ποδιῶνα (quam lectionem hinc Tzet-
zes retinuit) Plutarchus legit πίδα μέγα; Schol.
Eurip. ποδιῶνα; hunc vide ad Medæ v. 678.
ubi eidem ἀσπὺς vertitur γαστήρ, ποδιῶν, αἰσθί-
ον.

15. Περὶ ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνδὸν Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπὶ ἐλῆ] Palatin. melius ἐπὶ ἐ-
λῆ.

10. Μαργαδώντιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex
Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνας ὃ Μεγα-
ραν.

17. Λοιμῦ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c.
3. p.93.

20. Τακίνδν] Lego Ἀνδρῖδα, (deinde omitto Ἡδρ-
νῖδα quam ex priori factam suspicor) Λυσίαν, sic
enim Pal. & Oxon. Ὁρδῖαν, hanc quippe addit
Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vo-
cat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit
lib. 4.

25. Τάκινδθ] Suidas in Τακινδίδης. McX pro ἀπῆπιν pone
ἀνέλεν.

P.237.l.3. I.δ.] Omitte I.δ. V. p.238.

12. Καίσιον δ' αἰσ] Lege καίσιον δ' αἰσ.

17. Ἀγαμέμνων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαιδάλων. Erant autem antiquis ξβανα dicta δαίδαλα. Quantum ille statuarie addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδίκη dicitur.

20. Τάλω) Palat. & Tzetzes vocant Ἀπάλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάνηλα. Diodoro τάλω, recté. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Προδῶν) Ταῦρε) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρπας) Canterus voluit Σωήρπας; Commelinus Σωήρπας, Faber Σωήρπας. Ego lego Σωήρπας. Sic loquitur noster alibi, Σωήρπας τῷ Διὶ & p. 57. Σωήρπας ἀντὶ τοῦ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς ἀντὶ Σωήρπας.

P.238.l.5. Μεσολαύρω) Confer p. 151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidisse, in quo Icari nativitas; Dædali incarcerationis utriusque ad Cocalum fuga continebantur,

tur. Possumus τὰ ἀφ' ὧν supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut aliàs, ita fors ferat, hac in re etiam conservârit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ὦν Ἰκάρῳ τῷ παιδί κατέβηξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ εἰργάσαντο μύσους ὅτι τῷ ἔ Παζιφάης ἐρασί, τῷ πατρὶς ἔ Ταύρον · ὃ ὃ πῆρεθ' ἀλα-
αδάραις ἐαυτῷ καὶ τῷ παιδί, ὃς ἦλθε τῷ Λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπαύμενος ἐφυγε ὦν Ἰκάρῳ. Ἰκάρῳ μὲν ἐν μεταστροφῇ φερομένης, καὶ ἔ κήλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακίης, αἱ πτέρυγες διελύθησαν καὶ ἔπεσε μὲν εἰς τὸ ἄπ' ἐκείνου κληθεὶν Ἰκάρῳ πύλας καὶ ἀπὸ τῆς. Δαίδαλῳ ὃς διασώζει · ὃ Μίνως ἐν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ κατ' ἐχέτω χωρὰν ἐρδυνῶν ἐκδύζει κέχλον, καὶ πολλὰ ὑπάρχοντο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίθον δειρξάντι · διὰ τούτου νομίζων ἐυεθέειν Δαίδαλον ἐλθὼν ὃς εἰς Κώκαλον, παρ' ὃ Δαίδαλῳ ἐπερύπτετο, δέεικται ἔ κοχλίαν · ὃ ὃ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο δειρξάν, καὶ Δαίδαλῳ δίδωσιν · ὃ ὃ ὃς ἐξέλας μύρμηκα λίθον, καὶ πρήσας ἔ κοχλίαν, εἴσας δι' αὐτῆς διελθεῖν · λαβὼν ὃ Μίνως ἔ λίθον διφρασμένον, ἔδειξεν ὃ παρ' ἐκείνου ἔ Δαίδαλον, καὶ ἐυθὺς ἀπῆγε. Κώκαλῳ ὃς ὑποχόμενος δώσας ὃς ἐγένεσαν αἰών · ὃ ὃ λυσάμενος ὑπὸ τῷ Κώκαλῳ θυγατέρας ἀνιέρειν, ζῆσαν πίπταν ὅτι χαμῶδον αὐτῷ.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immiffurum fe nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenfo formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit fe per illam iturum. Minos vero accepto fune, latère apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi fibi poftulavit: Cocalus autem daturum fe promittens, hofpitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti refinâ infusâ necatus eft.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Paus.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. .2. Stephanus in ΚάμικΘ. Euseb. Chron.

10. Πέσαν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πιτυοχόμῃσι ἐκαλεῖτο) Pal. & Oxon. ὑπεκλεῖτο, unde fiat commodè ἐπικλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ δόλαδε, πτυοχόμῃσι ὤλεθρον. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P.239.l.6. Ἀπόλλω) Λ. ἀπόλλυτο.

ΛΕΓΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit fe scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης ἀρχῆς ὅτι ἐν τοῖς νόμοις γεννηθῶν; hæc erant Ὀδυσσεύς, καὶ Φίλοκλήτης ἐρημιάς, καὶ Ἰάσος, ἡ πᾶσι Ὀδυσσεύς πλὴν

πλάην, καὶ Κίρκην, καὶ Τηλέγον^Θ, καὶ ἡ Ἀϊόλε ἀνέμων δια-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῶ μνηστήρων πμωρίας. Item ἡ κατὰ
 Παλαμίδος ἐπιβουλὴ. Ναυπλίε ὄργη. Αἰαντος μανία, καὶ ὁ
 δατύρεν ἐν ταῖς πίπταις ἀπώλεια. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro haulisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G.

Fragmenta

BIBLIOTHECÆ

APOLLODORI.

Αμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατῶσας εἰς Τροίαν
μὴ ἀχέμωνά ἀπερρίφθη ἄφθες Μίφον· καὶ ὑπὲρ τῆ βασι-
λείης μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκλιναν.

Amphilochus Almazonis filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophronem.

Γυνὼς εἰς Λιβύῳ λιπὼν τὰς ἑαυτῇ γυνῆς, ὅππ' Κίνυφα ποταμὸν
ἔλθων κατοικεῖ. Μάγνης δὲ καὶ Πρῶδος ἐν Ἐυβοίᾳ περὶ
τῆ Καφαρέα σὺν πολλαῖς ἐπέροις διαρθείονταί. Νεόπολεμος
δὲ μὴ ἀλλ' ἡμέρας πρὶν εἰς Μόλοσθι ἀσπῆλθε μὴ ἀ' Ἐλένῃ,
καθ' ὃδ' ὤδ' αἶψας τῆ Φοίνικα. Τῷ δὲ Πρῶδου περὶ τῆ Καφα-
ρέα ναυγήσαντι, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητις εἰς Κρήτῳ ῥιφέν-
τες ἔκκηται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercideret, eieci Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πειρία καὶ Ἑλεφαί, Αἰδυλλία, Ἀσύοχη, Μυδισπύς, μετὰ τῷ κατὰ αἰχμαλώτων ἐκείσιν γερνῆσαι τὴν Ἰταλίαν, ἐλαβέμεθα τὴν Ἑλλάδα δὲ δολίαν, τὰ σκάφη ἐπέσκηψεν, ὅθεν οἱ πλείους Ναυαῖοι ἐκλήθη καὶ αἱ γυναικες Ναυαρήσιδες, οἱ δὲ αὐτοὶ Ἕλληνες ἀπολήσκητες, τὰ σκάφη, ἐκτὶ πᾶσι κηψ.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiæ (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Mediscaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum hac Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Naupresides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censui. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisisse Apollodori ἀπομνημονεύματα, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro adveni benè multos, in eodem Ulysse concludam; si prius

matriculam Græcorum à bello Trojano redûcum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.

Agamemnoni Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oïlei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euæmonis F.

Guneus Enianum Dux,

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Boeotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Pœantis F.

Phœnix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenckus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

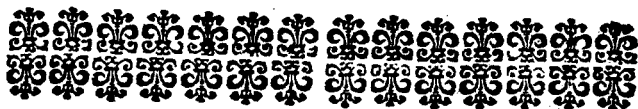
F I N I S.

ANDREÆ

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

Bas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79.

Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte. Herculis a-

masius ab equis Diomedeis interceptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Absyrtides insulae. 60. per Colchos habitatae. 61.

Absyrtus frater Medae. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugulatur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide Acanthyllis. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acaruan, Alemezonis filiorum unus. 126.

Acaruana. 386.

Acastus. 42. Peliz filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Jolco eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achzus. 24.

Achaia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8.

315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5.

390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achze nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proetum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo aeneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri jubet. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare deiecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat 83.

A

— Eurydices

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis, 387.
 Actæa Nympha, 6. fœmina, 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi, 159.
 ————— à Chirone educatus venator evadit, 159.
 ————— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur, 160.
 Actæus, 213, 221.
 Actæ Cecropia dicta, 221.
 Acton, 25.
 Actor, 31, 39.
 Actor pater Menœtæi, 49. ipse filius Hippasæ, 49.
 ————— Augeæ frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Phœreïs filius, 30.
 Admerus, 46. Phœris regnat, 46.
 ————— Eumeli pater.
 Adonis. Cinyræ & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphæis, 224. Thoantis & Myrthæ, ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur, 225. Androgæus, 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratus, 7.
 Adonis ex arbore myrrha, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem, 224.
 Adrastæa Nympha, 32.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithæa Pronai filia, 46.
 ————— Talai filius, 172. Argis regnat, 172.
 ————— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ————— equo vincit in certamine Nemeo, 175.
 ————— Athenas proficiscitur, 181.
 ————— ad misericordiæ aram Athenis confugit, 181.
 ————— ab Arione equo vectus in tutum evadit, 180.
 ————— cadaverum tumultuandorum potestatem peccatur, 181.
 Adyæ, 75.
 Aello, 6.
 Aellopus, 54.
 Aërope, 152, 153.
 Aëropus, ex Botte avis, 419.
 Aëthon, 438.
 Aëthlius, 24.
 Aacus, 49.
 Aacus Jovis ex Aegina filius, 213.
 Aacus Endeiden uxorem ducit, ibid.
 Aacus cum Psamathe coit, ibid.
 Aacus pietatis servantissimus, 214.
 ————— apud inferos in honore summo est, ibid.
 ————— Claves Plutonis servare creditur, 214.
 Aæa, 60.
 Aëbalius, 346.
 Aedon Luscinia, 330.
 Aetes Solis & Perseidis filius, 37.
 ————— Phrixum hospitio excipit, 37. filiam Chalciope nuptæ & Phrixo, 37.
 ————— aureum vellus Jasoni se dærum pollicetur, 57. non dat, 57. navem Argo inflammare vult, 58.
 ————— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda deficit, 59.
 Aegæum mare, 296.
 Aegmon, 188.
 Aegoneus 211.
 Aegus, 49.
 Aegus Metam uxorem ducit, 134.
 ————— Pythiam adit, ibid.
 ————— Acthæ præcipit, ut si filium a eo pepererit, eum educet, 234.
 ————— Athenas contendit, 235.
 ————— Thesei pater, 238.
 Aëialea, Aëialei filia, 35. Adrastæ, 35, 46.
 Aëialea Peleponnesus vocata, ibid. 67.
 Aëialeus, 35, 46.
 ————— Inachi ex Melissa filius.
 Aëialeæ regioni nomen, ibid. 67.
 ————— Adrastæ filius, 182.
 Aëinææ sacrificant Dianæ Apollini, 476.
 Aëisthus, 319.

- Agithallus*, 443.
Agrius Doricæsum rex, 134.
 — per *Lapithas* armis infestatur, 134.
 — obsidione pressus *Herculem* in societatem & regni partem arcessit, 135.
Agina Asopi filia, 38.
 — ab *Jove* septa, 212. *Insula*, 63.
Agius, 34.
Agle, 117.
Agleis, 236.
Agiolius, 440.
Egypan, 20.
Egyptius Anthei filius, 413.
Egyptus Beli filius, 72.
 — *Beli* patris missu *Arabiam* habitatum vadit, 72. hic *Melampodum* terram per se devastatam de suo nomine *Egyptum* vocari voluit. *ibid.* è pluribus conjugibus mares quinquaginta suscipit. *ibid.*
Egyptus, 75.
 — *Meropes* filius *Polyphontem* perimit, 146.
Emon Creontis filius per Sphingem interemptus, 170.
Emon, 188.
Eneas, 206.
Enerus, 39.
 — *Enigma Thebanis à Sphinge* propositi solitum, 171.
Enus, 113.
Eolenses ab *Eolo* dicti, 24.
 — ex *Thessalia* per *Endymionem*educti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolia, 269.
Elacus, *Priami* fil., 200.
 — in *mergum* mutatus quod conjugem *Dimium* haberet. *ibid.*
 — artem coniectandi somnium edoctus, 210.
Elchreis, 138.
Elon, 34, 48.
Elon Chrethæi filius, 47.
Esculapius non filius *Lucippi Arfinoes*, sed *Coronidis Phlegyæ* filius filius fuisse putatur, 197.
 — *Apollinis & Arfinoes* filius, 197.
 — *Podalirii & Machaonis* pater, 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopia, 75.
Etna Siciliæ mons vi. 393. 457. descriptio ejus, 21. *Etnæ* ignes, 288.
Ethra Thesei mater, 238. per *Castorem & Pollucem* captiva abducitur, 201.
 — per *Ageum* compressa, 234.
Ethus Jovis filius, 255.
Ethusia filia Neptuni ex Alecyone, 104.
Etolia, 27. 142, 143. 203.
Etolus Endymionis filius, 27. 255. 320.
Etolus Leo, 427.
Æx Nympha 469.
Agamemnon, 153, 200. filiam mactat, 326. 455. 474.
Aglaia, 7. 138.
Agapenor, 185.
 — *Ancei* filius, 202.
Agaptolemus, 74.
Agathenes Polyxeni fil., 202.
Agathon, 211. 306.
Agave, 6. 74.
 — filia *Cadmi*, 158.
Agelastus lapis, 14. *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenci filius, 407.
 — *Temeni* filius, 145.
 — *Priami* servus, 210. al. *Archel.*
Agenor Phznæis filius, 27.
 — *Plutonis* filius, 27.
 — in *Phœnicen* profectus rerum suarum sedem collocat, 71.
Agenor, 68, 71. 27.
 — in *Europam* proficiscitur, 147.
 — *Telephassam* conjugem ducit, 147.
Agraulos, *Astæi* filia, 222.
Agrius gigas à Diana interfectus, 18.
Agrius centaurus, 104.
Agrom Eumeli filius, 431.
Ajax Oilei filius, 202.
 — *Telamonis*

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem secutus, Hestione muneris accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41. 370.
- Alba, 197.
- Alcæus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alcahoe Minyz filia, 422.
- Alcathods, 29.
- Oenci frater, 34.
- Alcestis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenès, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phæacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 81.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumplerit, 181.
- Alcmæon Amphipai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furis agitur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 184.
- à Phegeo iustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Psophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonen emit, 187.
- Alcmæonis tragedia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciscatur, 91.
- Eurystheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum principum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 27.
- Alabion Nepruni fil. 115.
- Alector Leiti pater, 50.
- Alector, 173.
- Aletes Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'ëus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvius Rhæginos à Eocri separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 393.
- Sagittis Herculeis fauciat, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phæreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiæres, 137.
- Alipherus, 188.
- Almenus Maris filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipso telis conficiant, 26.
- Alopius, 138.
- Alphesibæa, 224.
- Alphæus fluvius, 43. 328.
- Alibæa, 28.
- Thestii filia, 19.
- ex Oeneo Meleagrum peperit, 29.
- de fratre exde mæssa stipitem accendit, unde Meleager contabescit, 30.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem infera. relicta Cretæ in quendam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quendam Rhodi Cretam nominat, 152.

- Crateum patrem non agnoscit
interficat, 154.
- terræ hiatu absorbetur quod pa-
trem per ignorantiam occidisset, 154
- Amalthæa**, 3.
- Hæmonii filia, 132. hæc tauri
Cornu habuit, 132.
- Amarynceus**, 33.
- Amarynthus**, 161.
- Amazones** per Bellerophontem ex-
pugnata, 82.
- armis capris in navem Herculis,
equis vestra decurrunt, 112.
- Ambracia**, 411.
- Ameiæra** quæ & **Aspalis** & **Hecæer-**
ga, 432.
- Ameſtrius**, 138.
- Aminias**, 264.
- Amisodarus**, 81.
- Ammon**, 86.
- Amphesibza** palus, 372.
- Amphianax**, 78.
- Amphiaræus** Oiclei filius, 49. unde
sic dictus, 313. variandi peri-
tissimus, 179.
- Militiam subire coactus filiis
imperat, ut quàm primam possint,
matrem occidant, 174.
- Cursu & disco vincit in certamine
Nemeæ 175.
- Tydeum odit, 179.
- defectum Menalippi caput ad
Tydeum perfert, ib. — cerebrum
absorbet, ibid.
- ad Ismeniam amaram confugit, 180.
- in humeris à Periclymeno vulnus
accipit, ibid.
- hiatu terræ absorbetur, & nun-
quàm conspicitur amplius, ibid.
- Amphictyon** Deucalionis vel homi-
nis indigenæ filius, 225.
- ab Erythronio ex Arthide expel-
litur, ubi in ea annos duodecim
regnavit, ibid.
- Vulcani & Palladis filius est
secundum quosdam, 225.
- post Cranaum expulsus in
Arthide regnat, 24. 225.
- regno pellitur, 225.
- Amphidamas** pater Clyſonimi, 191.
- Amphidicus** Parthenopæum proſternit
179.
- Amphilochus** Amphiaræi filius, 182.
- Alcæmonis filius, 186.
- Amphilochus Argos Amphilochi-
cum concedit, 187.
- Creæti filius, 202.
- Amphilochus** Dryantis filius, 390.
- Amphimachus** Lyciorum rex, 249.
- Amphinomus**, 288, 427.
- Amphion**, 41.
- Amphion** cum Zetho obituncat
Lycum, 165.
- citharœdicam exercet, 166.
- Nioben ducit uxorem, ibid.
- moritur, 168.
- Amphion** ex Jove & Antiopæ natus,
194.
- Amphissus** Nymphis templum con-
dit, cœramen instituit, 465.
- Amphithea**, 46.
- Amphitrite**, 5. 6. 232.
- Amphitryo**, 89.
- redemptus à Polyxeno boves à
Mycenæ abducit, 91.
- Thebas profectus à Creonte ex-
piatur, 92. sororem Perimedon
Eicymno tradit, ibid.
- ad Cephalum profectus contra
Teleboas bellum parat, 92. 479. Cre-
ontem sibi ad id socium adjungit, 92.
- Athenas proficiscitur, 93.
- Thebas renavigat, 94, 95.
- ad Alcmenen reversus, & ab illa
negligentius exceptus, cur id faciat
ab ea petit, 94. à Tiresia concubitus
Jovis cum uxore Amphitrite rescis-
cit, 94.
- Amphoterus** Alcæmonis fil. unus, 186.
- Amulius**, 206, 298.
- Amycla** Niobes fil. 167.
- Amycla** Eæneiræ mater, 190, 375.
- Amyclæ**, 278.
- Amyclas** Cleocharæ Naidis Nymphæ
filius, 196, 374.
- Amycus** Neptuni & Bithynidis fil. 52
- viribus præstat aliis, 52. in regnum
suum venientibus castris secum
expugnare cogit, 52. devictos perdit
ibid.

- per Pollucem pugilando perimitor, 13. ejus sepulchrum, 322.
 — Bebrycum Rex, 111.
 Amynone una Danai filiarum quam disquirens, telum in cervam jacit. Satyrum verò dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
 — ex Neptuno pragnans Nauplium parit, 77.
 Amythaon, 27, 79. Pylum habitat. 42. Cethei fil. ibid.
 Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est, 135.
 Amyntor Phœnicis pater, 220.
 Anaphe insula, 62, 298, unde dicta. 299.
 Anaurus, 48.
 Anaxibia Biantis filia, 42. Cratici, ib.
 Anaxo, 39.
 Ancrus Lycurgi filius, 30, 31, 49.
 Argo gubernat, 56.
 — Agapenoris pater, 202.
 Ancillæ Medæ Argonautis illudunt, 62.
 Anchiroe Erasini filia, 475.
 Auchises Asaraci & Themidis filius, 206, 293.
 Anchius centaurus, 104.
 Andrazmon, 29.
 Andrazmon Oenei filiz maritus, 35.
 Andrazmon Oxyli filius, 143, 464.
 Androgeus, 150, 152.
 — Minois filius, 235.
 — per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
 Andromache Eetionis fil. 112, 330.
 — Hectoris uxor, 112, 330.
 Andromeda Cephei regis filia, 86. à ceto devoranda, 86, 283.
 Andromedes Piscator, 476.
 Anchinos, Nili filia, 72.
 Andrus insula, 285.
 Anexibia, 75.
 Anicetus, 137.
 Animæ mortuorum fugiunt Herculem apud inferos, 121.
 Animal habens unam vocem, quadrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit, 170.
 Anius, 285.
 Anogon, 204.
 Anonymus gigas, 310.
 Annus olim annis octo constabat, 157.
 Annus per Jovem in tres partes divisus, 224.
 Antæus Neptuni filius, 118. pægri- nos secum palæstra demicare co- actos occidit, 118. si terram con- tingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus, 118.
 Antandrus, 285.
 Antea, 78.
 Antheïs, Hyacinthi filia, 236.
 Anthelæa, 75.
 Anthemus fluvius, 115.
 Anthemusia regio, 252.
 Antheas, 412.
 Antheus Halicar, 371.
 Antiphus, 25, 211.
 Antippe, 138.
 Antbus Autonoe filius, 416.
 Antiades, 138.
 Anticlea, 396.
 Anticyra, 308.
 Anticyreus, 308.
 Antigone, 171.
 — Oedipi filiarum sola superstit. Polynicis corpus humandum curat, 181.
 — viva conjicitur in sepulchrum, 181.
 Antigone Actoris filia Pelæo sub- 215. se suspendit, 216.
 Antigone Eurytionis filia, 217.
 Antigonus Ephesius, 315.
 Antileon, 137.
 Antilocus, 42.
 Antilocus Nestoris filius, 203.
 Antimache, 138, 191.
 Antinoe Peliz filia, 63.
 Antioche, 34.
 Antiochus, 90.
 Antiochus Hercule natus, 143.
 Antiope

- Antiope.** 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
Antiphus. 336.
Antoderus. 315.
Antrum Cyllenes. 194.
Aonia. 452.
Apemesyne. 151.
Aper per Dianam in Oenci agrum immisus. 30.
Aper Calydonius. 126, 162.
Aphareus. 39, 197.
Aphaz Britomartis. 476.
Apheta urbs Thessalix. 52.
Arphidas Arcadis & Leaneirz vel Meganirz filius, Elati frater. 190.
Apia dicta Peleponnesus. 68.
Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
Apodasmus. 278.
Apello divina di faculratem edoctus est à Pane. 19.
 — Marfyam occidit. 11.
 — cum Marfya citharæ cantu contendit, 11. eum vincit. 12.
 — oculum Ephialtæ laevum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpessam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpessam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aegleus. 62, 298.
 — pestem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interfecit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quaerit. 194.
 — boum quaerendarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furtim abactis accusat. 195.
 — Mercurium manibus sublatum ad Jovem portat, & ab eo, Jove praesente, boves reposcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrà reddit boves. 196.
 — fistulæ per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur, Mercurio pro fistula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum discō nolens percutiens interfecit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopes occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicit. 211.
 — Vatinia Cassandræ facit irrita & fidei inanis. ibid.
 — Egletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330, 335. Vulturius Achillem occidit. 331. amat Daphnen 375. Hymeneum. 449.
Alexandri Aëoli Hymni. 372.
Apriate. 397.
Apteros Cereus princeps. 399.
Aqua Stygis de scopulo per interiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

Aquila Typhonis & Echidnæ filia.
119. jecur Promethei in monte
Caucaso depascit, 22, 120. sagittis
ab Hercule conficitur, 120.
Aquila post preces Herculis de prole
maculâ obtinenda factas appa-
rens, 215.
Aia Apollini Aglæo ab Argonautis
exstructa, 62.
— Junoni Acrææ, 65.
— Jovi Genæo, 136.
— Miserecordiæ, 140, 181.
— Atabyrio Jovi statuta, 152.
Arabia, 74.
Arabius, 475.
Aræ duodecem Deorum per Hercu-
lem excitatæ, 129.
Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
Arbas mons quidam, 115.
Arbelus, 76.
Arcadum legislator, 326.
Arcades, 187, 135.
Arcadia, 79, 109, 184, 190.
Arcas Jovis è Callistone filius, 190.
Arce, 331.
Arceophon, 473.
Arceus Laertæ pater, 49.
Archebates, 188.
Archedice, 138.
Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
Archemachus, 138, 211.
Archemorus, 46.
— per draconem petemptus, 175.
Archercles ab Hercule occisus, 133.
Area Cleochi filia, 149.
Arestæ Oebali filia, 197.
Areopagus, 230.
Arestor, 70.
Arere Alcinoi conjux, 64. Medeam
dar Jasoni uxorem. ibid.
Arethusa, 117.
Arcthus, 42.
Arcus, 427.
Arganthon, 400, 401, 454.
Argus, 299, 318, 431, 466.
Arge, 7.
Argele, 138.
Argæus Lycymni filius, 136.
Argia, 46.

Argiope Nympha, 8.
Argiphontes Mercurius cognomina-
tus est, 70.
Argivi cognita Thebanorum fugi
ingrediuntur Thebas, 183.
— partem prædæ Thebanis ablatæ
Delphos ad Apollinem mittunt,
183.
Argius, 75.
Argo navis à fabro appellata, 49.
Argo navis, 51.
— Argonautas alloquitur, 60.
— à Colchis inventa, 61.
Argonautæ in Phineum animadver-
tunt, 281.
— mulieribus Lemniis admiscen-
tæ, 50.
— à Lemno ad Doliones
perveniunt, 50.
— pugnant adversus Doliones
ignari, 51.
— Phineo mensam sternunt, 52.
— ad Mariandynos perveniunt, 56.
— à Lyco Mariandynorum rege
benignissime excipiuntur, ibid.
— in Ausoniam profecti per Ci-
ccen ab Absyrti cæde expiantur, 60.
— Hetruriam legunt, ibid.
— circa Sirenes navigantes ab
Orpheo inhibentur, ibid.
— Siciliam prætervesti in
Corcyram appellant, 61.
— cum Medea in altum avehantur,
ibid. noctu navigantes in maximam
incidunt tempestatem. ibid.
— Apollini Aglæo sacrificant, 61.
— ad Aeginam aquatum contem-
dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
pugna. ibid. per Eubzam Locridem-
que navigant in Iolcum, ibid.
Argos urbs, 144, 159, 185, 344, 369, 475.
Argo, 286, 310.
Argus Phrixi filius, 448. navem re-
morum, 50. construit, 48.
Argus à Niobe & Jove nascitur, 69.
— à Phoroneo regnum accipit. ibid.
— Peloponnesum à se Argos ap-
pellari jubet, ibid. Evadne uxorem
ducit, ibid.

- Argus Panopres**, ib. hunc corpore toto oclorum fuisse aiunt, 68. taurū qui Arcadiam devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. Saryrum Arcadibus vim inferentem interfecit, 69. Echidnam interimebat, ib. Apidis eadem ulciscēbatur, ibid.
- lapide perimitur, 70.
- Argus canis Aetionis**, 161.
- Argyphia Aegypti conjux**, 74.
- Ariadne**, 150.
- Aries aurei velleris**, 35, 37.
- Aries concisus & elixatus**, agnus iterum fit per Medee veneficium, 64.
- Arion**, 157, 10.
- Arisbe Meropis filia**, 209.
- Arisbe Hyrtacho datur uxor**, ibid.
- Aristus Auronoen sibi conjugavit**, 158.
- Aristarchus**, 329.
- Aristodeme**, 216.
- Aristodemus fulmine ictus occumbit**, 142.
- Aristomachus**, 46.
- interficitur, 141.
- Hippomedontis pater, 174.
- Ariston**, 388.
- Aristonicus Tarentinus**, 306, 310.
- Arneus**, 259.
- Arrhetus**, 212.
- Arctinoë per Phlegi filios capta**, Tegeam transvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.
- Arctinoë per Apollinem gravidata** Esculapiam parit, 197.
- Leucippi filia, 195.
- Arctippa**, 412.
- Artemicha**, 442.
- Artemisia**, 314, 323, 337.
- Ascalabus Mismis fil.** 451.
- Ascalaphus Martis filius**, 50, 202.
- Afcanius**, 211, 285.
- Asia Oceani fil.** 5, 244, 269, 279, 286, 295.
- Asius**, 189.
- Asopides**, 138.
- Asopus Oceani & Tethys filius**, 212.
- Aeginam à Jove raptam querens Corinthum abir, 213.
- Aspalis**, 430-31-32.
- Aspetur**, 307.
- Assaon**, 397, 398.
- Assaracus**, 253, 254.
- Assaracus Capyn procreat**, 216.
- Assatio carniū per Mercurium primum inventa**, 195.
- Assesus**, 372.
- Assyria**, 351.
- Assyrii**, 223.
- Aster**, 306.
- Asteria**, 10.
- Asteria insula**, 468.
- Asterion regulus Cretensium**, 149.
- ex Europa in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.
- Asterius**, 41. Comarz filius, 50.
- liberis nullis relictis decessit, 150.
- cognomento Minotaurus, 151.
- Asterope Cebrenis amnis filia**, 209.
- Asteropea**, 39.
- Pelia filia, 63.
- Astra nata sunt ex Astrzo & Aurora**, 5.
- Astrus**, 5.
- Astyanax**, 137.
- Astyanassa**, 317.
- Astycræa**, 167.
- Astydamia**, 139.
- Peleum apud Acastum calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.
- Acasti conjux Pelei amore correpta cum per literas ad concubitum invitaret, ibid.
- Astygites**, 431.
- Astygones**, 211.
- Astynous Phæthontis filius**, 223.
- Astyoche Phalantis filia**, 139.
- Astyoche**, 167.
- Astyoche Simoëntis filia**, 206.
- Astypalza**, 128.
- Atabyrium mons**, 152.
- Antiope Nyctei filia**, 165.
- Atalanta Schoenei filia**, 31.
- feram Oenei agros vastantem prima percussit sagittâ, 31.
- Atalanta Clymenes & Jasii filia**, 191.
- exposita per Ursam lactatur, 191.
- per venatores invicta educatur, ib.
- adulter facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat. *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad venerationem in agrum Calydonium indictam venit. *ibid.*
- ad certamen in Pelæi honorem institutum se confert. 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert. *ibid.*
- ut nubar per patrem adducitur. *ibid.*
- armata cum prociis in stadio decurrit. *ibid.*
- pomis aureis colligendis intenta, cursu vincitur per Melanionem. *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta. 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopzum procreavit. *ibid.*
- Ate, 207.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æoli filius, regulus Bæotiz. 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consulit Delphicum. 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone subulerat, ira Junonis privatur. 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit. 37.
- è Bæotia pellitur. *ibid.* Dentem rogat ubi habitaturus sit in posterum. & de eo per deum certior fit. *ibid.* lupis ovium femora depascantibus obviam venit. 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit. *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit. 39.
- Athenæ, 140. 244. 267. 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt. 222.
- Athenienses Eurythei filios occidunt. 140.
- Thebas capiunt. 181. 265. 266. 282. 283.
- & fame & peste vexantur. 235.
- ad Jovem placandum filia: Hyacinthi jugulant. 236.
- de belli per Minosæ illati exitu oraculum consulunt. 236.
- Atlantica, 74.
- Atlantida, 194.
- Atlas hametis cœlum sustinet. 5.
- decerpta ex Hysperidum homo mala ad Herculem perfert. 120.
- audito quòd Heracles cisticillum ad cœlum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursus id onus recipit ipse. *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit. 120.
- Atlas, 192.
- Atrox, 438.
- Atthis virginitate nondum expugnâ moritur. 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata. 221.
- Atreus Menelai pater. 202.
- Atrofa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atymnius Jovis & Cassiopeæ filius. 149.
- Auctores cædis Apidis per Argum Panoptem perimuntur. 69.
- Auge Mei & Neziræ filia. 131. 139. 190. ab Hercule eam non agnoscere vitatur. 131. puerum occultè pariens in templo Minervæ deponit. *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in loco ejus præest. 191.
- Augeas rex Elidis. 106. cuiusdam filius. 106.
- Helii filius. 50.
- pecoris ditissimus. 106. Herodoti promittit postulata. *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult. 107. ejus stabulum. 328.
- imperat ut Phyleus & Heracles ab Elide facessant. *ibid.*
- per Herculem bello imperat. 129. cui duobus electis se opponit. 129. occiditur per Herculem. *ibid.*
- Augustus imperator. 327.

Aulis, 125.
 Aurora, 5.
 — Orionem rapit, 13.
 — Cephalum rapit, 39.
 — Tithonum amat & in Æthiopiam aufert, 209.
 — Cephalum perdit & amat, 223.
 — Cephalum secum in Syriam asportat, ex eoque gravidata Tithonum parit, ibid.
 Ausonia, 60.
 Autefion, 142.
 Autochthones, 461.
 Autoleon, 257.
 Autolychns Mercurii filius, 49.
 Automare, 74.
 Automedula, Alcathoi filia, 98.
 Autonoe, 6, 75.
 Autonoe Perce filia, 139.
 Autonoe Cadmi filia, 158.
 Autonus Melanei filius, 416-17-18.
 Axion Phegei filiorum unus, 185.
 Axius fluvijs, 420.

B.

Babylon, 441.
 Bacchus in vincula conjicitur, 162.
 Bacchidz, 373.
 Bacchus Argivis mulieribus furorem injicit, 45.
 — ad Tethym confugit, sub formâ puellæ, 162. tauri, 422. Melanthides, 283. Comædia, 322.
 — Indiam universam peragrat & Thraciam, 162.
 — In Thracia & India stelis locatis, Thebas revertitur, ibid.
 — foeminas Thebanas, relictis domibus, in Cithærone monte de-bacchari compellit, ibid.
 — se demum Thebanis declarat, 163.
 — Argos adit, ibid.
 — ad Icarium in Naxum transvehitur, ibid.
 — prædatoriam Tyrrenorum na-

vim mercede conducit, ibid.
 Balias equus Peleo per Neptunum donatus, 332. prius gigas, 324.
 Banus, 161.
 Barba Typhoni impexa proluxaque erat, 19.
 Basileus Lyrci filius, 346.
 Batea, 199.
 Batea Teneri filia, 206.
 Baton auriga Ampharai, 180.
 Battus & ejus Specula, 449.
 Bebryce, 75.
 Bebryces, 52.
 — in Pollucem impetum faciunt, 33.
 Salmadestum deveniunt, ibid.
 Bellerophontes ex Eurymede Glauci filius, 38, 80, 148, 351.
 — Chimzram occidit ignivomam, 38.
 — fratrem imprudens perimit, 80.
 Argos confugiens expiatur à eade fratre, ibid.
 — cum Schenobza concumbere non vult, ibid.
 — consensu Pegaso Chimzram sagittis impetit, 31.
 — in Solymos pugnat, 82. Amazonas expugnat, ibid.
 — Lyciorum juventutem eadit, ibid.
 Bellum à Jove contra Saturnum Titanasque fratres gestum, 4.
 — inter Curetes & Calydonios, 32.
 — contra Labdacum, 228.
 — inter Athenienses & Eleusinos, 232.
 Bellum Trojanum, 320.
 Belus, 71, 466.
 — ex Ægypto non discedit, 72. regnum consequitur, ibid.
 Anchinoen Nili filiam uxorem ducit, ibid. liberos ex eâ tollit, ibid.
 — Ægyptiorum rex, 147.
 Benignitas Lyci Mariandynorum regis erga Argonautas, 56.
 Benthescyme, 232.
 Bia, 5.
 Bias, 42. 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. *ibid.*
Bifaltris, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedea eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Birhynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bæotia, 149. 276. 397. 449.
Bæoti, 279.
Borcas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Bores, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borythenes, 456.
Bos Cadmo viz dux, 156.
 — percurſa Bæotia humi procumbit, *ibid.*
Bos discolor Illo per Phrygia regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Boures, 439.
Boutizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyoneum abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphieli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz punicez, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis furim per Mercurium abacti, 194.
 — Phæretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brazia Cinyz filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Brerannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Briges, 313.
Brimius mons, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Brontes Cycloptum fuit unus, & Cæli quidem tellurisque filius, 1.

Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem exsecratur quòd ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188. 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Pharag. 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413. 414.
Bupalus, 320.
Busiris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lysianassa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, *ibid.* ad aram Jovis monitus oraculo hospites immolat, 118. varem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, *ibid.* Sed ab eo cum filio & præcone perimitur *ibid.*
Butes Teleontis filius, 49.
 — Argonautarum solus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybæum habitatum relegatur, *ibid.*
Byblis, 244. 367. 364. 459. 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272. 374. 306. 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ consilio dentes draconis à se interfecti serit, 156.
 — ubi Telephassam vitâ fundam Sepelisset, à Thracibus hospes exceptus, Delphos de Europa statuturus proficiscitur, 156.
 — Bove viz ducē uti jubetur, 156.
 — Urbem condere jubetur, ubique bos viz dux defessa procubuerit, *ibid.*

— per terram Phocensium iter facit, 136.
 — bovi inter Pelagontis armenta obviam factus, eam sequitur, *ibid.*
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos coniecit, 157.
 — pro viris, qui è terra armati exierant, Cæsis Marti per annum totum servit, *ibid.*
 — pepulum & monile (Vulcani opus) uxori donat, *ibid.*
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces belli ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, *ibid.*
 — Illyriorum regnum adipiscitur, *ibid.*
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, *ibid.*
 — in campum Elysium à Jove mittuntur, *ibid.*
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniz Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcemzone coituras se negat, nisi pepulum & monile prius acceperit Phegeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcemzonis filii Mox eam fiant ætatis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 306, 253.

Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, *ibid.*
 — inter astra à Jove collocata & Urta nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calydon, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrezi, 16.
 Campus Elysus, 164.
 — Thriassus per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pede admoiso Hydræ opem ferr, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Actæonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quæcumque, 93.
 Canis Molossici generis, 130.
 Canis Cephali pernicissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capra draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, *ibid.*
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcisum fuisse putatur, *ibid.*
 — Eurythæi amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hic. omremes filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carne, 475.
 Carnus,

Carnus Apollo, 265.

Carreron, 188.

Carthæa, 405.

Carystii, 289.

Cassius extrema Syriæ mons, 20.

Cassimenos Ceteris filius, 382.

Cassandra, 210.

— Corporis sui copiam Apollini
facere non vult, licet promiserit,
211.

Cassiopea Cephei conjux, 86. se
omnium formosissimam esse ja-
ctat, ibid. Nereidas in cestamen
provocat, ibid. easque sic offen-
dit, ibid.

— filiam Andromedam cito devo-
randam dare juberat, ibid.

Castor filius Jovis, 171, 174.

Castor & Pollux Heleuam recepe-
rant, 201.

Castor Menelai ex Leda filius rem
militarem exercet, 203.

Catana, 288.

Caucalus Scythiæ mons, 22, 56.

Caucon, 188.

Caunus, 346, 356. Urbis, 344, 460,
349.

Cebren amnis, 209.

Cebriones, 211.

Cecropia, 221.

Cecrops corpore humano simul &
serpentino præditus, primus in
Attica regnat, 221. terræ fil. 415.

— Agraulon uxorem ducit, 222.

— humanitatem exuit, 225.

Cecrops Erecthei filiorum maximus,
233.

— Metiadusam uxorem ducit, ibid.

Celenderis urbs, 223.

Celæneus, 90.

Celæno, 76.

Celeus, 440.

Celeus Eleusiorum rex, 14.

— Cererem recipit, ibid.

Celeustanor, 138.

Celeutor, 34.

Celæz, 318, 412.

Celæne Biranni filia, 394.

Cenchris, 422.

Cenæum Rubæ promontorium, 136.

Cenæus Jupiter, ibid.

Centauri lapidibus armari & abietibus,
in Pholi antrum irumpunt,
104. Anchius & Agrius per Hec-
ulem perimuntur, ibid. Ceteri
Mæleam usque fugantur, ibid.

Centauricida Sirenes, 330.

Centaurus filius Lamie, 316.

Centimani fuerunt filii Cæli per
eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
tum magnitudine tum robore ho-
minibus aliis antecellunt,
ibid.

— unde dicti fuerint, ibid.

— Titans in carere custodiunt, 4.

Cephalenia insula, 308.

Cephalæ, 39, 93.

— Heres & Mercurii filius, 113.

— ab Aurora supra modum amarus,
ibid.

— Proeridis maritus, 229.

Cephalus Deionæi filius, 477.

— ab Aëtopagi iudicibus cæcis
adjudicatur sempiterno, 230.

Cepheus, 30.

— Alci filius, 49.

— Beli filius, 72.

— Æthiopum vi compellens An-
dromedam scopulo alligat, 86,
283.

Cephissus, 229.

Ceraunii montes, 246.

Cerberus ab inferis per Herculem
abstrahendus, 121. qui & quæ
fuerit, describitur, ibid.

Cerberus Cretensis, 440.

Cereestis, 74.

Cercopes per Herculem capti, & in
vincula coniecti, 125.

Cercops, 70, 77.

Ceres à Saturno patre devoratur, 1.

— Proserpinam filiam per Plu-
nem abreptam passim quaerit, &
alia eò facientia, 255, 451.

— Diis irata & mulieri moniti-
simula Eleusinen proficiscitur, 11.

— filium quendam Celei immen-
sum facit, ibid.

— Ascalapio

- *Alcalapho grave Saxum apud inferos imposuit, 15. ejus Spectrum, 260.*
- *ab Aegyptiis Isis vocata, 71.*
- *Alcalaphum mutat in bubonem, 123.*
- *in Erinnyis formam conversa ex Neptuni concubitu parit Arionem, 180. in equam conversa, 312.*
- *Iasoni perditæ amata, 205. Erinis dicta, 316 ejus donum Pandaro datum, 423. In Atticam venit, 451.*
- Cerramen gymnicum, 76.*
- *Panathenæorum, 235.*
- *Olympicum ab Hercule institutum, 113.*
- *Laii Athenis habitum.*
- *Isthmiorum, 159 Sisypho auctore fuit institutum. ibid.*
- *Nemæum, 175.*
- *inter Eteoclem & Polynicen singulare, 179.*
- Cerva cornibus auratis insignis, Dianæ sacra ad Oenoe, 103.*
- Ceteus, 189.*
- Ceto, 6.*
- Cetor Thrax, 382.*
- Cetus, 284.*
- Ceus, 405.*
- Ceuthonymus, 122.*
- Ceyx Luciferi filius, 25, 454.*
- *Splendidam Herculi vestem afferte jubetur, 136.*
- Chærus, 74.*
- Chalbes Busridis præco, 119.*
- Chalcidenses, 259.*
- Chalciope Arææ filia, 37. Erypyli 139 Rhexonoris, 234.*
- Chalcis, 370.*
- Chalco, 308.*
- Chalcodon Herculem vulnerat, 128.*
- *pater Elephenoris, 202.*
- Chæones, 396.*
- Chariclo Minervæ charissima, 177.*
- Charinus, 245, 338.*
- Carybdis, 60.*
- Chelidon, 422.*
- Cherimachus, 90.*
- Cherroneus, 36, 286.*
- Chersidamas, 90.*
- Chilonis, 386.*
- Chimæra ignivoma, 38.*
- *per Jobaten extinguenda, 81. primâ sui parte leo, postrema draco, media capra, belluarum trium viribus sub natura una munita, ibid. Amisodari curâ nutritur, ibid. Ex Typhone & Echidna nata, ibid.*
- Chione miscetur Neptuno, 291.*
- *clam patre Eumolpum patit, ibid.*
- Chiron centaurus geminus, 5.*
- *ab Hercule vulneratur, 105, licet immortalis esset, talis tamen esse desinit, ibid.*
- *pater Endeidis, 213.*
- *hastâ fraxinea Pelæum donat, 218. vide 306, 321, 331, 472.*
- Chius, 12, 334.*
- Chloris Amphionis filia, 41.*
- *filiarum Niobes natu maxima, 167.*
- Chloris, 442.*
- Chromius, 90, 281.*
- Chrysa, 165.*
- Chrysaor Geryonæ pater, 86.*
- Chryseis, 138.*
- Chryses, 111, 150.*
- Chrysispe, 75.*
- Chrysippus artem curulem docet, 166.*
- Chrysonoe, 272.*
- Chythonia Buzæ conjux, 229.*
- Cibisis, 84.*
- Cichreus Neptuni & Salaminis filius, 215.*
- *moriens sine liberis regnum Telemæoni concedit, 215.*
- Cilix, 148.*
- *adjungit se quærentibus Europam, ibid.*
- *locâ Phœnicæ finitima invadit, ibid.*
- *regionem Pyramo amni adjacentem subigit, ibid.*

Ciliciam

- Ciliciam de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytae, 120.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem dedit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absyrti
 ezde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 326.
 Claves Plutonis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobza, 28, 252.
 Cleobza, quæ & Philachme, 371.
 Cleochæra, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyz ex Borea filia, 231.
 — Phineï sit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clire, 286, 392.
 Clire, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymene Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minya filia, 291.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Actifum & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytus ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytus, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Codrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præsit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos vindictis
 Tartarum deiecit, 2.
 — à Tellure procreat Oceanum, 1.
 — à regno expulsus, 2.
 Coeranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Coeus, 5.
 Colchi, 37, 52, 126, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61. horum alii alia scilicet
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem invenit
 ibid. Medeam ab Alcinoō ap-
 cunt, ibid.
 — cum Phæacibus habitare
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonus, 171.
 Colophon, 249.

- Columba** per *Symplegadas medias* mittenda, 55.
Columnæ Herculis duæ, 114.
Colymbæ, 421.
Coma Gorgonis ænea, 131.
Comætho, 90.
Cometes Asterii pater, 50.
Comætho Prætelæ filia, 93. amore *Amphitryonis* inflammatur, *ibid.* aureum de capite patris capillum secat, *ibid.* interficitur, *ibid.*
Conope Lacus, 429.
Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit, 62.
Contentio inter *Neptunum* & *Jovem* de *Therydis* matrimonio, 218.
Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
Copreus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum *Iphitum* *Mycenis* exulavit, *ib.* & ab *Eurystheo* expiationem consecutus *ibidem* habitavit, *ib.* *Herculem* imperat ut *Hydræ* *Lernæam* tollat, *ib.* ut item *Cervæ* cornutam *Myce-nas* afferat, 103.
Corcyra insula, 61.
Corcyra, 246.
Corethron, 188.
Corinthii Mermerum & Pheretem *Medæ* ex *Jasone* liberos trucidant, 85.
Corinthii, 61.
Corinthus aliquando Ephyra dicta, 38
Corinthus, 246, 266, 373, 419.
Cornu Amaltheæ, 132.
Coronis Phlegyz filia, 197, 443. *Mor-tua* in *pyra* conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens *Ilehyi* miscetur, *ibid.*
 — gravidata ab *Apolline* percutitur & necatur, *ibid.*
Coronus Cænei fil. 49.
Coronus Leontei pater, 202.
Corpus Typhonis totum pennæ erat circumdatum, 18.
Corpus Icarî humatur ab *Hercule*, 125
Corvus albus per *Apollinem* in ni-grum muratus, 1, 8.
Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 9
Corycium antrum, 20.
Corynetes, 238.
Coryphasum, 450.
Corythus bubulcus, 191.
Corythus Paridis filius, 262, 398.
Corythus Herculis Amasius, 311.
Cos insula, 18, 128. devastatur per *Herculem*, *ibid.*
Cræsus, 305, 315.
Crægæus, 480.
Cranaë Cranaï filia, 225.
Crantzchme, *ibid.*
Cranaë Arthidis filia, *ibid.*
Cranaur, 222.
 — ductâ ex *Lacedæmone* *Peliade* *Cransen* genuit, 225.
Cranio, 6.
Cratæus, 42.
Cratos, 5.
Crebren amnis, 212.
Creon Corinthiorum rex, 64.
 — *Amphitryoni* socium fore contra *Teleboas* quâ conditione promit-tat, 91.
 — *Iphiælo* fillam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum *Laii* invadit, 169.
 — *Menœcei* filius, *ibid.*
 — ænigma *Sphingis* soluturo & reg-num & *Laii* uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet, 170
 — *Thebanorū* regnū adipiscitur, 180
 — *Argivorum* cadavera projicit in-sepulta, *ibid.*
 — *Corinthiorum* rex, 187.
Creontiades, 139, 98.
Creneis porta Thebana, 176.
Crepitacula ænea Herculi per *Palla-dem* data, 108.
Crelphonates Myssenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145
Creta, 62, 93.
Creta, 295, 264, 269, 399.
Crete Asterii filia, 150.
Crete, 152.
Cretenia, *ibid.*
Cretenes, 149. mendaces, 323.
Cretensis

Cretenſis puer à dracone amatus ,
261.

Creteus de vitæ exitu oraculum con-
ſulit, oraculum infaſtum celat,
152.

— ſenio conſectus Alkameni filio
regnum tradere cupit, 153.

— Rhodum contendit. *ibid.*

— Aërope in terras longinquas
cum Clymene amandat, *ibid.*

Crethe, 137.

Cretheus, 40.

Creteria regio, 353.

Creuſa Erechthei filia, 24, 267.

Creuſa Hecubæ filia, 210.

Creuſa, 229, 285.

Criſus, 68. pari Arge in regno
Peleponneſiaco ſuccedit, *ibid.*

Crines à capite Typhonis ſquales
ventilabantur, 19.

Crino, 76.

Criffa, 419.

Critheus, 24.

Crius Cœli Tellurisſque filius, 2.

Crius, 5.

Crocon, 190.

Crotoniates, 257.

Crotopus, 259.

Creatus dux Angez belli contra
Herculem, 128.

Creatus Amphiloichi pater, 202.

Crefippus, 139.

Crefippus, *ibid.*

Crefulla, 405.

Cthonius, 75, 164.

Cupido, 332.

Curetes Jovem in Creta alunt. 3.

— in antro Dictæo armati
Jovemque puerum aſſervantes
hoſtilibus ſcuta concutiunt, ne
Saturnus vocem ejus vagientis
exaudiat, *ibid.*

— Epaphum ob preces Junonis
occulunt, 71.

— à Jove occiduntur, *ibid.*

— Minoi aiunt filium ejus
Glauceum bovem inter arma
tricolorem eſſe, 154.

Curia Romana, 298.

Cutrus ab alatis trahendus draconi-
bus, 15.

— Neptuni pennatus, 28.

— draconum alatorum, 65.

Cyanippus, 46.

Cybella Phrygiæ urbs, 161.

Cycheus, 215.

Cyclopes Cœli Tellurisſque filii ſe-
runt, 1. in media fronte oculum
unum ſinguli habuerunt, unde &
appellati, *ibid.*

— Jovem tonitru donant, 6.

— Tiryntem manibus caput,
78.

Cygnus, 273.

Cydippe, 406.

Cydon, 399.

Cygnæ lacus, 429.

Cygnus Martis & Pyreneſis filius, 19.

— Martis & Pelopæz filius, 115.

Cylina, 255.

Cyllene Nympha, 187.

Cyllene mons Arcadiæ, 193.

Cymo, 6.

Cymorhoe, *ibid.*

Cynæthus, 188.

Cynortes Amyclæ & Diomedes La-
pithæ filiz filius, 39, 196, 197.

Cyprus Salamina, 473. Serpente
plena, 366.

Cypſelus, 329, 411.

Cytene, 109.

Cyrenæus, 314.

Cyrus, 280, 385. Antiochi filius, *ibid.*

Cytorus, 37.

Cyzicus imperat Dolionibus, &
Argonautas benigniſſimè ſe-
quit, *ibid.*

— à Dolionibus per ignorantiam
occiditur, *ibid.* ab iſdem ſe-
ruoſè tumulatur, *ibid.* 265.

D.

Dedalus Eupalami filius, 237.
 czdis reus Athenas aufugit, 151.
 — ligneam in rotulis vaccam concavam construit, ibid.
 — pellem bubulam circumfuit, ibid.
 — in prato ubi taurus pasceret, locavit, ibid.
 Dedalus Pasiphaen in vaccam ligneam intromisit, ibid.
 — primus imagines statuâsque Deorum invenit, ibid.
 — Talaum Perdicis sororis filium, discipulum suum ex arce dejectum occidit, 237.
 — In Areopago reus czdis peractus ad Minocem fugit, ibid.
 — architectus omnia præstantissimus, ibid.
 Daiphron Sczam in uxorem ducit, 74.
 Daiphron, 76.
 Damasichthon, 167.
 Damasistratus Platensium rex, 169.
 Damaspus, 200.
 Damsylus Gigas, 331.
 Danaë Acrisii ex Burydice filia, 78, 284.
 — in Seriphum insulam defertur, 83.
 Danaus Beli filius, 72.
 — ad Lybiam incolendam per Belum patrem mittitur, ibid.
 — è conjugibus pluribus filias procreat quinquaginta, ibid. cum fratre Egypto de regno contendens, ope filiarum filios ejus quinquaginta præter unum alterumque necavit omnes, ibid.
 — filias in navem *Πανκρότορον* appellatam & à seipso fabrefactam impositis aufugit, ibid. in Rhodum appellens Minerva Lindiz statuam

dedicat, ibid. indè Argos se confert 73. ibi ei Melanor regnum tradit, ibid. ille regno positus regionis incolas Danaos vocat, ibid. filias suas aquatum emittit, ibid.
 — pollicitationibus filiorum Egypti parum fidit, ibid. injuriarum, fugarum, exiliisque sui reminiscitur, ibid.
 — Nuptias filiarum Egypti filiis pactus, eas distribuere incipit, 74. & Hypermnestram quidem dat Lynceo, ibid. Gorgophonem verò Proteo, ibid.
 — Hypermnestram in vincula congestam asservat, quod Lynceum sponsum non interfecisset, 76.
 Daphne Amyclæ filia, 374.
 Daphnis Mercurii filius, 393.
 Dardania, 206, 254, 261.
 Dardanus, 205, 377. ob fratris interitum moeretur, ibid.
 Dardanus Thessal. 308.
 Dares, ibid.
 Darius Hytaspis, 316.
 Dascylus, 111.
 Daulia Phocidis urbs, 228.
 Daunii, 368, 471.
 Deianeira, 6.
 — Herculis fit uxor, 132.
 — se ipsa suspendit, 137.
 — Oenei filia, 139.
 Deicoon, ibid. 98.
 Deidamia, 220, 315.
 Deimachus, 24, 41.
 Deion, 24, 139.
 Deion Phocidis rex, 38.
 Deioneus, 93.
 Deioptes, 211.
 Deiphobus, ibid.
 Deiphon, 14, 145.
 Deiphyle filia Adrastii, 34.
 Deipyle, 46.
 Dentes draconis, 57.
 Deliades, 80.
 Delius, 361.
 Delos unde nomen accepit, 10.
 Delphicum oraculum, 74.
 Delphi, 11, 36, 59, 141.
 Delphus, 278, 295, 389.

- Delphyne Serpens, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demaretes, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 115.
 Dero, 6.
 Deside ium Junonis Porphyriani per
 Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 22.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur.
 ibid.
 — noctes diesque novem in pelago
 circumfertur, 23. demum Parnas-
 sum appellit, ibid.
 — generis humani restaurationem
 deposcit, ibid.
 Deucaion, 150, 189.
 Dexamenus, 107.
 Dexi-hea, 150.
 Dione filia Cœli & Tellure, 2.
 Diana Taurica, 318. Dianæ cerva,
 325, 436. per Dianam jurare, 375,
 405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434.
 templum in Creta, 476.
 — venationis studio delectata virgo
 permansi, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Alcidas per dolum de curru per-
 imit, 26.
 — in cervam mutata, ibid.
 — Herculi cervam aufert, 103. sed
 illam ab eo placare redditam My-
 cenis inferre vivā ei permittit, ibid.
 — Actzonem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Dicæarchus Telestinus, 320.
 Dicæus, 256.
 Dictynna, 476.
 Dictys, 39, 83. Seriph rex, 87.
 Didymæi Apollinis templum, 145.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cœlum irrum-
 pentem in Aegyptum properant, 19
 seque ob insequentem illum in
 varias formas transmutant, ibid.
 — Cœlo relicto Nuptias Cadmi in
 Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Thetidis cum Peleo
 commendant singuli, 218.
 Diluvium Deucalionis sub Nyctimo
 regnum adepto factum est, 189, 195.
 Dimætas, 395.
 Dino, 84.
 Diocorystes, 74.
 Diodorus aulicus, 338.
 Diogenia Cephissi filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognetus Erythr. 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rhæsum in bello Trojano
 obruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum
 infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios ferè omnes occidit, 35.
 — Maris & Cyrenes filius, Bitho-
 num Thracii generis pugnacis-
 simus, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 204.
 Diomedea necessitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dioneus, 229.
 Dionysus pater Phani, 49. & Si-
 phyli, ibid.
 — per Jovem in hædum transfor-
 matus, 159.
 — post vitem inventam per Jove-
 nem in furorem actus Aegyptum
 Syriamque peragrat, 161.
 Dionysus Bacchus Chironis alumnus,
 315.
 — Lycurgo furorem injectit, 162.
 — malum & remos vertit in se-
 pentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, ibid.
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cœlū conscendit, ibid.
 — in Atticam venit, 227.
 Diopatra, 447.
 Diorea, 347.
 Dioscori, id est, Jovis filii, 197.
 Dioscori diebus alternis inter Deos
 esse permittuntur, 205.
 — in superos relati, ibid.
 — filias Leucippi in matrimonium
 habere cupiunt, 204.

Dioseorus Therzus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Ditce crinibus à tauro relegata necatur, *ibid.*
 Dirce fons, *ibid.*
 Distantia Tarrari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Deliche insula, 125. Icaria per Herculem vocata, 126.
 Doliones, 51.
 Dolopes, 220.
 Delus, 260.
 Dore in Gretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde disti fuerint, 267, 268.
 Dorientes unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. *ibid.*
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doro, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 143.
 Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eurygo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 211.
 Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Ecatoryxipsc Cenimani, 1.
 Ecdyfia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandram in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Echepharon, 42, 211.
 Echidna Tarrari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panoptem interempra, *ibid.* viatores enim corripiebat, *ib.*
 Echidna, 81, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 313.
 Edoni, 162.
 Eerion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 111.
 Elates Polyphemi pater, 50.
 Elattonus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 192.
 — rerum summa potitur, *ibid.*
 Electra, 56, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porta Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas conflare parat, *ibid.* occiditur, 92.
 E totâ Argivorum terra exigitur, *ibid.*
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuthea, 138.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 231.
 Eleuther fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Boeotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 427.
 Emathion Iithoni ex Aurora filius, 209.
 B 3 Enarete

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigrat, ibid.
 Enipeus fluvius 40.
 Enlis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Entheus, 236.
 Eato, 84.
 Bone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephesia, 153.
 Ephesii, 277.
 Ephesus ager, 276. 423.
 Ephesus, 125.
 Ephialtes, 17. 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ephippus, 418.
 Ephyriades Nymphæ, 373.
 Ephyra, 38.
 Epicastra, 168.
 Epicastra, 27. 139. Egei filia, ibid.
 Epicedus, 311.
 Epidamnus, 319.
 Epidaurus, 68. 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cedes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcmazone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilai, 137.
 Epimetheus, 5. 22.
 Epipola Carystia, 325.
 Epirus, 186. 246. 348. 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vescabantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 10.
 Erastinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6. 7. 75.
 Eratus, 138.
 Erechtheus locus sic appellatus, 221.
 Erechtheus, 218.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obtruncat, 233.
 Erechthidarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 97. non pacis
 trucidatis pacem jurejurando sta-
 bilitam ira dat, ut sint ei tribu-
 tui, ibid.
 Erietheus, 222.
 Eriethonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa em-
 tritur; Athenarum regno potius
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita functus in fano Palladi
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 227.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinnyes filiz fuerunt Cœli, 2. 316.
 Eriphyle, 46. nupsit Amphiarao, 184.
 Eriphyle, 173. 182. 389.
 Erippe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Eritharus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

Eryfichthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decessit & virā, ibid.
 Erythea, 114. ab oceano non procul sita insula est, ibid.
 Erythea insula, 117, 247, 394.
 Erythras, 138.
 Erythraei, 361.
 Erythrum mare, 283.
 Erythroe, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Eteocles, 171, 172.
 — Adrafi & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemeo, 175.
 Ethodza, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Nezz filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsam conjicit, 181.
 Euzmon, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubza, 63.
 Euboeas, 138.
 Euboles, ibid.
 Eucheor, 74.
 Eucharate, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonius, 308.
 Euenus, 28, 50.
 — seipsum precipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Euertes, 90.
 Euertes Pterelai filius superstes, 91.
 Eugnotus, 339.
 Eulimene, 6, 399.
 Evippe, 75, ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Eumedes, 31.

Eumelus, 190, 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionen in mare dejectus, 231.
 — per patrem Eletheum obtinatus, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Loerus citharzedus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Metionis & Alcippz filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phzniciis filia, 147, 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur.
 Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244.
 350.
 Eurotas Leletis indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 16, ad Trojam navigat, ibid.
 Eurybza, 5, 6.
 Eurybarus Euphemi filius, 410.
 Eurybius, 41, 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orphei conjux Serpentis morfu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus aspexisset in Tartarum redit, 8.

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adraſti filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Eurylochus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Eurypile, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Neptuni & Aſtypalæ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzemonis filius, 202.
 Euryſthenes, 142, 144.
 Euryſtheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheneli filius, ibid. Septimeſtris
 in lucem prodiit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingrediatur, 101. jubet autem ut
 res ab eo geſtæ ante portas oſten-
 tentur, ibid.
 — præ metu dolium æneum ſub
 terra ſibi occultari mandat, ibid.
 deindè per Cypreum Herculi ſig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antlare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad ſe
 deſerti jubet, 110.
 — boves ſibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Heſperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Antimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleobææ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum conſoſſus, 31.
 Eurytion bubulcus. Ge-yonæ, 114.
 Eurytion Aſtoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo quærno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orchaliæ regulus, 123.
 — ab Hercule puniatur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thalpii pater, 202.
 Euſeirus Neptuni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Euryches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupacto mor-
 bo ingenti moleſtatur, 142.
 Exole, 198.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cælum porrecta, 2.
 Faustus, 297, 319.
 Fax illum depaſcens & concremans,
 209.
 Feriz Dionyſi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danaï ſponſos ſuos occidunt,
 76.
 — capita præſecta in Terna deſo-
 diunt, corpora ante urbem deſo-
 rata ſepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à cæde ſpon-
 ſorum expianur, ibid.
 — Proeti furentes per eorum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponneſumque reverti
 per deſerta diſcurrunt, 79.
 — magis magiſque infaniam.
 ibid. ædibus propriis deſertis in
 ſuos ipſarum filios detrahiunt,
 ibid. fugientes in deſerta &
 abduunt, ibid. Curantur unâ &
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen &
 mortalis quodam concubuiſſe, ab
 Jove autem ſe compreſſam mor-
 talem eſſe, & ob id fulmine peri-
 tam, 1, 8.

Filiz

Filii Cinyrae viris alienigenis permittitur in Aegypto moriuntur, 223.

— Erechthei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.

— Hyacinthi per Athenienses jugulatur, 236.

Filii Caeli, 1.

— Ponti, 5.

— Latonae Tityum sagittis conficiunt, 11.

— Thestii de fera agrum Oenei depopulata contendunt, 32.

— Melanis Oeneo insidiantes, 34.

— Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.

— Boreae Harpyias persequuntur, 54.

— Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscientem compescunt, 73. filias Danae sibi dari conjugés obsecrant, ibid.

— Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.

— Hippocoontis Nereo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.

— Herculis Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.

— Athenas concedunt, 140.

— Aegimii occiduntur, 144.

— Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.

— Asterionis discordiam exercent inter se mutnam, 149.

— Alcmaeonis mox adulti facti mortem patris ulciscuntur, 185.

— Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.

— Lycaonis quinquaginta mortalibus omnibus impletate antesteterunt, 188.

— Jovi viscera pueri cujusdam conterant edenda apponunt, ibid.

— Boreae ex Orithyia cum Jasone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias insectati, 231.

Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hesionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.

Fontes Lethaei, 73.

Fontes Amymenes, 102.

Forma Calistonis Dianae venaricis sociis praestans, 189.

Frates germani filii Caeli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.

Fructus tertius, 141, 142.

Fumus è saxis Cyaneis errantibus crustatus, 60.

G.

G Adira quondam Erythea dicta, 114.

Galeaea, 6.

Galatus quidam Achillis, 333.

Galea Pluroni per Cyclopes donatur, 4.

Galea Orci, 84.

Galinthias, 458.

Galliae — seu Celtae, 60.

Gallia, 253.

Galli, 357.

Ganymedes raptus, 119.

— ob formae praestantiam raptus per aquilam pincerna fit deorum, 206.

Gelon Siculus, 287.

Genetor, 188.

Genitalia Caeli per Saturnum filium abscissa in Pelagus deiciuntur, 2.

Genus Inachi, 67.

Genus Croesi unde, 139.

Gerastus Cyclops, 236.

Geranii, 41.

Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.

Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchre descriptus, 114.

Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxa barba, pedes anguineos habere produntur, 16.

— saxa & arbores accensas jactantur, ibid.

Gigonius lapis, 313.

Glauce Creontis Corinthiorum regis filia, 64.

Glauce, 74.

Glaucippe, 75.

Glaucothoe, 6.

Glaucus,

Glaucus, 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius, 80.
 Glaucus Minois filius, 154.
 — adhuc infans murem insequitur,
 & in dolum mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliuiscitur, 135.
 Glycisonetes, 139.
 Gnosis Nympha, 203.
 Gorge, 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon, 121. 284. 412.
 Gorgones, 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiritus obstita habent, 85; dentes tam
 magnos quam magni sunt suum, ib.
 manus item æneas & alas aureas,
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant, 85.
 — somno excitæ Perseum inse-
 quuntur, 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea tectum,
 ibid.
 Gorgophone, 39.
 Gorgophone Danaï filiarum una, 74.
 Proteo datur in uxorem, ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupsit, 197.
 Gorgophonus, 90.
 Gorgythion, 211.
 Gorgyra, 15.
 Græca oracula, 274.
 Græcia, 267.
 Græcia inusitata frugum caritate
 pressa, 214.
 Græci fabulatores, 279. 283.
 Græci ad Trojam, 274. 293. reduces,
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem, 15.
 Grætiæ Eurynomes è Jove filiz, 7.
 Grætiæ in Faro, 235.
 Gratia à Diana confectus, 18.
 Graveolentia, 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris,
 1.
 Gyges, 325.

H.

Hamonius, 132.
 Hamus, 21. unde dictus fuerit, ib.
 Hamus, 70.
 Hagnius, 49. al. Agrius.
 Halcyone, 24.
 Halcyoneus, v. Alc.
 Halia, 6.
 Halicarnassus, 325.
 Halimede, 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius, 223.
 Halis turris, 321.
 Halis Tyrrena venefica, 322.
 Halocrates, 138.
 Halocus, 382.
 Hamadryades, 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia
 157. 264. 397.
 Harmonia in leonem versa, 306.
 Harpa, 442.
 Harpagus, 280.
 Harpaleus, 183.
 Harpalice, 369.
 Harpalycus, ibid.
 Harpasus, 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta,
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure, 1.
 Harpyiz, 6.
 Harpyiz in Phineum vatem cæcos
 immisissæ, 53. majorem patres
 ferculorum mensæ impositione
 ipsi abripiunt, ibid. reliqua feraci
 fœdant, 54.
 — per Boreæ filios insequentes
 nil mali perpeçissæ, 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas pœnit-
 unt, ibid.
 Harpyiz, 54. 55.
 Hauspicina, 43.

Hebe. 7.
Hebe filia Junonis. 137.
Hecærga. 407.
Hecale. 150.
Hecare ex Persa & Aëria genita. 5.
Hector Andromachem ducit. 182.
 184, 212.
Hecube filia Dymantis. 209. videtur
 sibi ardentem facem parere. *ibid.*
Helanor vel Pel. 73.
Helas. 89.
Helena. 201.
Helena Nemesis & Jovis filia. *ibid.*
Helena ex ovo nata. *ibid.*
 — forma præstans rapitur à Theseo.
 ibid.
 — per Castorem & Pollucem recu-
 perata. *ibid.*
 — rapitur è Sparte. 212.
Helena spons. 322. filia Musæi, Timo-
 nis, Micrythi, 317-18. 19-20.
Helenion herba. 318.
Helenus. 211.
Helenus Priami filius. 274.
Helicaon. 384.
Helice. 382.
Helicon. 421.
Heliconis. 138.
Heliconius Leo. 309.
Helix. 187.
Hellas. 139.
Helle filia Athamantis. 36.
 — decidit in Mare quod est inter
 Sigeum & Chersonesum. *ibid.* in eo
 extinguitur. *ibid.*
Hellen ex Deucaliōne & Pyrrha natus.
 23.
Hellen. 24.
Hellenes Græci vocati. 24.
Hellespontus unde dictus. 37.
Hellespontus. 116.
Helius Augæ pater. 50.
Hemithea Sraphyli filia. 268. 345.
Hephæste Cranaï fil. 225.
Hephestine. 76.
Heraclea undenam dicta. 181.
Heraclidæ in Peleponnesum redeunt.
 140.
*Heraclidæ Peleponneso relicta Mara-
 thonem commigrant.* *ib.*

*Heraclidæ per Hyllum in Peleponne-
 sum reducti.* 141.
Heraclidæ. 145.
Heraclioræ. 357.
Heraeus. 188.
Hercules Linum interficit. 7.
Hercules ad Erythiam. 247. 394.
 Lyndius. 253. Sylei filiam amat.
 256. Prorei filios occidit. 272.
 igne moritur. 305. 309. in ejus
 sepulcro leo, *ib.* ejus amasii. 335. po-
 steri. 465. lavacra. 410. Cotinthei
 ab Hercule. 412. in hinnulum
 versus. 457. cum Argonautis. 453.
 — dexterum Ephialtæ oculum la-
 gittando effodit. 17.
 — Prometheus Caucaſo affixum
 liberat. 22.
 — commissa cum Plutone pugna
 Alceſtin ad auras superas reducit.
 47.
 — Jovis filius. 49.
 — Argos semcat 52. apud Ompha-
 lem servit. *ibid.*
 — Argonautarum dux. *ibid.*
Hercules gignendus. 90.
 — in pedes erectus Serpentes duos
 maximos necat. 94.
 — de eadē Lini accusatur. 95. Rha-
 damanthi lege absolvitur. *ibid.* ad
 bovm armenta per Amphitryonem
 amandatur. 96. ubi dum educatur,
 corporis & virium præstantia cæ-
 teros antecellit. *ibid.* terribilis visu,
 tāquam Jovis filius. *ibid.* cubi-
 torum quatuor altitudine est. *ibid.*
 igneum ex oculis splendorem ef-
 fundit. *ibid.* nec frustra à ab arcu
 sagittam emittit. nec jaculo ferit.
 ibid. inter bovm armenta annum
 agens decimum leonem Cithæo-
 neum occidit. *ibid.*
 — agitare cutrus ab Amphitryone
 discit. 95. artem luctandi ab Au-
 tolycō. *ibid.* rationem sagittandi
 ab Enyrio. *ibid.* à Castore sub armis
 exerceri. *ibid.* à lino Citharædicam.
 ibid.
 — unam eandemque sibi puellam
 supponi

- supponi putans, vitiat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminarum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem præclare gesta accipit conjugem, 91. ex ea filios procreat res, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum. ensẽ à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenæ portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianæ sacram interficere notens annum totum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonẽ tranatura esset, sagittâ percutit, ib. & captam humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genu telo vulnerat immedicabiliter, 103. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum victum Mycenis infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Strymthalides aves fugare jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiedum mittitur, ibid.
- Hippolytea necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellat, ibid.
- se Helionen salvam conservatam promittit, 113.
- cerum occidit & Helionem conservat, ib. excidium Trojæ misatus Aenum appellat, ib. à Polye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Proci filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiæm trajicit, ib. per Tarsessum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illum iter ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbante monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarsessum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ibid. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aëbionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quaerit, ib. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposit, 116. Eycem victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

collectis bobus Strymonem lapidibus opplet. & non navigabilem facit, ibid. traductas boves Eurytheo dat, ibid. ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, ib. Antzum perimit, 118. à Libya Ægyptium peragrat, ib. comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busrin & filium ejus necat, ibid. Asia percurfa Thermydras appellit, ibid. in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, ibid. facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, ib. Ibi Scypho sumpro in obiectam continentem navigat, ib. — Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quàm ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, ibid. — Prometheum liberat à Caucasò, ad Jovem reducit, 119. — pro Atlante cœlum sustinet, 120. diutius sustinere nolens, cesticillū capiti imponendum facere se velle fingens, faci ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, ibid. — aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, ibid. vel ut alii, ea draconi cælo ablata Eurytheo donat, ibid. quæ ipsi per Eurytheum reddita dat Minervæ, ibid. — Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereris per eum initiatur, 121. à quibus ut indignus repellitur, ibid. tandem expiatus admittitur, ibid. inde ad Tænarum accedit, ib. penetrat ad inferos, ib. in Gorgonem gladium stringit, ib. in domo Plutonis Theseum & Pirithoum offendit, ibid. Theseum ibi manu prehensum excirat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, ibid. Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, ibid. Meænoetium Plutonis bubulcum modis indignis tractat, ibid. Cerberum à

Plutone deposcit, ib. oblinet eanem, eumq; ad Eurytheum abducit, 123. & ad inferna reducit, ibid. Thebas reversus Megaram Iolao dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis querendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, ib. avestro tripode ædem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, ib. Omphalæ serviens Cercopas captos in vincula conjicit, ibid. Sylzum cum Xenodice filia interficit, ibid.

— ad Dolichem insulam delatus Icarî corpus humat, ibid.

Hercules ab Ilîo classem reducit, 128. sorda tempestare per Junonem asfigitur, ib. ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, ib. sed ille insulam vi capit, ib. Eurypylum perimit, ib. per Chalcodonem vulneratus ope Jovis salvus evadit, ibid. Co devastata Phlegram adit, ibid. ibi cum diis gigantes debellat, ib. in Augeam bellum movet, ibid.

— in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, ibid.

— Certamen Olympicum instituit, ib. aram Pelopi, & diis duodecim excirat, ibid.

— Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, ib. expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesto e excepto interficit, ib. Plutoni Pylis opitulanti vulnerat, ib. Pylø vastata in Lacedæmonem bellum gerit, ibid.

— Cephæu adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Cæto Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agniâ vitiat, ib. Calydonē profectus Deianiciâ petit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurū transformato, ei cornu unum perfigit, ib. Deianicam accipit, ib.

Acheloo

- Acheloo cornu reddit, ibid. loco ejus Amaltheæ cornu recipit. ibid.*
 — in exilium abiens Trachinem ad Ceycem se confert, 133. cum Deianirâ uxore ad Evenum amnem venit. *ibid.* Nessum centaurum ibi offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat, 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur. *ibid.*
 — Dryopas debellat. *ibid.*
 — per Itonem iter facit, 134.
 — Ægimio se belli socium adjungit, 134.
 — Coronum perimit & Ægimio regni fines omnes liberos reddit, 135.
 — Laogoram obruncat. *ibid.*
 — à Cygno ad certamen singulare provocatur. *ibid.*
 — Cygnum interficit. *ibid.*
 — Orchomenum pervenit. *ibid.*
 — Amyntorem vitâ privat. *ibid.*
 — Jovis Cenzi aram constituit, 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — ægrotans navi Trachinem advehitur. *ibid.*
 — inter Deos relatus, 139.
 — Hippocoontem & liberos ejus interimit, 200.
Hermione Menelai ex Helena filia, 203.
Hermochares, 405.
Hermus, 75.
Hero, 362. 384.
Herodotus, 52. 167.
Herse, 223.
Hesione, 77.
 — Laomedontis filia, 113. 187.
 — saxis alligata celo devoranda proponitur. *ibid.*
 — Laomedontis filia Telamoni per Herculem datur uxor, 127.
Hesione, 208.
Hesperides, 117.
Hesylæe, 138.
Hetruria, 60.
Hiacynthus, 236.
 — Lacedæmone Athenas commigrat. *ibid.*
- Hicelaon, 384. 409.*
Hierax, 70. 409.
Hieromneme Simoëntis filia, 206.
Himerzi, 287.
Hippalmus Penelei pater, 50.
Hippasus pater Actoris, 49. 42.
 — Ceycis filius, 136.
Hippeus, 137.
Hippocles, 372.
Hippocoon exditur, 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lacedæmone ejicit, 199.
Hippocoon, ibid.
Hippocoontidæ puerum Licymni filium, quod lapide canem, qui Herculem mordere voluerat petiisset, interficiunt lotis, 130. hac bello per Herculem molestus, 129.
Hippocorystes, 76.
Hippocratea, 139.
Hippodamas, 24.
Hippodamia, 74. 416.
 — Oenomai filia, 83.
Hippodice, 76.
Hippodrome, 138.
Hippolyta, 467.
Hippolyte, 110.
 — Amazonum regina. *ibid.*
 — ad Herculem sponte profecta Zonam se ei daturam promittit, 112.
Hippolytus, 74. 198.
Hippomedon, 174. 337.
Hippomedusa, 74.
Hippomenes, 193.
Hipponome, 89. Menæcei filia, ibid.
Hipponoe, 6.
Hipponous, 33. 174. 211.
Hipponus Triballi filius, 444.
Hippostratus Amaryncei filius, 33.
Hippotes Phylantis Antiochi et Hercule nati filius, 143.
Hippotes solum vertere cogitur, ibid.
Hippotheus, 6. 42. 89.
Hippothonus, 74. 200. 211.
Hippotus, 183.
Hippozygus, 139.
Historia de excacatione Tiresia vixit, 177.

Historia de Palladio, 207.
Homerus, 9. 78. 81. 167.
Hominem animal illud per Sphingem
enigmaticè propositum ait esse
Oedipus, 171.
Homines è formicis facti, 230.
Homolippus, 138.
Homolois porta Thebana, 176.
Hora Jovis ex Themide filia, 7.
Horus, 188.
Hyacinthus Veneris ex Adonidis
compressu filius, 3. *Apollinis ama-*
sius, *ibid.* & 197.
Hyacinthus ab Apolline invito occi-
ditur, 8.
Hyades stellæ è nymphis factæ, 159.
Hydra Lernæ copiosè descripta 101.
Hylas Thiodomantis filius, 51. *Her-*
culis amasius, *ibid.* *aquatium e-*
missus ob formam eximiam à
nymphis rapitur, *ibid.*
Hylæus, 31.
 — *ab Atalanta perimitur*, 192.
Hyllus filiorum Deianiræ maximus,
 137.
 — *Eurythemum obruncat*, 140.
 — *Iolen uxorem ducit*, 141.
 — *Delphos concedit quâ ratione*
Heraclidæ redire possint in Pele-
ponnesum sciscitaturus, *ibid.*
 — *Heracidas in Peleponnesum re-*
ducit, *ibid.*
Hymæus, 199.
Hymni, 313. 314.
Hyperbius, 76.
Hyperborei, 13. 117.
Hyperboreus, 441.
Hyperenor, 157.
Hyperenor filius Apollinis, 194.
Hyperion Cœli Tellurisq; filius, 2.
 5. 211.
Hyperipte, 76.
Hyperlaus, 34.
Hypermaestra, 18. 498.
 — *natu filiarum Danaï maxima*, 74.
 — *per patrem Danaum Lynceō da-*
tur conjux, 76.
Hyperphas, 171.
Hypirychus, 211.

Hypseus, 38.
Hypsizus, 443.
Hypsicreon Milesius, 380.
Hypsipylor, 384.
Hypsipyle Thoantis filia, 50.
 — *per Jasonem comprimitur*, *ibid.*
 — *Lemnia*, 175.
 — *per mulieres Thebanas venditur*,
ibid.
 — *vitæ tuendæ gratia servit apud*
Lycurgum, *ibid.*
Hypsista porta Thebana, 176.
Hyreus filius Apollinis, 194.
Hyreus Nyctei & Lyci pater, *ibid.*
Hyrus, 382.
Hyrneto filia Temeni, 145.
Hyrtaeus, 209.

I.

I*aculum Cephalî inevitabile*, 290.
Ialmenus Martis filius, 202. *vide*
Almenus.
Iambe anus quædam, 14.
Iapetus Cœli è conjuge Tellure fili-
us, 2. 5.
Japyges, 265.
Jardanus, 125.
Jason Cererem deperit, 205.
 — *vim facere volens fulmine ictus*
perit, *ibid.*
 — *Jovis filius*, 260. *filius Argi*, 310.
Cyzicum occidit, 286. *Amyceum*,
 323.
Jason, 31.
 — *Aesone natus*, 47.
 — *rei rusticæ studiosus*, 48.
 — *Anaurum amnem trajiciens al-*
terum in eo calceum amisit, *ibid.*
 — *Argum fil. Phryxi invitât ad au-*
ream pellem, 48.
 — *ad Aetem contendit*, 57.
 — *pharmacō inunctus tauros per-*
domat, 58. *occidit Sparros*, *ibid.*
 — *vellus aureum dat Peliz*, 63. *cum*
heroibus lectissimis in Isthmum
navigat, 64. *navem dedicat Nep-*
tuno,

- tunc, ibid. monet Medeam cogiter,
 quâ ratione injurias per Peliam
 illatas ulciscatur, ibid.
 — cum Medea Corinthum commi-
 grat, 64. per decennium rotum
 fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
 Glaucum ducit, ibid.
 Jasus, 191.
 — Argi ex Ismene filius, 69.
 Jasus, 68.
 Iberus, 111.
 Ibycus, 116.
 Icaria insula, 321.
 Icarion, 199.
 Icarion & Tyndareus Lacedæmone
 cæsti ad Thestiam confugiunt, 200
 Icarus, 39. 197. 200.
 — fustibus enectus, 227.
 Icarus, 125.
 Ictæon, 208. v. Hicæon.
 Ida nymphe, 3. mons, 212. regio,
 253.
 Idæa, 205.
 Idæus, 191. Priami filius, 324.
 Idas Aphareï filius, 30. Neptuni fil.
 creditus, 197.
 — Clymenis, 369. Egypti, 76.
 Idas Missæen proficitur, 28.
 Idea per Phineum in uxorem ducta,
 231.
 Idmon vates ab apro percussus, 56.
 Idomene Phæretis filia, 42.
 — Abantis filia, 79.
 Idomeneus Deucalionis filius, 151.
 Idomeneus Priami fil., 211.
 Idyia Oceani filia, 57.
 Idylsus, 296.
 Ilaïra, 204.
 Ilaïra Philodices filia, 197.
 Itebia, 346.
 Illisus amnis.
 Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
 474.
 Illyrii bello infestant Enchelienses,
 164. & Dorientes, 471.
 Illyris, 354.
 Illyrius Cadmi fil., 164.
 Ilus, 206.
 — sine liberis extinctus, ibid.
 — Trois & Callirhoës filius, 206.
 — in Phrygiâ pervenit, ibid.
 — in Phrygia palestra vincit, 207.
 — in Phrygia per regem pueris
 quinquaginta, puellis totidem
 donatur, 207.
 — Eurydicen uxorem ducit, 208.
 Ilihya, 7.
 Imago Herculis impiè efficta, 126.
 eadem per eundem lapide noctu
 percussa, ibid.
 Imber aureus, 83.
 Imbrus, 75.
 Imeusinus, 200.
 Impietas filiorum Deucalionis effe-
 cit, ut diluvium tempore ejus esset
 189.
 Inachus ex Oceano & Tethy
 gignitur, 67.
 — Argivorum fluvius ab Inacho
 nominatus, 67.
 — Philodices pater, 197.
 Indi, 161.
 India, 162.
 Ino Melicertam filium secum in
 mare dejecit, 37.
 — Athamantis post Nepheles
 mortuam uxor, 36.
 — Nepheles natus insidiatur, 15.
 mulieribus ut triticum totum
 suader, 36.
 — filia Cadmi, 158.
 — nubit Athamanti, 159.
 — Melicertam inferentem leberis
 aquam conjicit, 159.
 — cum perempto filio in mari
 profunda desilit, 159.
 Insulæ fortunatorum, 194.
 Io Argiva, 344.
 Io ex Iaso orra traditur, 69. vel in
 Inacho, ibid.
 — ad Epaphum filium querentem
 accingit se, 71. Syriam penè in-
 versam pervagatur, ibid. tandem
 Epapho filio invento in Aegypto
 remeat, ibid.
 — ab Aegyptiis Isis appellatur.
 Iobates Bellerophontem ad Chio-
 ram extinguendam mittit, 81.
 — Bellerophontem

- Bellerophontæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philo-
 men filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolans auriga, 101.
 Iolcus, 11.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Peleum expugnatur, 219.
 Iole Euryti filia, 123.
 — captiva abducitur, 136.
 Ion, 24, 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
 Ionia, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
 Joppe, 281.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Herculis frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Protefilai pater, 202.
 Iphidamas filius Busiridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
 Iphimedon, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Proeti natu maxima moritur, 80
 Iphis, 138.
 — Alestoris filius, 173.
 Iphitus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
 Irus, 473.
 Irus Berothus, 324.
 Isra, 6.
 Isis Aegyptiis, Cere Græc. 71.
 Ischys Elati fil. 198.
 Ismarus Hippomedontem prostermit,
 179.
 — mortuus, 232.
 Ismene Alope filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 307.
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 74.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinin in-
 cessus, 238.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Itry, 423.
 — trucidatus & elixatus per Proc-
 nen Tereo parti datur edendus, 228
 Julitz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 436, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — citra concubitū parit Vulcanum, 9
 — Latonam à Jove compressam
 per totum mundum infectatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit. ibid.
 acceptam Argo Panoptæ custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem cestro concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitatæ mittit in lectum Herculis
 ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyten ab Her-
 cule & sociis ejus rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi fœdam immittit tempe-
 ratem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphingem immittit, 171
 Juno Tiresiam luminum usu privat, 155
 15.
 — Dianæ persuadet ut Calistonem
 tanquam ursam configat, 190.
 Junx, 422.
 Jupiter in antro Disco per Rheam
 editur in lucem, 3. C — jussu

- iussu ætatis Metin socium capit, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus, *ibid.*
- fit rex Coeli, *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Theridi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonem ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit, 20. cominus autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbris large effusus patrem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phyxius, 37.
- Salmonem fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium inquit, 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoratam viuat, 69.
- Jupiter Cureras occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per impluvium in Danaes suum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmenen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnantes fulmine dimittit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cenzus, 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodum navigat, 147, 148.
- Europam per mare venit in Cretam, *ibid.*
- Europam in Creta compunit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium annorum concedit, 49.
- Atabyrius, 152.
- ardens Semelem cum ea cum Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semetrem ex igne medio abreptum femori insinit, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* eumque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hædam transformat, *ibid.*
- inquit Antiopen, 165.
- Tiresia pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiarum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formam accepta ad filios Lycaonis, ut & impietate eorum cognoscat, addit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto nato minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 190.
- Calistonem invitam subigit, 191.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*

— Calisto

- Calistonem vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemefia init, ibid.
- Idam fulminat, 25.
- Aegidem opponit Palladi Mineræ, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam contendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- L**ææ, inde λαοί, 23.
- Labdacus Polydori ex Nyctéide filius, 164.
- sentiens eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
- bello infestatus, 228.
- Labyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occursus & recursus, hominem fallens, 15.
- à Dædalo constructus, ib. 205.
- Lac Amaltheæ, 3.
- Lacedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
- Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 196, 298, 309.
- Lacedæmonii, 295.
- Lachesis, 7.
- Laconia, 374.
- Ladon amnis, 103.

- Laertes Arcefii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- Lælaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalæ canis celerissimus, 230.
- Lais, 305.
- Laius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatus, 166.
- in Peleponneso per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epicastam, ibid.
- per Damasistratum sepelitur, 169.
- Lamia fera, 419.
- Lampon, 208.
- Lamprus Paedionis filius, 437.
- Lampus, 75.
- Lanomene, 138.
- Laodamas Eteoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- Laodamia Bellerophonæ filia, 148.
- Laodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- Laodice Hecubæ filia, 211, 376.
- Laodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeæo certamine, 176.
- Laogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, ibid.
- cum filiis suis in Apollinis loco epulans occiditur, ibid.
- Lapitharum adversus Ægimium socius, ibid.
- Laogore, 135.
- Laos populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- Laomedon Hereuli equas, quas promiserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- Laiothoë, 138.
- Laphria, 476.
- Lapides per Deucalionem missi faciem virorum trahunt, 23.
- Lapis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Caneus, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæ, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5, 442. ejus sanum, 437.
 ——— Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Ereocum proferunt, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furiis percitus
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 100.
 — ovum per Nemæsin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leitus Alektoris filius, 50.
 Leitus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 37.
 Lelex Euroræ filius, 196.
 Lemniz, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. à Cithærone
 impetum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat, ibid.
 — Nemezus per Herculem con-
 ficitur, 100. invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Léon, 188.
 Leontæus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 337.
 Leuce Insula, 456.
 Leucippa, 330.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomas Gnoësius, 356.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 353.
 Leucothea, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommarum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bœotia in
 Euboicum mare præceps dejectus,
 136.
 Licymnius, 92.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolumis, ibid.
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 51.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ desecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 — Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Peleponne-
 sum vi aquarum contestata, 13.
 Locri, 257.
 Locri Epicnemidii, 333.
 Locris, 63, 221.
 Locrus Phæacius, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Lous fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermionæus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludi Isthmici tertio celebrati, 179.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè
deperit, 16.

Lurcus Phoronei filius, 345.

Lybia, 61, 72, 114, 117.

Lycæon Cyllenes Nymphæ filius, 187.

— Arcadibus imperans è multis
uxoribus filiorum quinquaginta
factus est pater, 187.

Lycæus, 449.

Lycia, 78.

Lycii, 351.

Lycomedes, 220.

Lycon, 200.

Lycopus, 34.

Lycormas, 28.

Lycurgus Arcas, 30.

— ex Pronæste natus, 46.

— Circa Nemeam habitavit, ibid.

— Ancæ pater, 49.

Lycurgus, 139.

— Dryantis filius, rex Edonorum,
162.

— per Dionysum in furorem actus,
ibid.

— Dryantem filium securi percus-
sum interfecit, ibid.

— respuic ubi corporis sui
extrema præcidit, 162.

— in montem Pangæum abductus
in vincula conficitur, ibid.

— Dionysi voto equis laniatus
occumbit, ibid.

Lycurgus Rex Nemeæ, 175.

— Alei & Nemeæ filius, 190.

— per medicamenta in vitam
ex morte revocatus, 198.

Lycus Mariandynorum Rex, 56.

— à Thebanis imperator belli
declatur, 165.

— post annum imperii vigesi-
mum obtruncatur, ibid.

— Sicyonem caput, 165.

— Epopeum interfecit, ibid.

— Antiopen captivam abducit, ibid.

Lycus ex Hyreæ & Nympha Clonia
natus, 194.

— Antiopen in vinculis torquet, 166.

— Nyctei frater, 164.

Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.

— Agaven uxorem ducit, 74.

Lycus Nepruni fil. in insulas fortu-
natas mittitur, 194.

Lydi, 115.

Lydia, 393, 423.

Lynceus Aphareï filius, 30.

Lyncæus post Danaum Argis domi-
natur, 77. Abantem ex Hyperm-
nestra gignit, ibid.

Lynceus tantâ oculorum perspicaci-
tate fuit, ut etiam sub terra laten-
tia pervidisse dicatur, 197.

— ex Aphareo & Arene natus, ibid.

Lynceus Herculis fil. 138.

Lyra per Mercurium primum inven-
ta, 195.

Lyrus sine liberis decedit, 206.

Lyssa, 145.

Lyssanassa, 6.

Lyfidice Pelopis filia, 89.

Lyfidice, 138.

Lyssimache, 45, 211.

Lyssinomus, 90.

Lyssippe, 78.

Lyssippus, 138.

Lytes, 137.

Lythous, 214.

Lyza, 236.

M.

MAcæus, 188.

Macednus, ibid.

Macedones, 290.

Maces, 337.

Machaon Æsculapii filius, 202.

Mænades, 8.

Mænalus, 188.

— filius Lycæonis, 187.

— Atalanta pater juxta quosdâ, 188.

Mæon, 176.

Mæra canis, 227.

Mæra Erasini filia, 475.

Magnes, 24.

— Aeoli filius Naïdem Nympham
ducit uxorem, 39.

Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Maia, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— uspiam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolitus, 353.

Manes dii, 106.

Mantinus, 188.

Manro filia Tiresia, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 28.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lutus, 323.

Marses, 139.

Marsyas Olympi filius, 11. tibiae
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Marris Thebanus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Theride de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum jugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Reliz filias, ut patrem necent

elixerentque suadendo inducit, 64.

— arietem in frustra concisum elixa-
tūmque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepalum veneno
infectum mittit, quos ex Jasone
filios habet trucidat: curtum dra-
conum alatorum conscendit: in
eo profugit Athenas: filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetæ
Junonis aram supplices reliquit:
Athenis Aegeo nupta Medam
gigant: cum filio Medo Athenis
ejicitur: nulli suorum cognita
Colchos remeant: Aetæ patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat:
65, 66.

Medesicasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius: mag-
num apud barbaros imperium na-
ciscitur: Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 111. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arni filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proci filius, 88. Argivorum reges
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cœli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 215.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanon, 175, 191.

— Atalantz amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalantz, ut iis colligendis
interna cursus obliviscatur, 193.

— Atalantz conjugio potitur, ibid.

— in luto Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoc-
tur, mortalibus prædicat, 43. vari-
cinari

- cinari quoque per haruspicinam
scit, *ibid.*
- boves Iphicli Pylum perducit,
45.
- Amythaonis filius, 79.
- Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
- curat Proeti filias furentes, *ibid.*
- Melanippus, 324.
- Melanippus capite obtruncatus, 180.
- Novissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
- Melanthides Bacchus, 283.
- Melantii scopuli, 61.
- Melas, 29, 34, 37.
- Melas Licympii filius, 136.
- Meleager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
- Thestii liberos obtruncat, 32.
- Contrabescit, *ibid.*
- quosdam è Thestii liberis occidit,
ibid.
- Oenei filius, 49.
- Melibœa, 167.
- Oceani filia, 187.
- Melicerta, 36.
- Melegunis Insula, 347.
- Melic, 6.
- Melienfes, 135, 289, 446.
- Melilotus, 323.
- Meline, 138.
- Melissa Oceani filia, 67.
- Melissus, 372.
- Melita, Erasini filia, 475.
- Melitenfes, 431.
- Melius, 211.
- Melpomene, 7.
- Memnon, 209.
- Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, *ibid.*
- Menachus, 75.
- Menippides, 138.
- Menœceus, 168.
- Menœceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*
- semetipsum mactat ante portas,
479.
- Menœtius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
- Menœtius Actoris filius, 49.
- Menœtius Patrocli pater, 202.
- boum Pluronis custos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens sagittâ perfo-
ditur & interit, *ibid.*
- Ceurhonymi filius, 122. precibus
Proserpinæ servatur, *ibid.*
- Menedemus Eleensis Buneæ filius,
327.
- Menelaus, 153.
- Arrei filius, 202.
- Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.
- à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.
- ex Helena Harmionem gignit, *ib.*
- regno Spartano præfectus, 205.
- Menippa Orionis filia, 452.
- Mentor, 138, 140.
- Mercurius Hippolytum conficit, 18.
- ad Deucalionem missus à Jove,
23.
- Martem furto è vinculis eripit
26.
- pater Euryti, 49.
- Argiphontes appellatus, 70.
- Herculem vendit, 125.
- Mercurius fur, 434.
- Admeti boves abigit, 449.
- Apemosynes amore correptus
eam vitiat, 153.
- Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.
- Amphioni lyram donat, 166.
- Jovis è Maia filius, 194.
- adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*
- Picriam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, *ibid.*
- boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calceos induc-
bat, ne vestigia earum dep.ehen-
derentur, *ibid.*
- boum Apollinis in spelæo ab-
sconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
 — in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 — ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
 — testudini purgaræ nervos ex bo-um mastatarum intestinis confectos inducit, ibid.
 — rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
 — Iyram primus invenit, ibid.
 — fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
 — boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patriem id facere jubeatur, ibid.
 — Apollini donat Iyram, 196.
 — pascens boves fistulam compingit, ibid.
 — Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
 Mermerus Medæ ex Jasone filius, 65.
 * Merope Oenopionis filia, 12.
 — Atlantis filia, 38, 199, 209.
 Merope Cresphontis uxor invita ducitur, à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
 Merops Aefaci avus maternus, 210.
 Messana, 287.
 Messapii, 467.
 Messena, 39.
 Messenii, 30.
 Mestor, 89, ibid. 211.
 Meta Aegei uxor, 284.
 Metanira Celei conjux, 15.
 Metbarne Pygmalionis filia, 223.
 Meriodusa Eupalami filia, 233.
 Meriocha, 452.
 Metion, 229.
 Merionides, 203.
 Metis Oceani filia Jovis socia, 4.
 — Saturno pharmacum bibendum propinat, ibid.
 Merope fluvii Ladonis filia, 212.
 Mides, 243.
 Midea mulier Phrygia, 90.
 — Pelopis filius per Schenelum commendatur, 92.
 Milesii, 358, 362, 371.
 Milesus puer à filiis Asterionis perditè amatur, 149.
 — filius Apollinis & Arcæ, 149.
 Acacallidis, 459.
 — in Sarpedonis amorem benevolentiamque inclinat, ibid.
 — in Cariam appellit ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
 Milesus urbs, 358, 380.
 Minerva tibias abiecit quòd vultrum deformem efficerent, 11. v. 332.
 — Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallanti de racta corpus suum regit, ibid. expiat Danaidas, 76.
 — Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 — Cadmo regiam adornat, 157.
 — Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 — apud Tritonem educatur, 207.
 — post Neptunum in Attica com-paret, 211.
 — Athenis de seipsa nomen imposuit, 222.
 — sibi arma constari vult Valcanum adit, 225.
 — Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
 — Erichonium immortalē clam diis aliis facere studens educat, ib.
 — Erichonium in cista posuū Pandrolo Cecropis filiz commendat, ib.
 Minnyrides, 473.
 Minois filii, 111, 154.
 Minos, 9, 93, 148.
 — Neptuno taurum immolaturus eum sibi ab eo mitti petit, 150.
 — taurum à Neptuno missum non immolat, sed eo ad armenta ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 — se Neptuno immolaturū promittit quicquid è mari apparuisset, 108.
 — Jovis ex Europa filius, 148.
 — Miletum

- *Miletum & Sarpedonem bello* viacit, 149.
- *Cum Rhadamantho iudex ani-* marum apud inferos constituitur, 150.
- *Cretam incolit*, ibid.
- *leges conscribit*, ibid.
- *Pasiphaen ducit uxorem*, ibid.
- *Creta regno prohibetur*, ibid.
- *Minotaurum intra labyrinthum* conclusum custodiri iubet, 151.
- *cum Procride concumbit*, 229.
- *cum mulieribus multis rem ha-* bet, 230.
- *audita filii morte sublatam è ca-* pite coronam abiecit, 235.
- *in Paro Gratiis sacra facit*, ibid.
- *classe Athenas oppugnat*, ibid.
- *Megareum interficit*, ibid.
- *Megaris potitur*, 236.
- *Scyllam pedibus vinctam è pup-* pe dejicit, & eam submergit, ibid.
- *Athenas capere nequit*, ibid.
- *orat Jovem Athenienses puniat*, ibid.
- *Septem pueros rotidemque puel-* las ab Atheniensibus Minotauro devorandos petit, 237.
- Mnestheus Perei filius*, 202.
- Minotaurus taurino est vultu, cætera* homo est, 151.
- *in Labyrintho conclusus*, 237.
- Minyas*, 191.
- Minyus*, 167.
- Misma*, 451.
- Mnemosyne Cœli è Tellure filia*, 2, 421.
- Mnefileus*, 104.
- Mnestimache*, 107.
- Mnestra*, 75.
- Molione*, 129.
- Molionidæ copias Herculis ægrotan-* tis ex insidiis aggreduuntur, ibid. & multos ex iis trucidant, ibid. truci- dantur ab Hercule, ibid.
- Molorchus pauper*, 100. *Herculem* hospitio excipit, ibid. eidem hosti- am immolare vult, ibid.
- Molus*, 27, 154.
- Monomachia inter Herculem &* *Cygnum*, 117.
- Mons Artemisius*, 103.
- Montes Theſſalici aquarum diluvii* immunes, 23.
- Mopsus*, 436.
- Mors Meleagri*, 31.
- Mors Absyrti per Jovem vindicata*, 60.
- Morsus Trachinius*, 308.
- Moses Hæbræus*, 329.
- Mulciber in bovem*, 457.
- Mulieres quæ mortuum Melesagrum* dep'o anr in aves commutantur, 33.
- Mulieres Lemniæ Venerem nihili fa-* ciunt, 53.
- Mulieres Lemniæ cum patres tum* viros suos jugulant, ibid.
- Munichus Dryantis filius*, 422.
- Munirus Acamantis filius*, 377.
- Musa Jovis ex Mnemosyna filiz*, 57.
- *Thamyris cantu victum oculis* & citharadica privavit, 9.
- Mycenæ*, 89, 90.
- Mycenæus lucus*, 70.
- Mygdon rex Amyci frater*, 111.
- Myſcus Ulyſſis monitor*, 308.
- Myrmidon*, 25.
- Myrrha Thoantis Aſſyriorum regis* filia, 224.
- *irâ Veneris, amore patris corri-* pitur, ibid.
- *rogat deos ut nuſquam compa-* reat, ibid.
- *per deos in arborem nominis* istius mutatur, ibid.
- Myſi*, 191. *Myſia*, 51, 191. *Candaule* uxor, 324.

N.

- N* is, 27, 75.
- *Nympha*, ſit uxor *Magne-* ris, 39.
- Nanis Cæſi filia*, arcem *Cyro* prodir, 386.
- Narciffus*, 263.
- Navis πεινηστροπος* appellata, 71.
- Nai bolus Ilii pater*, 50.
- Nauſa* 30- undenam ſit dictus, 142.
- ſit in *Ærolia*, ibid.

Nauplius

- Nauplius** Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferit. *ibid.* moritur & ipse tandem. *ibid.* Clymenem habuit uxorem, *ibid.* & 153.
Nausimedon. 77.
Nausthoë. 6.
Nautz quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant. 163. & in Delphines mutantur. *ibid.*
Naxii. 381.
Naxus. 163, 380, 381.
Necra. 68.
 — **Perei** filia. 190.
Nebrophontes. 51.
Neleus. 41, 294.
 — regno pulsus Messenam migrat. *ibid.*
 — **Periclymeni** pater. 49.
 — **Pylorum** Dynasta. 124. **Herculem** expiare non vult. *ibid.*
 — ab **Hercule** cum filiis, excepto **Nestore**, perimitur. 130.
Nelidz. 370.
Nelo. 75.
Nemea. 46, 157.
Nemezus leo. 309, 310.
Nemesis. 201.
 — concubitus **Jovis** fugiens in anserem mutatur. *ibid.*
 — à **Jovis** concubitu ovum parit. *ibid.*
Neomeris. 6.
Neoptolemus. 220.
Nephalion Minois fil. 111, 150.
Nephele Athamantis uxor. 35.
 — moritur. 36.
 — **Phryxum** **Jovi** immolandum liberat. *ibid.*
Nepheus **Herculis** filius. 138.
Neptunus à **Saturno** deglutitur. 3.
 — à **Cyclopi**bus donatur tridente. 4.
 — **Rex** maris fit. *ibid.*
 — **Amphitriten** uxorem ducit. 13.
 — **Polyboten** infestat. 18.
 — **Iphimedi**am comprimit. 25.
 — formâ fluminis **Enpei** sumptâ cum **Salmonei** filia concumbit. 40.
 — pater **Euphemi** & **Ergini**. 49.
 — **Inacho** fontes siccant. 73.
 — **Amymonas** fontes **Leræos** indicat. *ibid.*
 — **Cephei** regnum inundat, & ceto vastat. 86.
 — raptam **Hippothon** in **Echinadas** insulas infest. 89. comprimit, & **Taphium** ex ea procreat. *ibid.*
 — **Cetum** immittit **Troja**. 112.
 — **Mileto** irascitur. 151.
 — **Pasiphaen** sic afficit, ut taurum deperiret. *ibid.*
 — duas **Pleiadas** corrumpit. 194.
 — **Idz** pater. 197.
 — equos donat **Peleo** nuptias cum **Theride** celebranti. 218, 332.
 — primus venit in **Atticam**. 221.
 — campum **Thriasi**um mire affligit. 222.
Neptunus **Cererem** sollicitat. 312.
 — **Martem** in **Arcopago** cordis reum agit. 223.
 — **Eumolpum** in mare a matre dejectum excipit, & in **Æthiopia** transfert educandum. 231.
Nereides. 6, 86.
Nereus **Catanæus**. 318.
Nereus **Deus** marinus. 6, 25, 472.
Nessa. 42.
Nessus Centaurus. 309.
Nessus Centaurus. 133, 309. per animum **Euenum** homines trahit. 133. Hoc tibi iustitiæ causa, à **Diis** assignatum jactitat. *ibid.* **Deianira** **Herculis** uxori, dum trahit, vim infert. 134. ob id ab **Hercule** in corde sagittâ percussus moritur. *ib.* Moriturus **Deianira** docet quomodo, ut à marito ametur, efficiat. *ib.*
Nestor. 41.
 — pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud **Gercan** educabatur. *ibid.*
Nervi pedum manuumque **Jovis** per **Typhonem** dissecti. 20.
Nervi **Jovis** rursus agglutinati. *ibid.*
Nymphæ **Jovis** & **Themidis** filia 117
Nicastra

Nicandra tectrix, 391.
 Nice, 5. 138.
 Nicharchus, 328.
 Nicippe, 90. 138.
 Nicocreon Rex Salaminus, 474.
 Nicodamas, 436.
 Nicodromus, 138.
 Nicostatus Menelai ex Helena filius,
 203.
 Nicothoe, 54.
 Nilus flavius, 251.
 Ninus, ibid.
 Niobe, 67. primam è mortalibus
 Jupiter compressit, 68.
 — Tantal aut Asaonis filia, 167.
 397.
 — ob liberorum numerum se Lato-
 nâ fecundorem esse iactat, 167.
 — ad Tantalum patrem pervenit.
 168.
 — Jovem precata in saxum com-
 muratur, ibid.
 Nireus Symzus, 309.
 Nisus, 233.
 — Pandionis filius Megaris regnat.
 235.
 — abscissis per filiam capillis perit.
 236.
 Nisyrus Insula, 18.
 Nomades, 436.
 Nomion, 413.
 Nothus, 154.
 Numitor, 296.
 Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
 uxorem ducta, 164.
 Nycteus Cithonii filius, ibid.
 — se ipsum interficit, 165.
 Nycteus ex Hyreo & Clonia nympha
 natus, 194.
 Nyctimus junior, 188.
 Nymphæ Nysam habitantes à Jove
 in stellas mutatz Hyades vocantur.
 159.
 Nymphæ in Ainos mutatz, 447.
 Nysa mons, 20.
 — Afiz urbs, 159.
 Nysia, 215.

O.

O Calca Mantinei filia, 77. al.
 Agallia.
 — Bzotiz regio, 98.
 Oceanides ter millenz, 5.
 Oceanus Czli Tellurisque filius, 2.
 Ocmus Avis, 418.
 Oculi Typhonis igne micabant, 19.
 Ocypete, 6. 54. 75.
 Ocypode, 54.
 Ocythoe, ibid.
 Odrysis Regio, 190.
 Oechalia, 135.
 Oeagrus, 290.
 Oeagri filius Linus interficitur ab
 Hercule, 7.
 Oeax, 77.
 Oebalus, 199.
 Oedipus à pedum tumore sic vocatus,
 168.
 — suppositivus, & spurius appella-
 tur, 169.
 — Delphos profectus, deum de
 parentibus suis sciscitatur, ibid.
 — patrem occisurus, & matrem
 initurus per oraculum dicitur, si in
 patriam revertatur, ibid.
 — in patriam redire non vult, ibid.
 — Polyphontæ de via cedere non
 vult, ibid.
 — Polyphontem & Laium necat.
 ibid.
 — Thebas pervenit, ibid.
 — ænigma Sphingis solvit, 171.
 — regnum hui accipit & matrem
 ignorans ducit, ibid.
 — Oculis orbatus Thebis expellitur,
 & filios non defendentes execra-
 tur, 171.
 — fugit cum Antigone in Colonom
 Atticæ locum, ibid.
 — in Eumenidum luco supplex
 confedit, ibid.
 — à Theseo suscipitur, 172.
 — è vita migrat, ibid.
 Oeme, 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.
 — Diis omnibus, Dianâ solâ præteritâ, primitias rerum omnium dedidit, 30.
 — Peribazam uxorem ducit, 33.
 — in vincula conjectus & flagris caesus, 35.
 — senio confectus, ibid.
 — in Peleponnesum abductus, ibid.
 occiditur in Arcadia, ibid. Argos transfatus in Oenoë sepelitur, ibid.
 — pater Meleagri, 49.
 Oenoe urbs ab Oeneo appellata, 35, 282.
 — puella, 436.
 Oenomaus Steropen ducit uxorem; 124.
 Oeone Crebrenis amnis filia, 212.
 — à Rhœâ vaticinandi artem edocta fuit, ibid.
 — Paridem sanare non vult, ibid.
 — pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.
 — Alexandrum mortuum intelligens, laqueo vitam finit, ibid.
 Oenopion, 382.
 Oestribles Herculis fil. ex Hefychee, 138.
 Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.
 Oetci, 388.
 Oetho Neptuni filius, 252.
 Ogygia, 167
 — porta Thebana, 176.
 Oicleus, 49, 125.
 — interficitur à Kaomedonte, ibid.
 — Amphiarai pater, 173.
 Oileus Ajacis pater, 202.
 Olea in Luco Mycenæo, 70.
 — à Minervâ inventa, 222.
 Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 33.
 Olympia, 324.
 Olympici, 310.
 Olympus, 26.
 — Mons, 110.
 Olympuse, 118.
 Olynthus, 248, 377.
 Omphale, 52.
 — Lydorum Regina, 139.

Onchaïdes portæ Thebanae, 176.
 Onchestus Agrii filius, 34.
 — lucus Neptuni, ibid.
 Oncirus ab Oreste occisus, 315.
 Onesippus, 138.
 Opis una virginum quæ ex Hyperboreis venerant, 13.
 Opî Titanibus irata, gigantes à Cælo procreat, 16.
 Opheltes, 46.
 — Eurydices & Lycurgi filius, 175.
 Oples, 234.
 Opleus, 15, 188.
 Opus, 109, 221.
 Orax, 153.
 Orchomennus, 95, 125, 453.
 — Vir, 188, 422.
 Orcus, 18, 330.
 Orcas, 138.
 Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.
 Orestes, 24, 315.
 Oreus, 382, 444.
 Orgia, 291.
 Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.
 — Neptuni ex Euryale filius, ibid.
 Orirhyia, 229.
 — à Boreâ rapta, 231.
 Orpheus Cirhæædicam exercet, 7.
 lapides arboresque cantu Cirhææ movet, ibid.
 — in domum Platonis ad Eurydicem morsu serpentis sublatam, revocandam descendit, 7.
 — non obtemperans Platonis consilio, conjugem respicit, 8.
 — Mysteria Bacchica invenit, 8. 1
 Manadibus discerpitur, ibid.
 — ad Pieriam sepulchrum esse traditur, ibid.
 — Argonautas inhibet, 60.
 — Oeagri filius, 49.
 Orhrus canis biceps boum Geryæ custos, 114. ex Echidna & Typhæone ortus, ibid.
 Orsedice, 223.
 Orseis Nympha, 24.
 Otygius, 442.
 Orythia, 466.

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſalix, 310.

Otho, 352.

Othrys mons, 446.

Otus, 25.

— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

*Ovædis quis, 1.

Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Leda allatum, 201.

Oxyrius, 293.

Oxylus è Prologeneæ & Marte na-
tus, 27.

— Andromonis filius, 143.

— unoculus erat, ibid.

Oxyornis, 223.

P.

PAcis templum, 320.

Pzan, 63.

Pzas Thanmaci filius, 49. v. Poc.

— Philoctetæ pater, 202.

Palæmon fil. Vulcani, 49.

Palæmon, 139.

Palamedes, 77. 153. 305. 325.

Palladium ſignum Illo à Jove datum,
209.

— deſcriptum, 110.

Pallas, 5.

— armata è Jovis capite exiit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatura, ibid.

Pallena, 259. 272.

— Oethonis filia, 252.

Pallene, 331. 354. 355.

Pammon, 211.

Pamphylus, 144.

Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.

Panaetes, 438.

Panathenza, 235. Celebritas Pana-
thenzorum, ibid.

Pancratio, 382.

Pandareus, 423. 425. Meropis filius,
470.

Pandion, 76. 218. 270. 437.

— matris ſus ſocrem habuit uxo-
rem, 218.

— Proenen filiam Tereos dat uxo-
rem, ibid.

— moritur, 219.

— Phineï è Cleopatra filius, 231.

— cum Cecrope patre regnans, per
liberos Metionis eſcitur, 229.

— Megaris regnat, 233.

Pandorus, 229.

Pandrosium, 222.

Pandrosos, ibid.

— Cecropis filia, 226.

Pangzum, 162.

Panope, 6. 137.

Panopæus Phocæſis, 193.

Panyafis, 15. 199. 224.

Paphus, 223.

Parca, 7.

— Agrium Gigantem conſciunt, 18.

— Typhonem fruſtrata ſunt, 21.

Pardalis, 396.

Paria Nymphea, 150.

Paris, 262. 274. 307. 317. 334.

Paris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, ibid.

Parnafius, 23. 267.

Paros Inſula, 111. 235.

Parthaon, 27. ibid.

Parthenius mons, 191.

Parthenope Strymphali filia, 199.

Parthenopæus Promæchum gignit,
46.

— arcu vincit in certamine Ne-
meo, 175.

— per Amphidicnum proſtratus, ibid.

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Partus Alcmenes prohibitus, 90.

Paſiphaë Solis filia, 478.

Paſiphae, 37. conjux Minois, ibid.

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Neptuni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro inſitur, ibid.

— Aſterium cognomine Minorau-
rum parit, ibid.

— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Taſitheia

- Pasithea Nais Nympha. 227.
 Patroclus Menœtii & Sthenelus filius. 138. 202. 220.
 Pelias. 225. Menetis filia. ibid.
 Pegasus. 421.
 Pegasus equus Bellerophonæ aliger, ex Medusa & Neptuno natus. 81. 85.
 Pelagos. 213.
 Pelagus Sardinia. 60.
 Pelasgia Peleponnesus à Pelasgo dicta. 68.
 Pelasgi. 258.
 Pelagus. 68.
 — Jovis & Niobes filius. 187.
 Pelus Acaci filius. 31. 49. 213.
 Pelus. 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone filiam ejus in conjugem accipit. 215.
 — cum Atalanta certat pugna palæstrica. 216.
 — Terhin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii venationem egressus, Eurytionem telo misso ferit. 216.
 — à Centauris comprehensus sibi moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolomis. ibid.
 — Antigone uxorem ducit. ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat uxorem. ibid.
 — ferarum captarum linguas defestas in peram condit. ibid.
 — in monte Pelio obdormit. ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iolcum expugnat. 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab eo curetur, ducit. 220.
 — Phœnicem Dolopum regem constituit. ibid.
 Pellene. 16. 17.
 Pelia. 233.
 — à lividula faciei patre vocatus. 40.
 — Junonem nunquam honore ullo affectisse narratur. 41.
 — Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admeto currum à leone & dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Crætheum. 47.
 — à filiabus enecatur & elizatur. 63.
 — reditum Argonautarum inique animo fert. ibid. de Aesone obtruncando cogitat. ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum perimit. ibid.
 — à filiabus concisus elizatur. 64.
 Pelides. 384.
 Pelion Offiz monti imponitur. 26. 104. 269.
 Pelus pater Acasti. 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Maris luo è quercu su pensa. 48.
 — leonis Nemeæ. 99.
 Pellus. 418.
 Pelopea. 42. & 167.
 Peloponnesus. 142.
 Peleponnesus. 35. 250. 255. 375. 382. 389.
 — Apia ab Api denominata. 67.
 — peste gravatur. 140.
 Pelops. 89.
 — Laïum in Peleponneso hospitio accipit. 166.
 Pelor. 157.
 Pemphredo. 84.
 Penelus Hippalmi filius. 50.
 — Leiri filius. 202.
 Penelope Ulyssii elocata. 200.
 Peneus. 269.
 Penthesilea. 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius. 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur. 163.
 — in Citheronem Mimallonides exploraturus se confert. 163.
 — furorem faminarum Thebanæ in Cithrone compefcit. 162.
 — à matre illum feram esse putans membratim conciditur. 163.
 Περικλῆος navis unde dicta. 7.
 Peplum Harmoniæ dat Cadmus. 157.
 Pepe.

- Pēpo. 422.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Periander. 377.
 Peribœa Hipponoi filia. ducitur ab
 Oeneo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathoi filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aeoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniæ rex. 152.
 Peripnous. 310.
 Peristhenes. 75.
 Periteranes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perles. 5. ibid.
 Perseus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in pera ponit & recedit.
 86.
 — Orci galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Cephæo,
 si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelitur. ibid. Tiry-
 them proficiscitur, Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tirythem adeptus. Midæam &
 Mycenas munivit. 89.
 Pestis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Petrus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Pencetius. 187.
 — Lycaonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthos filius Tithoni. 223.
 Phagus. 430.
 Phalæcus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphitis. 328.
 Phantes. 75.
 Phamus Dionysi filius. 49.
 Phara. 364.
 Pharmacum Saturno à Mete pro-
 pinatum. 4.
 Phatte. 74.
 Phasis Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phassus. 188.
 Phayllus. 318.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phegeus. 184.
 — Alcmæoni peplum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenfes. 245.
 Phæz urbs Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

- Theres, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeri pater, 49.
 — Medea ex Jasone filius, 65.
 Phereus, 407.
 Phersa, 6.
 Phiceum, 170.
 Phigius, 186.
 Philzmon, 210.
 Philzui, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobis Persei uxor, 376.
 Philocteres Pzantis filius, 202.
 — Serpentis idu perit, 326. Pari-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 112, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miseria significat, ib.
 sit hirundo, 229, 271.
 Philonoe Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta, 200.
 Philonomus Lacedamonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper investis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cecus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Neptuni, ibid. exzeatus
 fuit à diis, quod hominibus futura
 prædiceret, ibid. vel à Boea &
 Argonautis, vel à Neptuno. Filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privar, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedæ maritus desig-
 natus, ibid.
 — Cleopatriam uxorem ducit, 234.
 — Idziam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privat, ibid. Lycas-
 tis filius, 188.
 Phitres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Marris & Chryse Boeotidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Aeci filius, 214, 472.
 Phocus in cerraminibus præstabat a-
 liis, 214.
 Phoebe filia Cæli è Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phœnice, 148.
 Phœnissa, 75.
 Phoenix in Phœnicen se confert, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatus, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Melis
 Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Phorbas, 306.
 Phorbus, 27.
 Phoreyades, 6.
 Phorcys filius Ponti, 6.
 Phoroneus Agialcæ potitur, 67. ex
 Laodice nympha Apin & Nioben
 procreat, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Phrasimus, 229.
 Phryxus Nephelæ ex Athamant
 filius, 35.
 — Iovi immolandus ad aram co-
 stituitur, 36. liberatur per Nephelæ
 matrem, ibid.
 — in Colcho penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Thronis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 392.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augeæ fil. 106.
 — ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, 106. Du-lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430
 Phylus, 188.
 Pirithous Apolloniates, 270.
 Pieris, 421, 443.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platæenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plestrum primò per Mercurium fuit inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Pleiære, 6.
 Plestirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Plexippus, 28.
 — Phineus à Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopibus galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali Punici dat edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieris, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem exprobrat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypææ pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 214.
 Pityocampæ Stais à pinis curvandis nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole donatum, 115.
 Podalirius Aesculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hestiones frater, 127, 208.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 30, 201.
 — filius Jovis, 49, 197.
 — Amycum in pugilatu interfecit, 53
 — genus pugnandi cesticum exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cælum evectus, 205
 — Castore mortuo immortalitatem renuit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybotes per maris fluctus in Insulam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 39.
 Polydestes uterinus Dictyis frater, 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore corripitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nyctidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polydus Cærani fil. 154. draconem ad cadaver Glauci accidentem occidit, ib.
 herbâ illâ, quâ draco alium draconem vivificaverat, Glaucom è mortuis revocat, 155. D — Cogl.

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilar, ibid.
 — per Minœm non prius dimittitur, quàm Glaucum filium etiam vaticinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyçi filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 147.
 Polymelus, 211.
 Polymnia, 71.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile & pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphin Alektoris filium contendit, ibid.
 — vincit Iusta in certamine Nemeo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elari filius, 50.
 — Hylam à latronibus abstriptans, eos ense nudato persequitur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere ortus, 145.
 — Laili præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via cedat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alteram interficit, ibid.
 Polypœtes, 27.
 Polypœtes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiopæ mater, 194.
 Polyzelus Cyrenæus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis transfigitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 128. 407.
 Poramon, 75.
 Proetides portæ Thebarum, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exilius in Lyciam ad Iobaten se confert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tirynthe, 78.
 — è Sthenobza Lysippen procreat, 78. 190.
 — curatori filiarum furantium sibi grè assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Bellerophonem occidi curet, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenes filia, 131.
 Priamus, 128, 148, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyrtacæ dat uxorem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhæi efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Proenc, 228.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — fit Iulcinis, 229.
 Proctis Erechtæi filia, 38. 229.
 — Cephalæ uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum matrem deprehensa ad Minœm confugit, ibid.
 — cum Preleonte concumbit, ibid.
 — radice Circeæ sumpta, incantatione Pasiphaës Iadi non potest, 230.
 — conjugem Minois verita Athenas proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalæ redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cephalæ mariti inevitabile percussus occiditur, ibid.
 Proles ænea Jovis consilio fabula, 22.
 Promachus

Promachus cum Epigonis in bello
 contra Thebanos militat. 46.
 — Parthenopzi filius. 182.
 Promedon Naxius. 380.
 Prometheus. 5.
 — ex aqua & terra formatis homi-
 nibus ignem, quem Jovi in serula
 furatus est, impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem
 adipiscitur. 109.
 — Herculem monet, ne ad Hesper-
 idum mala proficiscatur ipse, sed
 Atlanti ad Cœlum sustinendum
 succedens eum pro se mittat. 120.
 — Vaticinatur natum è Teihide
 filium Cœlo dominaturum. 218.
 Protax. 46.
 Pronoe Nais. 255.
 Pronoe Phœbi filia. 27.
 Pronous Phegei filius. 186.
 Propontis. 55.
 Proserpina Jovis è Styge filia. 7.
 — per Plutonem rapta. 12.
 — Adonin conspectum reddere non
 vult. 224.
 Proteus filius Iphieli filius. 202.
 Proteus. 113. ex Neptuno procreatus.
 ibid.
 — Egyptiorum Rex, Dionysium
 primus omnium hospitio excipit.
 161.
 Protheus. 74.
 Proto. 6.
 Protogenea Deucalionis filia. 255.
 Protomedusa. 6.
 Prothous. 34.
 Psalacantha herba Egyptia. 322.
 Psamathe. 6.
 — Croropi filia. 258.
 — Nerei filia in fontem mutata.
 213.
 Psophidii, Alcæonius filios, (Phegei
 & uxoris ejus occisores) Tegeam
 usque persequuntur. 186.
 — per Tegeenses & Argivos fugan-
 tur. ibid.
 Psophis. 104.
 Pteleon. 229.
 Pteleus ex Taphio natus. 89. hic

per Neptunum fit immortalis. 89.
 90.
 — Taphum capere nequit. 93.
 — moritur. ibid.
 Ptolemæi canis. 312.
 Ptoeus. 38.
 Puer Thebanus singulis mensibus
 vulpi agros Thebanos vastanti ap-
 poni solitus. 93.
 Pueri Athenienses septem quotannis
 mittuntur Minotauro devorandi.
 238.
 Pygmxii. 336.
 Pygmalion Cypriorum Rex. 223.
 Pyla. 223.
 Pylaon. 41.
 Pylarge. 76.
 Pylas patrum Biantem occidit. 233.
 — traducto in Peleponnesum popu-
 lo Pylum condit. ibid.
 Pyleus Eurytionem nolens jaculo
 confodit. 31.
 Pylis de bobus abactis per Apollinem
 examinati. 194.
 Pylus. 121.
 Pylus. 27. 233.
 — Urbs à Neleo condita. 41.
 — per Herculem expugnatur. 130.
 Pyramus amnis. 148.
 Pyrene. 117.
 Pyrippe. 138.
 Pyrius Achilles. 335.
 Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia.
 22. hæc omnium prima fuit à diis
 plasmata. ibid.
 Pyrrha dictus Achilles apud Lyco-
 medem. 307.
 Pyrrhus Achilles ex Deidamia fi-
 lius.
 — Neoptolemus est nominatus. 220.
 Pyrrhus Epirotarum rex. 387.
 Pythagoras. 330.
 Pythia Alcidi dat nomen Herculis.
 99. Tyrinthe habitaturum præ-
 dicit. ibid. Eurysteo annos duo-
 decim servitutum, totidemque la-
 bores imperatos confecturum.
 ibid. tandem immortalitate do-
 natum. ibid.

- per Temenum reprehensa, 142.
- Pythius, 327. 405.
- Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
- per Apollinem perimur, *ibid.*
- Pytholaus, 300.

Q.

QUinquaginta remis *πενήκοντα* pos navis, 71.

R.

- R**Adix Græcia, 230.
- Reges Persarum unde originem habeant, 81.
- Reges Græciz Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
- Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, *ibid.*
- Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
- Remus, 319.
- Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis eadem Alcmene ducit, *ib.* Ocaleam habitatū concedit, *ib.*
- leges condit, 149.
 - legibus à se conditis Insulanis imperat, *ibid.*
 - ex fuga in Bœotiam contendit, 149
 - Alcmene uxorem ducit, 150.
 - vita functus iudex animarum apud inferos constituitur, *ibid.*
- Rhea filia Cœli è Tellure, 2.
- Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
 - Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, *ibid.*
 - involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, *ibid.*
 - vaticinandi perita fuit, 212.
- Rheginus, 248. 249.
- Rhegium, 400. 401. 402.
- Rhelus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
- Eurertes & Strymonis filius, *ibid.*

- Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.
- Rhexenor, 134.
- Rhode, 13. *ibid.*
- Rhodia, 74.
- Rhodorum portus, 119.
- Rhodus, 295. 296.
- Rhododaphne, 315.
- Rhodope Amisæna, 338.
- Rhodus, 141.
- Rhœus filius Staphyli, 345.
- Roma, 298.
- Romani unde, 294.
- Romulus, 296.
- Ropalus Herculis filius, 313.
- Rubra si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
- Ryndacus, 286.

S.

- S**acerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
- Sacra Cereris, 121.
- Sagitta Herculis, 105.
- Salamin filia Afropi, 215.
- Salamis, 472.
- Salmonæus, 24.
- ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. consumeliosq; suæpie ingenio, *ibid.* adæquat se Jovi, *ibid.* pœnas impietatis hujus luit, *ibid.*
- Salmydessus urbs Thraciæ, 53.
- Samothrace Insula, 260. 205.
- Sandalium, 319.
- Sandocus Astynoi filius, 223.
- è Syria in Ciliciam profectus Celerim condit, *ibid.*
- Sangarius fluvius, 209
- Sanguis Nessi philtum, 135.
- Sao, 6.
- Serapis, 68.
- Sardæ, 386.
- Sardinia, 60.
- Insula, 133.
- Sardiorum Arix, 385. 458.
- Sarpedon Neptuni filius, Polrys frater,

- ter, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 213.
- Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
- Jovis ex Laodamia Bellerophon-
tz filia, potius quàm ex Europa,
filius, 148.
- Cilici adversum Lycios bellum
gerenti opitulatur, 149.
- ex Lyciz parte sibi regnum com-
paravit, ibid.
- vitam ad tres ztates per Jovem
consequitur, ibid.
- Arymnium amat indeque in se-
ditionem cadit, ibid.
- Baturnus filius Coeli novissimus è
Tellure uxor, 2.
- defecta Cæli genitalia in pelagus
dejecit, ibid.
- in locum patris Coeli è regno ex-
pelli sufficitur, ibid.
- Titanas fratres compeditos in
Tartarum demittit, ibid.
- Rheam sororem sibi in matri-
monium copulat, 3.
- liberos suos devorat, ibid.
- vi pharmaci per Metin propinati
cùm lapidem devoratum, tùm fi-
lios alios antea deglutitos evo-
mit, ibid.
- Satyrus ab Amydone Danai filia te-
lo percussus expergescit, 73. miro
puellæ ineundæ capitur desiderio,
ibid. at Neptuni interventu in
fugam se dare cogitur, ibid.
- Saxa errantia, 60.
- Scæa Danai filia, 74.
- Scæus, 200.
- Scamander fluvius, 205.
- Scellis, 382.
- Schedius Epistrophii filius, 202.
- Scheria Insula, 248.
- Scione, 254.
- Schæneus Atalantz pater, 49.
- Schæneus Autonoi filius, 417.
- Scylla, 60.
- Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
- Scyrius, 233.
- Scyros insula, 220.
- Scythæ, 250, 310.
- Scythia, 70.
- Seis, 27.
- Selenus Nicatoris filius, 326.
- Semele filia Cadmi, 158.
- metu excernata partum semestris
ejicit, ibid.
- ab Actæone in uxorem petita, 160
- Semiramis, 251.
- Seriphus, 39.
- Seriphus Insula, 83.
- Sicania, 264.
- Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
- Siculum mare, 347.
- Siculus, 265, 289.
- Sicyon, 80.
- Side uxor Orionis, 12.
- Sigeum, 36.
- Silenus, 243, 336.
- Simois, 206.
- Simulacrum Junonis per Procti filias
contemptum, 78.
- Sinis Polypemonis & Sylex filius,
238.
- Corinthiorum Isthmum insidet,
238.
- viatores ad arbores flectendas
compellebat invitos, ibid.
- per Theseum è medio sublatus,
239.
- Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
- Siprocies Cretenfis, 438.
- Sipylus, 167, 168.
- Sirenes ex Melpomene & Acheloo
natæ, 9. Centauricidæ, 325, 330.
interficiunt Telemachum, 335.
- Sirenes è Særope & Acheloo ortæ,
29.
- Sirenes, 60.
- Sisyphidæ, 166, 411.
- Sisyphus, 24, 213.
- Aoli filius, 38.
- apud inferos saxo volutando
cruciat, ibid.
- ducit Meropen, 193.
- Sithon, 351.
- Sithoni, 272.
- Sithonia, 248.
- Sithonius puer, Orpheus, 367.

- Smicrus Democli Delphi filius.* 272.
Smyna. 456.
Socleus. 188.
Sol. 5.
 — *Herculem poculo aureo donat.*
 115.
Solum Circe gigantem interfecit.
 321.
Solymi. 82.
Sophoclis mors. 305.
So ores Pandrosi cistam, in qua
Erichthonius tegebatur, retegunt.
 226.
Sorres iacta in situlam aquæ plenam.
 144.
Spargapiza Darium educavit. 316.
Sparta. 278.
Spartani. 248. 386.
Sparte filia Euroæ. 196.
Spartur. 161.
Sperchius flumen. 217
Sphinx per Junonem Thebanis
immissa. 170.
 — *ex Echidna & Typhone orta.*
 ibid.
 — *ab adjunctis ipsius descripta.*
 ibid.
 — *ænigmatis per musas instructa in*
monte Phiceo confedit. ibid.
 — *ex omnibus ænigma propositum*
solvere nescientibus, abieptum
unum devorat. ibid.
 — *se ex arce quadam præcipitem*
dat. 171.
Spio. 6.
Spiræ viperarum in cruribus Typhonis
erant. 19.
 — *Staphylus Dionysi filius.* 49.
Statua Cæteri per Ionem posita.
 71.
Stenygrus. 142.
Sternops. 34.
Streope. 27.
 — *Cephei filia.* 131.
 — *conjug. fit Ocnomai.* 194.
 — *Acasti filia.* 216.
Steropes unus fuit è Cyclopibus,
filius Cœli & Telluris. 1.
Stesichorus Himeræus poeta. 287.
extezcarus. 321.
Sthenele. 73.
Sthenele Acasti filia. 220.
Sthehelus. 75.
 — *Amphitryonem ex tota Argivorum*
terra ejecit. 92. *Mycenarum &*
Tinyrhis ditione potitur. ibid.
Midæam Pelopis filius commendat.
 ibid.
 — *Cæpæi filius.* 182. 202.
Steno. 85.
Sthenobza. 78. *Bellerophonem de*
concubitu interpella, & *accusat.*
 80.
 — *Procto nubir.* 190. *Antæa dicta,*
 ibid.
Stichius Atrides. 335.
Stratichus. 42.
Stratobates. 90.
Stratonice. 27.
Strongyle quæ & Naxos. 382.
Strophades Insulæ. 55.
Strymno Scamandri filia. 208.
Strymon Thracum Rex. 348.
 — *flumen navigabile innavigabile*
 fit per Herculem. 116.
Styx. 5.
Stygne. 75.
Symphasis palus descripta. 108.
Symphalus Arcadiæ urbs. ibid.
Symphalus Arcadum Rex. 214.
 — *Elati è Laodice filius.* 190.
Sybaris. 420.
Syleus per Aulidem iter facientes
terram fodere compellit. 129. *inter-*
 ficitur ab Hercule. 125. 207. 256.
Sylea Corinthi filia. 238.
Symplegades. 55.
 — *immobiles factæ.* 56.
Syria. 185.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tanarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Cretæ custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdici fil. 237. ferram invenit à Dædal'o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cœlum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri zripedes. 57.

Taurica. 238.

Tauromenium. 280.

Taucus mons. 218.

Taurus Nerei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebus. 200.

Tegea. 185.

Tegyrius Thraciz Rex. 232.

Telamon Æaci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quòd meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, responderet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule, *ibid.* Laomedontis filiam uxorem accipit Heli-
onem, *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesi-
one, *ibid.*

— Ajaxis & Teuceri pater. 202.

— Æaci filius. 212.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Phoco fratri disce caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Peleo, in Sylva occultat. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Peribream uxoremducit, *ibid.*

Telchin. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Ægyptiaci admi-
nistratoz 71.

— Protei filius. 119.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europam adjungit se, *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 138.

Telephilla. 167.

Telestinus. 120.

Telestas. 211.

Telesus. 369.

Teleutagoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cœli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum vaticinatur. 4.

Telum Herculis Chironis genu
infigitur. 105.

Temenus ob occisum patrem quen-
dam ad exilium decennale damna-
tur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jact in stulam aquæ
plenam. 144.

— Phegi filius. 161.

Teneus. 270.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium
constructum. 208.

Terambus Euseii filius. 446. 447.

Terrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

Tereus Martis filius, 128.

— *Philomelam & Procnem fugientes persequitur*, *ibid.*

— *in upupam mutatur*, *ibid.*

Teridac, 203.

Termera, 400.

Terpsichore, 7.

Terpsicratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per *Cœlum matitum in Tartarum dejectorum*, *interitum*, 2.

— *Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur*, *ibid.*

— *Saturno filio falcem adamantanam suppeditat*, *ibid.*

— *Tartaro admitta*, 18. *annonam negat*, 36.

— *Jovis dexteram contactu suo demulcens*, *iram compefcit*, 183.

Teihs filia Cœli è Tellure, 2.

Tettigida Myrthenza, 337.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Hefione filius, 227.

— *Telamonis filius*, 102.

— *Scamandri & Idææ filius*, 205.

— *moritur*, *ibid.*

Teucris à Teucro vocati, *ibid.*

Teameffus, 479.

Teutamias Larissorum rex, 88. *in patris honorem certamen gymnicum edit*, *ibid.*

Teuthras Myforum Dynastes, 192.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamyris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. *Thrax*, 394.

— *cùm formâ corporis cùm fidibus præstans vir*, *ibid.*

— *musas canu provocat*, *ib.*

Thanace Megestari filia, 223.

Thargelia, 362.

Thasus Insula, 1134. *à Thaso, Cadmi filio*, 149, 278.

— *Androgei filiis habitanda per Herculem datur*, 129.

— *Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus*, 147.

— *Thasum urbem de suo no-*

mine appellatam inhabitat, 149, 278.

Thaumas pater Poeantis, 49.

Thaumas, 6.

Theano, 75.

Thebz, 57.

— *urbs undè dicta*, 166.

— *clade non mediocri afficitur*, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergino vestigales, 97.

— *Tydeo fruunt insidias*, 176.

— *ad moenia confugiunt*, 183.

— *din multumq; vagati Hefizem urbem à se conditam incolant*, *ibid.*

Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beli fil. 466.

Thelxion, 68.

Themis filia Cœli è Tellure, 2.

— *oracula dat Delphis*, 207.

— *lli filia*, 11.

Themiscyra, 111.

Themisto Hypseis filia, 38.

Themistocles, 315.

Theoclus, 259.

Theonos, 250.

Theophrastus, 315.

Thera, 167.

Thetagus, 369.

Thereus, 315.

Therimachus, 98, 139.

Thermodon, 56.

Thermopylæ, 333.

Thermus finus, 293.

Thermydæ Rhodiorum portus, 119.

Thersander Polynicis filius, 182.

Thersippus Agrii filius, 35.

Thescus Ægei filius, 30. *ex Æthra*, 238.

— *apud inferos ab Hercule confectus*, 112.

— *Helenam rapit & Athenas eam abducit*, 201.

— *clavam ferream gestare solitus*, 238.

Thesmo-

- Thesmophoria**, 14, 358.
Thespiz, 96.
Thespiades, 139.
Thespis adoptivus Pylii filius, 121.
Thesproti, 184.
Thesprotus, 187.
Thessalia, 256, 286, 364.
Thessalus bos lignivorus Cerambiz, 448.
Thessalus, 139.
Thesius, Iphicli pater, 50.
 — **Ætolus**, 200.
Theta, 287.
Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum servat, 9. filium ex se natum Parre præstantiorem fore prævidit, 218.
Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiz, 218, 332. cum Medea contendit de forma, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Junone abstinet à Jovis concubitu, 218. formam variat, ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano periturum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.
Thia, 2. 5.
Thiodamas, 134.
Thoas Hypsipyles pater, 50.
 — per filiam Hypsipylem servatur, 50.
 — **Borysthenis filius**, 456.
 — **Assyriorum rex**, 224.
 — cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit inscius, ibid.
 — Myrrham stricto ense persequitur, eam interfector, ibid.
Thoon gigas à Pareis confectus, 18.
Thoricus, 93. Atticæ locus, ibid.
Thraces, 355.
Thraces per Herculem in Thaso expugnati, 113.
Thracia, 162.
Thrastra Martis filia, 444.
Thrasymedes, 42.
Thrasius campus, 222.
Thruppes, 137.
Thylæ Siculæ, 324.
Thymoetes, 282.
Thyone, 164.
Thyreus, 29.
Thyria Amphinomi filia, 427, 429.
Tibiz per Marfyam inventa, 12. per Minervam fuerunt abjecta, ibid.
Tiberius Cæsar, 329.
Tigasis, Herculis filius, 138.
Tigris amnis, 54. nominatur Harpys ab una Harpyiarum, ibid.
Tilphusius fons, 183.
Timandra, 200.
Timon Ægyptius, 320.
Tiphys moritur, 56.
Tiphysæ, 138.
Tireſias vates Thebanus, 177. longævus, 178.
 — formam mutat septies, 306. Andegues necat, 438.
 — **Eueris & Chariclonis filius**, 177.
 — **oculis captus**, ibid.
 — **Thebanis futura prædicit**, 178.
 — **repentinâ morte perit**, 183.
Tiryns, 78.
Tisamenus Orestis filius, 141. Peloponnesiorum Rex, 143.
 — occiditur, 144.
Tisiphone filia Cœli fuit, 2.
 — forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur, 187.
Tisiphonus, 300.
Titanes, 188.
 — appellati fuerunt filii quidam Cœli à Tellure procreati, 2.
 — omnes in patrem excepto Oceano imperum faciunt, ibid.
 — in vincula conſecti, & in Tartarum detrufi Centimanis dantur custodiendi, 1.
 — à filiis Temeni ad Temenum occidendum conducuntur, 145.
Titanides Clœi & Telluris filiz, 2.
Tithonus, 209.
 — in Æthiopiam ab aurora abducitur, ibid.

Tironychus (Tynnichus) Chalcidensis Poeta. 316.

Tityrus Aecolus. 320.

Tityus Jovis ex Elara filius. 11.

— magnitudinis inusitata fuit. 11.

— batonam conspicatus abripit. ibid.

— etiam mortuus cruciatur. 11.

Tityus Alexandro insidiatur. 316.

Tlepolemus. 133. 139.

— Licymnium occidit quidem, sed non sponte. 141.

— exul magna cum manu Rhodum venit. 141.

Tomi. 59.

Torgus coloniam deducit. 411.

Torone. 113.

Toxus. 29.

Toxicratea. 139.

Trachin. 133. 135.

Trachion Carytius. 325.

Tragasia. 366.

Trajectus Thracius unde nominatus. 70.

Trambelus. 390. 391.

Trapezita Tautomenitanus vaser. 281.

Trapezus. 188.

Triballus. 444.

Tridens Neptuno per Cyclopes donatur. 4.

Trimilis Lycia dicta. 469.

Trioculus. 143.

Triops. 25.

Tripodiscium urbs. 259.

Tripolemus Metaniræ natorum maximus. 15.

Tripus Delphicus Delphis per Herculem auctus. 125.

Triticum suavis Inonis per mulieres costum. 36.

Triton amnis. 10. 13.

Troades. 377.

Troæzen. 126. 395.

Troja peste affigitur per Apollinem. 112. ceto per Neptunum. ibid.

— à Troe nuncupata. 206.

Troiz mala. 254. obsidio. 274. excidium. 317. 249. 377.

— ab Hercule capta. 209.

— bello imperita. 212.

Troilus. 211.

Tros. 206. Erichonii filius. 253.

Tudus Candaulæ uxor acutissimi visus. 325.

Tumulus Arës. 207.

Tumulus Gerasti Cyclopi. 236.

Tydeus. 34.

— adversus Thebas in bellum proficiscitur. ibid.

— à Menalippo vulneratus occumbit. ibid. & 179.

— Oenei filius. 172.

— Deipylon uxorem accipit. 173.

— cæstibus vincit in certamine Nemezo. 175.

— Eteoclis orator. 176.

— cerebrum Menalippi absorbe. 180.

— Diomedis pater. 202.

Tyndareus. 197.

— Oebali & Barez filius. 199.

— Thestii filiam Ledam ducit uxorem. 200.

— metuit ne si uni è procis multis Helena despondeatur, seditio moveatur per alios. 202.

— procos Helenæ eo adigit, ut jurent seditionem se non movere. 203.

— Menelaum filiz suæ sponfam declarat. ibid.

— Menelao regnum tradit. 205.

Typhon humana ferinaque natura nascitur è terra in Sicilia. 18. hic corporis vastitate & robore cæteris, quos terra genuerat, omnibus antecellebat. ibid.

— lapides in Cælum eadentes jaculatus, cum sibilo boarūque magno ferebatur. 19. 456. 457.

— Spirarum volumine Jovem circumplectitur & detinet. 20.

— maura murræque poma gustat. 21.

— in Thraciam contendit. ibid.

Typhis Hagnii filius. 49.

Tyamus. 90.

Tyren.

Tyrcus, 29.
 Tyria mulier uxor Ægypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyrò Salmonei filia. 40. 42.
 — geminos parit & exponit, ibid.
 Tyrrheni, 163.
 Tyrrhenia 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare. 347.
 Tyrsenia, 325.

V.

Vates quidam magus existima-
 tus, 142. interfectus. 143.
 Udzus 157.
 — unus è Sparrorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem
 pertingens. 62.
 Venatio apri Calydonii. 126.
 Venti nati sunt ex Auro. a & Astræo.
 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nessim contra Herculem dolis
 instruit. 309. ei dies festus. 315.
 ejus Scyphus. 332. Pani Echus
 amorem injicit. 333. cum aliis
 Deabus contendit. 334. cum Mer-
 curio. 335.
 — Mascula per quem primum in-
 cepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cru-
 ciat. 13.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta.
 50.
 — Butea ad Elybæum relegata. 60.
 — cum Anchisæ congreditur &
 Æneam gignit. 206.
 — Adonin clam diis in arca ocul-
 ratum ante Procræpinam constitu-
 it. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vesta. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum pa-
 trem certâ conditione per Tellu-
 rem prædicta. 4.
 Vipera in cruribus Typhonis sib. iam
 ingentem excitabant. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio
 pro fistulâ data. 196.
 Virgines Athenienses septem Mino-
 tauro quotannis mittuntur devo-
 randæ. 238.
 Viri Lemnii ancillas è Thracia abdu-
 ctas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis orti
 profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per
 Cadmum satis oriuntur. 156. Hi
 mutuis vulneribus sese conficiunt.
 157.
 Virus graveolentia terribilimum mu-
 lieribus Lemniis per Venerem in-
 jectum. 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam re-
 citatum. 210.
 Ulysses Laertæ filius. Helenæ procur.
 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit.
 335. ejus errores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de procis
 Helenæ sic obligandis, ne si uni
 despondeatur seditionem moveant
 alii. 203.
 — Tyndareo promittit opem contra
 procos Helenæ seditionem motu-
 ros. ibid.
 — Achillem apud Lycomedem
 quæsitum invenit. 210.
 Voluptas in coeundo nam viro. um
 an mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cælo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Theridem serva-
 tus. ibid. 41. 332.
 — Peleum ense donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in semur Minervæ semen effun-
 dit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & futura
 prædicat. 44.
 Vultures cor Thyri apud inferos
 depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anhippe Dori filia, 27.
Xanthippus, 34.
 Xanthus, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 218.
 — Boreas Rex, 282.
 — fluvius, 321, 468, 469.
 — Samius, 361, Termerensis, 400.
 Milesius Erippen redimit à Celta,
 358.
 Xaodamus Menelai è Gnosis nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creusæ maritus, 229.

Z.

- Z**elus, 5.
 Zetes Boreæ filius, 49.
 — Boreæ & Orithyæ filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuarie studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiopæ natus, 194.
 Zeuxippe Pandionis uxor & maris
 ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.

A Bas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68. 69. 78. 108. 160. 187.
 203. 212. 231.

Aesopus, 329.

Alcmanis Natantes, 326.

Alexandridis Scriptor, 34.

Alexander

Aetolus, 372.

Myadius, 310.

Andrischi Naxica, 361.

ejus operis, I. II. 382.

Antenor Cretensis, 329.

Antigoni Mutationes, 448.

Antiochus Mythicus, 325.

Antipater Acanthius, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Caeno, 244. 366.

Epigrammat, 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 320.

Areus Laco, in Cygno, 427.

Aristarchus Grammat, 329.

Aristocritus

de Milero, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307. 310.

Aristoteles, 307. 371.

Asclepiades Myrleanus, 70. 151.

in I. Bithyniacen, 399.

Asius poeta, 189.

Athanadæ Ambracica, 410.

Athenodorus Eretricus, 323.

B.

Bacchylides, 325.

Boeus [al. Boethus] poeta

in Ornithogonia, 409. 416. 444.

in II. ejus operis, 436. 439.

440. 441. 444.

Botrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 322.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Gergethius

in Troicis, 349. 398.

Cercops Milesius, 70. 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Heterœumenen I, 452.

Cratini Eunide, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

Dares Phrygius, 308.

Deftadas, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Scepius, 326.

Democydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon, III. 448

Diodorus *ἱταῖος* poeta, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognetus vates, 316.

Dionysius Myrleanus, 52.

E.

Eubulus comicus, 322.

Eumelus poeta, 189. 190. 209.

Euphorion in

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 306.

Thraci, 369. 390.

Eupolidis Hybristodicæ, 327.

Euripides, 71. 179. 186. 191. 327.

G. Gallus

INDEX.

G.

Gallus Cornelius, 343.

H.

Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Palleniacis, 354.

Hecata poetria, 320.

Hellanicus in Troicis, 398.

Hermes, 347.

Hermesiasas
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.

Herodorus, 52. 167.

Herodorus, in I, 306. 314. 321. 324.

Hesiodus, 33. 34. 61. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D, 326.
 in Aspide, 84.
 in Ecis magnis, 448.

Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.

Hypermenes de chio, 334.
 I.

IBycus Poeta, 216.

L.

Lesbiacum scriptor, 384.

Licymnius chiut, 385.

Lycophron Alex. 330.

M.

Mattis Thebanus Hymnogr. 313.

Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.

Melesiacum scriptor, 371.

Mnesagoras, 199.

Mero in Diris, 391.

Musæus Atheniensis, 310.

N.

Naupacticum scriptor, 199.

Neanthes Cyzicenus
 in II. 397.

Nicæneus in Lyrico, 344. 366.

Nicander, 468.

Heterocumenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 430. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.

De Poetis, 349.

O.

Orphici, 199.

P.

Pamphilus, 448.

Panyalis, 15. 199. 224.

Parthenius, 367.

Phanias Eresius, 356.

Phanites Microgram. 328.

Phantasia Memphisitis, ibid.

Phercydes, 12. 15. 24. 52. 70. 95. 131.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.

Phileas ad Hermen, 147.

Philocrates, 221.

Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.

Pisander, 34.

Pesirrhous Hymnographus, 314.

Redituum [Néswr] scriptor, 77.
 S.

Satyrus, 329.

Simmius Rhodius, 397.
 in Apolline, 441.

Sophocles Euryalo, 348.

Stefichorus, 199. 258. 313. 320.
 T.

Telles, 326.

Thebaidos scriptor, 33.

Theodorus Samo. brax, 314.

Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. I. 380. III. 361.

Telestilla, 167.

Timæus Siculus, 393.

Tragici, 69. 77. 78.

Tynnichus Chalcidensis, 326.

X.

Xanthus Lydius, 397.

F I N I S.